

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

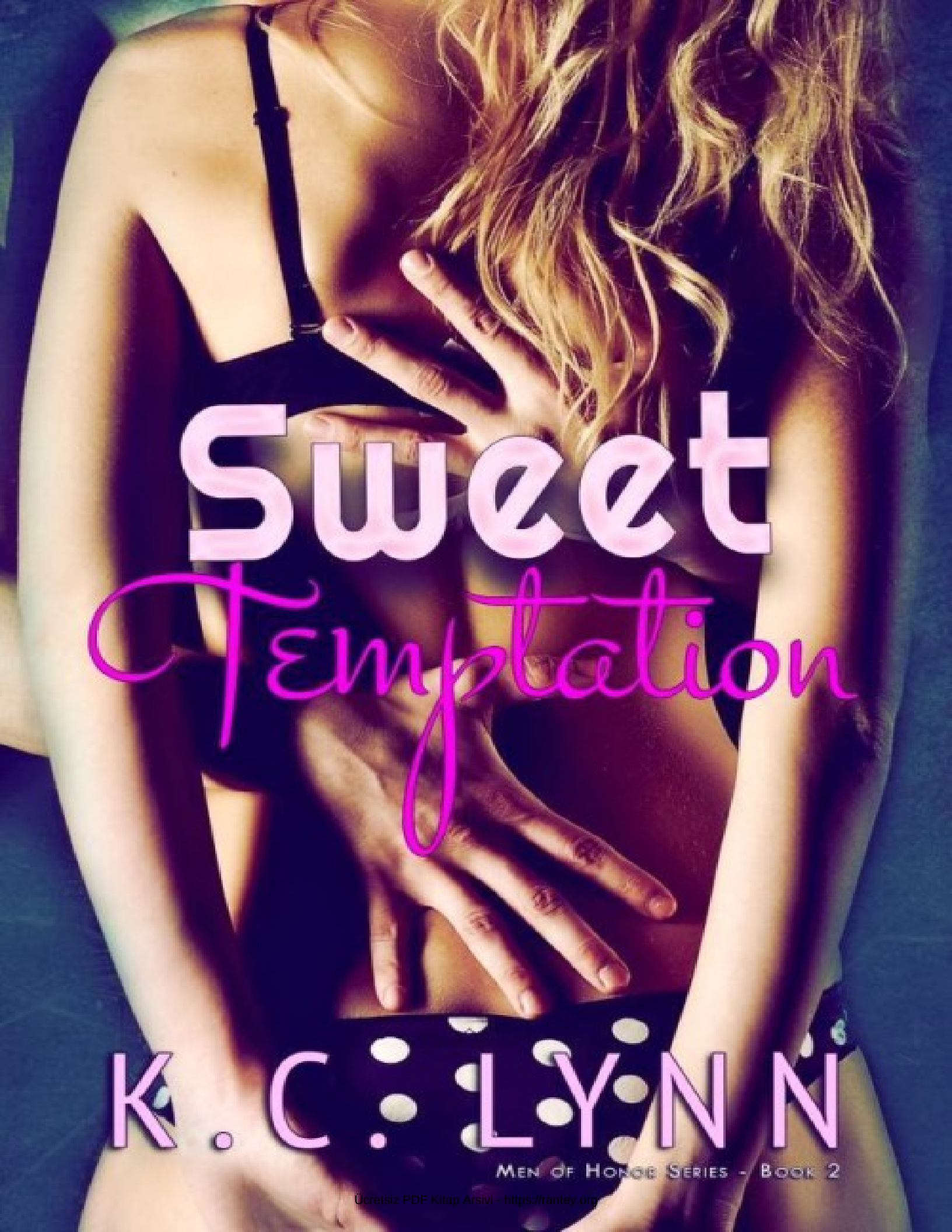
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BESTSELLING AUTHOR
K.C. LYNN

SWEET
TEMPTATION

MEN OF HONOR SERIES - BOOK 2

Sweet Temptation

K.C. LYNN

MEN OF HONOR SERIES - BOOK 2

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

TABLE OF CONTENTS

ÖNSÖZ

BÖLÜM 1

BÖLÜM 2

BÖLÜM 3

BÖLÜM 4

BÖLÜM 5

BÖLÜM 6

BÖLÜM 7

BÖLÜM 8

BÖLÜM 9

BÖLÜM 10

BÖLÜM 11

BÖLÜM 12

BÖLÜM 13

BÖLÜM 14

BÖLÜM 15

BÖLÜM 16

BÖLÜM 17

BÖLÜM 18

BÖLÜM 19

BÖLÜM 20

BÖLÜM 21

BÖLÜM 22

BÖLÜM 23

BÖLÜM 24

BÖLÜM 25

BÖLÜM 26

BÖLÜM 27

SONSÖZ

TEŞEKKÜRLER

Bu kitap iki özel aile üyesine adanmıştır. Birincisi köpeğim Chuckie, kendisi şu anda yavru köpek cennetinde. O bir kızın sahip olabileceği en iyi aile köpeğiydi ve bu hikâyede onu yazmayı çok sevdim. İkincisi ise annem; çünkü Sawyer onun favorisi. Bazen beni deli etse de ve yabancılara aşk romanları yazan kızıyla ne kadar gurur duyduğunu söylemesini çok gereksiz bulsam da (içlerinde seks olsa bile). Bunun benimle gurur duyduğu ve kalbinin doğru yerde olduğu için olduğunu biliyorum. Seni seviyorum anne, bu kitap boyunca beni bu kadar çok desteklediğin için teşekkürler. XO.

Sweet Temptation

"Geri dönüp hayatınızdaki bir anı değiştirebilseydiniz bu ne olurdu?"
Üçünün esir tutulduğu haftayı söylemesini bekliyorum ama sonra söylediği
şey hayatım boyunca hatırlayacağım bir şey.

"Seni daha erken bulmak olurdu, çünkü kimsenin sana zarar vermesine asla
izin vermezdim." İşte o an Sawyer Evans'a tüm kalbimi verdim.

Grace Morgan 17 yaşındayken hayatının en kötü gününü yaşamayı başarmıştı. İşkencesinin burada sona erdiği düşünülebilirdi, ama sonra onunla, şeytanın kendisiyle yaşamaya gönderildi.

Üç yıl sonra kendini Güney Carolina'nın güzel, küçük kasabası Sunset Bay'de bulur; hayatına yeniden başlamak için mükemmel bir yerdir. Burada sahip olabileceği en iyi arkadaşlarla ve kalbi egosundan daha büyük olduğu ortaya çıkan ukala, seksi, kibirli eski bir Donanma Mührü ile tanışır. Tam her şey yoluna girmeye başlamışken, hayatının en kötü günü intikam hırsıyla geri gelir; yeni bulduğu huzuru mahveder.

Sawyer Evans güçlü, seksi, kendine güvenen, kadınları en az onların kendisini sevdiği kadar seven eski bir Deniz Piyadesidir. Onun felsefesi şudur: Ne kadar çok o kadar iyi, hiçbir şarta bağlı olmadan. Ancak Sunset Körfezi'ne geldiği gün tüm bunlar değişir; orada hüznü kehribar gözleri olan, kek gibi kokan ve en lezzetli turtaları pişiren tatlı, seksi bir sarışınla tanışır. Onun yakışıklılığından ve cazibesinden etkilenmeyen tek kız... ya da o öyle sanıyor.

Ancak Sawyer istediğini elde etmeye alışkın bir savaşçıdır ve Grace'i istemektedir. Bunu gerçekleştirme yolunda, Grace'in sırları ve sandığından çok daha derin bir acısı olduğunu öğrenir ve acıyı başka hiçbir erkeğin bilmediği kadar iyi bilir.

Bir yıl önce hayatını değiştiren bir karar verdi ve bu karar ona sadece kardeşleri olarak gördüğü adamlarla cehennemde bir hafta geçirmekle kalmadı, aynı zamanda kariyerini de bitirdi. Bu, fiziksel ya da duygusal olarak aldığı yaralar ne olursa olsun asla pişman olmayacağı bir karardı. Hayatındaki o anın onu kırmasına ya da tanımlamasına izin vermeyi reddetti.

Grace'in hayatı tehlikeye girdiğinde, sadece onu korumak için değil, aynı zamanda kırık kalbini onarmak için de başka bir karar verecektir.

****Bu bir Yeni Yetişkin Romantizmidir ve her iki karakterin bakış açısından anlatılmaktadır. Güçlü cinsel içerik, kaba dil ve olgun konu nedeniyle bu kitap 18 yaşın altındaki herkes için uygun değildir.**

Bu kitap Onurlu Erkekler serisinin ikinci kitabı. Eğer ateşli, dövmeli, sahiplenici alfa erkeklerini seviyorsanız bu kitap tam size göre.

Sevgili okuyucu,

Onurlu Erkekler Serisi'nin ikinci romanını okuduğunuz için teşekkür ederim. Umarım Sawyer ve Grace'in hakkını vermişimdir ve onların hikâyesini de en az Jax ve Jule'ninkini sevdiğiniz kadar sevmişsinizdir. Bu ikisi hakkında yazmayı çok sevdim, özellikle de Grace. Garson Kız filmine olan sevgim, onun pasta yapımı ve eşsiz isimleri için ilham kaynağım oldu. Eğer bu filmi izlemediyseniz şiddetle tavsiye ederim.

Bu kitaptaki çoğu şey kurgusal olsa da bir detay kurgusal değildi, o da Grace ve Lace. Eğer Grace'in alp uyluklarını sevdiyseniz, o zaman kesinlikle onlara göz atın.

Bu çevrimiçi mağazalarının bağlantısıdır
<https://www.graceandlace.com/>.

Yorum bırakmak için zamanınız varsa lütfen bırakın. Düşüncelerinizi duymayı çok isterim. Bu serinin bir sonraki kitabı Günaha Direnmek olacak. Eminim tahmin ettiğiniz gibi bu Cade'in kitabı. Planım 2014 sonbaharında piyasaya sürülmesi. Beni Facebook'ta <https://www.facebook.com/pages/AuthorKC-LYNN/575868539173061?ref=hl> adresinde bulabilir ve bu harika seriyle ilgili en son haberleri ve tanıtımları alabilirsiniz.

Facebook'ta değilseniz ve sorularınız varsa bana authorkclynn@gmail.com adresinden bir e-posta göndermekten çekinmeyin.

K.C. Lynn

PROLOGUE

Grace

"Vur!" Saatime baktıktan sonra sırt çantam ve amigo çantamla hokkabazlık yapmaya çalışarak hafif bir koşuya başladım. Beklemeli ve Tara'yı eve bırakmalıydım. Ama takım arkadaşımı Max Donovan'la konuşurken gördüğümde, onun biraz gecikeceğini biliyordum ve zaten geç kalıyordum.

Telefonum bir mesajla çaldığında yavaşlıyorum ve cep telefonumu çıkarmak için sırt çantamın yan tarafına uzanıyorum.

Adam: Hey güzelim, sadece iyi şanslar demek istedim. İyi bir hafta sonu geçir. Seni özleyeceğim. Sen ve annenin kazanacağını biliyorum, kalan turtaları bana geri getir. Seni seviyorum bebeğim. :)

Gülümsüyorum ve bu tatlı mesaj karşısında midem bulanıyor. Bu çocuğu çok seviyorum. Adam ve ben neredeyse bir yıldır çıkıyoruz ve son zamanlarda

ilişkimizi bir sonraki seviyeye taşımak için zorluyor. Bakire olmadığını düşünürsek, bu kadar sabırlı olmasını takdir ediyorum. Bu konuyu çok düşündüm ve annemle fuardan döndüğümde ona hazır olduğumu söylemeye karar verdim.

Ona hızlıca bir cevap gönderiyorum, benim de onu özleyeceğimi ve Pazar günü eve gider gitmez arayacağımı bildiriyorum. Umarım annem ve benim fırıncılık yarışmasını kazanmamız konusunda haklıdır. Ödöl olan 20.000 dolar, kendimi bildim bileli bahsettiğimiz hayalimizi gerçekleştirmemize yardımcı olacak. Evim görüldüğünde tekrar hızlanıyorum ve ön merdivenleri koşarak çıkıyorum. Kapıyı açtığımda nefes nefese kalmıştım.

"Anne, geciktiğim için özür dilerim. Koç antrenmanda geç kalmamızı istedi ama çabuk olacağım. Bırak üstümü değiştireyim, sonra arabayı yüklemeye başlayabiliriz." Sırt çantamı ve tezahürat çantamı kenara atıp mutfağa giriyorum. Pastalar istiflenmiş ve hazır, ama annemden hiç iz yok.

"Anne?"

Birden üstümden yüksek bir gümbürtü geliyor ve bakışlarımı tavana doğru çekiyor. Birdenbire ürkütücü bir his kapladı içimi. Neden ya da ne olduğunu söyleyemem ama bir şeylerin yolunda gitmediğini biliyordum. Yavaşça merdivenlere doğru yürümeye başladım, çarpan kalbim bana bir şeylerin yanlış olduğunu söylüyordu.

"Anne?" Merdivenlerden çıkarken ona tekrar sesleniyorum. "Anne, yukarıda mısın?" Yukarı çıktığımda yatak odasının kapısının hafif aralık olduğunu görüyorum. Odasına yaklaştıkça içimdeki her içgüdü bana kaçmamı, başımın büyük belada olduğunu haykırıyor.

Kalbim boğazımda, kapıyı iterek açıyorum ve odasının darmadağın olduğunu görüyorum. Birden dolabın kapısı açılıyor ve annem çıplak ve kanlar içinde yere yığılıyor.

"GRACE, KOŞ!" diye bağılıyor, tam o sırada iri yarı bir adam peşinden koşuyor.

Hiç düşünmeden tam olarak bunu yapıyorum.

"Siktir! Acele et ve şu kaltağı yakala."

Biri saçımdan tutup beni ayağımdan çekmeden önce odama giden yolu yarılamıştım. Acı içinde sırt üstü yere düştüğümde nefesim ciğerlerimden kesiliyor. Nefesimi geri kazanmak için mücadele ederken başımı kaldırıyorum ve benden çok da büyük görünmeyen iri, korkunç bir adam görüyorum. Yağlı simsiyah saçları koyu, parlak gözlerine dökülüyor - herhangi bir duygudan yoksun ve simsiyah görünecek kadar karanlık gözler. Sarı dişlerini göstererek bana kötü niyetle sırıtıyor. "Sen de en az annen kadar güzelsin. Ben de seni sikmek için sabırsızlanıyorum."

Oh hayır... Anne!

"Hayır! Onu rahat bırakın, lütfen bırakın gitsin," diye histerik bir şekilde yalvarır annem.

Tanrım, bizi buradan çıkarmalıyım; telefona ulaşmalıyım. Adam beni saçlarımdan tutup ayağa kaldırdı. Damarlarımda dolaşan adrenalin miktarı nedeniyle acı veren sızıyı zar zor hissediyorum. Bir elini saçlarımda sıkıca tutuyor ve diğer elini belime dolayarak beni kendine doğru çekiyor. Sonra, ne yapmak üzere olduğunu anlamama fırsat vermeden, iğrenç ağzını ağzıma yapıştırıyor. Bu acımasız güce karşı haykırıyorum ve onu itmeye çalışıyorum. İçgüdüsel olarak dizimi kaldırıp bacaklarının arasına vuruyorum.

"SİKTİR!"

Tutuşunu gevşetir gevşetmez kendimi itip odama kaçıyorum. Kapıyı çarparak kilidi yerine oturtuyorum ve başucumdaki telefona koşuyorum. Hızla 911'i arıyorum ve kendime barikat kurmak için şifonyerimi kapıya doğru itmeye başlıyorum. Bu sırada hala annemin çığlıklarını duyabiliyordum.

"Tanrım, anne," diye hıçkırıyorum.

Kapıma güçlü bir vuruş başladı, neredeyse menteşelerinden fırlayacaktı. Aceleyle dolabıma girdim.

"911. Acil durumunuz nedir?"

"Ben Grace Morgan, 917 Lakeland Point'te yaşıyorum. İki adam evime girdi ve anneme zarar veriyorlar." Annemin çığlıkları o kadar yüksek ve acı verici ki, tek duyabildiğim bu. "Tanrım, lütfen, acele etmelisiniz! Onu çok kötü incitiyorlar." Hıçkıra hıçkıra ağlıyorum ama bir şekilde kelimeleri çıkarmayı başarıyorum.

"Pekala tatlım, sakın kalmaya çalışmanı istiyorum, polis yolda. Benimle telefonda kal, tamam mı? Kaç yaşındasın Grace?"

"On yedi. Lütfen..." Birden kapıma vurulmaya başlandı ve tahtanın kırılmaya başladığını duydum. "Olamaz! Lütfen acele edin, neredeyse odama girmek üzere."

Dolabımın kapısı açıldı.

"Ahhhhhh!" Adam telefonu elimden çekip almadan ve duvara çarpmadan hemen önce çığlık atıyorum. Telefonu fırlatması için geçen bir saniyelik sürede yanından koşarak kaçıyorum. Beni arkamdan yakalıyor ve yüzüstü yatağımın hemen yanındaki parke zemine düşüp dudağımı yarıyorum. "Seni aptal sürtük. Bunun bedelini ödeyeceksin."

Sırtımı yumruklarken çığlık atıyor ve ona tekme atıyorum. Önüme uzanarak lambamın ipini yakalamaya çalışıyorum, onu bir silah olarak kullanmayı umuyorum, ama ona ulaşamadan beni ters çeviriyor ve yüzüme vuruyor. Gözlerimin önünde siyah noktalar dans ediyor ve ağzım o kadar çok kanla doluyor ki neredeyse boğuluyorum.

Bana hızlı yumruklarla vurmaya başladı, karnıma, kollarıma, yüzüme, ulaşabildiği her yere vurdu ve sonra aniden durdu.

"Uhhh," diye acı içinde inliyorum, bilincimi korumaya çalışıyorum. İri, sert eller gömleğimin V yakasını kavırıyor ve yırtarak açıyor, beyaz dantelli sütyenimi ortaya çıkarıyor. Göğüslerimi acıyla okşuyor ve ereksiyonunu bana karşı gıcırdatıyor.

Acı dolu sersemliğimden sıyrılmaya başlamıştım ki, spandex amigo şortumu aşağı çekmeye çalıştı. Ona karşı koymaya çalıştım,

ama pek başarılı olamadılar.

"Kıyırdama sürtük; bu iş çabucak bitecek."

Emrine boyun eğmediğimde, bana tekrar arkadan vurdu. Acı veren güç kulaklarımı çınlatıyor ve başımı sola çevirmeme neden oluyor. O anda yatağımın altında duran Küçükler Ligi'nden kalma pembe beyzbol sopamı görüyorum. Kıyafetlerimi zorla çıkarmaya çalışmakla meşgul olduğu için ona uzandığımı fark etmiyor. Sopayı kavrar kavramaz, elimi kauçuk sapına sıkıca sarıyorum ve yatağımın altından çekip çıkarıyorum. Yukarı kaldırarak, kalan tüm gücümle savuruyorum ve kafasının yan tarafına sağlam bir temas yapıyorum.

Homurdanarak yana düştü. Hızla ayağa kalkıp tekrar savuruyorum ve çeliği sırtına indiriyorum.

"Kahretsin, Emilio, dostum, buradan siktir olup gitmemiz lazım. Polisler geliyor, siren seslerini duyabiliyorum." Diğer adam elinde kanlı bir bıçakla odama dalıyor ve arkadaşını yerde, benim darbelerimle boğuşurken görüyor. "Seni aptal fahişe," diye bağırarak üzerime yürüdü. Ben sopayı ona doğru savuramadan kafamın yan tarafına bir yumruk indiriyor. Darbenin şiddetiyle duvara uçmadan önce bileğinin iç kısmındaki dövmeyle görüyorum.

Ben nefes almakta zorlanırken o öfkeyle bana bakıyor. Başladığı işi bitirmek istediğini ama zamanı olmadığını bildiğini söyleyebilirim. Arkasını dönerek hızla arkadaşının ayağa kalkmasına yardım ediyor. "Hadi dostum, topla kendini. Buradan siktir olup gitmeliyiz." Hızlıca kapıdan dışarı çıkarlar, Emilio neredeyse arkadaşı tarafından taşınmaktadır.

Merdivenlerin dibine indiklerini duyar duymaz, titreyen bacaklarımla kendimi yukarı çekmeyi başarıyorum ve dövülmüş ve kırılmış bedenimin izin verdiği kadar hızlı bir şekilde annemin odasına koşuyorum. Başıma aldığım darbeler ve gözlerimden akan yaşlar yüzünden görüşüm bulanıklaşıyor.

Annemin odasına girer girmez bocalıyorum. Onu kanlar içinde yerde çırılçıplak yatarken gördüğümde kalbim paramparça oluyor ve boğazıma safra doluyor.

"ANNE? Tanrım, hayır!" Yanına koşarken kanlar içinde kayıp dizlerimin üzerine düştüm. Uzandım ve annemin cansız bedenini göğsüme bastırdım.

"Sorun yok anne, dayan, yardım geliyor." Histerik bir şekilde ağlıyorum. Gözyaşlarım şimdi kandan kırmızıya boyanmış olan güzel altın rengi saçlarına dökülüyor. Ona dayanması için yalvarsam ve her şeyin yoluna gireceğini söylesem de, öyle olmadığını biliyorum. İçten içe onun öldüğünü biliyorum ama kalbim buna inanmayı reddediyor.

"Tanrım, anne, çok üzgünüm, çok üzgünüm. Seni çok seviyorum." Eğilip kanlı alnından öpüyorum ve onu sallarken yüzümü saçlarına gömüyorum. Saniyeler sonra etrafımda kaos patlak verdi.

On yedi yaşındayken hayatımın en kötü gününü yaşamayı başarmıştım. İşkencemin burada sona erdiğini düşünebilirsiniz ama öyle değil çünkü daha sonra onunla yaşamaya gönderildim... şeytanın kendisiyle.

CHAPTER 1

Grace

Üç Yıl Sonra...

"Sipariş verin!" Hamburger ve patates kızartmasıyla dolu iki sıcak tabağı almak için acele ederken yorgunluktan ağrıyan ayaklarım bana bağılıyor.

Tanrım, daha öğle yemeği ve ayaklarım şimdiden beni bıraktı. Muhtemelen dün on iki saatlik bir vardiyada çalışmamın da faydası olmadı.

"Nasılsın hayatım?" Mac hamburger çevirirken soruyor.

Patronuma parlak bir gülümseme veriyorum, "Beni bilirsin, harika gidiyorum. Burada sorun yok."

Homurdanıyor, "Evet seni tanıyorum ve eğer iyi olmasaydın yine de bana söylemezdin. Bir gün şuraya bakacağımdan korkuyorum," diyor ve elindeki devasa paleti arkamdaki lokantaya doğru çeviriyor, "ve seni bayılmış, benim lanet olası yerimde uyurken bulacağım."

"Mac, kendi yatağında zar zor uyuyabiliyorum, senin döşemenin beni kesmesine imkân yok," diye takılıyorum.

Tekrar homurdanıyor ve başını sallıyor. Bunu bir işaret olarak kabul ediyorum ve bekleyen çifte yemeklerini götürmek için uzaklaşıyorum. Bu kadar çok çalıştığım için Mac'in benim için endişelendiğini biliyorum. Ama onun yardıma, benim de paraya ihtiyacım var. Yani ikimiz için de kazançlı bir durum. Bu kesinlikle hayalimdeki iş olmasa da, bu işe sahip olduğum ve Mac'le tanıştığım için şanslıyım. Siyah saçlı, kahverengi gözlü ve bir sürü dövmesi olan bu iri yarı, sert görünümlü adam dev bir oyuncak ayıdan başka bir şey değil. Benim için yaptığı her şey için minnettarım.

Çifte yemeklerini verdikten sonra diğer birkaç masaya gidip içeceklerini dolduruyorum. Göz ucuyla iki kişinin içeri girip arka tarafa oturduğunu görüyorum.

Kalbim küt küt atıyor ve içimin derinliklerinde bir farkındalık oluşuyor. Oda birden küçülüyor ve hava daha sıcak oluyor. Daha bakmadan kim olduğunu biliyorum... Sawyer.

Lanet olsun! Neden bu kibirli, seksi herif sürekli buraya gelip yemek yemek zorunda? Neden başka bir yere gidemiyor? Umursadığım için kendime kızıyorum, kendimi toparlıyorum ve doğrudan ona bakmamaya çalışıyorum; aksi takdirde yüzümü kaplayacak derin kızarıklık yüzünden kendimi aptal durumuna düşüreceğim. Masalarına doğru ilerlerken sadece Cade'e bakıyorum. O da seksi olmadığından değil, çünkü her zaman öyledir, ama aynı zamanda çok korkutucu. Ayrıca Sawyer'ın yaptığı gibi kalbimin göğsümden fırlayacakmış gibi çarpmasına neden olmuyor.

Lanet Sawyer!

"Herkes merhaba," diye selamlıyorum sessizce, kâğıt defterime uzanırken. İhtiyacım olduğundan değil ama Bay Seksi Kıç'a bakarken dikkatimi dağıtmama yardımcı olacak.

"Merhaba Grace," diye yanıtlıyor Cade, her zamanki küçük baş selamıyla.

"Merhaba Grace. Seni tekrar burada görmek ne güzel, bugün çalıştığını bilmiyordum."

Sawyer'ın derin, pürüzsüz bariton sesi içimi hafif bir ürpertiyle dolduruyor.

Kendine gel Grace.

Beni ne kadar etkilediğini saklamaya çalışarak gözlerimi deviriyorum. "Sawyer, hemen hemen her gün çalışıyorum, her gün burada olduğun için bunu biliyorsun."

"Buraya her gün gelmiyorum."

Alay ediyorum ve bakışlarımı yerden kaldırıp yüzüne dikiyorum. Hayatımda gördüğüm en seksi yeşil gözlerle karşılaştığımda hemen pişman oluyorum. Kahretsin! Sıcaklığın ensemden yukarı çıktığını hissediyorum ve yüzüm domates rengine dönüyor. Sawyer'ın seksi sırtıtışına bakılırsa, bu tam da olmasını istediği şeydi.

bir şey yok.

Ona gözlerimi kısarak bakıyorum, "Evet, öyle."

Gülümsemesi güzel, kibirli bir gülümsemeye dönüşüyor; kızların uğruna külotlarını bile indirebilecekleri bir gülümseme. "Hayır, sadece çalıştığın günlerde, Cupcake."

Birkaç hafta önce Jaxson ve Julia'nın düğününde bana taktığı lakabı kullandığında daha sert bakıyorum. Yeni gelin ve damadın düğünleri için yaptığım güzel keklerden birini sevgiyle birbirlerine yedirmelerini izledikten sonra Sawyer bağırmıştı: "Böyle yapmamanız gerekiyor! Böyle yapmalısın." Bir kek aldı, burnumu ve ağzımı pembe krema ile kapladı ve sonra yalamaya başladı. Tabii ki ondan önce ben kaçtım. O seksi dudaklarını benimkilere yaklaştırmasına izin verseydim neler olurdu Tanrı bilir. Muhtemelen herkesin önünde utanç verici bir şekilde adamı hırpalardım. En kısa zamanda

Hain düşünce kafama dank ederken, gözlerim o mükemmel dudaklara kilitleniyor.

Gah! Kendine gel, Grace.

Bakışlarımı ayırıp Cade'e bakıyorum. "Sana ne getireyim, Cade?" Sawyer kovulmamdan dolayı kıkırdıyor.

Cade'in dudakları seğiriyor, bu çok nadir görülen bir şey, "Fırında yerine patates pürelisi speşiyal alacağım. Bir de kola."

Başımı sallıyorum, sonra bakışlarımı Sawyer'a çeviriyorum, ama doğrudan ona bakmıyorum. "Sen mi?" Sinirli bir şekilde soruyorum.

Cevap verdiğinde sesindeki gülümsemeyi duyuyorum, "Her zamankinden alacağım. Ve tabii ki bugün benim için pişirdiğin lezzetli turtadan da bir dilim." Küstahça varsayımına tekrar gözlerimi deviriyorum ve uzaklaşıyorum.

Yine de üzücü gerçek şu ki, her sabah o gün için yaptığım pasta için onu düşünüyorum. Çünkü onun yiyeceğini biliyorum. En sevdiğinin ne olduğunu hep merak etmişimdir ama tabii ki asla sormam.

Mac için fişi asıp iki bardak alıyorum ve içeceklerini doldurmaya başlıyorum. Göz ucuyla Sawyer'ın ayağa kalktığını görüyorum ve her ne kadar yapmamaya çalışsam da kendimi tuvalete doğru yürürken onu izlerken buluyorum. Lanet olsun, adam çok iyi bir kış parçası. Bu kadar güzel görünmek yasadışı olmalı. Bugün dağınık sarı saçlarını siyah bir Hurley şapkayla örtmüş, uzun tutamlar kulaklarını ve yüzünün yanlarını okşuyor. Geniş omuzlarını ve yağsız kaslarını saran siyah bir Bench tişörtü giyiyor. Üzerinde birkaç delik bulunan bol, solmuş bir kot pantolon; zayıf kalçalarına öyle bir oturuyor ki boxer külotunun kenarını görebiliyorsunuz... boxer külotu olduğunu varsayıyorum, boxer külotuna benziyor. Bunu kesin olarak öğrenmek isterdim.

Bekle... hayır bilmiyorum.

Tüm o sıcaklığın banyodan yön değiştirip bana doğru geldiğini fark ettiğimde aniden sapkın düşüncelerimden sıyrılıyorum. Uh oh! Başımı geriye atıp seksi yüzünde kocaman, kibirli bir gülümseme görene kadar yukarıya bakıyorum. "Hoşuna giden bir şey mi gördün, Cupcake?" diye soruyor içini çeken bir sesle, tezgâhtan bana doğru eğilirken.

Tekrar pancar gibi kızardığımı hissediyorum. İşte bu utanç verici, işte bu yüzden ona doğrudan bakmamaya çalışıyorum. Aptalca sorusuna cevap verip ona yalan söylemektense, hem onun hem de Cade'in içkilerini ona uzatıyorum. "Buyurun. Bunları masanıza götürebilirsiniz. Gelip aldığınız için teşekkürler." Ben bir şeyler alıyormuş gibi yaparak hızla mutfağa doğru yürürken kıs kıs gülüyor. Ve onun aptal kıkırdaması bile seksi!

Sawyer

"Onun nesi var? Sence neden benden vebadan kaçır gibi kaçıyor?" Jaxson ve Julia'nın evine doğru giderken Cade'e ciddi ciddi soruyorum. Lokantadan çıktıktan sonra her zamanki gibi sinirli hissediyorum. Bu kadın beni çok uğraştırıyor ve bundan nefret ediyorum.

Omuz silkiyor, "Belki de senden hoşlanmıyordur. Bunun mümkün olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Hayır, öyle değil," diyerek varsayımını hemen reddediyorum. Kibirli olduğumdan değil, tamam... evet öyleyim. Ama benden kaçmasının nedeninin bu olmadığını biliyorum,

Çünkü onu bana bakarken yakalıyorum. Tanrım, o güzel, sıcak kehribar gözlerinin beni sanki yaptığı o lezzetli turtalardan biriymişim gibi yiyip bitirmesi, Tanrım, onu domaltmak, garson elbisesini yukarı kaldırmak ve ikimiz de havasızlıktan ölene kadar onu becermek istememe neden oluyor.

"Belki de sürekli onunla uğraştığın içindir. O da buna çok sinirleniyor."

Kıkırdıyorum, "Biliyorum ama onu kızdırmak çok eğlenceli." Ve bu doğru, öyle. Ayrıca, onu sinirli görmek hoşuma gidiyor; o güzel gözlerini hüznle dolu görmekten daha iyi, ki bunu daha sık görüyorum.

Jaxson ve Julia'nın evinin önüne geldiğimizde sohbet sona eriyor. Şimdi başka birinin tüylerini diken diken edeceğim, kamyonundan inerken kendi kendime gülümsüyorum. Jaxson'ı kızdıracığım günler için yaşıyorum. Önce Cade kapıyı çaldı. Uzun süre cevap bekledikten sonra, daha yüksek sesle tekrar çalıyorum. Evde olduklarını biliyorum ama Jaxson'ı tanıyorsam muhtemelen yeni karısı yataktadır.

Kapı, gömleksiz ve kaşlarını çatmış Jaxson'a açılır. Evet, haklıydım. "Her zaman en kötü zamanda gelmek zorunda mısın?"

Parlak bir şekilde gülümsüyorum, "Sana da merhaba, sık kafalı. Artık aletini pantolonunun içinde tutmadığın için her seferinde kötü bir zaman gibi görünüyor." Ben yanından geçerken daha sert bakıyor.

Ben içeri girerken Julia mutfaktan başını uzatıyor. Saçları karmakarışık, sanki bir güzel sikilmek üzereymiş gibi. Tabii ki kocasından çok daha kibar.

"Selam çocuklar, içeri gelin. Nasılsınız?" diye tatlı tatlı gülümsüyor. "Selam Julia," diye yanıtlıyor Cade, yanından geçip giderken.

Elbette, benim selamlamam biraz daha uygulamalı. "Merhaba güzelim." Kollarımı arkadan sarıyorum, ellerimi hafif karnının üzerine koyuyorum ve yanağına bir öpücük konduruyorum. "Sana söylemeliyim Julia, sen

hamile kadınlara karşı bir şeyler hissetmeye başladım. Bu kadar seksi olabileceklerini kim bilebilirdi?"

Ki bu tamamen yalan değil. Daha da güzel görünüyor; vücudu hala zayıf ve sıkı, ama şimdi onu bir şekilde daha da güzel gösteren küçük yuvarlak bir göbeği var.

"Oh, Sawyer," diye kıkırdıyor ve şakacı bir şekilde kaburgalarımın dirsek atıyor. Birden sert ellerle geriye doğru sarsıldım. "Karımın üstünden siktir git, ve lanet ellerini kendine sakla."

Mutfak masasına oturmak için yürürken kıkırdıyorum.

Julia, sahiplenici kocasını sakinleştirmeye çalışarak, "Jax, sakin ol, sadece takılıyor," diyor.

"Evet, Jax, neşelen!"

Jaxson'ın kaşları daha da çatılıyor ve eminim kıcıma tekme basmaya hazır. Aslında onu sadece Julia konusunda kızdırıyordum çünkü konu Julia'ya sahip çıkmaya geldiğinde her zaman tam bir aptal gibi davranıyordu. Sonunda onunla evlenmiş olsa bile, kendimi hâlâ durduramazken buluyorum; onu kızdırmak çok eğlenceli. Adamın sonunda kafasını kışından çıkarmasına sevindim ama nasıl bu kadar sahiplenici olabildiğini asla anlayamayacağım. Henüz kimseye karşı böyle bir şey hissetmedim, özellikle de hiçbir hatunla çıkmadığım için. Sevişip yoluma devam etmeyi tercih ediyorum; sahada oynamaktan çok hoşlanıyorum.

"Pekâlâ, siz ikiniz iyi oynayın. Acıktınız mı? Size bir şeyler hazırlayayım mı?"

"Hayır, lokantadan yeni geldik, o yüzden iyiyiz. Ama yine de teşekkürler... çok güzel."

Kafama vurmak üzere olan Jaxson'ın elini savuşturuyorum. Yanımdaki koltuğa oturuyor ama ben sandalyemi hafifçe geriye çekiyorum, fırsatını bulduğunda saldıracak kadar yaklaşmaya çalıştığını biliyorum.

"Oh, lokantadaydın. Grace yine mi çalışıyordu?" diye sorar endişeyle. Jaxson'ın yanına oturmak için hamle yapar ama Jaxson onun kalçalarından tutarak kucağına oturtur.

Cade ona başını sallayarak cevap veriyor. Derin bir nefes alıyor, "Tabii ki öyleydi; neden sorma zahmetine girdiğimi bile bilmiyorum. Bu kız son zamanlarda kendini yerden yere vuruyor."

Bunu ben de fark ettim. "Grace'den bahsetmişken," diye söze girdim, "onun nesi var?"

Neden her zaman benden kaçıyor gibi görünüyor?"

Jaxson sırtıyor, "Çünkü o zeki."

Şimdi ona kaşlarını çatan benim. "Ben ciddiylim. Yani, hatun çoğu zaman bana bakmıyor bile." En azından ben ona hitap ederken, ama bunu atlıyorum.

Julia rahatsız görünmeye başlar. "Sawyer..." Sanki bir şey paylaşmak istiyormuş ama paylaşması gerektiğinden emin değilmiş gibi duraksıyor.

"Ne? Söyle bana. Onu bir şekilde gücendirdim mi? Yani, onunla çok uğraştığımı biliyorum, ama sadece şaka yapıyorum ve ben bu saçmalığa başlamadan önce de bana böyle davranıyordu."

Bana ciddiyetle bakıyor, "Neden bilmek istediğini sorabilir miyim? Ondan ne istiyorsun?"

Dürüst olmak gerekirse omuz silkiyorum, "Açıkçası gerçekten bilmiyorum. Ama en azından onunla arkadaş olmak, onunla konuşmak güzel olurdu."

Bir süre beni inceledikten sonra iç geçiriyor. "Ona karşı sabırlı olmalısın, Sawyer. Korunaklı biri, incinmiş durumda ve içimden bir ses bunun sadece yarısını bildiğimi söylüyor. Kayla'ya ve bana açılması uzun zaman aldı."

Yaralandığını duyunca gerildim. "Ne demek incinmiş? Burada ne tür bir incinmeden bahsediyoruz?"

"Bu benim anlatacağım bir hikâye değil." diyerek rahatsız bir şekilde yer değiştiriyor.

Jaxson ve Cade de şimdi ona sorularla bakıyor. "Bebeğim, bu bilmemiz gereken bir şey mi? Başı belada mı?"

Nefesimi tutup cevabını bekliyorum. "Hayır, en azından ben öyle düşünmüyorum. Dediğim gibi, sadece bir kısmını biliyorum."

Hepimiz sessiz kalıp ona bakıyoruz ve bazı cevaplar alana kadar geri adım atmıyoruz. O bunu fark ediyor ve bir nefes daha veriyor. "Dinleyin, annesini on yedi yaşındayken trajik bir şekilde kaybetti."

"Kahretsin," sözcükler ağzından çıkar çıkmaz içimden küfrediyorum.

"Ve bana detayları sorma, çünkü onları seninle paylaşmıyorum, ama gerçekten kötüydü. Buraya gelmeden önce bulunduğu yerin iyi bir yer olmadığına dair şüphelerim var. Neredeyse iki yıldır burada ve son zamanlarda Kayla'ya ve bana tüm bunları anlatmaya başladı."

"Peki ya babası? Nerede lan o?" Biraz fazla sert bir şekilde sordum.

"Tekrar söylüyorum, bu benim anlatacağım bir hikâye değil." Hepimizin bakışları karşısında gözlerini kısıyor. "Sakın bana anlatmam için baskı yapmaya kalkmayın, çünkü böyle bir şey olmayacak. Grace benim arkadaşım ve bu konuda bana güvendi. Sawyer, eğer onu tanımak istiyorsan bunu yap, sadece..."

"Ne?" Sözüünü bitirdiğinde soruyorum.

"Onunla her ne istiyorsan, ister arkadaşlık olsun ister daha fazlası, bu konuda ciddi ve emin olmanı istiyorum. İkinizin de incinmesini istemiyorum. İkiniz de benim için çok şey ifade ediyorsunuz."

Anlayışla başımı sallıyorum. Grace'in canına okumak istemediğimi söylersem yalan söylemiş olurum, çünkü gerçekten istiyorum, ama aynı zamanda onu tanımak da istiyorum, özellikle de şimdi. Tüm bu cevaplanmamış sorular beni kesmeyecek. O yüzden Julia'nın tavsiyesine uyacağım: Dikkatli davranıp önce onu tanımaya çalışacağım, sonra da oradan devam edeceğim.

CHAPTER 2

Grace

"Tatlım, yanlış anlama ama seni eve gönderiyorum." Şok içinde Mac'e baktım. "Ne? Neden?"

"Çünkü on saattir buradasın Grace ve dün on iki saat çalıştın. Düşmeye hazır görünüyorsun. Eve gidip biraz uyumalısın. Ruby geliyor; akşam yemeği telaşı bittiğine göre birkaç saat tek başına iyi olacaktır."

"Ben iyiyim, Mac. Gerçekten..."

Başını sallıyor ve elini omzuma koyuyor. "Bu tartışmaya açık bir konu değil sevgilim. Eve git, biraz uyu ve yarın için yenilenmiş olarak geri dön. Yardımların için minnettarım Grace; bunu biliyorsun. Umarım yakında gerçekten yanımda kalacak ve ikimize de yardım edecek birini bulabilirim."

"Pekala," diye sessizce kabul ediyorum, "ama şunu bil ki bütün bu saatler umurumda değil, Mac. Paraya ihtiyacım var."

Bakışlarını daraltıyor, "Peki tam olarak ne için ihtiyacınız var?"

Gergin bir şekilde yer değiştiriyorum. "Okul için bazı online dersler almayı düşünüyordum. Henüz tam olarak ne olduğuna karar vermedim, belki işletme ya da başka bir şey." Omuz silkiyorum, "ama internet üzerinden bile çok pahalı."

"Peki," diye temkinli bir şekilde başladı, "ne kadardan bahsediyoruz? Belki yardımcı olabilirim..."

"Hayır!" Elimi kaldırıp onu orada durdurdum, "Benim için zaten çok şey yaptın. Daha fazlasını kabul etmeyeceğim."

Benim hızlı reddime kaşlarını çatıyor. Duygularını incitmek istemediğim için ona yaklaşıp kollarımı iri yarı adama doluyorum. "Mac, benim için yaptığın her şeyi seviyor ve takdir ediyorum. Annem dışında hayatımdaki herkesten daha çok şey yaptın benim için. Lütfen alınma ve senden daha fazlasını kabul edemeyeceğimi anla."

Sinirli bir nefes veriyor ve bana sıkıca sarılıyor... biraz fazla sıkı ki nefes almakta zorlanıyorum. "Peki, seni inatçı kız, şimdilik bu konuyu kapatıyorum. Ama eve gidiyorsun Grace ve biraz uyumani istiyorum. Bu bir emirdir!"

Söylemesi yapmaktan kolay, ama bunu yüksek sesle söylemiyorum. Onun yerine geri çekilip selam veriyorum, "Emredersiniz efendim."

Başını sallarken dudakları seğiriyor, "Pekâlâ, git buradan, yarın görüşürüz sevgilim."

"Güle güle." Uzanıp yanağına hızlı bir öpücük konduruyorum, sonra da gidip çantamı ve ceketimi alıyorum. Ön tarafa gitmeden önce arka kapıyı açıyorum ve son zamanlarda etrafta dolaşan tatlı, ürkek, çikolata Labrador'u arıyorum. Normalde ne zaman beni görse korkup kaçıyor, bu da kalbimi kırıyor. Onu yaklaşması için ikna etmeye çalıştım, ona güven vermeyi denedim ama henüz bana güvenmiyor; ki bu da

Anlayabileceğim bir şey. Son zamanlarda onun için strator bir paket servis kabına yemek artıkları bırakıyorum ve bunları yiyenin o olmasını umuyorum.

Elbette, kabı yere bırakır bırakmaz kaldırımda bir tıkırtı duydum. Kafamı kaldırıp baktığımda, tatlı ama sade görünümlü köpeğin yavaş ve emin adımlarla bana doğru yürüdüğünü görüyorum. Kalbim boğazımda, onu ürkütmek istemediğim için kıpırdamadan duruyorum.

"Merhaba tatlım, aç mısın? Hadi, sorun yok, seni incitmeyeceğim." Ses tonumu yumuşak ve nazik tutuyorum.

Köpek durur ve sanki bunun bir tuzak olup olmadığını değerlendiriyormuş gibi başını eğer.

Zavallı bebeğim. Sana kim zarar verdi?

Hoşuna giden bir şey görmüş olmalı çünkü yavaşça bana doğru ilerliyor. Bana ulaştığında oturuyor ve yemeye başlıyor.

Elimi yavaşça kaldırıyorum; köpek hareketsiz duruyor ve dokunuşumun nazik olup olmayacağını bilmeden kendini destekliyor. Elim boynunun yanına koyarak usulca okşuyorum, "İşte böyle, gördün mü sana zarar vermeyeceğim." Keçeleşmiş saçlarını yumuşak ve nazikçe okşuyorum. "Sorun ne bebeğim, senin bir ailen yok mu?" Köpek sanki soruma cevap veriyormuş gibi sızlanıyor. "Kendini kötü hissetme, zaten ailelere fazla değer veriliyor. Ve senin gibi özel birini sevmiyorlarsa sadece koca birer aptaldırlar."

Arkamdan gelen bir kıkırdama beni korkuyla sıratıyor ve kafamı kapıya çarparak kırımın üzerine düşmeme neden oluyor. Köpek havladı ve kaçtı.

"Kahretsin! Grace, iyi misin?" Sawyer önümde diz çökerken endişeli bir çift yoğun yeşil göz aniden ortaya çıkıyor.

"Sawyer? Bana gizlice yaklaşarak ne halt ediyorsun?"

"Özür dilerim, seni korkutmak istememiştim. Mac seni burada bulabileceğimi söyledi. Yeni arkadaşınla konuşmanı bölmek istemedim," derken dudakları seğiriyor ve gülümsemesini bastırıyor.

"Onu korkuttuğun için çok teşekkürler. Zavallı şeye bu kadar yaklaşmam bile ne kadar uzun sürdü biliyor musun?"

Sırtışını kaybeder. "Özür dilerim, gerçekten. Seni ya da köpeği korkutmak istememiştim. Başın iyi mi?"

Yüzüne kazınmış olan samimi endişeden dolayı yumuşuyorum. "Evet, ben iyiyim. Burada ne halt ediyorsun? Dışarıda yemek yemekten hiç sıkılmadın mı?"

Kıkırdıyor, "Buraya yemek yemeye değil, seni görmeye geldim." "Beni mi?" diye soruyorum şaşkınlıkla.

"Evet, sen. İşten ne zaman çıktığını öğrenip seni eve bırakmayı teklif edeyim dedim. Görünüşe göre doğru zamanda gelmişim, Mac seni eve göndereceğini söyledi."

Gözlerimi ona diktim, "Beni eve bırakmak ister misin?" "Evet."

"Neden?" Şüpheyile sordum.

Şaşırmış görünüyor, "Ne demek istiyorsun, neden? Neden olmasın?"

Hmmmm, neyin peşinde?

Ayağa kalkmaya çalışırken hızla kalkıyor ve tutmam için elini uzatıyor. Kabul etmeden önce bir saniye bakıyorum. Kocaman eli benim küçük elimi içine alıyor ve kolumdan vücudumun her santimine yayılan bir karıncalanma gönderiyor. Bacaklarımla arasındaki nokta da dahil.

Tanrım, acınacak haldeyim.

"Teklifin için çok teşekkür ederim ama ben yürümeyi seviyorum." *Ve eğer senin etrafında çok uzun süre kalırsam, seksi kışına atlayabilirim.*

Reddedince omuz silkti. "Tamam, seninle yürüyeceğim o zaman."

Bu beni durdurdu. Dönüp onu inceledim, "Bunu yapmak zorunda değilsin Sawyer. Kendi başıma gayet iyi idare edebilirim; bunu her zaman yapıyorum."

"Yapabileceğini biliyorum."

Sessiz kalarak ona bakmaya devam ediyorum, neyin peşinde olduğunu anlamaya çalışıyorum. Nefesinin altından küfrediyor, "Dinle Grace, sadece konuşmak istiyorum. Yakın arkadaşlarımız evli olduğu için birbirimizi daha iyi tanıyabileceğimizi düşündüm, tamam mı?"

Oh! Bu çok hoş. Bu kadar şüpheci olduğum için şimdi kendimi kötü hissediyorum. "Pekala, eğer gerçekten istiyorsan."

Gülümsüyor ama bu her zamanki kibirli gülümsemesi değil, gerçek bir gülümseme ve ölümcül bir gülümseme. "Gerçekten istiyorum."

"Tamam, hadi o zaman, ön taraftan çıkalım."

O arkamdan yaklaşırken bedenim farkındalıkla uğulduyor. Tanrım, bu eve uzun bir yürüyüş olacak.

"Yarın görüşürüz Mac," diye el sallıyorum yanından geçerken.

"Hoşça kal sevgilim ve ne dediğimi unutma... uyu genç bayan!" "Evet, evet, evet," diye homurdandım.

Dışarı çıkar çıkmaz, havadaki hafif serinlikten dolayı ceketimi üzerime alıyorum. Kasım ayına girerken, gece havasındaki keskin serinliğin size kışın ufukta görüldüğünü söylediğini hissedebilirsiniz.

"Mac uyuman konusunda ne demek istedi?" Sawyer yanımda yürürken merakla soruyor. Uzun adımlarını yavaşlattığını fark ediyorum, çünkü onun bir adımı benim on adıma denk geliyor.

Sorusuna kayıtsızca el sallıyorum. "Sadece anaç bir tavuk gibi davranıyor. Çok çalıştığını ve yeterince uyumadığını düşünüyor."

"Çok fazla çalışıyorsun" diye homurdanıyor.

"Evet, Mac'in yardıma, benim de paraya ihtiyacım var." "Peki ya uyku?" diye tekrar sorar.

Omuz silkiyorum, "Uyku uzun zamandır benim için kolay gelmiyor."

Bana sorularla baktığını hissediyorum ama o daha bir şey sormadan konuyu değiştiriyorum, "Üşümedin mi? Ceketin nerede?" Aynı T-

Bugün onu gömlek giyerken gördüm.

Kıkırdıyor, "Cupcake, bu benim için soğuk değil. Ben Denver, Colorado'da büyüdüm, orada bir kış geçirene kadar soğuk görmemiştir."

Bu bilgi benim ilgimi çekti. "Denver'da mı büyüdün?"

"Evet, doğma büyüme."

"Her zaman kar deneyimi yaşamak istemişimdir."

Sawyer yine homurdanıyor, "İnan bana, çabuk eskiyor. Bok gibi soğuk, kürekle kazmak tam bir baş belası ve araba kullanmak da berbat..." diye devam ediyor ve beni izlediğini hissediyorum. Dönüp bakmıyorum çünkü her zamanki gibi kendimi utandırmak istemiyorum.

"Peki ya sen? Sen nerelisin?"

"Florida," diye sessizce cevap veriyorum. Benim için önemli olan her şeyi kaybettiğim yerin sözlerini söylemek hâlâ acı veriyor.

"Orayı sevdin mi?"

Başımı sallıyorum, çünkü boğazım biraz fazla daralmaya başladı.

"Orayı özlüyor musun?" "Orada kaybettiklerimi özlüyorum."

Gah! Neyim var benim böyle? Bu gece dilim çözüldü. Boğazımı temizleyerek, o başka bir şey sormadan önce konuyu tekrar değiştiriyorum. "Ben de burayı gerçekten seviyorum. Güzel bir kasaba ve Julia ve Kayla ile tanıştığıma memnunum." Bana hâlâ sorularla baktığını hissedince devam ediyorum: "Sanırım sen de seviyorsun, çünkü sen ve Cade de buraya taşınmaya karar verdiniz."

Neyse ki bu onun sorularının düşmesine neden oluyor. "Aslında, evet yapıyorum. Ve bu konuda en çok sevdiğim şey, Jaxson'la düzenli olarak sevişmek" diye cevaplıyor pis bir sırıtışla.

Kıkırdıyor ve başımı sallıyorum, Jaxson'a Julia hakkında nasıl sürekli takıldığını düşünüyorum. "Spor salonu sizin için nasıl gidiyor?"

"Gerçekten iyi aslında. İki ay içinde faaliyete geçmiş oluru. Noel'e kadar tamamen faaliyete geçmeyi umuyoruz. Yenileme çalışmalarında iyi bir ilerleme kaydediyoruz."

"Bunu duyduğuma sevindim. Julia bana biraz bahsetti. Gerçekten harika bir yer olacağı benziyor."

Beni tekrar izlediğini hissediyorum, bu beni çok rahatsız etmeye başlıyor. "Bana kendinden bahset, Cupcake."

"Şey... benim adım Grace ve bana Cupcake denmesinden nefret ediyorum."

Sawyer sırtıyor, "Üzgünüm ama elimde değil, bana bir keki hatırlatıyorsun."

Alay ediyorum, "Eminim artık herkese bir keki hatırlatıyorumdur, çünkü düğünde suratıma bir tane yapıştırmıştın."

Kıkırdıyor, "Hayır, bana bir keki hatırlatmanın nedeni bu değil." Merakla ona bakıyorum, "Öyle mi, o zaman neden?"

"Çünkü bir kek kadar tatlısın, bir kek kadar güzel kokuyorsun," sesi alçalıp boğuklaşıyor, "ve bahse girerim tadın da bir kek kadar güzeldir."

Vay be. Ciğerlerimdeki tüm oksijen çekiliyor ve kalbim aşırı hızlanıyor. Lanet olsun, adam çok iyi. Flört etmenin tüm doğru yollarını biliyor. Profesyonel olabilir ve bu konuda bir kitap yazabilir.

Ben bir şey söylemeyince devam etti. "Pekâlâ, sıra sende." Merakla ona baktığımda sırtı, "Sana beni hatırlatan ne?"

Seks!

Dilini tut Grace!

"Bana seni hatırlatan bir şey olduğunu düşündüren ne?"

"Hadi ama, bir şeyler olmalı. Dur tahmin edeyim, seks? Orgazm mı?" Bu biraz eve çok yakın vurdu. Gözlerimi deviriyorum ve yüzümün aniden kızarmasını gizlemeyi umuyorum. Birden aklıma bir şey geliyor ve ben

Kaçmak isteyen bir kıkırdamayı ısırarak zorunda kalıyorum. Kibir ve mizahın ışıltılı parladığı seksi yüzüne bakıyorum. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

"Evet, gerçekten istiyorum."

Söylemeden önce bir saniye daha ona baktım: "Hiç 'I'm Sexy and I Know It' şarkısını duydun mu?"

Adımları titriyor ve gülümsemesi kayboluyor. Birkaç saniye hiçbir şey söylemeyince belki de fazla ileri gittiğimi düşünmeye başlıyorum, ama sonra başını geriye atıyor ve şimdiye kadar duyduğum en yüksek sesli, en boğuk kahkahayı atıyor. O kadar bulaşıcı ki kendi ağzımı kapatıp ben de gülüyorum.

"Tamam, Cupcake, bu lanet olası iyi bir taneydi. Sana bunu vereceğim."

Sawyer bir sonraki sorusunu yöneltmeden önce bir dakika daha gülüyoruz: "En sevdiğin renk?"

"Bende iki tane var: pembe ve sarı."

Beni değerlendiriyor. "Evet, bunu görebiliyorum. Benimki mavi, eminim bilmek için can atıyorsundur."

Gülümsedim ve başımı salladım. Devasa kamyonunun rengi bu olduğu için benim tahminim de bu yöndeydi. Derin mavi o kadar koyuydu ki güneş vurana kadar neredeyse siyah görünüyordu.

"En sevdiğin film?" diye soruyor

şimdi. "Mmmm, muhtemelen 27

Dresses." "Hiç duymadım."

Gülüyorum, "Şaşırmadım. Bu bir piliç filmi... Tamam, sıra bende."

Bana şaşkınlıkla bakıyor ama sonra gülümseyip kollarını iki yana açıyor, "İstedğin gibi sor, Cupcake. Ben açık bir kitabım."

"En sevdiğin yemek?"

"Turtalarınızdan herhangi biri."

Kıkırdıyorum ve gözlerimi deviriyorum, "Ciddiyim."

"Ben de öyle. Bu ağzıma aldığım en iyi bok ve sana şunu söyleyeyim bebeğim, ağzıma gerçekten iyi boklar aldım. Yine de... İçimden bir ses senin o nefis tadının hepsini geride bırakacağını söylüyor."

Kutsal Moly! Koyu bir kırmızı tonu olduğunu tahmin ettiğim bir şekilde kızarıyorum ve hava karardığı için şükrediyorum, ama görünüşe göre yeterince karanlık değil. "Seni kızartmak hoşuma gidiyor Grace."

Gözlerimi kaçırıyorum. "Evet, çok fazla bir şey gerekmiyor. O yüzden zaten fazla büyük olan kafana çok fazla girmesine izin verme Evans."

Kıkırdıyor ve ben de kendimi tutamayıp onunla birlikte gülüyorum. Uzun zamandır bu kadar gülmemiştim. O kadar çok gülüyorum ki yanaklarım acıyor.

Hazır konu açılmışken, öğrenmek istediğim tek soruyu sormaya karar verdim. "En sevdiğin hangisi?"

"Ne?" diye sorar şaşkınlıkla. "En sevdiğin turtta hangisi?"

Gözlerimi kaçırıyorum, sorduğum için utanıyorum ama önemli bir şey olmadığı için neden utandığımı da bilmiyorum.

"Bu zor bir soru, çünkü hepsini gerçekten seviyorum. Ama bir seçim yapmam gerekirse, aklımda en çok kalan geçen gün yediğim. İçinde çilek, çikolata falan var..."

Gülmeye başladım. "Ben turtalarımı asla ama asla bok koymam Sawyer." Kıkırdıyor. "Ne demek istediğimi biliyorsun... Ee? Adı ne?"

Gülümsemem kayboluyor ve kalbim ağırlaşıyor. "Mama Pie'ımı özlüyorum," diye cevap veriyorum usulca.

Yine beni izlediğini hissediyorum. "Neden bu ismi verdin?"

"Çünkü bunu yaptığımda onu özlüyordum. Sabahın üçünde beni yataktan kaldıran şey buydu." Omuz silkiyorum, "Ne hissediyorsam ve aklıma ne geliyorsa, normalde turtalarımı o ismi veriyorum."

Sawyer aniden durunca üzüntümden irkiliyorum; kolumdan tutup beni kendine doğru çekiyor. Bir saniye donup kaldım.

Ne olduğunu anlayamıyorum ama beynim kucaklaşmayı algıladığında kollarımı onun sert ve sıcak bedenine sarıp rahatlamaktan başka bir şey yapamıyorum. Hem de ne rahatlık. Sıcaklığı beni sarıyor ve içten dışa doğru ısıtıyor. Nefis erkeksi kokusu duyularıma nüfuz ediyor. Başım onun sert göğsüne yaslanıyor, güçlü ve sabit kalp atışlarının tam üzerinde. Ama hepsinden önemlisi, beni saran güçlü kolları kendimi güvende hissetmemi sağlıyor. Üç yıldır hissetmediğim bir duygu.

Gözlerim yaşıyor ve onun şefkati boğazımı sıkmaya başlıyor. Böyle gerçek bir teselli almayalı uzun zaman olmuştu, Mac hariç tabii. Ama bu farklıydı. Çok farklıydı!

Sawyer sonunda geri çekiliyor ama yakınımda kalıyor; yüzümün her iki tarafını da çenemin hemen altından kavıyor. Samimiyetle parlayan koyu yeşil gözlerine bakarken, gözyaşlarımı dökmemek için kendimi zor tutuyorum. "Annen için gerçekten çok üzgünüm Grace. Bir şeye ihtiyacın olduğunda beni her zaman arayabileceğini bilmeni istiyorum, saatin kaç olduğu önemli değil, her zaman gelirim."

Nazik sözleri karşısında kalbim kabardı. "Neden?"

"Çünkü sen benim arkadaşımsın ve ben bana ait olana göz kulak olurum."

Ben istemeden bir damla gözyaşı süzülüyor, ama yüzümden aşağı düşmeden önce Sawyer başparmağıyla yakalıyor. Ne diyeceğimi ya da onun bu ani ilgisini nasıl karşılayacağımı bilemiyorum. Bunu kabul etmekten biraz korkuyorum çünkü hayal kırıklığına uğramaya alışkınım. Ama bana bakışındaki bir şey ona inanmamı sağlıyor. Beni hayal kırıklığına uğratmayacağına ve gerçekten ona ihtiyacım olursa geleceğine inandırıyor.

"Tamam, teşekkür ederim."

Başını sallıyor, sonra eğilip başımın üstünü öpüyor. Bu basit jest beni neredeyse yıkmaya yetiyor. Kolunu etrafımda dolaştırıyor

Boynumdan tutup bizi tekrar harekete geçiriyor ve başka bir soru sorarak ortamı yumuşatıyor. "En sevdiğin turta hangisi?"

Cevabımı düşünerek gülümsüyorum. "Grace'in İlk Öpücük Pastası."

Yanımda gerildiğini hissediyorum. "Neden öyle dendiğini bilmek istediğimden emin değilim."

Dalga geçmesine gülüyorum. "Tam da bu yüzden öyle deniyor. İlk öpücüğümünden sonra eve gelip ona her şeyi anlattığımda annem yarattı. İçinde ahududu, krema ve çikolata olan bir graham krakeri kabuğu, çünkü tatlı bir öpücüktü. Hatta üstündeki hamurla küçük kalp şekilleri bile yaptı."

Sawyer homurdanıyor, "Bana hanım evladı öpücüğü gibi geldi." Gözlerimi deviriyorum ve kıkırdıyorum.

Sokağıma döndüğümüzde hayal kırıklığı derinden hissediliyor. Aslında Sawyer'la konuşmak hoşuma gitti; eve yürürken yanımda birinin olması güzeldi. Lokantada olmanın en sevdiğim yanlarından biri de sürekli insanlarla bir arada olmak. Yalnızlık çok çabuk eskiyor.

Bu düşünce bana bir hafta önce gönderdiğim ve yakında cevap almayı umduğum mektubu düşündürüyor.

Araba yoluma doğru yürürken Sawyer beni iç karartıcı düşüncelerimden uzaklaştırıyor, "Burada mı yaşıyorsun?" Hâlâ makul bir durumda olan eski evi değerlendirmesini izliyorum.

"Evet, Mac'in. Ucuza kiralamama izin veriyor. Maaşıma haciz koyması gerektiği için çok ucuz olduğundan eminim, ama çeklerim her zaman çalıştığım saat kadar görünüyor. Ne zaman bu konuyu açsam huysuzlaşıyor, ben de konuyu kapatıyorum ve sadece takdir ediyorum."

Hiçbir şey söylemeyince ona bakıyorum, yine çözemediğim bir ifadeyle beni izliyor. Elini uzatarak "Telefonunu ver" diyor.

"Lütfen kelimesini hiç duydun mu?" Cep telefonumu almak için çantama uzanmadan önce mırıldanıyorum.

Ona verdiğimde gülümsüyordu. Onu izliyorum ve numarasını rehberime girdiğini varsayıyorum. Bir dakika sonra geri verdi, "İşte, artık sende benim numaram var, bende de seninki."

Telefonu elime alıyorum ve kendine bir mesaj gönderdiğini görüyorum. Kendi koyduğu kişi adına gülüyorum: 'Seksi Sawyer.

"Sen, Sawyer Evans, tanıdığım en büyük egoya sahip kişisin." Gerçi onun kadar güzel olsaydım benim de büyük bir egom olurdu. Bana külotumu indiren bir sırtış attı. "Ego değil bebeğim, sadece özgüven."

Başımı sallayarak gülümsüyorum, "Hoşça kal, Seksi Sawyer. Beni eve bıraktığın için teşekkür ederim. Seninle konuşmaktan keyif aldım."

Ben uzaklaşmadan kolumu tutup beni durduruyor. Ona baktığımda yüz ifadesi yine ciddiye. "Ciddiyim Grace. Beni istediğin zaman ara, ne olursa olsun gelirim."

Boğazım tekrar düğümlenmeye başlıyor, bu yüzden ona cevap vermek yerine başımı sallıyorum ve ön merdivenlerden yukarı doğru yürümeye başlıyorum.

"Yarın görüşürüz," diye sesleniyor arkamdan.

Elim kapı kolundayken arkamı dönüp kaşlarımı kaldırarak ona soruyorum: "Yarın çalışıp çalışmayacağımı nereden biliyorsun?"

"Çünkü ben her şeyi bilirim, Cupcake." Bu kibirli sözle bana göz kırptıyor ve tüm özgüvenini ve seksiliğini de yanına alarak uzaklaşıyor. Yüzümde kocaman, aptalca bir gülümseme bırakıyor.

Sawyer

Kamyonetime doğru yürürken yüzüme yapışan kocaman, aptal gülümsemeye engel olamıyorum. Evet, yarın ve ondan sonraki her gün onu göreceğim, eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa. Öncekinden çok daha fazla soruyla baş başa kaldım. Piliçleri anlamak için kafa patlatmaktan başka bir şey değil. Onları memnun etmek mi? Sorun değil. Ama onları anlamak hakkında hiçbir fikrim yok. Ama bu kadın onu anlamamı sağlıyor. Onun birçok yönü olduğunu fark etmeye başlıyorum. Güzel, tatlı ve şımarık. Onu güldürebilmeyi seviyorum çünkü çoğu gün o güzel, sıcak kehribar gözleri acı ve yalnızlıkla dolu oluyor ve bu da göğsümün sıkışmasına neden oluyor. Sanki ona cevap verecekmiş gibi o çirkin görünümlü köpeklerle tatlı tatlı konuştuğunu gördüğümde kıkırdamak istedim. Ama sonra aile hakkında o yorumu yaptı ve sesindeki hüznü, onu oraya koyanı öldürmek istememe neden oldu. Grace bana hiç kimsenin hissetmediği şeyleri hissettiriyor. İçimdeki tüm koruyucu içgüdüleri harekete geçiriyor. Bu hatun sırlarla dolu ve ne kadar uzun sürerse sürsün her birini öğreneceğim.

Bu gece ona sarıldığımda o hüznü, dudaklarını öpmeyi çok istedim. Ama henüz hazır olmadığını biliyorum ve dürüst olmak gerekirse ben de hazır olduğumdan emin değilim. Julia'ya o hareketi yapmadan önce emin olacağıma söz verdim ve bu sözü tutacağım.

Birden telefonum bir mesajla çalıyor ve beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor. Cebimden çıkardım ve o kocaman, aptal gülümseme geri geldi.

Kimden geldiğini görünce zorluyorum.

Cupcake: Beni eve bıraktığın için tekrar teşekkürler, Seksi Sawyer. Kamyonuna ulaştığında haber ver ki sağ salim vardığını bileyim. :)

Başımı sallıyorum.

Sawyer: Cupcake, düşüncen çok tatlı ama ben tam bir baş belasıyım. İnan bana, kamyonuma sağ salim varacağım. Ama bana mesaj atmak için bahane aradığını biliyorum. Şimdiden özledin mi beni?

Bir saniye sonra telefonum tekrar çalıyor.

Cupcake: Ha, rüyanda görürsün, Evans! Cidden, o koca kafanı etrafta taşımayı nasıl başarıyorsun?

Kıkırdıyorum; evet, çok şımarık olabiliyor.

Sawyer: Büyük omuzlarım var, bebeğim.

Cupcake: Göz devirme

*Sawyer: Tatlı rüyalar, Cupcake; biliyorum ki rüyanda
Ben.*

Ne mesaj atacak diye beklerken beklenti beni öldürüyor. Mesaj atmayacağını düşünmeye başlıyorum ama birkaç dakika sonra mesaj geliyor:

Cupcake: Belki! ;)

Verdiği yanıt karşısında keskin bir nefes alıyorum ve aletim çeliğe dönüşüyor. Kahretsin, oraya geri dönmek ve bu mesajı gerçeğe dönüştürmek istiyorum. Kamyonetimin yanına geldiğimde ve Jenny'nin yanında durup beni beklediğini gördüğümde bu düşünceden sıyrılıyorum.

Harika! Bu hatun gerçekten sinirlerimi bozmaya başladı. Çok inatçı biri. Onu becermeyi düşünmedim desem yalan olur. Sikişmeyi severim, çok ve sık, ama Cooper beni onun hakkında erkenden uyardı. Ve Grace'le tanıştığımndan beri kimse ilgimi çekmiyor. Bu yüzden bu konuda ne yapmak istediğime karar vermeliyim çünkü iki ay benim için çok uzun bir kuraklık dönemi.

Dik durarak, yaklaştığını görünce sahte göğüslerini dışarı itiyor. "Selam, Sawyer."

Cırtlak sesi karşısında kulaklarımı kapatmak istiyorum. "Merhaba, Jenny."

Kaba değilim ama çok kibar da değilim. Haftalardır onu başından savmaya çalışırken nazik davranıyorum ama o bunu anlamıyor.

"Az önce neredeydin?" diye soruyor şüpheyle.

"Seni ilgilendirmez ama bir arkadaşımı evine bıraktım." "Kim, Grace mi?"

Grace'in adını alaycı bir şekilde söyleyince sinirim bir kat daha artıyor. "Evet," diye cevap veriyorum etraftan dolaşıp kamyonetimin kapısını açarken.

"Gerçekten mi? Bu beni şaşırttı."

Gerildim ve kamyona binmekten vazgeçtim, kızgınlığım öfkeye dönüştü, "Öyle mi? Bu seni neden şaşırtsın ki?"

Kendini beğenmiş bir sürük gibi alay ediyor, "Hadi ama Sawyer, bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyorsun. O bizim tipimize uygun bir kız değil. Acınacak halde; kızın bir arabası bile yok. Duyduğuma göre Mac onu sokakta bulmuş ve ona kalacak bir yer vermiş."

Zorlandığım zaman oldukça öfkeli olabiliyorum ve şu anda bu kaltak buna çok yaklaşmış durumda. Kamyonetimin kapısını çarpıp ona doğru ilerlediğimde korku onun kendini beğenmiş bakışlarını siliyor, "Dikkatli ol Jenny. Son zamanlarda ipucu almadığın için sana karşı gerçekten hoşgörülüydüm. Ama bir daha Grace hakkında böyle cahilce bir kelime edersen... büyük sorunlarımız olacak. Anladın mı?"

Sinirli bir şekilde yutkunuyor ve omuz silkiyor. "Sadece duyduklarımı söylüyorum. Eğer bu işe bulaşmak istiyorsan, bu senin seçimin."

Neyse ki bir adım atıp uzaklaşıyor, çünkü daha önce bir hatuna vurmaya hiç bu kadar yaklaşmamıştım. Kamyonetime binerken kapıyı biraz fazla sert çarptım.

Mac onu sokakta bulmuş sayılır.

Grace'e ne olduğunu bilmiyorum ama şu anda söz veriyorum, bir daha kimse onunla uğraşmayacak, yoksa onlara yardım edeceğim...

CHAPTER 3

Grace

Hala inanamıyorum, bunca zaman sonra bu Cuma akşamı babamla buluşacağım. Bugün asistanından aldığım telefonda Charleston'daki küçük ve havalı bir restoranda onunla buluşup buluşamayacağımı sorması beni hem rahatlattı hem de şok etti. Neredeyse iki yıldır bu buluşma için cesaretimi toplamaya çalışıyordum. Sonunda cesaretimi topladım ve bir hafta önce ona bir mektup gönderdim, çünkü yüz yüze reddedilmekten çok korkuyordum. Ama o beni reddetmedi; benimle buluşmak istiyor...

Mac'in öksürük ve hırıltısı beni endişeli düşüncelerimden uzaklaştırıyor. Saate baktığımda saatin akşam dokuz olduğunu görüyorum. "Mac, eve git. Cidden ben hallederim. İşler yavaş ve sadece bir saat daha açığız. Bunu tek başıma halledebilirim."

Bunu tartıştığını söyleyebilirim. "Geceleri seni burada yalnız bırakmayı sevmiyorum." "İyi olacağım, Sawyer yakında gelecek ve beni eve bırakacak, Yani uzun süre tek başıma kalmayacağım." Bu düşünce midemi bulandırdı.

takla atıyor. Bu, işten sonra beni eve bırakmaya geldiği üst üste üçüncü gece olacak. Ve her gece beni yüzümde kocaman bir gülümseme ve bacaklarımın arasında çaresizce onun ilgilenmesini istediğim bir ağrıyla bırakıyor.

Sawyer gibi bir adamın benden hoşlanabileceğini hiç düşünmemiştim. Çirkin olduğumu düşündüğümünden falan değil, ama Sawyer'ı birlikte hayal ettiğim kızlar muhtemelen onun gibi olağanüstü güzeller. Kalabalıkta göze çarpıyorlar ve filmlere aitmiş gibi görünüyorlar, benim gibi sıradan birine değil. Onun çok çapkın olduğunu biliyorum ve birçok kadınla vakit geçirdiği de bir sır değil. Ama bana bakışındaki bir şey, bana karşı farklı şeyler hissettiğini düşündürüyor. Belki o da bu bağı en az benim kadar hissediyordur.

Bir öksürük nöbeti daha geçirdiğinde Mac'e tekrar bakıyorum ve parmağımınla onu işaret ediyorum. "Eve git ve uyu. Bu bir emirdir." Geçen gün bana söylediği sözleri ona sertçe taklit ediyorum.

Homurdanıyor, "Pekâlâ, teşekkürler hayatım. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara, hemen geleceğim."

Ona el salladım, "İyi olacağım."

Soyut bir şeyler mırıldanıyor ve arka kapıdan çıkıyor.

Az sonra mideme korku çökmüş bir halde ön tarafa doğru yürüyordum. Mac üç liseli gencin içeri girip en arka köşeye oturduğunu görmedi. Sadece kahve ve turta sipariş etmişlerdi. Kendini beğenmiş küçük pislikler ve buraya gelmeden önce içki içtiklerinden eminim. Hepsinde aynı futbol ceketleri var ve benim tüm gardırobumdan daha pahalı kıyafetler giyiyorlar.

Yüzleşmelerden gerçekten nefret ediyorum ama içimden bir ses, sarışın adam bana yine uygunsuz bir şekilde elini sürerse, yakında o noktaya geleceğini söylüyor.

"Hey, tatlı kış, biraz daha kahveye ihtiyacım var," diye bağıır sarışın. İki arkadaş sanki az önce söylediği şey çok komikmiş gibi gülüyor. Belli ki grubun lideri o.

Faturalarını alıp yanlarına gittim. "Üzgünüm çocuklar ama erken kapatıyoruz.

Faturanızı ödeyip gitmeniz gerekecek."

Hesabı masalarına bırakıyorum. "Hadi ama, böyle yapma bebeğim, bize biraz daha kahve ver," diye cevap veriyor sarışın adam, elini çıplak bacağıma koyup garson elbisemin altına sokmaya çalışıyor.

Elini tokatlayıp geri çekiliyorum. "Dokunma bana! Burası bar değil, lokanta. Hemen hesabını öde ve git!"

Kalbim o kadar hızlı atıyor ki tek duyabildiğim bu. Beni korkuttuklarını anlamasınlar diye titrediğimi saklamaya çalışıyorum.

Sarışın adam bir sürü banknot çıkarıp yere atıyor. "Al kaltak, burada senin için biraz daha var, böylece sikimi yalayabilirsin."

Yine gülüyorlar. Parayı almak için diz çökmek üzereydim ama onun yerine kenara itildim. Sarışın adam birden önümde elleri ve dizleri üzerinde, çok sinirli bir Sawyer tarafından boynundan tutuluyor.

"Lanet olası parayı al ve güzelce ona ver." "Siktir git, adamım! Sen kendi işine bak."

Sawyer çocuğun yüzünü yere yapııştırıyor. Çocuğun acı içinde bağırmasına neden olan küçük bir çıtırtı duyuyorum. "Çocukları dövmeyi sevmem ama parayı alıp güzelce ona vermezsen bir istisna yaparım."

Diğer iki çocuk ayağa kalkmaya başlar ama Sawyer öfkeli bakışlarını üzerlerine diker. "Her ne düşünüyorsanız, tekrar düşünün."

Çekingen bir şekilde geri otururlar.

Sawyer'ın bu yönünü daha önce hiç görmemiştim ve vay canına, çok korkutucu! Öfke konusunda Jaxson'a bile fark atıyor.

"Sorun yok Sawyer," diyorum titreyerek. Bana yardım ettiği için başının belaya girmesini istemiyorum.

"Hayır, öyle değil. Ya onu alacak ve sana güzelce verecek ya da ben onun sikini koparıp kendi boğazına sokacağım çünkü birinin ağzına sokmayı o kadar çok istiyor ki." Sawyer yaklaşıyor, "Ne olacak evlat?"

Sarışın parayı aldı ve çekingen bir tavırla bana uzattı. "Şimdi ondan özür dile."

Çocuk hiçbir şey söylemeyince Sawyer karnına bir diz atarak daha da kamburlaşmasına neden olur.

"Bu son kez nazik olacağım..." "Özür dilerim," diye mırıldanıyor çocuk.

Sawyer onu ayağa kaldırır ve yüzüne vurur. "Eğer siz küçük pislikler bir daha buraya gelir ve ona sorun çıkarırsanız, her birinizi tek tek avlarım. Sizi öyle bir benzetirim ki, bırakın oynamayı, futbol topunu bile tutamazsınız. Anladınız mı?"

Üçü de başını sallar. "Güzel. Şimdi fikrimi değiştirmeden siktirin gidin buradan."

Arkalarına bakmadan aceleyle restorandan çıktılar. Masalarına doğru yürüyorum ve tabaklarını dizmeye başlıyorum. Ellerim o kadar şiddetli titriyor ki bir şeyleri kavrayabildiğime bile şaşıyorum.

"İyi misin, Cupcake?" Sawyer yanıma gelerek usulca soruyor. Başparmağını ıslak yanağımda gezdiriyor ve işte o zaman ağladığımı fark ediyorum, bu da beni onların beni etkilemesine izin verdiğim için kızdırıyor.

Elimin tersiyle öfkeyle gözyaşlarımı sildim, "Evet, iyiyim. Sadece yüzleşmelerden nefret ediyorum." Titreyen elimden bir tabak düşüyor ve yere çarpıyor.

"Kahretsin!" Büyük parçaları toplamak için eğilmeme fırsat kalmadan Sawyer beni kendine doğru çekiyor ve kollarını etrafıma doluyor. Onun sıcak gücü beni yıktı. "Benim için ayağa kalktığın için teşekkür ederim," diye ağlıyorum göğsüne.

Elini titreyen sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Bana teşekkür etmene gerek yok Grace. Benim olanla ilgilendiğimi sana söylemiştim." "Hadi gel, temizlenmene yardım edeyim" demeden önce beni bir dakika daha tuttu. Temizlenmene yardım edeyim."

Başımı salladım, "Hayır, iyiyim; yapabilirim. Hadi otur, sana kahve ve turta getireyim. Uzun sürmez, sonra da birkaç dakika erken kapatırım."

Tezgâha oturdu ve ben de ona bir fincan kahveyle birlikte bugünün pastasından bir parça aldım.

"Bunun adı ne?" diye soruyor, sonra da dalıyor.

Gülümsüyorum ve kırık tabağı temizlemeye başlıyorum. "Adı Bebek Aşk Turtası." Bana soru sorarcasına baktığını görmek için dönüp bakıyorum. "Eski bir tarif. Annem bana hamile olduğunu öğrendiğinde yapmış." Gözlerimi kaçırarak boğazımı temizliyorum ve Sawyer'a bu hikayeyi anlatmaktan rahatsız olmaya başlıyorum ama devam ediyorum, "Babam onu terk ettiğinde, beni öğrendikten sonra, bana hala deliler gibi aşık olduğunu ve beni dünyadaki hiçbir şeye değişmeyeceğini söyledi. O gece bu turtayı yaptı ve adını Bebek Aşk Turtası koymaya karar verdi."

Kırık tabağı toplayıp masayı sildikten sonra tezgahın arkasında, Sawyer'ın önünde duruyorum. Bakışlarının üzerimde olduğunu hissediyorum ama başımı eğip Kayla ve Julia dışında kimseyle paylaşmadığım bir şeyi söylüyorum. "Babamla hiç tanışmadım. Buraya gelmemin tek nedeni Charleston'da yaşıyor olması. Babamla iletişime geçmekten

Çünkü reddedilmesinden korkuyorum." Omuz silkiyorum, "Benim hakkımda ne düşüneceğinden emin değılim, o biraz önemli biri ve kendi ailesi olduğunu biliyorum. Ama sonunda sineye çektim ve bir hafta önce ona bir mektup gönderdim." Derin bir nefes aldım, "Bugün asistanı beni aradı ve Cuma akşamı benimle yemekte buluşmak istediğini söyledi. Benim için şoförünü gönderiyor." Başımı kaldırdım ve ona gülümsedim, "Sanırım bunca zaman boşuna endişelenmişim."

Sawyer bana gülümsüyor ama bu biraz zorlama gibi görünüyor. "Senin adına gerçekten mutluyum, Cupcake."

"Teşekkürler." Boş tabağı kaptım ve kahve fincanını aldım. "Şunları kaldırayım ve Chuckie için kalan yemekleri bırakayım, sonra gidebiliriz."

"Chuckie?" diye sorar, kafası karışmıştır.

"Evet, çikolata labrador. Onu korkutup kaçırdığın o geceden beri görmedim ama yine de her ihtimale karşı dışarıya yiyecek bırakıyorum."

"Adının Chuckie olduğunu nereden biliyorsun?"

Omuz silkiyorum, "Bilmiyorum ama Chuckie'ye benziyor, ben de ona öyle diyorum." Ben arkaya doğru yürürken kıkırdadığını duyuyorum.

Sawyer

"Bu gece araba kullanmak ister misin?" Lokantanın ön kapısından çıkarken Grace usulca soruyor. Ben daha cevap veremedem, "Böylece eve bu kadar geç saatte tek başına yürümemiş olursun," diye ekliyor.

Cidden, bu hatun geceleri tek başıma yürümem konusunda neden sürekli endişeleniyor?

"Bu sana bağlı, Cupcake. İstersen ben kullanabilirim ama benim için endişelendiğin için bunu seçme. Sana söyledim, ben belalıyım. Bu kasabada gece geç saatlerde yürümek şimdiye kadar yapmak zorunda kaldığım en az korkutucu şey."

Göğsüme komik şeyler yapan o tatlı gülümsemelerinden birini takınıyor, "Eğer senin için de uygunsa araba kullanabilirim. Çift vardiya çalışmaktan ayaklarım biraz ağrıyor."

Yıpranmış beyaz ayakkabılarına bakıyorum ve bu kadar çok çalıştığını düşünerek kaşlarımı çatıyorum. "Sorun değil, Cupcake, arabayla gidebiliriz. Hadi gel."

Onu kamyonu götürüp kapıyı açıyorum. Kabinin içine bakmak için boynunu geriye doğru uzatıyor. "Kutsal Musa, siz çocukların yüksek kamyonlarla ne alıp veremediğiniz var? Hepimiz dev değiliz, biliyorsun."

Yukarı uzanıp iç tutamağa tutunmak için küçük bir sıçrama yaptığında kıkırdıyorum. Onu yukarı kaldırmaya yardım ederken ellerim beline uzanıyor. Kek, kurabiye ya da bir çeşit hamur işi gibi kokan tatlı kokusu duyularıma nüfuz ediyor ve aletimi hazır hale getiriyor. Tanrım, ağzımı ve dilimi onun yumuşak vücudunun her yerinde gezdirmek istiyorum, bakalım tadı da kokusu kadar tatlı mı?

"Ah, Sawyer? Artık bırakabilirsin."

Taksiye oturmaya çalışırken kalçalarını hâlâ sıkıca kavradığımı fark ediyorum.

"Üzgünüm, Cupcake, aklım başka yerdeydi," diye sırtıyorum ve göz kırıp kapıyı kapatıyorum, ama kızardığını görmeden önce değil.

O lanet elbiseyi yırtmak ve kızarıklığının nereye yayıldığını görmek istiyorum. İçeri girdiğimde elini elbisesine sokmaya çalışan o küçük pislği düşününce azgın ruh halim hızla bozuluyor. O küçük piç kurusu elini kesmediğim için şanslı.

Kamyonete biner binmez Grace'e kaşlarını çatıyorum. "Mac bu gece neredeydi? Neden yalnızdın?" Niyetimden biraz daha sert çıktı.

O güzel dudaklarını endişeyle yalıyor. "Sen gelmeden hemen önce onu eve gönderdim çünkü hastaydı ve dinlenmeye ihtiyacı vardı. Olanları ona anlatmazsan çok memnun olurum. Onu gönderdiğimde yeterince suçlu hissetti."

"Geceleri orada yalnız olmamalısın Grace. Geldiğimde orada olmasaydım ne olurdu?"

Bana ters ters bakıyor ve daha dik oturuyor. "Geleceğini biliyordum Sawyer, bu yüzden uzun süre yalnız kalmayacağımı biliyordum. Gerekirse Cooper'ı da çağırırdım."

Göz göze geliyoruz ama çok geçmeden ifadesi yumuşuyor ve yalvarmaya başlıyor. "Lütfen ona söyleme, Sawyer."

Böyle yumuşak ve tatlı konuştuğunda istediği her şeyi yapmaya hazırım, ki bu çok tehlikeli. Şu anda taşaklarımı ona teslim etmeliyim.

Sinirli bir nefes verdim, "Peki, bir şartla. Eğer gece orada yalnız kalacaksan beni ara, ben de orada olayım ya da yanında başka biri olsun. Anladın mı?"

Gülümsüyor ve bana selam veriyor, "Evet, Seksi Sawyer, efendim."

Homurdanıyorum ama dudaklarımın seğirmesine engel olamıyorum. Bazen gerçekten çok tatlı, tatlı ve seksi oluyor... Siktir!

Lokantadan uzaklaşıp arabayı çok yavaş sürüyorum, onunla daha fazla zaman geçirmek istiyorum. Bu gece nedense bana çok açıldı, bu da beni çok mutlu etti. Ama hala daha fazlasını bilmek istiyorum.

Onun hakkında bilmek istediğim tek şeye ulaşmama yardımcı olacak bir soruyu usulca sorduğunda beni şaşırtıyor: "Bana aileden bahset,

Sawyer."

"İki küçük kız kardeşim var, ikisi de tam bir baş belası ama onları seviyorum. Annem pek çok hayır işine katılıyor, oldukça harika bir kadın ama tabii ki bunu zaten biliyorsunuz çünkü beni doğurdu."

Grace gözlerini deviriyor ve gülüyor, "Peki ya baban?"

Gülümsemem biraz değişiyor. "Babamın bir inşaat şirketi var. Ben büyürken çok yakındık ama artık pek anlaşıyoruz. Donanmaya katıldığında o kadar da mutlu olmamıştı."

"Senin için endişelendiği için mi?"

Homurdanıyorum, "Sanırsın, ama hayır nedeni bu değil. Çünkü ben gerçekten iyi bir hokey oyuncusuydum. On üç yaşına geldiğimde maçlarıma gözlemciler geliyordu; babamın NHL'ye girmemle ilgili büyük hayalleri vardı. Onun yerine Donanmayı seçtiğimi öğrendiğinde hiç de mutlu olmadı."

"Özür dilerim," diye yumuşakça cevap veriyor.

Omuz silkiyorum, daha fazla tartışmak istemiyorum.

"Büyürken babamı çok düşündüm," diyor bana sessizce, "ve düşündüğümde kendimi hep suçlu hissettim, bu yüzden anneme hiç söylemedim. Onun duygularını incitmek ya da yeterli olmadığını düşünmesini istemedim, çünkü o dünyanın en iyisiydi, ama bazı şeyler aynı değil. Mesela bir keresinde, ben altı yaşlarında küçük bir kızken, annem ve ben bir düğüne davet edildik. O gece birlikte oynadığım benim yaşında başka bir kız daha vardı. O ve babası çok yakındılar, tıpkı annem ve babam gibi.

I. O gece onu ayağa kaldırmış ve bütün gece onunla dans etmişti. Onları çok kıskanmıştım. Annemle dans etmiş olsam da aynı şey değildi, biliyor musun?"

Lanet olsun, eğer bu göğsümde keskin bir ağrı başlatmazsa. Şimdi sessizleşiyor ve ona baktığımda kızardığını görüyorum.

Sanki bunu paylaşmak istememiş gibi utandı.

Haddimi aşmadığımı umarak boğazımı temizliyorum. "Sana bir şey sorabilir miyim, Cupcake?"

"Elbette," diye kolaylıkla verdiği cevap, aniden gerginleşen haliyle çelişiyor.

"Annen nasıl öldü?" Nefesimi tutup cevabını bekliyorum.

Hemen cevap vermeyince tekrar ona bakıyorum. Güzel gözlerinde çiğ bir acı var, bu da beni lanet bir pislik gibi hissettiriyor. "Boş ver, sormamalıydım. Bana söylemek zorunda değilsin."

Gözlerini kaçırdı, "Tecavüze uğradı ve öldürüldü." O kadar sessiz çıktı ki itirafı duyduğuma şaşırdım.

"Lanet olsun!" Kendimi durduramadan küfrediyorum. Damarlarımda ciddi bir öfke pompalanmaya başladı. Julia'nın kötü olduğunu söylediğini biliyorum, ama Tanrım...

"Annem ve ben bir turta yarışması için eyalet fuarına gidiyorduk. Amigo antrenmanından eve döndüğümde, iki adamın evimize zorla girdiğini ve anneme zarar verdiğini gördüm... Neredeyse aynı kaderi paylaşıyordum ama birkaç dakikalığına kaçmayı ve 911'i aramayı başardım."

Yüce Tanrım.

"Sana da zarar verdiler," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından, öfkem yepyeni bir seviyeye yükseliyor.

Bakışlarını pencereden ayırmıyor ama sanki önemli değilmiş gibi omuzlarını silkiyor. "Annem kadar kötü değil."

"Şimdi neredeler? Sana zarar veren adamlar." Bilmem gerek çünkü hâlâ hayattalarsa onları bulup öldüreceğim.

"Biri hala hapiste, diğeri ise yargılanmayı beklerken hapisyanede öldürüldü. Annemin ölümünün onlar için bir çeteye kabul töreninin parçası olduğu ortaya çıktı. Biz sadece rastgele seçilmiş bir evdik, ne bir neden ne de bir mantık vardı. Bana vurduğunda adamın bileğinin iç tarafında gördüğüm dövme olmasaydı, muhtemelen hiç yakalanmayacaklardı."

Bir şey söyleyemeden bir dakika sessiz kaldım. "Gerçekten üzgünüm Grace." Bunu söylediğim için kendimi aptal gibi hissediyorum çünkü bunun bir bok ifade etmediğini biliyorum.

Bana hüznle bakıyor. "O benim en iyi arkadaşımdı. Turtalarımızla dünyayı fethetme planlarımız vardı. Onun hayatını aldıklarında benimkini de aldılar, birden fazla şekilde. Ama ne kadar zor ve acı verici olsa da hayatın devam ettiğini biliyorum ve dışarıda muhtemelen benden daha fazla acı çeken pek çok insan var. Bu yüzden sahip olduklarım için minnettar olmaya çalışıyorum ki buraya gelene kadar hiçbir şeyim yoktu. Şimdi şükredecek arkadaşlarım var ve Mac... O olmasaydı nerede olurum emin değilim."

Direksiyonu o kadar sıkı tuttuğum için parmak eklemlerimin bembeyaz olduğunu fark ediyorum. Rahatlamaya çalışıyorum ama kalbim göğsümde öyle bir sıkışıyor ki hâlâ nefes alabildiğime şaşıyorum.

Çok geçmeden garaj yoluna giriyorum. Boğazımı temizliyorum ve ne kadar sıkı hissettiğime şaşıyorum. "Acı çekmeye hakkın var Grace, başkaları ne yaşamış olursa olsun, bu senin acını azaltmaz. Üzülmeye hakkın var."

Dönüp bana ciddiyetle bakıyor. "Eğer acımın tüm gücünü hissetmeme izin verirsem, Sawyer, bu beni öldürebilir."

Siktir!

Yutkunuyorum, ama ben bir şey söyleyemeden bana sahte bir gülümseme veriyor. "Bıraktığın için teşekkür ederim. Eve vardığında bana mesaj at ki sağ salim vardığını bileyim."

"Beni tekrar hayal edebilmek için sana mesaj atmamı istiyorsun." O gitmeden önce ortamı yumuşatmayı umarak şaka yapıyorum.

Kamyonetten atlarken kıkırdıyor. "Güle güle, Seksi Sawyer." "Grace!"

O kapıyı kapatmadan ben sesleniyorum. Bilmem gereken bir şey var. Gitmesine izin vermeden önce bir soru daha sordu. "Sonrasında kiminle yaşadın?"

Sorduğuma hemen pişman oluyorum, çünkü gözlerine öyle keskin bir acı çarpıyor ki, kalbime saplandığını hissediyorum. Cevap vermesi bir saniyesini alıyor ve ardından söylediği şey asla unutamayacağım bir şey:

"Şeytanla."

Başka bir şey söylemeden kamyonetimin kapısını kapattı ve beni hiç bilmediğim bir acıyla baş başa bıraktı.

Grace

Ertesi gün Julia'nın mutfağında oturmuş, dün gece olanları ona ve Kayla'ya anlatıyordum. "Ciddiyim, onu daha önce hiç böyle görmemiştim. Sana söylüyorum Julia, öfke konusunda Jaxson'a taş çıkartabilirdi."

"O küçük sapığın elini kesmesi gerekirdi," diyor Kayla hararetle.

"Senin için orada olmasına sevindim ama evet, bu beni şaşırttı. Ben de onun bu yönünü hiç görmemiştim. İçinde böyle bir şey olduğunu bilmiyordum."

"Kimin ne gibi olması için?" Jaxson her zamanki seksi haliyle içeri girerek soruyor. Gerçekten de çok iyi bir örnek. Yanına yaklaşıp Julia'yı alnından öpüyor. Arkadaşım adına çok mutlu olsam da içimi küçük bir kıskançlık duygusu kaplıyor, keşke benim de böyle bir şeyim olsa diye. Jaxson değil elbette, ama biri

Beni de onun gibi seven birini. Cooper ve Kayla dışında kimsenin birini böyle sevdiğini görmemiştim.

"Sawyer hakkında konuşuyoruz," diye yanıtlıyor Julia ve ona olaylı gecemi anlatmaya devam ediyor.

Jaxson kaşlarını çatarak bana baktı. "Neden bu kadar geç saatte orada tek başıyydın?"

Elbette o da Sawyer gibi tepki verecekti. "Çünkü Mac'i eve gönderdim; çok hastaydı. Sawyer'ın yakında orada olacağını biliyordum, o yüzden endişelenmedim."

Julia eğlenerek, "Grace o kadar sinirlendiğini söylüyor ki, seninle boy ölçüşebilirmiş," diyor. "Sawyer'ın böyle davranabileceğini bilmiyordum."

Jaxson homurdanıyor, "Evet, yapabilir. Aramızdaki tek fark, onu o noktaya itmek için daha fazla zaman gerekiyor, ama bir kez zorladın mı, yoldan çekil."

Kızlara başımı salladım. "Gördün mü? Sana söylüyorum, çılgıncaydı."

Jaxson kıkırdayarak eğiliyor, karısını tekrar öpüyor ve onun küçük sevimli karnını okşuyor. "Spor salonuna gidiyorum, bebeğim. Birkaç saate dönerim." Kayla ve bana bakıyor, "Siz onunla kalacak mısınız?"

Julia gözlerini devirir. "Bebek bakıcılığına ihtiyacım yok Jax, istedikleri zaman gidebilirler. Ben iyi olacağım." Jaxson kaşlarını çatıyor, belli ki onunla aynı fikirde değil.

Kayla, "Grace ve ben bir süre daha burada olmayı planlıyoruz," diyerek ona güven veriyor.

"Güzel. Gittiklerinde beni ara, geri geleceğim." Onu son bir kez öper ve kapıdan çıkar.

"Tanrım, bu adam çok zorba olabiliyor," diyor Julia, hiç öfkelenmeden, az önce çıktığı kapıya bakarak. Herkes onun bu aşırı korumacı manyağı ne kadar sevdiğini görebilir.

"Yeni olan başka ne var?" Kayla cevaplıyor.

"Evet, ama Wyatt'tan beri daha da kötüleşti."

Hepimiz birkaç ay önce yaşanan korkunç olayı düşünerek sessizleşiyoruz. Uzanıp Julia'nın elini sıkıyorum; Kayla da bana katılıyor.

"Bence sana karşı bu kadar koruyucu olması çok tatlı. Muhtemelen seni delirttiğini biliyorum ama birinin beni böyle sevmesi için her şeyimi verirdim. Bana böyle bir sevgi gösteren tek kişi annemdi."

Bana hüzünlü bir gülümseme veren Julia, benim elimi de nazıkçe sıkıyor. Kayla bu ağır anı bozuyor. "Tamam, bu kadar oyalama yeter, dökül bakalım,

Grace. Seninle seksi kış arasında neler oluyor?" diye soruyor meraklı bir gülümsemeyle.

Kızarmamaya çalışarak gözlerimi kaçırıyorum. "Aramızda hiçbir şey olmuyor. Hafta başında ortaya çıktı ve geceleri beni eve bırakmaya başladı. İkimiz de Jaxson ve Julia ile yakın olduğumuz için beni daha yakından tanımak istediğini söyledi."

Kayla'nın gülümsemesi bilerek dönüyor. "Yalan söylüyor. Senden hoşlanıyor." "Kayla'ya katılıyorum."

Omuz silkiyorum, "Bundan pek emin değilim ama onu tanımaktan keyif aldım. Onda fark ettiğimden daha fazlası var. O sadece güzellik ve kibirden ibaret değil."

"Bok yok mu?" Kayla şaşırmış bir ifadeyle soruyor.

Hepimiz kıkırdıyoruz ama ben hemen ayılıyorum. "Evet, aslında oldukça tatlı olabiliyor. Bana karşı çok iyi davrandı, çok güzel şeyler söyledi." Bir an duraksadıktan sonra itiraf ediyorum: "Ona annemden bahsettim. Babamdan da bahsettim."

"Lanet olsun, gerçekten mi?" Kayla şok içinde sorar. Julia da şaşırmış görünüyor. "Biliyorum. Ben de şok oldum. Ama onunla konuşmak gerçekten çok kolay."

"Bu beni şaşırtmadı. Sawyer'da çekiciliğinden ve çılgın yakışıklılığından daha fazlası olduğunu hep biliyordum. O benim için inanılmazdı.

Jaxson bebek konusunda çılgına döndü." Julia bir dakika sessiz kaldıktan sonra, "Sana kendisinin, Cade'in ve Jaxson'ın esir tutulduğu zamandan bahsetti mi?" diye sorar.

Gözlerim yuvalarından fırladı ve başımı salladım, "Hayır! Öyle miydiler?"

Jaxson'ın görev sırasında yaralandığını biliyordum ama bu kadar korkunç olduğunu bilmiyordum. Julia'nın gözleri hüznle doldu, "Evet. Hikayenin çoğunu bilmiyorum ve dürüst olmak gerekirse bilmek de istemiyorum. Gerçekten korkunçtu ve Jaxson bu olaydan dolayı çok korkunç yaralar taşıyor. Sawyer ve Cade'in de aynı yaraları taşıdığını tahmin ediyorum."

Birinin Sawyer'a ya da herhangi birine zarar verebileceği düşüncesi kalbimi ağırlştırıyor ve midemi bulandırıyor.

Şimdi hepimiz kasvetli bir sessizlik içinde oturuyoruz ve ben onlara bir bomba daha patlatmaya karar verdim: "Babamla temasa geçtim." İkisinin de kafası bana şaşkınlıkla kalktı. "Geçen hafta ona bir mektup gönderdim çünkü yüz yüze reddedilmekten çok korkuyordum. Ama asistanı dün beni aradı; yarın akşam benimle yemekte buluşmak istiyormuş. Şoförü beni saat yedide alacak." Beni reddetmediği için mutlu hissederek gülümsedim.

Julia da gülümsüyor ve tekrar elime uzanıyor. "Bu harika, Grace."

Kayla gergin bir şekilde boğazını temizliyor, "Grace, kızım, seni sevdiğimi biliyorsun ve

Senin adına çok sevindim. Ama... ya işler istediğin gibi gitmezse diye hiç düşündün mü? Olacağını düşündüğümde değil, ama olmaması ihtimaline karşı hazırlıklı olman gerektiğini düşünüyorum. İncinmeni istemem."

Endişesini anlayarak başımı sallıyorum. "Bunu düşündüm ama başka neden benimle tanışmak istesin ki? Ayrıca beni hayatında istemiyorsa, benim hayatımda da hiçbir şeyin değişmeyeceğini düşünüyorum, değil mi?"

Uzanarak elini Julia'nın ve benimkinin üzerine koydu. "Doğru. Eğer durum böyleyse aptalın teki olacak ama eminim öyle değildir. Eminim iyi bir şeyi gördüğünde anlayacaktır."

"Teşekkürler Kayla," diye sessizce cevap veriyorum. Cidden bu kızlar en iyisi.

Şimdi Julia'ya dönüyorum, "Julia? Sence yine senin güzel elbiselerinden birini ödünç alsam sorun olur mu? Bu restoran oldukça şık görünüyor ve gerçekten iyi bir izlenim bırakmak istiyorum."

"Elbette yapabilirsin ama Grace, pijamayla gelsen bile yine de iyi bir izlenim bırakırsın. Seninle tanışan herkes, ne giyersen giy, senin özel bir insan olduğunu bilir."

"Aynen öyle," diye ekliyor Kayla.

Nazik sözleri karşısında boğazım düğümleniyor. "Hepinize teşekkürler. Bence siz de oldukça özelsiniz."

Hepimiz birbirimize gülümsüyoruz. "Pekala, bu kadar saçmalık yeter, daha eğlenceli bir konuya geçelim, Sawyer'ın Grace'e ilk büyük O'sunu vermesi gibi."

Kayla'nın konuyu değiştirmesine gülmekten kırıldık.

"Bekle, bu düşünceni unutma!" Kayla elini kaldırarak şöyle diyor. Ona ödünç verdiğim kitapla ilgili olarak "Bilmek istediğim ilk şey şu: okuduğun boktan şeylerden sonra nasıl mastürbasyon yapmadın?" diye soruyor.

Kıpkırmızı olduğumu hissediyorum. "Ciddiyim Grace, bu çok seksi bir şeydi! Bana daha fazlasını vermelisin! Coop bile sana teşekkür etmek istiyor. O lanet şeyi her elime aldığımda ona saldırdım."

Julia ve ben kıkırdıyoruz. "Kulağa hoş geliyor Grace, hemen ödünç almam lazım."

"Elbette izleyebilirsin. Bu gerçekten harika bir aşk hikayesi."

"Ve seks çok ateşli!" Kayla ekliyor. "İnan bana Grace, Sawyer'ı da bu işe dahil etmeliyiz. Gerçek bir şey okumaktan çok daha iyi," diyor göz kırparak.

Tekrar gülüyorum ve yalan söylemeyeceğim, Sawyer'ın bana bir şey yapacağı düşüncesiyle bacaklarımın arasında keskin bir ağrı başlıyor.

CHAPTER 4

Sawyer

"Senin neyin var dostum? Bütün gün garip bir ruh hali içindeydin," diye soruyor Jaxson spor salonunda alçıpan vidalarken. Cade ve Cooper bana bakıyor, belli ki aynı şeyi merak ediyorlar.

"Son zamanlarda aklımda bir sürü şey var."

Grace'in geçen geceki itirafından beri kötü bir ruh halindeyim. Onun yanındayken bunu saklamaya çalışıyorum ama çok zor.

Şeytanla... Sözleri kafamda sürekli tekrarlanıyor ve bunun ne anlama geldiğine dair her türlü korkunç görüntüyü canlandırmama neden oluyor.

Bütün gün onun için endişelendim çünkü bu akşam işe yaramaz babasıyla buluşacağını biliyorum ve bunun iyi gitmeyeceğine dair içimde kötü bir his var.

"Julia sana hiç Grace'in annesinin nasıl öldüğünü anlattı mı?"

Cooper başını tekrar bana doğru çeviriyor ve Cade dinlemek için yaptığı işi bırakıyor.

Jaxson başını sallar, "Hayır, ama onu ikna etmeye çalıştım. Kımıldamadı; güvenine ihanet etmek istemediğini söyledi."

Julia'nın nereden geldiğini anlıyorum ve bu odada benimle birlikte başka biri olsaydı ben de bunu paylaşmazdım. "Tecavüze uğradı ve öldürüldü."

"Lanet olsun, ciddi misin sen?" diye soruyor şok ve öfke karışımı bir ifadeyle. Cade'in gözleri de karardı, ki böyle olacağını biliyordum, çünkü bu konu onun için zaten hassas bir konu.

Cooper ise o kadar da şaşırmış görünmüyor. "Biliyordun," diyorum ona.

"Evet, biliyordum. Kızlardan önce biliyordum. Kayla bana Grace'in yalnız olduğundan ve bir şeyler olduğundan şüphelendiğini söyleyince araştırdım. Bulması zor değil, herkes Google'da aratabilir. Aylarca tüm haberlerde yer aldı, bu yüzden dışarıda çok fazla bilgi var. Ama dava dosyasını görebildim."

Jaxson başını Coop'a doğru çevirdi. "İlk döndüğüm gün baktığın şey buydu."

Başını sallayarak onayladı. "Daha sonra kiminle yaşadığını biliyor musun?" Ona soruyorum.

"Anladığım kadarıyla Virginia'da yaşayan bir amca. Neden?" diye şüpheyle sorar.

Omuz silkiyorum, "Sadece merak ettim." Bu bilgiyi paylaşmamaya karar veriyorum, en azından şimdilik.

Hepsi yalan söylediğimi biliyorlar ama yine de boş veriyorlar. "Onunla ilgili niyetin tam olarak nedir Evans?" Jaxson soruyor.

Bu milyon dolarlık bir soru değil mi? "Hâlâ bilmiyorum ama anlamaya çalışıyorum."

"Ne yaparsan yap, onunla yatma. Sadece bunu hak etmediği için değil, aynı zamanda Jules'u üzeceği için. O zaman sırf bu yüzden kışına tekme basmak zorunda kalırım."

"Niyetim onu incitmek olsaydı çoktan sikerdim ve işimi bitirirdim, göt herif." Patlamam üzerine herkesin bakışları bana çevrildi. Derin bir nefes alıyorum, "Bakın, ondan çok hoşlanıyorum, tamam. Ama sadece ikimiz için değil, sen ve Julia için de hiçbir şeyi mahvetmek istemiyorum, bu yüzden endişelenme. Dikkatli davranıyorum."

Jaxson ve ben bir dakika daha bakıştıktan sonra omuz silkti, "Pekala, bunu yaptığından emin ol."

Homurdanıyorum, "Her neyse. Senin kadının nerede?" Son birkaç aydır onun yanından hiç ayrılmadı, onu suçladığımdan değil.

"Kayla ile birlikte Grace'in evinde, bu akşam babasıyla yapacağı toplantıya hazırlanmasına yardım ediyor."

"Babasının kim olduğunu biliyor musun?" Cooper bana sordu.

Başımı salladım. Sanırım ona sormalıyım, önemli biri olduğunu söylemişti.

Yüz ifadesi ciddileşiyor. "O politik bir figür: John Weston Jr., Vali Yardımcısı."

Siktir et beni; bu hiç de iyi değil. "Bana ne diyorsun Coop? Bu gecenin iyi geçmeyeceğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

Omuz silkiyor, "Adamı şahsen tanımıyorum ama dün gece Kayla ile bu konuyu konuştum. Grace onun annesini bildiğini düşünmüyor. Adamın güçlü kaynakları var, bahse girerim sadece annesini bilmiyordur, aynı zamanda muhtemelen Grace'in nerede olduğunu da biliyordur. Kendi ailesi ve onun yaşına yakın çocukları var. İtibarı onun için çok önemli, bu yüzden tahmin etmem gerekirse... hayır, iyi gideceğini sanmıyorum."

Evet, ben de aynı şeyi düşünmüştüm.

CHAPTER 5

Grace

Tanrım, hayatım boyunca hiç bu kadar gergin olmamıştım. Titrememek için soğuk, nemli parmaklarımı sıkıca birbirine kenetliyorum ve kalbim göğsümde davul gibi çarpıyor.

Hayatımda gördüğüm en pahalı arabanın arka koltuğunda oturuyorum; pek de dost canlısı olmayan bir şoför tarafından restorana götürülüyorum. Yaşlı, kır saçlı adam beni arabasına aldığı andan itibaren gülümsemedi, selam vermedi ve üzerimdeki elbisenin bana ait olmadığını biliyormuş gibi baktı. Bu zaten karmakarışık olan sınırlarıma hiç yardımcı olmadı. Kayla şakasını yaptığında ruh hali daha da onaylamaz hale geldi: *"Onu bize tek parça halinde geri getirdiğinden emin ol Alfred, yarasa mağarasına gizli ziyaretler yok, duydun mu?"*

Kıkırdamamı tuttum, Batman'deki Alfred'e benziyordu, sadece o kadar arkadaş canlısı değildi, ne yazık ki bunu geri kalanımız kadar komik bulmadı.

Aniden gelen bir mesaj beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor. Muhtemelen Kayla ve Julia'dır. Her ne kadar saklamaya çalışsalar da benden daha gergin olduklarına eminim. Ama beni şaşırtan ikisi de değildi... Sawyer'dı.

***Seksi Sawyer:** Bu gece iyi şanslar, Cupcake, seni düşünüyor olacağım. Döndüğünde bana mesaj at ve nasıl geçtiğini anlat. Eğer kendini gergin hissedersen sadece beni çıplak düşün, o zaman bambaşka bir his seni vuracaktır ;)*

Gülümseyerek başımı sallıyorum... tipik Sawyer. İçime başka hiçbir şeye benzemeyen bir sıcaklık doluyor ve sinirlerimi yatıştırıyor.

***Grace:** Seni hiç çıplak görmediysem nasıl çıplak hayal edebilirim ki?"*

Onunla flört etme konusunda biraz daha iyi olmaya başladım, bu da bana gurur veriyor çünkü o bu işin kralı.

***Seksi Sawyer:** İnan bana, Cupcake, çok ateşliyim. Ama haklısın; bunu hayal edemeyeceksin, çünkü en çılgın hayal gücün bile benim mükemmelliğimi hayal edemez.*

Sessiz bir kıkırdama kaçıyor, muhtemelen doğruyu söylüyor; bahse girerim çıplak olarak her türlü lezzetli görünüyor.

Grace: *Şu anda seni 'I'm Sexy and I Know It' şarkısında dans ederken ve her bir pazunu öperken hayal ediyorum. Bu sinirlerimi yatıştırdı, o yüzden hayal etmeye devam edeceğim. İyi geceler Seksi Sawyer, sana sonra mesaj atarım.*

Seksi Sawyer: *Touché, benim küçük Cupcake'im... touché. Mesajını bekliyor olacağım.*

Telefonumu çantama geri koyuyorum ve az önce Sawyer'ın içime doldurduğu sıcaklık, restorana yanaştığımızda yerini endişeye bırakıyor.

Tanrım, sanırım hasta olacağım. Onu gördüğümde ne yapacağım? Ona sarılmalı mıyım yoksa elini mi sıkmalıyım? Ona annemden bahsederek mi başlamalıyım, yoksa beklemeli miyim?

Restoranın arka tarafına çektiğimizde kafam karıştı. "Neden buraya park ediyorsun?"

"Bay Weston mahremiyetini tercih ediyor," diye cevap veriyor Huysuz Alfred sert bir şekilde.

Pekala... Sanırım bu mantıklı. Yanıma gelerek bana kapıyı açtı; bunu bir centilmen olduğu için değil, ondan beklenen bu olduğu için yaptığını söyleyebilirim. Acaba herkese karşı mı böyle yoksa sadece bana karşı mı?

Titreyerek dışarı çıkıyorum ve Julia'nın bana ödünç verdiği siyah, saten elbiseyi ellerimle düzeltiyorum. Söylemeliyim ki, öyle hissetmesem de, kesinlikle buraya uyum sağlayabilecek gibi görünüyorum. Kızlar saçım ve makyajım konusunda harikalar yarattı.

Arka kapı açılır ve kulaklıklı, takım elbiseli, Siyah Giyen Adamlar'dan fırlamış gibi görünen bir adam belirir. Sanki her an bir sorun çıkacakmış gibi bir ileri bir geri bakıyor. "Bayan Morgan?" Başımı sallıyorum, konuşamayacak kadar gerginim. "Bu taraftan, Bay Weston bekliyor."

İçeri giriyorum ve diğer müşterilerden kaçarken zikzak çizerek onu takip ediyorum. Kimsenin bizi göremeyeceği özel bir odaya doğru ilerlediğimizi gördüğümde korkudan midem bulanmaya başlıyor.

Hemen sonuca varma, Grace; o Vali Yardımcısı. Huysuz Alfred'in dediği gibi mahremiyetini seviyor.

Odaya girip babamı ilk kez yüz yüze gördüğümde kendi kendime yaptığım küçük konuşma aniden kesiliyor. İkimiz de birbirimize bakarken zaman duruyor. Onu makalelerde ve haber akışında gördüğümde beri beklediğim gibiydi. Para kokan gri bir takım elbise giymişti. Koyu renk tuzlu ve biberli saçları yüzünden geriye doğru kaymış ve ela gözlerini ortaya çıkarıyor. Tipik uzun boylu, esmer ve yakışıklı. Ben ona pek benzemiyorum; bazı benzerlikler var ama çok değil.

O da benim kadar gergin görünüyor, bu da beni biraz daha iyi hissettiriyor.

Boğazını temizliyor, "Annene çok benziyorsun."

Hâlâ bir şey söyleyemeyecek kadar gergin olduğum için ona titrek bir gülümseme sunup başımı sallıyorum.

Masayı işaret ederek, "Gelin ve oturun. Bizim için sipariş verme cüretini gösterdim bile; yemeğimiz birazdan gelir."

Oh, bu biraz garip. Beğenip beğenmeyeceğimi nereden biliyor? Belki de zengin insanlar böyle yapıyordur? Düşüncelerimden sıyrılıp karşısındaki sandalyeye oturuyorum. Elini uzatmamasının ya da sarılmamasının canımı yakmasına izin vermemeye çalışıyorum.

Oturur oturmaz garson hangi şarabı tercih ettiğimi sordu. Daha önce hiç duymadığım şeyler sıralıyor. "Oh, uh, herhangi bir şey, beyaz iyidir. Teşekkür ederim."

Garson uzaklaşmadan önce bana kaba bir şekilde kaşlarını çatıyor. Odayı garip bir sessizlik kaplıyor; özellikle de Huysuz Alfred ve Siyah Giyen Adamlar kapının yanında durup bizi dikkatle izledikleri için.

"Ee Grace, senin için ne yapabilirim?" diye soruyor babam, beklentiyle bana bakarak.

"Pardon?" Onu yanlış anladığımı düşünerek soruyorum.

"Benimle bir mektupla iletişime geçtiniz, bu yüzden benden ne istediğinizi merak ediyorum. Buluşmamızdan ne elde etmek istiyorsunuz?"

Çok açık değil mi? Zaten çarpık olan midem korkuyla daha da çöküyor. Kendimi utandırmak istemediğim için hissettiğim acıyı içimde tutmaya çalışıyorum. Sıkışan boğazımı temizliyorum. "Peki

Pek emin değilim. Seninle tanışmak istedim; belki birbirimizi tanıyabiliriz diye düşündüm. Annem bana senden biraz bahsetti ama pek bir şey anlatmadı."

Belki de şimdi ona annemden bahsetmek için iyi bir zaman olduğuna karar veriyorum, ama ben bir şey söyleyemeden yorgun bir iç çekişle sözümü kesiyor. "Dinle Grace, sana karşı açık olacağım. Annenin seninle ne paylaştığından emin değilim. Ona çok değer veriyordum ama iki farklı aileden geliyorduk ve ailemin siyasi konumu nedeniyle uymam gereken beklentilerim vardı. Artık kendime ait bir ailem var ve hala arkasında durmam gereken bir itibarım var. Eğer bu..." eliyle ikimizin arasında bir işaret yaptı, "eğer ortaya çıkarsa şu anda sahip olduğum aileye çok zarar verir. Anlıyor musunuz?"

Hayır, anladığımdan emin değilim. Ağzından çıkan hiçbir şeyi anladığımdan emin değilim, çünkü acı dolu sözleri söylemeye başlar başlamaz, zaten hasarlı olan kalbimi acı kaplıyor ve onu takip etmemi imkânsız hale getiriyordu. Gözyaşlarım gözlerimi bulandırırken o önümde bulanıklaşıyor.

Gözleri pişmanlıktan biraz kararmış gibi. Belki de benim hayal gücümdür.

Bir nefes daha vererek elini cebine attı ve bana katlanmış bir kâğıt uzattı: "Al, annenin başlangıçta teklif ettiğim hiçbir şeyi kabul etmediğini biliyorum ve bu beni kötü hissettirdi. Umarım bu, hepsini olmasa da bir kısmını telafi eder."

Katlanmış çeki almadığımda, açıyor ve önüme koyuyor. Miktarı gördüğümde nefesim kesildi: \$50,000.

Ben daha ağzımı açamadan o ekledi: "Annene olanlar için gerçekten çok üzgünüm, o iyi bir kadındı ve bunu hak etmemişti."

Bakışlarım şok içinde onunkilere kayıyor. "Biliyor musun?"

Pişmanlıkla başını sallıyor ve ben tamamen kopuyorum. "Bunca zamandır biliyordun ve benim için hiç gelmedin mi?" Ben bağırmaya başlayınca gergin bir şekilde kıpırdanıyor. O çirkin ağzını tekrar açmak üzere olduğunu anlayabiliyorum ama buna izin vermiyorum. "Kiminle yaşamaya gönderildiğin hakkında bir fikrin var mı? Gidecek kimsem ya da yerim olmadığı için nelere katlanmak zorunda kaldığımı? Beni onunla nasıl bırakırsın? Benim için nasıl gelmezsin?" Acı dolu her kelime çaresizlikle dökülüyor dudaklarımdan.

Boktan bir cevap veremedi ayağa kalkıyorum, çekini alıyorum ve lanet olası şeyi bir milyon parçaya bölüp ona fırlatıyorum. "Para bunu asla ama asla telafi edemez. Annemin başına gelen en iyi şey senin onu terk etmendi, çünkü o senin kendini beğenmiş kıçın için fazla iyiydi." Kapıya doğru yürürken, elim kapı kolunu kavradığında ona dönüyorum, "Ailenin tadını çıkar. Umarım çocuklarına senin yetiştirdiğinden daha fazla ahlak ve değer öğretirsin." Bu son veda sözüyle kapıyı açıp oradan uzaklaşıyorum.

Kalbimin çoktan tamamen kırıldığını sanıyordum, ama hâlâ biraz sağılam kalmış olmalıydı. Geriye ne kaldıysa artık kesinlikle paramparça olmuştu.

Şoför beni eve bırakırken, her kemer çatlağını, tencere yanığını ve onun ellerinden gelen zalim dokunuşları düşünürken sessiz gözyaşlarımın düşmesine izin veriyorum çünkü kimsem yoktu. Hâlâ da yok.

Sawyer

"Bir şey var mı?" Julia'nın mutfağında öfkeyle adımlarken Julia ve Kayla'ya soruyorum. Hepimiz Grace'in mesaj atmasını bekliyorduk ama hiçbir şey yoktu. Saatler oldu; şimdiye kadar evde olmalıydı.

"Ne var biliyor musun? Siktir et! Oraya gideceğim. Henüz eve gelmediyse onu beklerim."

"Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum Sawyer. Belki de şu anda yalnız kalmaya ihtiyacı vardır ve biz de buna saygı duymalıyız," diye cevap veriyor Julia endişeyle.

"Olması gereken son şey bu, tek başına." Niyet ettiğimden daha sert çıkıyor ve onun irkildiğini görünce kendimi bir pislik gibi hissediyorum.

Jaxson sinirlenerek, "Ses tonuna dikkat et Evans," diyor.

Evet, lanet kulübe katıl. Başımı sallıyorum ve eğer buradan siktir olup gitmezsem bir kavgaya karışacağımı biliyorum.

"Bakın, ben oraya gidiyorum. Size daha sonra mesaj atıp haber veririm kızlar." Başka bir şey söylemeden kapıdan çıktım, kamyonetime bindim ve

Göt.

On dakika geçmeden Grace'in garaj yoluna park ettim. Kamyonetten inerek köşeyi döndüm ve olduğum yerde durdum.

Siktir!

Önümdeki hüzünlü manzara karşısında içim acıyla doluyor: güzel, kırık dökük bir kız, gece elbisesi giymiş, evinin önünde oturuyor. Beline kadar eğilmiş; omuzları kederden titrerken yüzü kucağına gömülmüş. Yanında duran boş şarap şişesini kısa süreliğine fark ediyorum.

"Cupcake?" Sözlerim kendi kulaklarıma bile sert geliyor.

Başını şokla kaldırıyor ve en üzgün gözleri benimkilere çarpıyor. Sanki ben görmeden gözyaşlarını temizleyebilecekmiş gibi hızla gözyaşlarını siliyor. "Sawyer? Burada ne işin var?"

Omuz silktim, "Hiç mesaj atmadın. Endişelendim."

Olduğum yerde kalıyorum, öylece ortaya çıkmam hakkında ne hissettiğini bilmiyorum. Benimle konuşmak isteyip istemediğine karar verirken en az bir dakika boyunca sessizce birbirimize bakıyoruz ve bu hayatımın en uzun dakikası oluyor. Kararını verdiğinde yüzünden bir şey geçiyor.

Çıplak, ince omuzlarını silkiyor ve kelimeleri çıkarmaya çalışırken duyduğum en acı verici nefesi içine çekiyor. "Beni istemedi." Sanki çektiği acı onu daha fazla ayakta tutamayacakmış gibi başı geriye düşüyor.

"Siktir!" Bir saniye daha uzak kalamayarak yanına gittim, onu kucağıma aldım ve kucağıma yatırdım. Kollarını bana doluyor ve yüzünü boynuma gömüp gözyaşlarıyla ıslatıyor. Küçük, savunmasız vücudu benimkine sarılıyor ve kollarım onun ıstırabından titriyor.

Tanrım, birinin bu kadar çok ağlamasının mümkün olduğunu bile bilmiyordum. Hiçbir şey söylememeye ve sadece ona sarılmaya karar verdim.

"Biliyordu, Sawyer." Hıçkırıklarını bastırmaya çalışarak söylediği sözleri anlamak için kendimi zorlamam gerekiyor. "Annemi biliyordu ve hiç gelmedi. Beni onunla bıraktı; tüm bu zaman boyunca hiç bilmediğini düşündüm çünkü benim için gelmemesine imkan yoktu. Beni o canavarla bırakmasına imkan yoktu ama biliyordu... başından beri biliyordu."

Kanım öfkeyle pompalanmaya başladı. Onun boktan babasına mı yoksa bu lanet canavarı duyduğuma mı daha çok kızdığımdan emin değilim. Başımı arkaya eğerek yüzünü ellerimin arasına alıyorum, böylece gözlerinin içine bakabiliyorum, alınlarımız neredeyse birbirine değiyor. "Siktir et onu, Grace. Beni duyuyor musun? Siktir et. Siktir et onu. Ona ihtiyacın yok, buraya kadar onsuz geldin ve gelmeye de devam edeceksin. Bu onun kaybı Cupcake, senin değil." Her kelimeyi sıkılmış dişlerimin arasından çıkarıyorum.

Alnını benimkine yaslıyor ve sıcak gözyaşları yüzüme düşüyor. Parmaklarımı onun ipek gibi yumuşak, dalgalı sarı saçlarının arasından geçiriyorum. "Bana 50.000 dolarlık bir çek vermeye çalıştı, sanki bu her şeyi telafi edecekmiş gibi, ama ben çeki yırtıp yüzüne fırlattım. O parayı gerçekten kullanabilirdim Sawyer, ama alamadım. Kabul edemedim. Tek istediğim birine ait olmak. Bu doğru değil, herkes birilerine ait olmalı."

Son sözleri bir hıçkırığa dönüşüyor ve lanet kalbimi tam ortadan ikiye ayırıyor. "Sen insanlara aitsin bebeğim, bana aitsin, Julia'ya ve Kayla'ya... Sen hepimize aitsin Grace."

Başını sallar, "Aynı şey değil Sawyer. Sizi seviyorum ama aynı şey değil. Herkesin bir çeşit ailesi olmalı."

"Bazen Grace, insanlar aileleri olmadan daha iyi olurlar. Jaxson'a bak..."

"Ama o Julia'ya ait, hala birine ait. Beni kayıtsız şartsız seven tek kişi benden koparıldı..."

ve daha çok ağlıyor. "Onu çok özleyorum Sawyer; bazı günler o kadar acı çekiyorum ki kalbimin durmasını istiyorum."

Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz sanki göğsüme bir darbe iniyor, üzerine binlerce kilo tuğla düşüyor ve ciğerlerimdeki havayı emiyor.

Başımı çılgınca onunkine doğru sallıyorum, acıya karşı dişlerimi gıcırdatıyorum. "Öyle deme Grace, bir daha asla öyle deme. Arkadaşlarının sana ihtiyacı var. Benim sana ihtiyacım var. Bunu atlatacaksın bebeğim, sana yardım edeceğiz."

Bakışları ağzıma düşmeden hemen önce hüzünlü gözleri doğrudan benimkilere bakıyordu ve ağzı ağzıma çarpmadan önce aldığım tek işaret buydu.

Ve haklıydım; tadı şimdiye kadar tattığım her şeyden daha tatlıydı. Parmakları saçlarımda dolanıyor, beni kendisine esir ediyor. O beni çaresizlikle öpüyor, ben de onu gördüğümünden beri bastırdığım tüm özlemle öpüyorum. Ellerimi şimdiye kadar hissettiğim en yumuşak bacaklarında gezdirip elbisesinin içine sokuyorum. Dantelle kaplı kışını kavradığımda boğazımdan alçak, ilkel bir hırıltı yükseliyor.

"Sawyer," diye inleyerek adımı dudaklarıma söylüyor ve sikimi düşündüğümünden daha sert bir şekilde kaldırıyor. Dantelle kaplı amının sıcaklığını kot pantolonumun üzerinden hissediyorum, kendini kaya gibi sert horozuma karşı öğütürken.

Dilinin tatlı tadının yanı sıra gözyaşlarının, acısının ve şarabın tadını da alıyorum. Siktir! Beynim sikime karşı savaş açıyor, durmam için bağılıyor ama sikim devam etmemi söylüyor. Sonunda beynim kazanıyor ve bir şekilde ağzımı şimdiye kadar tattığım en güzel şeyden ayırmayı başarıyorum.

Tanrım, bu berbat! Ne zaman bu kadar asil oldum ben? Başımı omzuna yaslıyorum, ona bakmak istemiyorum, şu anda zar zor tutduğum kontrolü kaybedeceğimi biliyorum. Ağırlığımız

Nefesimizi tutmaya çalışırken duyabildiğimiz tek ses nefes almaktır.

"Cupcake," diyorum sessizce, ne diyeceğimi bilemeden başımı omzuna doğru sallayarak.

Ben daha kelimeleri bulamadan, kıcı yanıyormuş gibi üzerimden kalkmaya başladı. "Oh Tanrım."

Ayağa kalkarken kalçalarını kavırıyor, aceleyle basamaklardan geri kaymasını engellemeye çalışıyorum. "Bebeğim, sakın ol."

Ellerimi tokatlayarak uzaklaştırdı. "Hayır, bırak. Ben iyiyim, gerçekten."

Ön kapıya doğru koşuyor ama daha fazla uzaklaşmadan bileğinden tutuyorum. "Grace, ne oluyor lan?"

Elini tuttuğum yerden çekip kapıyı can simidiymiş gibi tutuyor, "Sawyer, lütfen git; şu anda yalnız kalmaya ihtiyacım var."

"Katılmıyorum. Bence hiç yalnız kalmamalısın."

Ona yaklaşmaya başladığımda beni durdurmak için elini kaldırıyor, sanki ona zarar verecekmişim gibi korkmuş görünüyor.

"Lütfen, Sawyer. İyi olacağım, söz veriyorum. Bundan çok daha kötülerini yaşadım. Bunu atlatacağım; sadece zamana ihtiyacım var. Bunu kendi başıma yapmalıyım. Lütfen anla."

Sonra, ben daha bir şey söyleyemedim, beni ön merdivenlerde bırakıp, ne olduğunu anlamaya çalışarak hızla eve girdi.

CHAPTER 6

Grace

Kapımın vurulması beni yarım yamalak uykumdan uyandırdı.

"Grace, kızım aç kapıyı. O küçük güzel kıcını görene kadar gitmiyoruz. Beni ninja hareketlerimi göstermeye ve bu kapıyı kırmaya zorlamayın."

Kayla'nın ısrarı yüzünden inliyorum. Hiçbir yere gitmeyeceğini bildiğimden, kendime acıyan kıcımı isteksizce yataktan kaldırıp kapıya bakmaya gidiyorum.

Kapıyı açar açmaz, benim için çok şey ifade eden iki kızla yüz yüze geliyorum. Acınası halime ve kızarmış şiş gözlerime baktıklarında içeri girip kollarını bana doluyorlar.

"Çok üzgünüm Grace," diye fısıldıyor Julia
usulca. "Ben de."

"Teşekkür ederim. İçeri buyurun. Çay ister misiniz?"

"Hayır, biz iyiyiz. Gel otur ve bizimle konuş," diyor Kayla ve beni koltuğuma çekiyor. İkisi de iki yanıma oturuyor ve rahatlatıcı kollarını omuzlarıma doluyorlar.

"Söyleyecek pek bir şey yok. Dün gece size hiç mesaj atmadığım için ne kadar kötü gittiğini biliyorsunuzdur. Mesaj atmadığım için özür dilerim. Dün gece sadece kendime ihtiyacım vardı, ne olduğunu anlamaya çalışmak için."

Julia rahatsız bir şekilde kaykılır, "Senden haber alamayınca işlerin yolunda gitmediğini anladık ama Sawyer da dün gece bize mesaj atıp bu sabah mutlaka seni görmeye gelmemizi söyledi, biz de zaten bunu yapmayı planlıyorduk."

Sawyer'ın adını duyunca aşağılanmışlık duygusu içimi yakıyor. Başımı eğiyorum ve dökülmeye başlayan gözyaşlarıma engel olamıyorum. Sırtımda rahatlatıcı daireler çiziyorlar, "Kısaca özetlemek gerekirse, babam benimle hiçbir şey yapmak istemiyor. Bizi restoranın arkasında kimsenin göremeyeceği bir yere sakladı ve sessiz kalmam için bana para teklif etti, ben de kabul etmedim." Kendimi toparlamaya çalışırken bir dakika sessiz kaldım. "En çok canımı yakan şey annemi bildiğini bilmek," diye itiraf ederken nefesim acıyla kesiliyor. Kızlara bakıyorum. "Biliyordu ama yine de benim için gelmedi ve bu yüzden korkunç derecede zalim bir adamla yaşadım. Benim piç babam 50.000 dolar bunu telafi edecektir."

Ben yüzümü kapatıp ellerime sarılarak ağlarken, Julia ve Kayla başlarını iki yanıma yaslıyorlar. Onların gözyaşlarının benimkilere karıştığını hissediyorum.

Julia gözyaşları içinde, "Şu anda acı çekenin sen olduğunu biliyorum Grace, ama inan bana bu onun kaybı, senin değil," diyor.

"Evet, belli ki gerçek bir orospu çocuğu ve hayatında böyle birine ihtiyacın yok. Onsuz daha iyi olursun."

Haklı olduklarını bilerek başımı sallıyorum ama bu yine de acımı dindirmiyor. Ben hikayeyi bitirmeye karar vermeden önce bir dakika boyunca rahat bir sessizlik çöküyor üzerimize.

"Gecemin daha da kötüleşemeyeceğini düşünmüştüm ama sonra gidip kendimi küçük düşürmek zorunda kaldım."

"Ne demek istiyorsun?" Kayla soruyor.

"Sawyer dün gece beni ön merdivenlerde buldu. Tabii ki iyi bir adam olduğu için beni rahatlatmaya çalıştı ve ben ne yaptım? Onun seksi kışına saldırdım, sonra da fena halde reddedildim." Başımı sallıyorum. "Çok utandım. Onunla ilgili şeyleri tamamen yanlış yorumlamışım."

"Utanma, Grace. Olayları yanlış anladığını hiç sanmıyorum. Bence Sawyer sana çok değer veriyor."

Başımı tekrar sallıyorum. "O şekilde değil Julia, bunu bilmem gerekirdi. Onun gibi birinin beni bu şekilde isteyeceğini düşünmekle aptallık ettim."

"Grace Morgan, sakın kendin hakkında böyle konuşayım deme, yoksa kışına ninja tekmesi atarım. Sawyer da dahil olmak üzere her erkek sana sahip olduğu için çok şanslı olacaktır," diyor Kayla kararlı bir şekilde.

"Bunu söylediğin için teşekkür ederim, ama artık bir önemi yok," diye üzülerek cevap veriyorum. "Julia haklı, Grace. Seni çok önemsiyor. Hiç mesaj atmadığında ne kadar endişelendiğini görmeliydin. Kafese kapatılmış gibiydi.

hayvan."

Tabii ki öyleydi, çünkü o Sawyer. Onun büyük bir kalbi olduğunu öğrendim ama ben aptal değilim. Hayatımın en güzel öpücüğü olan ve bana hiç kimsenin hissettirmedeği kadar çok şey hissettiren şey, onun için aynı şey değildi.

"Artık onun hakkında konuşmasak olur mu?" Bunu söylediğim için kendimi kötü hissediyorum ama çok canım yanıyor.

"Elbette," diye yanıtlıyor Julia, "ama Grace, lütfen bize ihtiyacın olduğu her an arayabileceğini bil. Ne olursa olsun, Kayla ve ben her zaman yanındayız. Senin için burada olmak istiyoruz, o yüzden lütfen izin ver."

Başımı salladım, "Tamam. Teşekkür ederim. İyi olacağım. Evet, şu anda canım çok acıyor ama bunu atlatacağım. Çok daha kötülerini atlattım."

"Grace, tatlım, buraya gelmeden önce nerede olduğunu bize hiç söylemedin ve eğer paylaşmak istemiyorsan mahremiyetine saygı duyarım.

Ama söylediklerine bakılırsa belki de Coop'la konuşman gereken bir konu bu. Daha önce bulunduğunuz yer pek de iyi bir yer değilmiş gibi görünüyor."

Korku ve endişe sert ve hızlı bir şekilde yükseliyor. Başımı çılgınca sallıyorum, "Hayır!

Hayır, sadece hayatımın o kısmını unutmak istiyorum."

Kayla aklımı kaçıracığımı anlamış olmalı. "Pekâlâ. Yapmak zorunda değilsin; bu sadece bir öneriydi. Belki daha sonra fikrini değiştirirsin."

"Belki," diye yumuşakça yalan söyledim.

Asla. O adamla bir daha asla yüz yüze gelmeyeceğim, hiçbir sebeple.

Sawyer

"S.KTİR!" Lanet olası şeyi başparmağıma vurduktan sonra çekici odanın diğer ucuna fırlatıyorum.

Cade ve Jaxson yaptıkları işi bırakıp bana bakıyorlar.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Jaxson sorarak durumu daha da garipleştirdi. Ona bakıyorum ve 'benimle dalga geçiyor olmalısın' der gibi bir bakış atıyorum.

Omuz silkiyor, "Ne? Ben de duygusal şeylerden hoşlanmam ama bütün hafta götlük yaptın ve biz de bundan bıktık. Belki o lanet göğsünden çıkarırsan tekrar normale dönebiliriz. Seni böyle görmek çok garip dostum. Benden bu beklenirdi," diye cevap veriyor, "senden değil."

"Hayır, bu konuda konuşmak istemiyorum. Söyleyecek bir şey yok."

Grace'in tüm hafta boyunca beni görmezden gelmesi dışında. İlk başta, gönderdiğim her mesaja kısa ve kibar bir cevap veriyordu. Sonra cevap vermeyi tamamen kesti. Lokantaya gittiğimde yüzüme bakmıyor, benimle konuşmuyordu bile. Çok meşgulmüş gibi davranır ve beni beklemesi için yeni hatunu gönderirdi. Ve açıkçası bundan bıktım usandım.

Sinirli düşüncelerimden sıyrılıp hâlâ bana baktıklarını fark ediyorum. "Hay sikeyim," diyerek ceketimi kapıyorum, "Ben gidiyorum ve bu işi çözeceğim. Sonra görüşürüz çocuklar."

Spor salonundan çıktım ve kamyonetime bindim. O kız benimle ilk ve son kez konuşacak.

Beş dakika bile geçmeden lokantaya girdim. Akşam yemeğinden sonra olduğu için ortalık sakindi. Mac'ın işe aldığı yeni kızı gördüm ama Grace'i görmedim.

Belki bu gece çalışmıyordur.

Bana doğru yürüyen yeni kızı görmezden geliyorum ve Mac'i görmek için arka tarafa yöneliyorum. "Grace burada mı?"

Bir dakika bana bakıyor, söyleyip söylememeye karar veriyor. Eğer onunla konuşmadan gideceğimi düşünüyorsa, başına başka bir şey gelecek demektir. Bunun farkında olmalı, çünkü derin bir nefes alıp, "Arka tarafta, o lanet köpeği arıyor" diyor.

"Teşekkürler." Koridorda ilerleyip sola döndüğümde Grace'in kollarını kavuşturmuş, açık arka kapıya yaslandığını görüyorum. Sadece sırtını görebiliyor olsam da çok üzgün olduğunu söyleyebilirim, bu da öfkemi biraz yatıştırıyor.

Onu korkutmak istemediğim için boğazımı yavaşça temizliyorum ama yine de bir eli boğazında, irkilerek arkasını dönüyor.

"Sawyer, beni korkuttun," diye endişeyle etrafına bakındı, "burada ne yapıyorsun?"

"Seninle konuşmaya geldim."

Kapıdan uzaklaşmaya başlar, "Üzgünüm, şu an iyi bir zaman değil. İşe geri dönmem gerekiyor."

Öfkem yine hızla yükseliyor, "Yani bu kadar mı Grace? Ben gidene kadar beni görmezden gelmeye devam mı edeceksin?"

Başını eğip ayaklarına bakıyor. Kollarını hâlâ kavuşturmuş, sanki ısınmaya çalışıyormuş gibi.

"Ne söylememi istiyorsun Sawyer?" diye soruyor sessizce.

"Öncelikle, bana neyi yanlış yaptığımı söyleyebilir misin?"

Boğazını temizliyor ama hala bana bakmıyor, "Yanlış bir şey yapmadın."

"Gerçekten mi? Davranışlarına bakılırsa beni kandırabilirdin."

"Özür dilerim. Duygularını incitmek istememiştim," diye fısıldıyor sessizce. "Tanrı aşkına! Bana bakar mısın?" Kafasını kaldırdı, bir yüz ifadesinde acı ve öfke karışımı bir ifade vardı.

"Senin için gerçekten hecelelememe gerek var mı? Zaten yeterince aşağılanmış durumdayım ama olsun, eğer gerçekten duymak istiyorsan söylerim. Kendimi sana fırlattığım için özür dilerim, tamam mı? Şimdi hayatımıza devam edelim ve bunu unutalım."

Yanımdan geçmeye çalışıyor ama çok uzaklaşmadan kolunu tutuyorum. İrkildi ve sanki bir darbe bekliyormuş gibi kollarını koruyucu bir şekilde önüne kaldırdı, bu da beni lanet olası uçurumun kenarına gönderdi. "Sana vuracağımı mı sandın Grace? Ha? Benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun?"

Yüzü kızarıyor ve gözleri yaşıyor. Kolunu tuttuğum yerden çekip koparıyor. "Hayır, bilmiyorum. Bu sadece bir refleks." "

Derin bir nefes aldım ve sakinleşmeye çalıştım, "Geçen gece için neden özür diliyorsun? Üzgün değilim."

"Yapma, Sawyer. Bu konuda yalan söylemene ihtiyacım yok. Reddedildiğimi açık ve net bir şekilde anladım."

"Doğru şeyi yapmaya çalıştığım için durduğumu hiç düşündün mü? Koca bir şişe şarap içtin Grace, senden faydalanacak değildim!"

Alay ediyor, "Doğru, bunu her şeyi becerebilecek bir adam söylüyor."

Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz başını eğiyor ve sallıyor. "Özür dilerim. Ben..."

"Biliyor musunuz? Kendine sakla. Benden bu kadar. Bu saçmalığa ihtiyacım yok."

Sonra pişman olacağımı bildiğim bir şey söylemeden ya da yapmadan önce oradan siktir olup gidiyorum. Mac gidişimi izliyor ve ben öfkeden kudurmuş bir halde ve göğsümde adını koyamadığım bir şeyle ön kapıdan çıkarken yeni kız geniş bir yol açıyor.

Asil olmaya çalışıyorum ve başıma gelen bu. Siktir et, ben Sawyer Evans'ım, istediğim kadını elde edebilirim. Lezzetli turtalar pişiren sarışın bir hatunun hakkımda ne düşündüğü neden umurumda olsun ki?

Kamyona binerken kapıyı çarpıyorum ve öfkemi sıkı sıkıya tutuyorum, çünkü öfke, içeri girmeye çalışan diğer duygudan çok daha iyi hissettiriyor.

Grace

Olamaz, ne yaptım ben? Gözyaşlarım yüzümden akarken mutfağa girip ceketimi aldım. "Mac, gitmem gerek. Üzgünüm ama şu anda burada olamam."

Bana endişeyle bakıyor ve başını sallıyor. "Üzülme hayatım. Sen git. Bize bir şey olmaz. Seni bırakmamı ister misin?"

Başımı salladım, "Hayır, temiz havaya ihtiyacım var. Yarın tekrar geleceğim. Teşekkür ederim."

Yanına gidip yanağından öpüyorum. Ben daha uzaklaşmadan beni bir ayı gibi sarıp sarmalıyor, canımı çıkarıyor. "Son bir haftadır seni izlemek kalbimi kırıyor Grace."

Suçluluk duygusu beni derinden etkilerken küçük bir hıçkırık tutturdum. Mac'i incitiyorum ve Sawyer'ı da incittim, hepsi incindiğim için. Hiçbir zaman kendine acıyan biri olmadım ve acımın beni en iyi şekilde etkilemesine izin verdim, bu da beni sadece kızdırıyor. "Özür dilerim, Mac. Hiçbirinizi incitmek istememiştim. Söz veriyorum daha iyi olacağım."

Beni daha sıkı sıkıyor, ki bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim. "Üzülme hayatım, üzülmeye hakkı olan biri varsa o da sensin. Ama arkadaşlarının sana yardım etmesine izin ver, tamam mı? Onları kendinden uzaklaştırma."

Sawyer'la olanlardan dolayı kendimi çok kötü hissederek başımı sallıyorum. Mac gitmeme izin verdi. "Pekâlâ, git ve buradan çık. Bir şeye ihtiyacın olursa ara."

"Teşekkürler, Mac." Sonra aceleyle ön kapıdan çıkıp eve doğru hızlı adımlarla yürüyorum. Cep telefonumu çıkarıp Kayla ve Julia'ya mesaj atıyorum.

Meşgul müsünüz? Benimle evimde buluşabilir misin? Arkadaşa ihtiyacım var.

Umarım onları rahatsız etmiyorumdur ama tavsiyelerine ihtiyacım var.

Sawyer'la işleri yoluna koymalıyım. Bir saniye sonra telefonum çaldı:

Yoldayız. Başımı sallıyorum ve gözyaşlarımın yeniden biriktiğini hissediyorum. Son üç yılda çok acı çekmiş ve incinmiş olabilirim, ama aynı zamanda düzeltmem gereken çok şey var.

özellikle de dostlarım için minnettarım.

Eğer kötüler iyilerden daha ağır basmaya başlarsa, bebeğim, o zaman sadece iyilere odaklan, çünkü iyiler için şükrettiğinde, daha fazlasına sahip olacaksın.

Annemin sözleri kafamda uçuşuyor ve bana ne kadar acınası bir aptal olduğumu hatırlatıyor. Feelin' Sorry For Myself Pie adında bir turta yapmalıyım, içinde topak topak yulaf ezmesi ve meyveli kek gibi iğrenç malzemeler olan bir turta.

Julia ve Kayla'nın Julia'nın arabasından indiğini görmek için sokağıma döndüğümde düşüncelerimden sıyrılıyorum.

Vay anasını, çok hızlıydı. Koşmaya başladım. Üzgün olduğumu anlayınca bana doğru gelmeye başladılar, beni yarı yolda karşıladılar. Kollarını bana doladılar.

"Geldiğiniz için teşekkürler."

"Birine ihtiyacın olduğunda bize mesaj attığın için teşekkür ederim," diyor Julia yumuşak bir sesle. "Evet, özellikle de beni Cooper'dan uzaklaştırdığın için teşekkür etmek istiyorum. Soğuk algınlığı evimi vurdu ve ne kadar ciddi bir soğuk algınlığı olduğunu daha fazla duymak zorunda kalırsam lanet çorbasını zehirlemeye başlamak üzereydim. boğaz ağrısı olabilir."

Bir kahkaha krizine girdik, uzun zamandır yapmadığımız bir şeydi bu. Onlara daha sıkı sarıldım. "Bu hafta çok üzgün olduğum için özür dilerim ve eğer hepinizin duygularını incittiysem gerçekten özür dilerim."

"Yapmadın Grace. Şu anda zor bir dönemden geçtiğini biliyoruz," diye yanıtıyor Julia.

Birbirimizden uzaklaşıyoruz ve Kayla elimi tutuyor. "Pekâlâ, içeri girelim ve sen de bize neler olduğunu anlatırsın. Alkolün çözebileceği bir kriz olabilir diye şarap getirdim. Jules, sana köpüklü meyve suyu getirdim."

İçeri girip kanepeye oturuyoruz ve onlara her şeyi anlatıyorum. Sawyer'a yaptığım son yorumu tekrarlarken boğulmaya başlıyorum. "Yüzünü görmeliydin, hayatımda hiç bu kadar kötü hissetmemiştim. Ben korkunç, korkunç bir insanım."

"Yavaş ol Rahibe Theresa, ben olsam o kadar ileri gitmezdim. Al, bundan biraz iç," Kayla şarabın kapağını kapattı ve şişeyi bana uzattı, "güven bana, her şeyi çok daha iyi gösterecek."

Şişeyi kaptığım gibi büyük bir yudum alıyorum ve iğrençliği boğazıma tıkıyorum. Çok içen biri değilimdir; alkolün tadını pek sevmem.

"Al bakalım, iyi iş," diyerek şişeyi alır ve kendisi de bir yudum içer. "Öncelikle, sen kötü bir insan değilsin. İnsanlar hata yapar ve dürüst olalım, son yorumun gereksiz olsa da doğru değildi ve Sawyer bunu bilmeli."

Başımı üzüntüyle sallıyorum, "Böyle olabileceğini biliyorum ama bana karşı hiç böyle olmadı." Bana karşı ne kadar nazik olduğunu düşündüğümde duygularım yeniden boğazımı tıkamaya başlıyor. "Onu asla incitmek istemedim, sadece aşağılanmışlığımın ve acımın ağzımdan kaçmasına izin verdim."

Julia sırtımı okşuyor. "Kendini bu kadar hırpalama Grace, Kayla'nın da dediği gibi insanlar hata yapar. Tek yapabileceğin özür dilemek ve af dilemek."

Başımı salladım, "Hepiniz haklısınız. Ben de tam olarak bunu yapacağım, ona özel bir turta pişireceğim, bir özür turtası, sonra da ona götüreceğim." Saate bakıyorum ve eğer şimdi başlarsam umarım çok geç olmaz ve bu gece ona götürebilirim.

"Kulağa hoş geliyor. Yardım edebilir miyiz? Turta yapmayı öğrenmeyi çok isterim" diye heyecanla soruyor Kayla.

Gülümsüyorum, "Hepinize göstermek isterim, hadi."

Mutfağa gidip, yemek pişirirken her zaman yaptığım bir şey olan müziği açıyorum ve en iyi iki arkadaşıma nasıl turta yapılacağını öğretiyorum. Sawyer'ın beni affetmesi için yeterli olacağını umarak buna ekstra özen gösteriyorum.

CHAPTER 7

Sawyer

"Bir tane daha, Jack," diye bağıyorum, shot bardağımı barmene doğru sallayarak.

Spor salonuna geri dönmek ve kötü ruh halimi çocuklara yansıtmak yerine, Badass Jack's'e gelmeye karar verdim. Yerel içki mekânı benim berbat ruh halim için mükemmel bir ortamdı. Ama bira ve yüksek sesli müzik düşüncelerimi bastırmaya yetmeyince, sert şeyler yapmaya başladım.

Jack yanıma gelip bana bir kadeh viski daha getirdi. Geri atıyorum ve yanmayı memnuniyetle karşılıyorum. "Bunun hakkında konuşmak ister misin evlat?"

Başımı sallıyorum; sonra oda dönmeye başlayınca pişman oluyorum. Kahretsin, boku yedim. Ve en kötüsü de hâlâ göğsümdeki gerginliği hissedebiliyorum olmam.

"Biliyor musun, Jack?"

"Ne, mühür çocuk."

Eski belalı denizcinin 'Seal boy' yorumunu görmezden geliyorum. "İnsanlar size doğru şeyi yapmanın iyi hissettirdiğini söylediğinde, yalan söylüyorlardır."

Yaşlı adam eğlenerek homurdanıyor. "Lanet olası gerçek bu. Annemi gururlandıracak bir şey yaptım, ama aldığım teşekkür taşaklarıma hızlı bir tekme oldu. Ve sana bir şey daha söyleyeyim," diye devam ediyorum sarhoş parmağımı ona doğru sallayarak, "dikkat etmen gerekenler, kek gibi kokan ve lezzetli turtalar yapan tatlı görünümlü sarışınlar. Sana söylüyorum, bir sineği bile incitecek gibi görünmüyorlar ama kıcını fena halde yere sererler." Bu konu hakkında konuşmak beni tekrar kızdırmaya başladı. "Yani, kekler ve lezzetli turtalar kimin umurunda ki?"

Yaşlı adam omuz silkiyor, "Turtaları severim. Ne kadar iyisinden bahsediyoruz?"

Homurdanıyorum, "Gerçekten çok iyi. Tehlikeli derecede iyi. O kadar iyi ki sizi parçalara ayırabilir ve üzerinizde tepinebilir."

Jack kıkırdar, "Kulağa tehlikeli geliyor; ben hiç böyle bir turta yemedim."

Tekrar homurdanıyorum ve tam sarhoş kıcımı kusmaya devam etmek üzereyken sıcak bir şey bana doğru bastırıyor. Başımı çevirdiğimde gözlerim harika bir çift sahte göğüsle çarpışıyor. Bakışlarım makyajla kaplanmış mavi gözlere kaymadan önce kim olduğunu zaten biliyordum.

"Bu gece tek başına mısın, Sawyer?" Jenny elini kalçama koyarak soruyor, aletimin hazırolda beklemeye başlamasına yetecek kadar yakın.

Sinir bozucu sesi ereksiyonumu bile engelleyemediğinde bu ne kadar sarhoş olduğumu gösteriyor.

"Ne istiyorsun, Jenny?"

"Sen," diye fısıldıyor boğucu bir sesle, kot pantolonumun üzerinden sikimi kavrayıp tamamen canlanmasını sağlamadan önce.

Ona bakarken, bir kekten ne kadar farklı olduğunu fark ediyorum. Sıcak kehribar rengi gözlerinin tam tersi olan mavi gözleri göğsüme hiçbir şey yapmıyor. Düz kahverengi saçları, ipek gibi hissettiren uzun, dalgalı sarı saçlarından farklı ve lanet bir kek gibi kokmuyor.

Lanet olsun!

Bileğinden tutup elini sikimden çekiyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. "Bir gece. Beni duyuyor musun, Jenny? Sadece bir gece ve hepsi bu. Eğer daha fazlasını istiyorsan hemen buradan defol git."

Bana kalbimin daha hızlı çarpmasına neden olmayan bir gülümseme veriyor. "Ben tek gecelik bir kızım, Sawyer."

Bir saniye daha düşündükten sonra ayağa kalkıyorum ve paramı önümdeki tezgâha fırlatıyorum. Sarhoş kıcımı bardan dışarı sürüklemesine izin vermeden önce Jack'i başını sallarken yakalıyorum. Alkolün etkisindeki halimi kırmaya çalışan ikinci düşünceleri bir kenara itiyorum ve tatlı, küçük sarışın keklere duyduğum ihtiyacı öldürmesi için dua ediyorum.

Grace

Köşeyi dönüp Cade ve Sawyer'ın paylaştığı dairenin bulunduğu binaya doğru yürüdüğümde endişem yepyeni bir seviyeye çıkıyor. Titreyen ellerim düşürmesin diye turtayı daha sıkı kavriyorum.

Kahretsin, belki de Julia'nın beni götürmesine izin vermeliydim. Ama kendimi toparlamak için yürüyüş yapmak ve temiz hava almak istemiştim. Ne yapacağımı düşünmek için zamana ihtiyacım vardı.

Sawyer'a söyleyeceğim. Saatiime bakarak çok geç olmaması ve çoktan uyumamış olması için dua ediyorum. Julia ve Kayla saat on birin çok geç olduğunu düşünmüyorlardı, ayrıca yarına kadar bekleyebileceğimi de sanmıyorum. Beni affetmesi için dua ediyorum; bu yüzden arkadaşlığını kaybetmek istemiyorum.

Ben kaldırımda ilerlerken yaşlı bir kadın binadan dışarı çıkıyor. Beni görünce nazıkçe gülümsüyor ve kapıyı açıyor. "Birini mi ziyaret ediyorsun, tatlım?"

Gülümsemesine karşılık veriyorum, "Evet, teşekkür ederim."

İçeri girerken adımlarımı yavaşlatıyorum; kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki göğsümden fırlayacak diye korkuyorum.

Koridorun sonuna geldiğimde sola dönüyorum ve 132 numaralı daireye doğru yürüyorum. Derin, gergin bir nefes alarak elimi kaldırıyorum ama daha kapıyı çalamadan kapıdan yüksek sesli, zevk dolu bir inilti geliyor. "Sikeyim evet! Sawyer, bu çok iyi hissettiriyor."

Aman Tanrım!

Tüm nefesim acı veren bir hızla vücudumu terk ediyor ve kalbim mideme iniyor. Dizlerimin bağı çözülüyor ve bulanık bir görüşle kendimi ayakta tutmak için duvara tutunuyorum.

"Grace?" İrkilerek nefes alıyorum ve Cade'in koridorda bana doğru yürüdüğünü görüyorum. "Neyin var? Sen..."

"Şşşt!" Titreyen parmağımı dudaklarıma götürüp başımı yalvarırcasına sallayarak sessiz olmasını söylüyorum.

Başka bir şey söyleyemeden, birbirine karışmış inlemeler havayı dolduruyor. "Evet! Becer beni, daha sert!"

"Kahretsin!" Cade nefesinin altında küfrediyor.

Bunu bir dakika daha dinleyemeyeceğim için turtayı ona doğru itiyorum ve koridorda koşmaya başlıyorum. Dışarı çıktığımda eğilip dinleniyorum.

Ellerimi dizlerime koymuş, göğsümdeki acıyla derin nefesler almaya çalışıyordum.

Sakin ol, Grace. Böyle hissetmeye hakkın yok.

Kalbim aklımı dinlemiyor ve küçük bir hıçkırık kopuyor. Ayağa kalkıp koşmaya başlıyorum ama fazla uzaklaşamıyorum. "Grace, bekle!" Cade bağırıyor, koşarak binadan çıkıyor.

Bana yetişiyor ve kolumu tutuyor. "Seni eve bırakayım," diyor usulca.

Bulanık görüşümde onun iri cüssesini zar zor seçebiliyorum. Yüzümü silerek başımı sallıyorum; şu anda kelimelerle konuşmak çok zor. Onu kamyonetine kadar takip ettiğimde elinde hâlâ turta vardı. Kapıyı açıyor ve içeri girmeme yardım ediyor. Diğer tarafa geçtiğinde ona yolu tarif ediyorum, sonra alnımı pencerenin serin camına dayıyorum.

Kendimi daha fazla utandırmak istemediğim için gözlerimi silmeye devam ediyor ve serbest kalmak isteyen hıçkırıklarımı tutuyorum. Böyle hissetmeye hakkım olmadığını biliyorum. Kalbim kırılmış ve ihanete uğramış hissetmemeliyim, çünkü biz arkadaştan öte bir şey değildik, ama nedense şu anda hissettiğim tek duygu bunlar.

Cade boğazını temizliyor, "Bunu duymak zorunda kaldığın için üzgünüm Grace." Samimi sözlerini elimle savuşturuyorum. "Üzülme. Bu benim hatam."

Homurdanıyor, "Bundan şüpheliyim. Çoğu zaman, eğer bir hata varsa, bu normalde Sawyer'ın hatasıdır. İnanın bana onu uzun zamandır tanıyorum, gururu ve egosu kararlarını etkiliyor."

Bu ifadeyi düşündüm. Bu yüzden mi onunla birlikteydi? Gururunu incittiğim için mi? O kadar insan arasından onu seçmek zorunda mıydı?

Evet, o kibirli, sinir bozucu sesi tanıyordum. O kaltak Jenny her zaman bana tepeden bakardı. Öfke, acıyla karışarak içeri sızmaya başladı.

"Sonra sikinin düşmesini ummam çok mu kötü?" Daha iyi düşünmeden kelimeleri ağzımdan kaçırıyorum.

İnanılmaz derecede utanmaya başlıyorum, ama Cade'e bakma şansım olduğunda ve bir kahkaha atmadan önce dudaklarının seğirdiğini gördüğümde çabucak kayboluyor. Alçak ve paslı bir kahkaha, sanki bu kavram ona yabancıymış gibi, ki öyle olduğunu biliyorum. Soğuk ve sert maskesinin yerini gülümsemeye bıraktığını ilk kez görüyorum ve bu ne ölümcül bir şey. Her zaman son derece çekiciydi, ama şimdi nasıl görünüyor? Bunun için bir kelime bile yok.

Kalbim hala acıyla dolu olsa da ağzımı kapatıp kahkahasına katılıyorum.

Sanki güldüğünü yeni fark etmiş gibi yüzünde tuhaf bir ifade beliriyor. Yüzü yumuşuyor ama normalde sahip olduğu sert maskeye geri dönmüyor. "Hayır. Korkunç değil. Ben olsam bunu çok komik bulurdum."

Ona gülümsüyorum ve tekrar oluşmaya başlayan gözyaşlarımı görmemesi için pencereden dışarı bakıyorum.

"Biliyor musun Cade, normalde bardağın hep dolu tarafını görmeye çalışan bir kızım ama hayat bazen gerçekten berbat oluyor," diyorum sessizce.

"Haklısın amına koyayım," diye homurdanıyor, bir dakika duraklıyor ve sonra hayatım boyunca aklımdan çıkmayacak bir şey söylüyor: "Bardağın dolu tarafını görmeye çalışman iyi bir şey Grace. Ne yaparsan yap, bunu kaybetme çünkü bir kez kaybedersen geriye hiçbir şey kalmaz."

Sesindeki acıyla kalbim daha da ağırlaşıyor. Döndüğümde, dümdüz karşıya baktığını görüyorum ve benimle paylaştığı bu bilginin normalde yaptığı bir şey olmadığını söyleyebilirim, bu da kendimi oldukça özel hissettiriyor. İçimden bir ses Cade'in içimde ne tür bir acı olduğunu çok iyi bildiğini söylüyor.

Kısa süre sonra garaj yoluma giriyor ve kamyonu park ettiğinde, kapıyı açtığından beri yapmak istediğim tek şeyi yapıyorum. Üstümü çıkarıp

Emniyet kemerini taktıktan sonra sürünerek yanına gittim ve kollarımı boynuna doladım. Bu hareketi beklemediği için gerildi.

"Annem her zaman Tanrı'nın size asla kaldıracabileceğinizden fazlasını vermediğini söylerdi. Ben şahsen bunun koca bir saçmalık olduğunu düşünüyorum." Kıkırdıyor ve kollarını bana doluyor, garip bir şekilde kucaklamama karşılık veriyor. "Ama gerçekten akıllı bir kadındı, o yüzden bu mantraya bağlı kalmaya çalışıyorum."

O da bir şey söylemedi ama söylemesini beklemiyordum. Geri çekilip ıslak yanaklarımı elimin tersiyle sildim ve kamyonetinin kapısını açtım. "Beni eve bıraktığın için teşekkür ederim, Cade. Çok nazıksın."

"Sorun değil Grace. Turtanı geri almak ister misin?"

Üzerine not yapıştırılmış turtaya bakıyorum. "Hayır. Hâlâ onda olmalı. Sen de biraz alabilirsin."

"Bunu onun yüzüne fırlatmamı ister misin?" Evet dememden oldukça umutlu görünüyor.

Kamyonetinden inerken kıkırdıyorum. Bu düşünce bana cazip gelse de başımı sallıyorum, "Sorun değil, ama teklifin için teşekkürler."

Sonra kapıyı kapatmadan önce bir şey daha söylemeye karar verdim: "Daha sık gülümsemelisin Cade. Sana yakışıyor."

Kamyonun kapısını kapattıktan sonra evime koştum ve doğrudan yatağa gittim. Orada uzanırken, o korkunç iniltilerin sessizlikte kafamı doldurmasına izin vermemek için gerçekten çok uğraşıyorum.

CHAPTER 8

Sawyer

Ertesi sabah yavaşça uyanıyorum ve dün gece bana ne olduğunu merak ediyorum, çünkü ölmekte olduğumdan oldukça eminim. Gözlerimi açma şansını yakaladığımda, onları hızla sıkarak kapatıyorum ve başıma saplanan ani keskin acıdan dolayı inliyorum.

Yuvarlanırken bir şeye çarptım; gözlerimi tekrar açtım ve zonklamayı görmezden geldim. Bakışlarım yanımda uyuyan çıplak hatuna takılıyor ve her şey puslu bir flaşla geri geliyor.

Aman Tanrım!

Kıçım yanıyormuş gibi yataktan fırladım ve acelemle lanet olası duvara çarptım. Bu aptalcaydı, çünkü bu benim büyük hatamın uyanmasına neden oldu.

Jenny oturuyor, çarşafı bırakıyor ve bana gülümsüyor. "Neden bu kadar erken kalkıyorsun? Yatağına geri dön," diyerek yanındaki yatağı vuruyor.

Başımı sallıyorum, sonra kusacakmışım gibi hissettiğimde pişman oluyorum. "Bir gece Jenny, unuttun mu? Gitme vaktin geldi."

Bakışlarını görmezden gelerek eğilip yerden kot pantolonumu aldım ve üzerime geçirdim. Dışarı çıkıp elimi yüzümü yıkamak için banyoya, ardından da kahve içmek için mutfığa gidiyorum. Cade'i masada oturmuş gazete okurken görüyorum.

Kafasını kaldırdı ve bana ters ters baktı. Ben de ona ters ters bakıyorum, "Kendine sakla. Hiç havamda değilim."

O deli sürtüğü buraya getirerek ne kadar aptal olduğumu zaten biliyorum. Cooper beni kaç kere uyardı ama dinledim mi? Dinlemedim. İncinmiş, gururlu ve sarhoş kığımın aptalca bir karar vermesine izin verdim.

Başımı iki yana sallayarak yürüyorum ve kendime bir fincan kahve doldurup bir yudum alıyorum. Tezgâhımın üzerindeki turtayı gördüğümde, sıcak turtayı önümdeki zemine tükürüyorum. Şok olmuş bakışlarımı Cade'e çevirdiğimde onun da beni izlediğini görüyorum.

"Bu da ne böyle?" Sanki lanet olası bir bombaymış gibi turtayı göstererek bağıriyorum.

"Neye benziyor bu? Neden ekindeki notu okumuyorsun?"

Lanet olsun! Korku içime hücum etmeye başladı. Yanına gidip katlanmış kağıdı yırtıyorum ve okumaya başlıyorum.

Seksi Sawyer,

Bu sadece sizin için hazırladığım yepyeni bir turta. Adı Affedici Turta. Umarım yedikten sonra, bu kadar kötü olduğum için beni affedersin. Duygularını incittiğim için çok özür dilerim. Benim için çok şey ifade ediyorsun ve arkadaşlığını kaybetmek istemiyorum.

Lütfen beni affet.

Sevgiler,

Grace

Kalın kalın yutkunuyorum ve şu anda hissettiğim mide bulantısı birkaç dakika önce hissettiklerimle aynı nedenden kaynaklanmıyor. "Lütfen bana bunu sana lokantada falan verdiğini söyle?"

Daha o söylemeden cevabı biliyorum. "Hayır, hayır. Aslında dün gece spor salonundan döndüğümde onu kapımızın önünde elinde turtayla kapıyı çalmak üzereyken gördüm. Ama senin kapının önünde birinin beynini siktiğini duyunca havada dondu kaldı."

"Olamaz!" Başımı ellerimin arasına aldım, içimi suçluluk ve utanç kapladı. Yaralı bir ego yüzünden gidip dün beni suçladığı şeyin aynısını yaptım.

Tanrım, gerçekten sıçtım.

Sümüklü bir alay beni işkencemden koparıyor. "Aman Tanrım, cidden mi?"

Gördün mü Sawyer, aynen söylediğim gibi: acınası."

Başımı kaldırdığımda Jenny'nin notumu okuduğunu görüyorum. Damarlarımda öfke pompalanıyor, sadece ona değil kendime de. Onu bileğinden tutup kendime doğru çekiyorum ve notu elinden çekip alıyorum. "Söz konusu o olduğunda bir bok söyleme konusunda sana ne demiştim ben?"

Gözleri kocaman oluyor ve endişeyle yutkunuyor. "Gitme vaktin geldi." Onu kapıya doğru sürüklüyorum, kapıyı açıyorum ve onu koridora doğru biraz itiyorum, sonra parmağımı ona doğrultuyorum, "Ciddiyim. Onun hakkında çeneni kapalı tut."

Sonra lanet kapıyı suratına kapattım. Bir kez vurdu. "Sen gerçek bir pisliksin, bunu biliyor musun Sawyer?"

Evet, öyle.

Cade başını sallar. "Biliyorsun, her şeyi berbat etmen yeterince kötü, ama onunla? Cooper'ın söylediklerinin neresi aklına yatmadı?"

Haklı olduğunu bildiğim halde sinirlerim tepeme çıkıyor. "Cidden bu konuda bana bok mu atıyorsun? O kadar insan varken sen mi? Kendi bokunla ilgilensen ve benimkinden uzak dursan nasıl olur, göt herif!"

"Benim bokum hakkında konuşmuyoruz, senin bokun hakkında konuşuyoruz. Dün gece onun ağlayan kıcını eve bırakan bendim, bu yüzden senin aptal kıcına ne istersem söyleyebilirim."

Onun ağlamasından bahsedince öfkem yatışıyor. "Kahretsin!" Küfrediyorum ve kahvemi lavaboya döküyorum, çünkü içimi daha da kurşun gibi hissettiriyor. "Bunu düzeltmenin bir yolunu bulmalıyım."

"Dün gece söylediği tek şey sikiinin düşmesini umduğuydu. Yani bunu ona gümüş bir tepside sunabilirsin. Bu yardımcı olabilir," diye ekliyor, bu fikirden oldukça memnun görünüyor.

Homurdanarak elimi yüzümü yıkamak için banyoya gittim ve aletimi kesmek zorunda kalmadan bunu düzeltmenin bir yolunu düşündüm.

İki saat sonra elim boş bir şekilde lokantaya geliyorum ve hâlâ bu karmaşayı nasıl düzelteceğime dair hiçbir fikrim yok. Diğerleri gibi onu da ne kadar hayal kırıklığına uğrattığımı düşündükçe midem düğümleniyor. Birbirimize bağlılığımız olmadığını biliyorum, ama ben gidip her şeyi mahvedene kadar bir arkadaşlıktan daha fazlası olduğunu düşünmek istiyorum.

Kamyonetimden indiğimde Kayla ve Julia'nın lokantadan çıktıklarını gördüm.

Yaklaştığını görünce ikisi de aniden durdu.

"Merhaba Sawyer," diyor Julia hüznle. Gözlerindeki hayal kırıklığını kaçırmıyorum. Bu da beni daha da bok gibi hissettiriyor.

Kayla, tabii ki, bana tam olarak ne hissettiğini söylemekten çekinmiyor. "Merhaba, seni lanet olası pislik."

Julia ona dirsek attı. Hak ettiğimi bildiğim için yorumu duymazdan geliyorum ve boğazımı temizliyorum, "O nasıl?"

Kayla'nın ağzından çıkacakları duymak istemediğim için Julia'ya cevap vermesi için bakıyorum.

"O iyi. Sadece biraz üzgün; Jenny duruma yardımcı olmadı." "Ne demek istiyorsun?" diye gerildim.

Kayla öfkeden kıpkırmızı kesilir ve "O aptal orospu bu sabah Grace'in yüzüne vurmak için buraya geldi, ikiniz bu sabah birbirinizin beynini siktikten sonra onun pastasını paylaştınız" der.

Şiddet vücuduma tehlikeli bir şekilde pompalanıyor. Lanet olası kaltak! "Bu doğru değil. Yalan söylüyor."

"Bunu biliyoruz," diye yanıtlıyor Julia sessizce, "sanırım Grace de biliyor, ama bu onu incitmesine engel olmadı."

Derin bir nefes vererek elimi yüzümde gezdirdim. "Berbat ettim. Bunu biliyorum ve düzeltereğim."

Julia hüznle gülümser, "Yapacağını biliyorum ama bu kolay olmayacak Sawyer. Grace'in birine güvenmesi için çok şey gerekir. Sana herkesten daha kolay güvendi."

Sözlerindeki gerçek, göğsüme inen bir darbe gibi yüzüme çarptı. Tanrım, hayatımda hiç bu kadar suçluluk hissettiğimi hatırlamıyorum.

Başımı sallayarak kızlara yarım yamalak bir veda ediyorum ve lokantanın kapısının ardında beni bekleyen şey için kendimi hazırlıyorum.

Grace

Julia ve Kayla'nın az önce kalktığı masayı silip mutfğa doğru yürüyorum. Yere bakıp fatura için gereken parayı ön cebime koyarken aniden bir tuğla duvara çarpıyorum.

"Oomph!" Güçlü kollar etrafımı sarıyor ve ellerim yumuşak bir tişörtü kavrayarak dengemi sağlamaya çalışıyor. Tanıdık bir koku duyularıma nüfuz ediyor ve kalbimin daha hızlı atmasını sağlıyor. Daha kafamı kaldırmadan tuğla duvarın kim olduğunu anlıyorum. Kalbim boğazımda, başımı yavaşça yukarı kaldırıyorum, ta ki bakışlarım bir çift yoğun yeşil gözle çarpışana kadar.

"Selam, Cupcake." Sawyer'ın derin ve pürüzsüz sesini duyduğumda bir sürü duyguya kapılıyorum.

"Merhaba," diye mırıldanıyorum sessizce.

İkimiz de kucaklaşmamızdan ayrılmak için çaba sarf etmiyoruz. Kalbim hâlâ acıyla dolu olsa da, elimde olmadan onun bedeninin sıcaklığını ve kollarının güvenliğini içime çekmek istiyorum. Onun seksi yeşil gözlerine bakmaya devam ediyorum. Normalde kahkahalarla dolu olan gözleri bugün biraz... pişman mı görünüyor? Ya da belki de sadece görmek istediğim budur. Bakışlarım onun dolgun dudaklarına gittiğinde kendimden nefret ediyorum... az önce Jenny'nin üzerinde olan dudaklarına.

Ahh!

Bakışlarımı onun mükemmel ağzından ayırıp geri çekilmeye çalışıyorum ama o bana daha sıkı sarılıyor.

"Konuşabilir miyiz?" yumuşak sesi sert ifadesiyle çelişiyor.

Sinirli bir şekilde yutkunuyorum ve başımı sallıyorum, "Evet, kısa bir mola verebilirim. Arka tarafa gel."

Bu sefer, ben uzaklaştığımda, o da bırakıyor. Mutfığa doğru ilerlerken o da arkamdan geliyor. "Kısa bir ara vermemin sakıncası var mı, Mac?"

Mac cevap vermeden önce Sawyer'a bakar. "Hiç de değil, sevgilim. İstedığın kadar zaman ayırabilirsin. Shelly bir süre kendi başına idare edebilir."

"Teşekkürler."

Arka girişe geldiğimizde, biraz temiz hava almak için büyük çelik kapıyı açıyorum, bunun endişemi biraz hafifleteceğini umuyorum. Kollarımı kendime sarıp ani soğuktan korunmaya çalışıyorum. Şu anda Sawyer'a bakamayacak kadar gergin olduğum için dışarıya bakıyorum.

"Köpek geri geldi mi?"

Başımı üzüntüyle sallıyorum. "Hayır ve her gece kontrol ediyorum. Onun için gerçekten endişeleniyorum."

Bir şey söylemediğinde ona bakıyorum ve beni sayamayacağım kadar çok duyguyla izlediğini görüyorum. Bugün ne kadar seksi görüldüğünü fark ettiğim için kendimden nefret ediyorum... yani, tamam, her gün. Her zaman giydiği kot pantolon yerine siyah bir pantolon giymiş.

Zayıf kalçalarına tam oturan Nike eşofman altı ve kaslı vücudunu mükemmel bir şekilde saran kırmızı Hollister tişörtü.

Ciddi misin? Hayatında bir kez olsun bok gibi görünemez mi?

Bakışlarım tekrar yüzüne yöneldiğinde, onu incelediğimi bildiğinden sinsi bir sırıtiş takınıyor.

Lanet olsun!

Öfkeli bir kırmızıya bürünerek başka tarafa bakıyorum ve boğazımı temizliyorum. "Sanırım turtamı aldın?"

"Evet yaptım."

"Hiç yedin mi?" Jenny'nin kötü yorumundan sonra cevaptan endişe duyarak sessizce sordum.

Sesi sertleşiyor, "Hayır, söylemedim. O kaltak sana yalan söyledi Grace."

Şaşkınlıkla başımı kaldırıyorum ve hemen dışarıda Julia ve Kayla ile karşılaşmış olabileceğini anlıyorum.

Buna ne diyeceğimi bilemeden başımı sallıyorum ve tekrar ayaklarıma bakıyorum. "Dün söylediklerim için gerçekten özür dilerim Sawyer. Aşağılanmışlığımın ağzımdan kaçmasına izin verdim. Öyle demek istememiştim." Kelimeleri çıkarmaya çalışırken duygularım boğazımı tıkıyor.

"Özür dilemene gerek yok, Cupcake. Özür dilemesi gereken benim; bir pislik gibi davrandım. Dün buraya geldim, beni görmezden gelmene sinirlenmiştim. Nedenini ya da neler olup bittiğini bilmiyordum, sonra sözlerinin egomu zedelemesine izin verdim ve gerçekten büyük bir egom olmasına rağmen hala dayak yemekten hoşlanmıyorum."

Dudaklarım kıpırdıyor ama sonra söylediği şeyle çabucak sönüyor. "Hiçbir anlamı yoktu Grace."

Elimi kaldırıp onu durdurdum, "Bana hiçbir şey açıklamana gerek yok Sawyer, biz arkadaştan öte bir şey değiliz." Açıklamadığı da doğru. Evet, bu beni çok incitiyor ama biliyorum ki bu sadece benim ve hislerimin bir sonucu.

"Saçmalık!" diye bağırıyor öfkeyle, "sana karşı hissettiklerim arkadaştan çok daha fazlası."

Bakışlarımı onunkilere çeviriyorum ve kendi öfkemde bir artış hissediyorum. "Cidden şu anda bana bir arkadaştan daha fazla değer verdiğini mi söylüyorsun? Az önce aletini başkasına soktuktan sonra mı Sawyer Evans?"

Ellerini dağınık sarı saçlarında hayal kırıklığıyla gezdiriyor ve söylenmeye başlıyor. "Dinle Grace, dün gece çok fena çuvalladığımı biliyorum. Bu sabah uyanır uyanmaz pişman oldum. Hala nasıl olduğunu

anlamıyorum.

ne sikim oldu." Alay ediyorum ama konuşmama izin vermiyor. "Doğru, bir an Belalı Jack'in yerindeyim, içiyorum, Jack'e kıcını tekmeleyebilecek lezzetli turtalar ve kek gibi kokan sarışın hatunlar hakkında saçmalıyorum. Sonra bir baktım ki o kaltağı kekle kıyaslıyorum ve o kekin tam tersi. Sana o kadar kızmıştım ki onu itip uzaklaştırmadım," diye bitirdiğinde nefesi kesilmişti.

Gözyaşlarım yüzümden aşağı süzölmeye başlıyor ve kalbim biraz daha kırılıyor. "İşte bu, Sawyer. O benim tam zıttım. O senin tipin, ben değilim ve hiçbir zaman da olmayacağım."

"O benim tipim değil! Ben kek severim!"

İçimden küçük bir kahkaha kaçıyor ama hemen hıçkırığa dönüşüyor. Başımı eğiyorum ve ellerimle yüzümü kapatıyorum.

Sawyer gelip önümde duruyor; büyük, sıcak elleri bileklerimi sarıyor.

"Bana bak Grace," diyor usulca, ellerimi çekerek. Yüzümü kavrayarak bakışlarımı kendisine çevirmeye zorluyor. "Hiçbir şey ifade etmiyordu. Bunu anlamadığını biliyorum ama gerçek bu."

Pişmanlık ve samimiyetle parlayan sıcak yeşil gözlerine bakıyorum. Umutsuzca ona inanmak istiyorum, bir parçam inanıyor ama dün gecenin acısı çok taze.

Çenesi sıkıştı, "Bu sabah buraya geldiği için özür dilerim. Bana çok kızdı ve hıncını senden çıkardı."

Burnumu çekiyorum, "Onun bu kadar kaba olması senin suçun değil. Ayrıca Kayla ona haddini çok iyi bildirdi. Eğer gitmezse sahte memelerini koparacağını ve onlarla onu bir güzel döveceğini söyledi."

Kıkırdıyor, "Bu kızı sevmemek gerçekten zor. Bana 'lanet olası pislik' dediğinde bile."

Kayla'nın onu dışarıda gördüğünde üzerine atladığını hayal ederek hüznle gülümsüyorum. "Evet, oldukça şaşırtıcı biri. Gerçekten iyi arkadaşlarım var."

Alnını benimkine yaslıyor ve bakışları yine pişmanlıkla kararıyor. "Yine o insanlardan biri olacağım Grace. Bana güvenmenin zaman alacağını biliyorum ama bunu telafi edeceğim, yemin ederim."

Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve hiçbir şey söylemiyorum. Yeşil bakışları ağzıma odaklanıyor ve etrafımızdaki havayı büyük bir gerilim dolduruyor. "Sawyer Evans, o dudaklarını az önce başkasına değdirdikten sonra benimkilere yaklaştırırsan boğazına yumruğu yersin."

Yarı gülüyor, yarı homurdanıyor. Bu muhtaç ses beni tam bacaklarımın arasından vuruyor. Burnunu yanağımda gezdirmeye başlıyor, dudakları neredeyse sürtünüyor ama tam olarak değil. Kalp atışlarım yepyeni bir seviyeye yükseliyor, nefesim sığılaşıyor ve hızlanıyor. Kolları belimi sarıyor ve beni sert vücuduna doğru çekiyor. Karnımda ereksiyonunu hissediyorum ve kutsal moly ne kadar büyük bir ereksiyon. Ağzı kulağıma değene kadar burnunu yüzümde gezdirmeye devam ediyor. "Sen isteyene kadar seni öpmeyeceğim, Cupcake. Söz veriyorum öpeceksin, çünkü bunu senin de hissettiğini biliyorum Grace, sadece benim hissetmediğimi biliyorum."

"Grace?"

Şaşkın bir nefes alıp Sawyer'dan uzaklaşıyorum.

"Oh kahretsin!" Shelly gözlerini kapatırken sanki Sawyer ve ben çıplakmışız gibi konuştu. "Böldüğüm için çok özür dilerim. Kasayla ilgili bazı sorunlar yaşıyorum, işiniz bittiğinde bana yardım edebilir misiniz?"

"Sorun değil Shelly, rahatsız etmedin. Hemen çıkıyorum."

"Tamam, teşekkürler," diyerek eliyle yüzünün yarısını kapatarak dışarı fırlıyor. "Gitmem gerek," diye fısıldıyorum ve uzaklaşmaya başlıyorum.

"Grace?" Durup derin bir nefes alıyorum ve ona dönüyorum. "Sana kekleri ne kadar çok sevdiğimi kanıtlayacağım."

Başımı sallıyorum ama dudaklarımı süsleyen küçük gülümsemeyi gizleyemiyorum. "Hoşça kal, Seksi Sawyer."

Sawyer'la arkadaşlığımızı düzeltmek için hâlâ bir umut olabileceğini düşünerek biraz daha neşeli bir şekilde oradan uzaklaşıyorum. Başka bir şeye gelince... bundan pek emin değilim.

CHAPTER 9

Grace

Akşamın ilerleyen saatlerinde, çöpi dışarı çıkarırken, yüksek sesli bir inilti dikkatimi çekiyor.

"Alo?"

Sesimi duyunca çığlık daha yüksek ve daha çaresiz bir hal alıyor. Çöp poşetlerini çöp kutusunun yanına bırakıp dikkatle dinliyorum ve kalp kıran sesi takip ediyorum.

Köşeyi dönerken nefes nefese kaldım, "Chuckie?" Yan yatmış, bacağı garip bir açıyla bükülmüş çikolata labradorun yanına koşuyorum. Binanın spot ışığı doğrudan onun üzerinde parlıyor ve burnundaki küçük kan lekelerini gösteriyor, sanki derisi çiğnenmiş gibi.

"Olamaz bebeğim, ne oldu?"

Chuckie bana cevap vermeye çalışır gibi, "Sorun yok tatlım, sana yardım edeceğim," diye mızızlanıyor.

Kahretsin, ne yapacağım ben? Arabam yok ve Mac çoktan gitti.

Sawyer.

Ön cebimden cep telefonumu çıkarıyorum ve bulanık bir görüşle Sawyer'ın adını görene kadar rehberimde geziniyorum.

İkinci zil sesinde cevap verir. "Merhaba, Cupcake, bu ne hoş bir sürpriz."

"Sawyer," diye boğuldum.

"Grace? Neyin var?"

"Yardımaınıza ihtiyacım var. Chuckie; çok kötü yaralandı. Bir doktora ihtiyacı var ve onu oraya nasıl götüreceğimi bilmiyorum. Yürüyemiyor."

"Neredesin?"

"Lokantanın arkasındayım."

"Hemen geliyorum."

"Teşekkür ederim."

Sawyer bağlantıyı kesiyor ve ben Chuckie'nin boynuna nazik bir el koyuyorum. "Her şey yolunda oğlum, Sawyer geliyor; bize yardım edecek."

Acı dolu iniltisi kalbimi parçalıyor. Yüzümü boynuna gömüyorum ve ona nazikçe sarılıyorum. Bayat sigara dumanı burun deliklerimi dolduruyor. Neredeyse iki dakika sonra bir motor arka sokaktan kükreyerek geliyor. Sawyer kamyonetini park ettiğinde Chuckie ve benim yanımda farlar yanıp sönüyor.

Sawyer koşarak yanıma geldiğinde Chuckie'nin ağlaması çılgına dönüyor. "Sorun yok oğlum, Sawyer sana zarar vermez," diyorum yatıştırıcı bir şekilde.

Sawyer yanımda diz çöktü. Chuckie'nin durumunu anladığında gözleri öfkeyle doluyor ve çenesi sıkılıyor.

"Çok kötü yaralandı, Sawyer. Sanırım bacağı kırılmış ve burnunda da bir sorun var," diye açıklıyorum hicçırıklar içinde.

Rahatlatıcı kolunu omzuma doluyor ve başımın yan tarafını öpüyor. "Her şey yoluna girecek Grace. Ona yardım edeceğiz."

Sawyer birkaç dakika içinde Chuckie'nin bacağı için derme çatma bir atel yaptı, benim asla yapmayı bilmeyeceğim bir şeydi bu. Tatlı köpek acı içinde inerken ona sarıldım ve her şeyin yoluna gireceğini söyledim. Dua ediyorum ki ona doğruyu söylüyordum.

Sawyer

Grace ve ben hayvan hastanesinin bekleme odasında oturmuş Chuckie'den haber bekliyoruz. Sırtında güven verici bir el tutuyorum ve şimdi zamanı olmadığını bilmeme rağmen sikimi tutamıyorum. Lanet olası kek kokusu duyularımı ele geçiriyor ve uzun dalgalı sarı saçlarını at kuyruğundan çözdüğünde... Kahretsin! İpeksi saç tellerini yumruğuma dolamak ve o güzel yüzündeki hüznü öpmek istiyorum.

"Bunu ona birinin yaptığını mı düşünüyorsun Sawyer?" Hüzünlü sesi beni sapkın düşüncelerimden çekip çıkarıyor ve bunu yapanın ağzını burnunu kırmak istememe neden oluyor. Sadece köpek için değil, Cupcake'imi ağlattığı için de.

Cupcake'im mi? Tanrım, aklımı kaçırıyorum.

"Evet Grace, sanırım öyle," diyorum ona dürüstçe.

Birden hüzünlü kahverengi gözleri öfkeye dönüşüyor ve çenesini sıkıyor. "Bunu kimin yaptığını öğrendiğimde Sawyer, çok pişman olacaklar," diyor başını sallayarak ve açık eline küçük bir yumruk indiriyor.

Onu daha fazla kızdırmak istemediğim için bir kıkırdamayı geri alıyorum. Lanet olsun, çok tatlı. "Sakin ol, Rocky Balboa; önce veterinerin ne diyeceğini bekleyelim."

Kelimeler ağızımdan çıkar çıkmaz veteriner çıktı. "Grace Morgan?"

Grace ve ben ayağa kalktık. "Ben Dr. Richards," dedi yaşlı adam elimizi sıkarak, "şimdi içeri girip Chuckie'yi görebilirsiniz."

Elimi Grace'in küçük sırtına koyuyorum, çünkü ona dokunmadan duramıyorum ve veterineri muayene odasına kadar takip ediyoruz. Grace muayene masasında yatan, bacağı alçılı ve burnu bandajlı Chuckie'nin yanına koşuyor. Yüzünü onun boynuna gömüyor ve tekrar ağlarken omuzları hafifçe titriyor.

Veteriner boğazını temizledi, "Chuckie sizin köpeğiniz değil; bu doğru mu Bayan Grace?"

Şimdi ayağa kalkıyor ama elini köpeğin karnının yan tarafında tutuyor. "Daha önce değildi ama şimdi öyle," diyor kararlı bir şekilde.

Ona küçük bir gülümseme veriyor, "Eğer onu eve götürürsen gerçekten harika olur. Aksi takdirde gelip onu alması için ASPCA'yı aramak zorunda kalacağım. Görünüşe göre bir süredir istismara uğramış. Röntgenler bize daha önce kırılmış ve düzgün tedavi edilmemiş kemikler gösterdi. Dürüst olmak gerekirse, yürüyebildiğine bile şaşırdım."

Grace daha çok ağlamaya başladı. Yanına gidip kolumu omuzlarına doluyorum. "Burnu ne olacak?" diye soruyor.

"Bunlar sigara yanıkları."

Keskin bir nefes alıyor ve sonra üzgün bir şekilde başını sallıyor. "Artık onu eve götürebilir miyim?"

"Evet, ama alçısını çıkarmak için üç hafta sonra tekrar gelmesi gerekiyor. Ayrıca ağrısını dindirmek için size ilaç da sağlayacağım. Lauren faturayı ödediğinizde size verecek."

Grace faturadan bahsedilince hafifçe gerilir, muhtemelen şimdiye kadar aklının ucundan bile geçmemiştir.

Başını sallar, "Tamam, şimdi yapacağım, ona yardım ettiğin için teşekkür ederim." "Benim için zevkti, Bayan Grace. Onu getirdiğiniz için teşekkür ederim."

Bana döndü, "Sanırım ben de bir kase ve biraz yiyecek almalıyım. Neyin iyi olduğunu bilmiyorum. Daha önce hiç köpeğim olmadı."

Omzunu güven verici bir şekilde sıkıyorum. "Zor değil, Cupcake; sana yardım edeceğim."

Dışarı çıkarken malzeme bölümüne gidiyoruz ve köpeğin ihtiyaç duyacağı her şeyi alıyorum. Grace'in tüm fiyatları kontrol ettiğini fark ettim ve endişesini anladım. Hiçbir şey söylemeden hepsini ön tezgâha taşıyorum.

"Pekâlâ, 850 dolar tutuyor," diyor kadın her şeyi kontrol ettikten sonra.

"Ne? 850 dolar mı?" Grace şok içinde çığlık atıyor.

Bayana cüzdanımdan çıkardığım kredi kartımı uzattım. "Hayır!" Grace kabul etmeden önce elimi itiyor, sonra da

"Ödeme planınız falan var mı?" diye sordu. "Grace, ben hallederim," dedim kararlı bir şekilde.

"Hayır, Sawyer. Ciddiyim, bu senin sorumluluğun değil."

Grace'i kolundan tutup kenara çekmeden önce kadına, "Bize bir dakika müsaade edin," diyorum. Bana kararlılıkla bakıyor.

Üzgünüm, Cupcake, bu sefer kazanamayacaksın.

"Dinle Grace, bu benim ödemem gereken bir sorun değil, ancak senin için bir sorun."

Başını salladı, "Hayır, bir yolunu bulacağım. Mac'ten avans isteyebilir ve fazladan vardiya alabilirim."

"Allah kahretsin!" Hırlıyorum, "Bir kez olsun bu kadar inatçı olamaz mısın?"

Parasını ben ödüyorum ve bu son sözüm!"

Birbirimize ters ters bakıyoruz. Sonunda yenik bir nefes verdi, "Pekala, teşekkür ederim. Sana borcumu ödeyeceğim."

Hayal kırıklığı içinde başımı sallayarak uzaklaşıyorum. Ona bunu kabul etmediğimi söyleme zahmetine girmiyorum. Şu anda onunla kavga edecek havada değilim.

Yirmi dakika sonra Grace'in evine varmıştık. Kucağımda çikolata labradorla onu ön merdivenlerden yukarı ve evine kadar takip ediyorum. Orta boy bir köpeğe göre çok ağır olduğunu söylemeliyim.

"Bu şekilde benim odamda uyumasını istiyorum," diyor usulca, onun için yeni aldığımız dev köpek yastığını taşıırken.

"Seni şanslı küçük piç," diye mırıldanıyorum köpeğe.

Arkasından giderken, o lanet garson üniformasının içinden mükemmel biçimli kışına bakmaktan kendimi alamıyorum. Sana söylüyorum, o lanet elbiseyi yukarı kaldırıp.

"Onu buraya koyacağım," diyor ve yastığı yatağının yanına koyarak fantezimi yarıda kesiyor.

Odasına bakıyorum, özellikle de süslü ferforje demir başlıklı orta boy yatağa. Aletim kükrüyor, Tanrım, o lanet yatak başlığıyla yapabileceğimiz şeyler...

"Sawyer?"

Ha? Doğru ya, köpeği yatırmam lazım. Chuckie'yi köpek yatağına yatırıyorum ve Grace yanına yerleşmeden önce onu bir battaniyeyle örtüyor.

Kıkırdıyorum, "Cupcake, onun kürkü lanet bir battaniye. Buna ihtiyacı yok." "Onu daha rahat ettirmek için ve ayrıca benim için. "Sırıtişım
"Yerde mi uyuyorsun?"

"Evet, sadece burada olma konusunda daha rahat olana kadar."

"Grace, kendi yatağında uyumalısın. Köpek lanet olası yerde tek başına iyi olacak." Bu kadar sert çıkmasını istememiştim ama çok bitkin görünüyordu.

Bana ters ters bakıyor, "Bana ne yapacağımı söyleme, Sawyer. İstersem yerde uyuyabilirim."

Sinirli bir nefes verdim, "Tamam, her neyse. Ben gidip kamyondaki diğer her şeyi getireyim."

"Teşekkür ederim." Sessiz cevabı, ona çıkıştığım için kendimi bok gibi hissetmeme neden oldu.

Dışarı çıkarken tek katlı küçük eve bakıyorum. Eski bir ev için hala nispeten iyi durumda. Grace evi kendine ait kılmayı iyi başarmış; ona yakışmış. Küçük, basit, tatlı...

Cidden mi, Evans? Tatlı mı? Tanrım, ödleğ gibi konuşuyorum.

Başımı sallayarak kamyonetimden kalan malzemeleri alıp mutfağa getiriyorum. Köpeğe biraz mama ve su veriyorum. Dışarı çıkarken buzdolabının üzerinde asılı duran Grace'in ve ona çok benzediği için annesi olduğunu tahmin ettiğim kadının büyük boy resmini gördüğümde aniden duruyorum. Sanki bir panayırda gibiler; Grace kollarını boynuna dolamış güzel kadının arkasında dururken annesi lezzetli görünen bir turtayı tutuyor. Resme iliştirilmiş bir birincilik kurdelesı var. Bakışlarım genç ve mutlu Grace'e odaklanıyor. Onu gülerken ve gülümserken görmüş olsam da, hiç bu kadar mutlu göründüğünü görmemiştim. Ne kadar çok şey kaybettiğini görünce göğsüm acıyla daralıyor.

Yatak odasına doğru geri dönerken, açık kapıya ulaştığımda boktan ruh halim tersine dönüyor.

Oh lanet olsun!

Grace yerde diz çökmüş, kıcını havaya kaldırmış, bir yandan da lanet köpeğe sarılıyor. Pijamalarını giymiş.

Küçük, dar kışına ikinci bir deri gibi yapışan kısa şortlar. Bu güzel manzara karşısında sikim kalkıyor ve onun içine girmek için yalvarıyor.

"Her şey yoluna girecek, Chuckie. Artık birbirimizin ailesi olacağız. Söz veriyorum, seni asla terk etmeyeceğim ve sana çok iyi bakacağım."

Sözleri karşısında göğsüm sıkışıyor. Kulak misafiri olduğumu düşünmesini istemediğim için boğazımı temizliyorum. Şaşkınlıkla arkasını döndüğünde, onu duyduğumu fark ederek öfkeden kıpkırmızı kesiliyor. Gülümsüyorum ama ayağa kalktığı anda gülümsemem çabucak sönüyor.

Aman Tanrım!

Eşleşen atleti de şortu kadar dar ve şimdiye kadar gördüğüm en iyi göğüsleri sergiliyor. Bakışlarım, esnek kumaşın arasından çıkan sıkı meme uçlarına odaklanıyor ve ağzımı sulandırıyor. Geri kalanını da görmek isteyen gözlerim, kalçalarına kadar uzanan büyük gri yün örme çoraplarla yarı yarıya örtülmüş küçük bacaklarında geziniyor. Çoraplar çok şirin ve seksi, onu lanet olası bir playboy kar tavşanı gibi gösteriyor.

Şimdi boğazını temizleyen o. Bakışlarımı onun kırmızı yüzüne çeviriyorum ve beni yakalamış olmasını umursamadan gülümsüyorum.

"Güzel çoraplar, Cupcake."

Yanakları daha da kızarıyor, bakışlarını kaçırıyor ve kollarını kavuşturuyor, göğüslerini saklamaya çalışıyor ama bunun yerine onları benim görmem için yukarı kaldırıyor.

"Ah, teşekkürler. Kayla ve Julia b i r süre önce doğum günüm için bana birkaç çift almışlardı. Onlara 'Alpine thigh highs' deniyor ve 'Grace and Lace'den; en sevdiğim. Onları bazen terlik olarak giyiyorum... Tamam boş ver, umurunda değil," diye kestirip attı, saçmalamasından utanmıştı.

Kıkırdadım. Çok tatlı!

Tekrar gergin bir şekilde boğazını temizliyor, "Aradığımda geldiğin için tekrar teşekkür ederim Sawyer. Ben olsam ne yapardım bilmiyorum. Julia'yı aramak ve hamile olduğu için bu kadar geç gelmesini istemedim. Sanırım Kayla'yı arayabilirdim..."

Yanına gidip yüzünü hafifçe okşuyorum ve o güzel, sıcak, kehribar rengi gözlerini kendime çeviriyorum. "Bana teşekkür etmene gerek yok Grace, beni aradığın için mutluyum. Bana ne zaman ihtiyacın olursa gelebileceğimi söylemiştim."

Başını sallayarak bana titrek bir gülümseme veriyor, "Sana b o r c u m u ödeyeceğime söz veriyorum.

Belki yapabilirim..."

Elimle ağzını kapatıyorum ve başımı sallıyorum, "Bu konu hakkında konuşmayacağız Grace."

Gözleri öfkeyle parlıyor, ama tartışmadan onu kendime doğru çekiyorum. Göğsüme tutunuyor, kendini sabitlemek için elleriyle gömleğimi kavırıyor. Gözleri irileşiyor ve sert sikimi karnında hissettiğinde keskin bir nefes alıyor.

Alnımı onunkine yaslıyorum. "İnsanlardan nasıl yardım kabul edeceğini öğrenmelisin, Cupcake."

Birbirimize sessizce bakıyoruz, etrafımızdaki hava o kadar sıcak bir gerilimle dolu ki ikimizi de canlı canlı yakacağına yemin edebilirim.

İstmeden o seksi pembe dudaklarını yaladığında bakışlarım ağzına düşüyor... Oh lanet olsun onu tatmak istiyorum...

"İnsanlardan yardım kabul etmeyi sevmiyorum çünkü karşılığında ne bekleyeceklerini asla bilemezsiniz."

Şehvetimin bir kısmı kayboluyor ve yerini gözlerindeki acıyı görünce öfkeye bırakıyor. Hâlâ sakladığı çok şey var. Bunu ona kimin yaptığını bulacağım ve bulduğumda bunu onlara ödeteceğim.

Bir elimi kaldırıp onun pürüzsüz, sıcak yanağını okşuyorum. "Bana hiçbir şey borçlu değilsin Grace, asla. Şey... belki turtta hariç. Kendi özel turtamı istiyorum,

"Benim kadar harika olan bir tane."

O tatlı kıkırdamalarından birini çıkarıyor, ben de bunu umuyordum. Bu ses, sikimin kalp atışlarımla aynı ritimde çarpmasına neden oluyor. "İşte bunu yapabilirim, Seksi Sawyer."

Gülümseyerek başparmağımı onun nemli dolgun dudağında gezdiriyorum, gözleri fırlıyor, benim onu arzuladığım kadar onun da beni arzuladığını gösteriyor. Eğilerek dudaklarımı onunkilere yaklaştırıyorum, sadece bir dokunuş kadar. Ondan küçük bir nefes kaçıyor ve ses doğrudan sikime gidiyor. Kıkırdamadan duruyorum, çünkü onu öpmek ve tatlı ağzının tadına bakmak için can atıyor olsam da, o isteyene kadar yapmayacağıma söz verdim. Bunu ne kadar çok istediğini görebiliyorum ama aynı zamanda korktuğunu da görüyorum. Jenny'den sonra hala telafi etmem gereken çok şey olduğunu biliyorum, bu yüzden zorlamıyorum; bunun yerine ağzım kulağına değene kadar burnumu yumuşak yanağında gezdiriyorum. "Şimdi gidiyorum Cupcake, çünkü gitmezsem sonum gelecek.

sana hazır olmadığını bildiğim bir sürü şey yapacağım... en azından henüz değil. Sen isteyken ben gelip Chuckie'ye bakmaya yardım edeceğim, tamam mı?"

Olduğum yerde kalıyorum, cevabını beklerken dudaklarımı kulağında tutuyorum. Yutkunduğunu duyuyorum ve başını salladığını hissediyorum.

Kendimi durduramadan dişlerimle kulak memesini ısıyorum. En seksi iniltiyi çıkardığında boğazımdan kısık bir hırıltı yükseliyor. Ellerim kalçalarını sıkıyor, yumuşak etini kazıyor. "Yakında bir gün Grace, sana sahip olacağım ve sahip olduğumda seni giydiğin o seksi çoraplardan başka bir şey olmadan becereceğim."

Bırakmadan önce kafasına hızlı bir öpücük konduruyorum, sonra da sözümü tutmadan önce oradan siktir olup gidiyorum.

CHAPTER 10

Grace

Birkaç gün sonra bir masayı siliyordum ve az önce yaşadığımız çılgın akşam yemeği telaşından sonra işleri yeniden düzene sokuyordum ki Mac bana seslendi, "Grace hayatım, telefon sana."

"Ben mi?" diye soruyorum, şok olmuş bir şekilde, kim beni cep telefonumdan değil de iş yerinden arar ki?

Mac kaşlarını çatarak başını sallıyor, "Evet, kime sormamı istersin?" Başımı sallıyorum, "Hayır, sorun değil, geliyorum."

Elimdeki kirli tabakları geri getirdikten sonra Mac'ten telefonu alıyorum. "Alo?"

"Grace, ben Cooper."

"Merhaba Cooper. N'a b e r?" Garip, Cooper beni daha önce hiç aramadı.

"Seni iş yerinde rahatsız ettiğim için üzgünüm Grace, ama istasyona gelebilir misin?"

Aynı anda midem bulanıyor ve kalbim endişeyle çarpmaya başlıyor. Üç yıl önce o korkunç öğleden sonra beni rahatsız eden duygunun aynısı.

"Her şey yolunda mı Cooper?" Titreyerek sordum.

Bir nefes verdiğini duyuyorum, "Bu konuyu konuşmak için sen gelene kadar beklemek istiyorum Grace. Gelip seni almamı ister misin?"

Başımı sallıyorum, sonra beni göremediğini fark ediyorum. "Hayır, bir blok bile uzakta değil. Yürüyeceğim. Şimdi gidiyorum. Birazdan orada olurum."

"Teşekkürler, Grace. Yakında görüşürüz."

Telefonu kapattım, ellerim gözle görülür şekilde titriyordu. "Hayatım, her şey yolunda mı?"

Mac'e baktım. "Cooper aradı. Karakola gelmemi istiyor. Nedenini anlayamıyorum."

O da bana endişeli bir bakış atıyor. "Seni bırakmamı ister misin?"

"Hayır, sorun değil, ben yürürüm. Sen ve Shelly iyi olacak mısınız?"

"Elbette, bizim için endişelenme. Sen sadece bununla ilgilen ve neler olup bittiğini bana bildirmeyi unutma."

Paltomu alıp yanağına hızlı bir öpücük kondurduktan sonra saate bakıyorum. "Eğer Sawyer ben dönmeden önce gelirse ona nerede olduğumu söyleyebilir misin?"

Başını sallıyor, sonra kapıdan çıkıyorum, hızlı yürümeye yepyeni bir anlam veriyorum. Yaklaştıkça sinirlerim daha da yıpranıyor.

İstasyona girdiğimde Cooper lobide beni bekliyordu. Yüzündeki ifade her şeyi anlatıyor: Bir şeyler çok yanlış.

"Merhaba Grace," diyerek beni usulca selamlıyor ve elini omzuma koyuyor. "Merhaba Coop. Beni korkutuyorsun, neler oluyor?"

Bana sempatik bir şekilde baktı. "Ofisime gelin, sizi görmek isteyen biri var."

Ne? Şaşkınlıkla beni ofisine götürmesine izin verdim ve beni bekleyen kim olduğunu gördüğümde nefesim dahil vücudumdaki her şey dondu.

"Dedektif Ramirez?"

"Merhaba Grace," diye nazik bir gülümsemeyle cevap veriyor ama yüzündeki pişmanlığı gizleyemiyor.

"Burada ne işin var senin?"

"Otursana," diyor Cooper nazikçe. Beni sandalyeye itmesine izin veriyorum; kalbim o kadar yüksek sesle çarpmaya başlıyor ki tek duyabildiğim bu oluyor.

"Grace, gerçekten üzücü haberlerim var," diyor Dedektif Ramirez. "Neymiş o?"

"Miguel Sanchez bir hafta önce hapisten çıktı."

Şok, öfke ve korku içime bir yük treni gibi çarptı. "NE? Ne demek istiyorsun? Bu imkansız."

Başım dönmeye başlıyor, nefesim daralıyor ve sanki duvarlar etrafımı sarıyormuş gibi hissediyorum. Dedektif Ramirez'e ve söylediklerine odaklanmaya çalışıyorum, ama sadece orada burada bir şeyler yakalayabiliyorum çünkü histeri krizine girdiğimi hissediyorum... DNA hakkında bir şeyler yakalıyorum ve bunu düzeltmek için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Sonra söylediği şey beni çileden çıkarıyor. "Kasabadan ayrılmasına izin verilmiyordu Grace, ama kayboldu ve nerede olduğunu bilmiyoruz."

"Aman Tanrım!" Sandalyeden dizlerimin üzerine düşüyorum, Cooper'ın masasının yanındaki çöp kutusunu kaparak midemdeki her şeyi küçük metal çöp kutusuna boşaltıyorum.

"Kahretsin!" Cooper yanıma çöktü ve elini sırtıma koydu ama ben hissetmiyorum. Saf korkudan başka bir şey hissetmiyorum.

Buradan çıkmalıyım; kaçmalıyım.

Bir saniye bile düşünmeden ayağa kalktım ve Cooper'ın ofisinden çıktım. "Grace, bekle!"

Cooper'ı görmezden gelerek ön kapıdan hızla çıktım ve bir tuğla duvara çarptım.

Güçlü kollar beni tutup sarsıyor, Sawyer'a odaklanamıyorum, gözyaşlarımdan bulanıklaşmış. Ağzının hareket ettiğini, bana bağırdığını görüyorum ama hiçbir şey duymuyorum.

Korku ve çaresizlik beni onun elinden kurtarıyor ve mümkün olduğunu düşündüğümde daha hızlı koşuyorum ve durmuyorum. Şu anda tek bir içgüdüm var, o da hayatta kalmak...

İki buçuk yıl önce:

"Herkes ayağa kalksın," diye bağıırır mübaşir.

Herkes ayağa kalkıyor ve Dedektif Ramirez her şeyin yolunda gideceğine dair güvence verse de yine de endişeli hissediyorum.

'Ona' bakıyorum - amcama, annemin erkek kardeşine, geriye kalan tek ailesine ve sanki buradan başka bir yerde olmayı tercih ediyormuş gibi sıkılmış görüldüğünü görüyorum. Çenemi sıkıyor ve kalın bir şekilde yutkunuyorum. Korkunç biri ve şimdi annemin neden onunla hiç görüşmediğini biliyorum. Kaba, kindar ve eminim ki onu en kötü halinde henüz görmedim.

Sonra gözlerim amcamdan daha çok nefret ettiğim diğer kişiye kayıyor: Miguel Sanchez. Kendisi ve kardeşinin umutsuzca bir parçası olmak istedikleri Latin çetesinin bir üyesi olan ve bu yüzden annemi en korkunç ve aşağılık şekilde öldüren kişi. Bana doğru bakıyor ve öyle büyük bir nefretle bakıyor ki, vücudumda korkudan bir ürperti dolaşıyor. Ondan nefret ettiğim kadar, beni korkutuyor da. Annemin son nefesini çalan o karanlık, şeytani gözler hâlâ kâbuslarıma giriyor.

Gözlerimin arkasında yaşlar birikiyor ve onun ve piç kardeşinin anneme yaptığı her korkunç şeyi düşündükçe duygular boğazımı tıkıyor. Bana biraz olsun huzur veren tek şey, kardeşinin de artık ölmüş olması. Mahkemeyi beklerken hapishanede öldü.

"Bay Foreman, jüri bir karara vardı mı?" diye soruyor yargıç ve beni düşüncelerimden koparıyor. Bakışlarımı Miguel'den ayırıp jüriye bakıyorum.

"Evet, Sayın Yargıç."

"Lütfen bu kararı mahkemenin önünde okuyun."

"Biz jüri olarak sanık Miguel Sanchez'i tüm suçlamalardan suçlu buluyoruz."

Derin ve rahatlamış bir nefes veriyorum. Dedektif Ramirez omuzlarımdan tutup beni kucakladı.

Gülüyorum ve ağlıyorum. Annemden bu yana ilk kez gerçek bir gülümseme. Birden sol tarafımda büyük bir gürültü koptu. Baktığımda Miguel'in iki memurun kollarından kurtulmaya çalıştığını görüyorum. Kurtulmayı başarıyor ve elleri önünde kelepçeli olduğu halde bana doğru koşmaya başlıyor.

Çığlık atıyorum ve o bana ulaşmadan hemen önce Dedektif Ramirez bankın üzerinden atlayıp onu yere düşürüyor.

Diğer iki memur onu zapt etmeye yardım etmek için araya girer. "Kardeşimin ölümünün bedelini ödeyeceksin, seni küçük orospu," diye tehdit ediyor, memurlar onu ayağa sürüklerken çığlık atıyor. "Sana söz veriyorum buradan gideceğim ve seni bulduğumda annene yaptığım gibi seni de becerip öldüreceğim. Beni duyuyor musun, seni lanet fahişe?"

Kalbim büyük bir korkuyla çarpıyordu, çünkü gözlerindeki gerçeği görmüştüm, ciddi olduğunu biliyordum. Eğer kaçarsa ya da dışarı çıkarsa, hayatım için kaçmak zorunda kalacağımı biliyordum...

Evime çarpıyorum, neredeyse kapıyı menteşelerinden fırlatacaktım. Chuckie ben olduğumu görene kadar havlıyor ve ben odama koşarken peşimden geliyor. "Sorun yok Chuckie, ama gitmemiz gerek oğlum, tamam mı? Merak etme, seni de yanımda götüreceğim." Dolabımın kapağını açıyorum, bavulumu alıyorum ve sahip olduğum her giysiyi içine atmaya başlıyorum. Zar zor görebiliyorum ya da nefes alabiliyorum ama korku ve çaresizlik beni harekete geçiriyor.

"Grace? Neredesin lan sen?"

Sawyer aceleyle odama giriyor, çok kızgın görünüyor, ama hareket etmeyi bırakmıyorum.

"Ne oluyor lan?"

"Açıklayacak vaktim yok, gitmeliyim," diye boğuluyorum. "Ne! Nereye? Grace, dur!"

Yapmadığımda, Sawyer beni tutup sarsıyor. "Lanet olsun, dur dedim!"

Ona karşı savaşıyorum, "Duramam! O beni bulmadan önce buradan çıkmalıyım. Şu anda yolda olabilir! Beni öldürecek!" O kadar çok çılglık atıyor ve ağlıyorum ki kelimelerle baş edebildiğime şaşıyorum.

Beni sabit tutmak için kollarını bana doluyor ve beni de kendisiyle birlikte yere çekiyor. "Tanrım, Sawyer, beni öldürecek!" Göğsüne doğru hıçkırıyorum.

Beni göğsüne daha sıkı bastırıyor. "Sakin ol bebeğim, şu anda kimden ya da neden bahsettiğini bilmiyorum ama sana yemin ederim Grace, kimse sana zarar vermeyecek."

Sıcak, güçlü kolları ve derin, pürüzsüz bariton sesi histerimi kırmaya başlıyor.

"Benim için geliyor, biliyorum." Nefesimi tutmaya çalışırken kelimelerimi toparlamakta hâlâ zorlanıyorum.

"Kim bebeğim? Konuş benimle Grace. Sana yardım edebilirim."

"Annemi öldüren adam hapisten çıktı." Bunu yüksek sesle söylemek bile beni mahvediyor. Sawyer sertçe küfrediyor. "Bana bir gün çıkacağını ve çıktığında tıpkı anneme yaptığı gibi beni de öldüreceğini söyledi."

Histeri beni tekrar ele geçiriyor ve korkuyla göğsüne doğru hıçkırıyorum.

Beni kaldırıp yatağıma yatırıyor, üst yarısı üstüme geliyor ve beni yatağa bastırıyor.

Yüzümü tutarak alnını yüzüme yaslıyor. "Grace, bana bak!" sert komutu gözlerimi açmamı sağladı. "Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim. Beni duyuyor musun? Hiç kimsenin! Deneyen herkesi öldürürüm." Ölümcül ifadesi ve sert, kararlı bakışları ona inanmamı sağlıyor ve o canavarın hapisten çıktığını duyduğumdan beri ilk kez, benim için hâlâ bir umut olabileceğini düşünüyorum.

Kollarımı ona doluyorum ve yüzümü boynunun kıvrımına çeviriyorum. "Çok korkuyorum," diye sessizce boynuna doğru hıçkırıyorum.

"Biliyorum bebeğim, ama üzülme. Seni koruyacağım Grace, yemin ederim.

Güven bana."

Başımı sallıyorum ve onun sıcak gücünü içime çekiyorum. Çok geçmeden yorgunluğun beni ele geçirdiğini hissediyorum, o kadar güçlü ki karşı koyamıyorum ve Sawyer'ın kollarında olduğum sürece güvende olacağımı bilerek beni almasına izin veriyorum.

Sawyer

Grace'in uykuya daldığını fark ettiğimde yatağa uzanıyorum ve yanına uzanıyorum. Uyuyor olmasına rağmen gömleğimi sanki bırakmaya korkuyormuş gibi küçük yumruğuyla sıkıyor.

Damarlarımdan sıcak lav gibi akan öfkeyi kontrol etmeye çalışıyorum. Tanrım, hayatımda hiç böyle bir korku görmemiştim.

Beni öldürecek, Sawyer.

Hıçkırarak söylediği sözler kafamda tekrarlanıyor ve dişlerimi o kadar sıkıyorum ki çenemin kırılmamasına şaşırıyorum. Söylediklerimde ciddiydim: Bir daha kimse ona zarar veremeyecek, bunu deneyen her orospu çocuğunu öldüreceğim.

Grace'in uykusunda nefesi kesiliyor ve dikkatimi onun minik, savunmasız formuna çekiyor. Güzel yüzü korkudan solgun, gözleri ağlamaktan şişmiş ve vücudu buz gibi soğuk.

Onu böyle görmek içimi parçalıyor. Onun kadar güzel ve tatlı biri böyle bir acıyı ya da korkuyu bilmemeli.

Yumuşak bir sızlanma dikkatimi yatağın ucuna çekiyor. Çikolata labrador ona bakıyor, yüzü ayaklarının yanındaki şilteye yaslanmış. Neredeyse onun kadar üzgün görünüyor, sanki onun acısını hissedebiliyor.

"Evet biliyorum dostum, o da bana aynı şeyi yapıyor."

Biri kapıya vuruyor. Grace irkilmiyor bile ve ben de öyle kalmasını istiyorum. Alnına yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra gömleğimi onun küçük yumruğundan nazikçe çekip çıkarıyorum ve yatağının ucundaki yumuşak sarı battaniyeyi alıp üzerine örtüyorum. Köpek olduğu yerde kalıyor ve onu izliyor.

"Ben dönene kadar ona göz kulak ol." Köpek miyavlayarak cevap veriyor. Tanrım, belki de Grace kafayı yememiştir, köpek seni anlayabiliyormuş gibi davranıyor.

Başımı sallayarak odadan çıkıyorum ki sesler yeniden başlıyor. "Grace, aç kapıyı!"

Cooper... Hücüm ederek kapıyı açtığımda Coop ve daha önce hiç görmediğim takım elbiseli orta yaşlı bir adamla karşılaşıyorum.

Cooper'a gözlerimi kısıyorum, "Neler oluyor?" Cevap vermiyor ve topuklarının üzerinde takım elbisesiyle içeri giriyor. Takım elbiseye bakıyorum, "Peki sen kimsin?"

Suit bana ters ters bakıyor.

Coop araya girerek, "Sakin ol Sawyer," deyince kendimi kaybediyorum.

"Sakin bana sakın olmamı söyleme, göt herif, Grace'i lanet karakola çağırdığında ve o böyle histerik bir şekilde çıktığında. Biri bana hemen cevap verse iyi olur!"

Suit homurdanıyor, "Dur tahmin edeyim... Askeri mi?

Muhtemelen Seal." "Kim bilmek ister ki?"

Cooper sinirli bir nefes verdi, "Sawyer, bu MPD'den Dedektif Ramirez. Grace'in annesinin davasına o baktı."

Parmağım ile onu işaret ediyorum, "Yani onu ağlatan pislik sen misin?"

Tekrar homurdanıyor, "Evet, kesinlikle bir Seal. Biliyor musunuz, siz kibirli puştaların F-bombasını etrafa atma şekliniz çok çabuk eskiyor."

Peşinden gidiyorum ama Cooper aramıza girerek beni engelliyor. "Eğer konuşmaya başlamaz ve lanet olası hakaretlerini kendine saklamazsan, lanet olası F-bombasından çok daha fazlasını atacağım, pislik."

"Tanrım, Sawyer, sakın olur musun?"

Geri çekilmeden önce bakışlarımı birkaç saniye daha takım elbisenin üzerinde kilitli tutuyorum, sonra Cooper'a işaret ediyorum, "Konuşmaya başla!"

"Grace nerede?"

"Uyuyor, ki şu anda kaldığı yer de orası."

Cooper bir nefes veriyor ve burnunun kenarını çimdikliyor, stresli olduğunda sık sık yaptığı bir şey. "Sana ne kadarını anlattı?"

"Histeri krizi sırasında yapabildiği tek şey şu oldu: Annesini öldüren pislik hapisten çıktı ve onun kendisi için geleceğini düşünüyor."

Şimdi takım elbiseye bakıyorum ve yüzünde pişmanlık görüyorum. "Cinayetten ömür boyu hapis cezası alan biri nasıl olur da üç yıl içinde dışarı çıkar?"

Pislik herif daha fazla hakaret etmek yerine konuşmaya başlıyor: "DNA kanıtları geri çekiliyor. DNA ile ilgilenen adli tıp uzmanı iki hafta önce ölü bulundu. DNA'nın aslında Miguel Sanchez'le eşleşmediğini ve onun olduğunu söylemesi için para aldığını belirten bir intihar notu bırakmış. Sanchez bir şekilde çok iyi bir avukat bulmuş ve onu serbest bıraktırıp yeniden yargılanmasını sağlamış. Kefaletle serbest bırakıldı ama şehri terk etmemesi gerekiyordu. Tabii ki gitti ve nerede olduğuna dair hiçbir fikrimiz yok."

Ne oluyor lan? Dedektifin bir sonraki söylediği şey korku ve öfkenin sistemime çarpmasına neden oluyor. "Tahminimce Grace korkusunda o kadar da haksız değil."

"Tehlikede olduğunu mu söylüyorsun?"

Başını sallıyor, "Bence bu iyi bir olasılık. Tehdit ettiğinde ben de oradaydım. Kardeşinin ölümü için onu suçluyor."

"İnanılmaz!"

"Sawyer?" Grace'in savunmasız, uykulu sesi odayı dolduruyor. Arkamı döndüğümde onu uykudan dağılmış saçlarıyla duvara yaslanmış, Chuckie'yi de yanında dikilirken görüyorum. Yine dar siyah şortunu ve atletini giymiş ama üstüne daha uzun, açık, ince bir kazak giymiş. Ayrıca yine o seksi çorapları giymiş ama bu seferkiler gri yerine siyah.

Tanrım, çok güzel bir kız.

Gözlerindeki korku beni acele ettiriyor ve onu kendime doğru çekiyorum. "Hey, bebeğim," diye eğilip başının üstünü öpüyorum.

İnce kollarını bana doluyor ve başını göğsüme gömüyor "Affedersin, seni uyandırdık mı?" Başını sallıyor.

Birkaç saniye sonra Cooper ve dedektife doğru etrafıma bakıyor. "Daha önce sizi bırakıp gittiğim için özür dilerim. Çok korkmuştum; hâlâ da korkuyorum" diye sessizce konuştu.

Sesindeki korku, zaten gergin olan duygularıma her türlü etkiyi yapıyor. "Üzgün olmanı gerektirecek hiçbir şey yok, Cupcake," diyorum kararlı bir şekilde.

Dedektif araya giriyor, "Sorun değil Grace; şok olduğunu anlıyorum. Sana söz veriyorum, bunu düzeltmek ve o orospu çocuğunu hapse geri göndermek için elimden geleni yapacağım."

"Bunun nasıl olduğunu anlamıyorum?" diyor gözyaşları içinde.

Cooper kanepeyi işaret ediyor, "Neden oturmuyoruz Grace, Dedektif Ramirez her şeyi açıklayabilir."

Başını sallıyor ve kollarını kendine sararak kanepeye doğru ilerliyor.

Oraya ondan önce varıyorum. Oturmadan önce onu kucağıma çekiyorum, ona sarılma ihtiyacı duyuyorum. Karşı koymuyor ve hatta bana doğru kıvrılıyor. Ve bana mükemmel bir şekilde oturuyor.

Dedektif Ramirez'in bize soruyla bakmasını özlemiyorum. Adamın ona karşı biraz korumacı olduğu açık. Ona DNA ve adli tıp uzmanı hakkında her şeyi anlatmaya başlıyor.

Grace elini kaldırır, "Bekle! Bu imkansız, yalan söylemedi. Miguel'i kendi gözlerimle gördüm, bana vurdu ve kardeşi neredeyse bana tecavüz ediyordu. Peki ya benim lanet olası tanıklığım, bunun hiçbir anlamı yok mu?" diye bağırırken gözyaşlarını tutamıyor.

O iki orospu çocuğunun ona yaptıklarını duyunca kendimi kaybetmemeye çalışıyorum. Doğrulup kollarımı beline doluyor, göğsümü sırtına bastırıyor ve omzunu öperek onu rahatlatmaya çalışıyorum.

"Dürüst olmak gerekirse Grace, adli bilimcinin kendini öldürdüğünü sanmıyorum. Bence biri onu öldürdü ve intihar süsü verdi. Ben de şu anda bunu kanıtlamaya çalışıyorum." Grace başını sallar. "Bunun sinir bozucu olduğunu biliyorum..."

"Bu sinir bozucu olmaktan çok daha fazlası, Dedektif, bu düpedüz saçmalık!"

Grace'in küfrettiğini ilk kez duyduğuma eminim ve yalan söylemeyeceğim, Cupcake'imle gurur duyuyorum. Bazen küfretmek içinizi dökmenize ve kendinizi biraz daha iyi hissetmenize yardımcı olabilir.

Yine konuştuğunda gururlu anım sönüyor, "Sen oradaydın. O gün yaptığı tehdidi duydun. Herkesin önünde anneme tecavüz ettiğini ve öldürdüğünü itiraf etti, sonra da işimi bitireceğini söyledi. Adli tıp uzmanının söylediklerini boş ver, buna ne dersin?"

"Haklısın, bu saçmalık! Hepsi saçmalık. Yargıcın onu kefaletle serbest bırakması bile mantıklı değil, bir şeyler dönüyor ve sana söz veriyorum bunun ne olduğunu bulacağım ve o piçi ait olduğu yere, parmaklıkların arkasına geri koyacağım."

Nefesini bıraktı, "Biliyorum. Özür dilerim, sana kızgın değilim. Sadece her şeye kızgınım. Annem adaleti hak ediyor." Yüzünü ellerinin arasına aldı ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Ağzımı yumuşak boynunun arkasına götürüyorum ve nazik bir öpücük konduruyorum. "Her şey yoluna girecek, bebeğim. Dedektifi duydun, bu işin peşinde, o pisliği ait olduğu yere, parmaklıkların arkasına geri koyacak."

Ben daha bir şey söyleyemedim Grace'in ön kapısı açıldı. Kayla bir gruba liderlik ederek içeri daldı: Julia, Jaxson ve Cade.

"Lanet olsun!" Cooper Kayla'ya ters ters bakarak şöyle diyor. "Bütün dünyaya anlatmak zorunda mıydın?"

O da ters ters bakıyor, "Biz onun arkadaşlarıyız, seni aptal. Hepimiz onun için burada olmalıyız."

Bunun üzerine Kayla ve Julia koşarak Grace'in yanına geliyor ve onu kucaklamak için üzerimden çekiyorlar. Onu geri vermelerini bekledim ama bunun yerine onu kanepede yanlarına çektiler.

Ne oluyor lan? Onu ilk ben doğurdum!

Ya bakışlarımı fark etmiyorlar ya da umursamıyorlar. Lanet olsun, iyi o zaman. Ayağa kalkıp Jaxson ve Cade'in yanına gidiyorum. Üçümüz sessiz bir değiş tokuş yapıyoruz, bir şeyler olduğunu ve bununla başa çıkacağımızı biliyoruz.

Cooper kızların konuşmasını böler, "Üzgünüm Grace. Umarım Kayla'ya neler olduğunu anlatmamın bir sakıncası yoktur. Karakoldan kaçtığında senin için endişelendim ve bir arkadaşına ihtiyacın olabileceğini düşündüm. Bütün dünyayı yanında getireceğini düşünmemiştim."

"Bırak artık Coop, tam bir drama kraliçesisin," diye karşılık veriyor.

Şu an işler bu kadar ciddi olmasaydı Cooper'ın yüzündeki ifadeye gülerdim. Küçük tükürük ateşini boğmaya hazır gibi görünüyor.

"Merak etme Grace, her şey yoluna girecek," diyor Julia kararlılıkla, "gelip Jaxson ve benimle kalabilirsin. Sana bir şey olmasına asla izin vermez. Herkesin kışını tekmeleyebilir. Öyle değil mi, Jax?" Şimdi kocasına bakıyor.

"Biliyorsun bebeğim," diyerek ona göz kırpmıyor.

Tüm bunlar bende lanet bir piliç gibi gözlerimi devirmek isteği uyandırıyor.

Kimse başka bir öneride bulunmaya kalkışmadan hemen konuşuyorum: "Buna gerek yok. Ben Grace'le kalacağım."

Grace şaşkınlıkla bana bakıyor.

Ona göz kulak olacağımı söylediğimde ne demek istediğimi sanıyordu?

Gözlerini yere dikeyor. "Bu yüzden kimsenin zarar görmesini istemiyorum." Sonra dedektife bakar, "Gidebileceğim bir yer var mı? Tanık koruma gibi bir şey?"

"Sakın aklından bile geçirme!" Patlamam
üzerine herkesin gözleri bana çevrildi. Ciddi
miydi lan bu?

Onu işaret ediyorum. "Mutfak, şimdi!"

İtaat ediyor ama bunu yaparken bana ters ters bakıyor. Evet, şu anda ben
de çok kızgınım, Cupcake.

Mutfağa doğru yürürken herkes sessizdi, sonra Kayla'nın sesini
duydum, "Peki, drama kraliçesi, onlar içeride kendi kavgalarını yaparken
biz de burada kendi kavgamızı bitirelim mi?"

Bir sürü kıs kıs gülüşme duyuyorum.

"Çok zorluyorsun, Kayla."

Kayla, Cooper'ın sinirli sesine kıkırdıyor. "Hadi ama Coop, beni
sevdiğini biliyorsun."

Sonra herkes konuşuyor ve bize daha fazla mahremiyet veriyor. Bu
kızdan hoşlanmamak gerçekten zor.

Onları görmezden gelerek Grace'e dik dik baktım, "Aklıdan ne geçiyor
senin?"

'Seninle ilgileneceğim'in hangi kısmını anlamadın?"

Yüz ifadesi yumuşuyor, bakışlarını indiriyor. "Dinle Sawyer,
minnettarım, tahmin edemeyeceğin kadar çok. Ama polisin onu bulmasının
ne kadar süreceğini bilmiyoruz. Benim ve sorunlarım için endişelenerek
tüm hayatını askıya alamazsın. Ve eğer bu yüzden sana bir şey olursa,
kendimi asla affetmem. Ben..."

Elimle ağzını kapatıyorum. Sessizleştğinde yüzünü kavıyorum ve korku dolu bakışlarını kendime çeviriyorum. "Ben belalı bir orospu çocuğuyum, Cupcake." Dudakları seğiriyor. "Ben ciddiym Grace, bu iş için eğitildim. Seni koruyabilirim."

Bana hüzünle bakıyor, "Bundan bir an bile şüphe duymuyorum Sawyer. İnan bana, senden daha fazla kimseye güvenmiyorum ya da kendimi daha güvende hissetmiyorum." İtirafı beni şaşırttı. "Ama yine de onu bulmanın ne kadar süreceğini bilmiyoruz, beni korumak için hayatını durduramazsın, bu senin için adil değil ve..."

Hırlayarak sözünü kesiyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. "Ne kadar süreceği umurumda değil. Sana benim olanla ilgilendiğimi söyledim, ben de öyle yapacağım. Artık bu konuda tartışmayacağım."

Alnımı onunkine yaklaştırdığımda yenik bir nefes veriyor. "Beni anladığını söyle Grace. Sana yemin ederim bebeğim, kimse senin tatlı kıcını benden daha iyi koruyamaz."

Büyük, sıcak kehribar gözleri benimkilere bakarken birkaç damla yaş süzülüyor, sonunda başını sallıyor, "Evet Sawyer, seni anlıyorum."

Bunların kulağıma çalınan en güzel kelimeler olduğuna eminim.

CHAPTER 11

Grace

Ertesi sabah Chuckie peşimde mutfağa girdiğimde Sawyer'ı mutfak masamda oturmuş, önünde yemek üzere olduğu bir sandviçle buluyorum.

Kalbim hâlâ korkuyla çarpıyor olsa da dudaklarım seğiriyor ve bir gülümsemeyi ısırıyorum. "Kahvaltı için bir sandviç, Sawyer?"

Bana seksi bir sırıtış atıyor ve omuz silkiyor, "Canım bir şey yapmak istemedi ve hiçbir şey fıstık ezmeli ve jöleli sandviğin yerini tutamaz."

Elimi uzattım. Sandviçi kapatıyor ve şaşırılmış görünüyor. "Kendi sandviçini kendin al, kadın."

Gülüyorum, "Onu yemeyeceğim." Yaklaştım ve tabağı ondan aldım. "Güven bana."

Ocağa doğru yürüyüp kızartma tavamı çıkarıyorum ve ekmeğin her iki tarafını da yağlamaya başlıyorum. "Cupcake, ne halt ediyorsun? Fıstık ezmesi ve jöle dediğimde beni duydun değil mi?"

Gözlerimi deviriyorum. "Evet, seni duydum. Sadece sessiz ol ve göreceksin." Ekmeğin her iki tarafını da yağladıktan sonra üzerine tarçın ve şeker serpip kızartmaya başlıyorum. Sawyer sanki bütün kahvaltısını mahvetmişim gibi başını ellerinin arasına alıyor.

Her neyse, görecek.

Ekmeğin kızarıırken Chuckie'nin tabağını doldurmaya gidiyorum. Yemeği büyük torbadan çıkarmak için eğildiğimde yüksek sesli, derin bir inilti havayı dolduruyor. Başımı yana çevirdiğimde Sawyer'ın kızıma baktığını görüyorum... Ve gözlerindeki şiddetli aç bakış, umutsuzca görmezden gelmeye çalıştığım bacaklarımın arasında küçük bir ağrı başlatıyor.

Boğazımı temizliyorum ve gözlerimi ona dikiyorum. Sonunda bakışları benimkilere kayıyor ve bana o külot düşüren gülümsemelerinden birini veriyor, arkama bakarken yakalanmaktan en ufak bir utanç duymadığını gösteren bir gülümseme.

Başımı sallıyorum. "Ne?" diye soruyor masumca.

"Bana 'ne' deme Evans, kafamı neye salladığımı biliyorsun." "O küçük sortun içindeki o güzel kıça bakmamamı bekleyemezsin, Grace, bunu yapmamak imkansız. Ve o lanet çoraplar... Tanrım!"

"Çoraplarımın nesi var?" Aşağılanmış bir şekilde soruyorum.

"Bebeğim, çoraplarda hiçbir sorun yok, sorun bu."

"Benimle dalga geçiyor olmalısın. Seni heyecanlandırmak için fazla bir şeye gerek olmadığını hissediyorum, Evans."

"Söz konusu sen olduğunda değil, Cupcake." Gözlerimi deviriyorum ve sandviçine geri dönüyorum.

Ona inanmak istemediğimden değil, çünkü istiyorum... umutsuzca. Ama kafamın içinde hala Jenny'nin iniltilerini duyarken zorlanıyorum...

Bunu düşünme, Grace.

Sandviç bittikten sonra ortadan ikiye kesiyorum ve fıstık ezmesi ile jölenin mükemmel bir şekilde birbirine karıştığını görüyorum. Yanına gidip tabağı Sawyer'ın önüne koyuyorum ve uzaklaşmak için döndüğümde bileğimi tutuyor. Aşağıya bakıyorum ve bana karışık duygularla baktığını görüyorum: pişmanlık, samimiyet, endişe...

"Dün gece nasıl uyudun?"

Omuz silktim, "Normalde yaptığımdan daha kötü değil." Bu bir yalandı. Çok daha kötü uyudum, çünkü koridorun sonunda benim yatağımda olduğunu biliyordum; ve ne uyuduğunu merak ediyordum, eğer bir şey varsa.

Kahretsin, şimdi kızarıyorum, bunu hissedebiliyorum.

"Peki ya sen?" Pembe yanaklarımı fark etmemesi için dikkatini dağıtmayı umarım soruyorum.

Aldığım tek yanıt bir homurtu. "Yedek yatak rahatsız mı?" Burada bulunarak benim için bu kadar çok şey yaparken uykusuz kalması isteyeceğim son şey.

Tekrar homurdanıyor, "Yatak iyi, Cupcake," başını kaldırıp bana bakıyor ve sırtıyor, "sadece içinde sen olsan daha iyi olurdu."

Gözlerimi deviriyorum ve kolumu tuttuğu yerden çekiyorum. "Sessiz ol ve şampiyonlar kahvaltını ye." Kıkırdıyor.

Bir muz alıp karşısına oturuyorum. Sonunda bir ısırık almadan önce sandviçe kararsızca baktığını görüyorum.

Gözleri büyür ve yüksek sesle inler, "Siktir! Evlen benimle." Kıkırdıyorum, "Gördün mü? Sana söylemiştim."

"Öyle yaptın, Cupcake."

Gülerek muzumdan muzaffer bir ısırık alıyorum.

Gülümsemesi şimdi duraksıyor ve ifadesi ciddileşiyor. "Bugün seni atış poligonuna götürmek istiyorum."

Şaşkınlıkla geri çekildim.

"Neden?" Tamam, bu aptalca bir soruydu.

"Nasıl ateş edileceğini öğrenmelisin Grace."

"Bilmiyorum, Sawyer. Silahlardan nefret ederim, her türlü şiddetten nefret ederim," diye cevap veriyorum sessizce. "Bu şiddet değil, Cupcake, bu nefsi müdafaa. Bak, seni öldürmeyi planlamıyorum."

O şerefsiz parmaklıklar ardına dönene kadar yanından ayrılmayacağım ama her şey olabilir ve gerekirse en azından silah kullanabileceğini bilmek beni çok daha iyi hissettirecek. Ayrıca yakın bir zamanda seni spor salonuna götürmek istiyorum, sana kendini savunma hareketleri göstereceğim."

Gergin bir nefes verdim, sinirlerim yıpranmış gibiydi. "Pekâlâ," diye gönülsüzce kabul ettim, "sanırım kötü bir fikir değil."

"Güzel. Yemeğimizi yedikten sonra gitmeye hazırlanınız," diye memnun bir şekilde başını sallayarak cevap veriyor.

"Tamam. Benim de bir ara lokantaya uğramam gerekiyor; Mac'le programım hakkında konuşmam lazım. Dün gece bu konuda pek konuşma fırsatımız olmadı."

Kaşlarını çattı, "Şu anda çalışmamalısın."

Şok içinde geri çekildim. "Sawyer, başka şansım yok. Çalışmayacak kadar param yok."

Omuz silkiyor, "Para için endişelenme. Yardım etmek için fazlasıyla param var."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum ve kanım kaynamaya başlıyor. Ayağa kalktım, "Bunu söylememişsin gibi davranacağım ve hazırlanmaya gideceğim."

Pişman olacağım bir şey söylemeden önce hızla odama doğru yürüyorum.

Para konusunda endişelenme. Yardım etmek için fazlasıyla param var.

Eğer o adam ondan başka bir şey kabul edeceğimi düşünüyorsa, başka bir şey daha var demektir.

İki saat sonra Sawyer bana büyük bir koruyucu gözlük ve kulaklığa benzeyen bir kulaklık verdi.

İkisini de takmadan önce tereddütlerle bakıyorum, sonra onu poligona kadar takip ediyorum. İki yanımızda küçük bir duvar olan yarı özel açık bir alana doğru yürüyoruz. Önümde asılı duran hedefe bakıyorum. Birden omzuma bir dokunuş hissettim ve sıçradım.

Arkamı döndüğümde Sawyer'ın güldüğünü görüyorum. Kulaklıklarımı çıkarıp boynuma asıyor. "Bebeğim, ateş edene kadar bunları takmana gerek yok. Yoksa beni duyamazsın."

Oh, sanırım bu mantıklı. "Özür dilerim," diye utanarak cevap verdim.

Sawyer sırtıyor, "Önemli bir şey değil. Söylemem gerek Cupcake, bu kıyafetlerin içinde çok tatlı görünüyorsun."

Gözlerimi deviriyorum ama yüzümün daha da kızardığını hissediyorum. Bundan nefret ediyorum.

Sawyer'ın evimden getirdiği çelik kasayı açmasını izledim. Dün gece onun evine gidip eşyalarını aldığımızda içinde silahlar olduğunu anlamıştım ama bunu düşünmek istemiyordum. Çünkü o zaman neden onlara ihtiyacı olabileceğini düşünecektim ve bu da beni tekrar sinirlendirecekti. Hâlâ üzgün ve korkmuş olsam da Sawyer'ın yanımda olduğunu bilmek beni çok daha iyi hissettiriyor. Söylediğimde ciddiydim: kimse beni ondan daha güvende hissettiremez.

Silahlardan ne kadar nefret etsem de, itiraf etmeliyim ki Sawyer silah doldururken çok iyi görünüyor. Beklerken onun geri kalanına bakıyorum. Adamın bu kadar seksi olması gerçekten haksızlık. Bugün üzerinde her zamanki gibi seksi bir kot pantolon ve her yeri kalıp gibi olan, diğer yerlerinde ise tam olarak sarkan bir tişört var.

Kıyafetlerinde süslü bir şey olmasa da, siyah yoga pantolonum ve sıcak pembe atletimle kendimi sıkıcı hissetmeme neden oluyor.

Boğazını temizlediğinde gözlerim ona dikiliyor ve kendini beğenmiş gülümsemesini gördüğümde yüzüm ciddi bir kırmızıya dönüşüyor.

"Ne zaman bakmayı bitirirsen, Cupcake, ben hazırım."

Gözlerimi kısıyorum, "Elime bir silah verdiğini düşünürsek, ne kadar kendini beğenmiş olduğuna dikkat et Evans."

Kıkırdayarak siyah Hurley şapkasını ters çeviriyor, sonra kendi gözlüklerini takıyor. Kahretsin, yemin ederim daha da ateşlendi, bu doğru değil.

Şimdi silahı bana uzatıyor; endişeyle alıyorum, sonra da emniyeti açma ve silahı nasıl tutacağıma dair talimatlarını dinliyorum.

"Pekâlâ, arkanı dön," diyor omuzlarımdan tutup beni kendisi çevirerek. "Bacaklarını omuz genişliğinde aç ve bu ayağın diğerinin bir adım önünde olsun."

Talimatını yerine getiriyorum ama bu yeterince iyi değil. "Daha geniş değil" diyerek kalçalarımdan tutuyor ve ayaklarımı kendi ayaklarıyla birbirinden ayırıyor.

Aman Tanrım, bu çok ateşliydi.

Ellerinin sıcaklığını belimde hissetmek dikkatimi vermemi zorlaştırıyor.

"Pekâlâ, şimdi silahı kaldır." Kaldırıyorum. "İleri, bebeğim. Onu öyle tutarken lanet olası çatıyı vuracaksın," diye gülüyor Sawyer.

Utaniyorum. "Bana gülmeyi kes. Sanki uzman falan olmalıymışım gibi davranıyorsun. Bunu daha önce hiç yapmadım ki."

"Sana gülmüyorum, Cupcake." "Evet gülüyorsun!"

"Pekâlâ, öyleyim." Karnına dirsek atıyorum, bu da onun daha fazla kıkırdamasına neden oluyor.

Aptal, seksi pislik.

"Tamam, söz veriyorum duracağım. Şimdi kollarınızı önünüzde tutun ve size silahı nasıl tutacağınızı göstermek için ellerinizi yeniden konumlandıracağım."

Silahlı tekrar kaldırıyorum, bu sefer tam önümde. Sawyer bir şeyler anlatmaya başlıyor ama sert, sıcak vücudu sırtıma bastırıldığında ve kolları etrafıma dolanıp silahlı tutmama yardım ettiğinde sözleri tamamen kayboluyor.

Aman Tanrım! Daha önce hiç orgazm olmamış bir kız için orgazm olmak üzere olduğumdan oldukça eminim ve adam bana hiçbir şey yapmıyor bile.

Nefis erkeksi kokusuyla karışan vücudunun sıcaklığı beynime tamamen kısa devre yaptırdı ve tutarlı düşünceler üretmemi imkânsız hale getirdi.

"Grace!" Sawyer'ın kulağımdaki uyarı hırıltısı beni kendime getiriyor. Kulağımdaki nefesi arzumu yepyeni bir seviyeye çıkarıyor. Kalçalarımın tutarak kıcımlı dev ereksiyonuna doğru çekiyor.

Nefesim kesiliyor ve istemeden de olsa dudaklarımdan küçük bir inilti kaçıyor. Tanrım, külotumun hayatımda hiç bu kadar ıslandığından emin değilim.

Bir inilti çıkarıyor, "Bebeğim, bu saçmalığı artık bıraksan iyi olur. Son birkaç aydır sikim senin için o kadar sertleşti ki. Seni burada domaltmaktan ve ikimizin de hayatının bir santimi boyunca seni becermekten kendimi alıkoyamayacağım."

Yikes!

Kontrol konusunda yalan söylemediğine eminim. Bunu sesinden anlayabilirsiniz; kontrolünü kaybetmeye çok yakın ve kontrolünü kaybettiğinde nasıl biri olduğunu görmek istiyorum... Sanırım.

"Siktir!" Küfrederek benden uzaklaştı.

Kendimi sabitlemek için duvara tutunuyorum ve anında onun sıcak bedeninin bana karşı hissini özlüyorum. Gergin bir şekilde ona dönüp bakıyorum ve onu gergin, kafese kapatılmış bir hayvan gibi görüyorum.

Yeşil gözleri benim hissettiğim aynı ihtiyaçla parlıyor. Kitaplarımda böyle hisler hakkında okumuştum, ama gerçekten var olduklarını hiç düşünmemiştim. I

Sanırım Kayla ve Julia'nın ne hakkında konuştuğunu şimdi anlıyorum... yani bir nevi.

Sawyer gözlerini kapatır ve sanki kontrolünü yeniden kazanmaya çalışıyormuş gibi tavana bakar. Benim hissettiklerimi onun da hissettiğini bilmek güzel.

Bir dakika sonra bana baktı, biraz daha sakın görünüyordu. "Pekâlâ, arkanı dön ve tekrar pozisyon al." Dediğini yapıyorum. Bu sefer geri döndüğünde yanımda duruyor ve ellerimi olması gereken yere yerleştiriyor.

"Tamam, şimdi kollarınızı kilitli ve sıkı tutmanız önemli, duruşunuzu gevşetmeyin."

Anlamak için başımı sallıyorum ama ellerim sinirden gözle görülür şekilde titremeye başlıyor. "Bunu yapabilirsin Grace."

Bundan pek emin değilim; kendime hiç güvenmiyorum. Göz ucuyla Sawyer'ın kulaklığını taktığını görüyorum, sonra uzanıp benimkini takıyor.

Başını sallayarak bana izin veriyor ama ben donup kalıyorum. Vücudum da ellerim kadar kötü titremeye başlıyor ve gözlerim yaşıyor. Bu çok aptalca; ağlanacak bir şey değil ama nedense tetiği çekmekten korkuyorum.

Sawyer tekrar arkama geçiyor ve başımın yan tarafına bir öpücük kondurarak bana her şeyin yolunda olduğunu bildiriyor. Güçlü kollarını bir kez daha benimkilere doluyor, ikimizin de duruşunu kilitliyor ve parmağını benimkiyle birlikte tetiğin üzerine koyuyor. Sonra birden silah patlıyor.

İlk seferinde irkiliyorum ama Sawyer sıkı tuttuğu için nişan almamızı etkilemiyor. Atış yaptıkça kendimi daha rahat hissetmeye başlıyorum. Beş atıştan sonra Sawyer yeniden dolduruyor ve silahı bana geri veriyor. Biraz daha güvenle alıyorum ve yine arkamda duruyor ama yardım etmiyor.

Hedefe nişan alıyorum, tam olarak Sawyer'ın bana söylediği şeyi yapıyorum ve duruşumu kilitliyorum. Önümdeki kâğıt parçasına bakarken tekrar gergin hissetmeye başlıyorum ama sonra Miguel'in bir görüntüsü aklıma geliyor ve kâğıdın yerini alıyor. Annemin son nefesini çalan o karanlık, kötü niyetli gözleri gözümün önüne geliyor ve hemen atıyorum. İlk atışta biraz tökezliyorum ama hemen ayağımı toparlayıp duruşumu daha sıkı kilitliyorum. Atışlarıma art arda devam ediyorum ve şarjörüm boşalana kadar her seferinde kâğıdı vuruyorum.

Şaşkın bir an orada durup hedefime bakıyorum ve annemden beri hissetmediğim bir güven hissediyorum. Yüzümde kocaman bir gülümseme beliriyor ve arkamı döndüğümde Sawyer'ınkiyle eşleşen bir gülümseme görüyorum: "Aman Tanrım, Sawyer, gördün mü? O boku ben vurdum."

Bir kahkaha patlatıyor ve ben de heyecanla kendimi ona doğru fırlatıyorum. "Bu çok heyecan verici. Az önce ne kadar belalı olduğuma inanamıyorum. Bana bulaşmayı düşünenler şimdi iki kere düşünse iyi olur."

Tamam, belki bu biraz abartılı oldu ama yine de bu benim için büyük bir olay.

Sawyer yine kıkırdar, "Evet bebeğim, gerçekten iyiydin. Seninle gurur duyuyorum Grace."

Övgülerinden dolayı boğazım tıkanıyor. Onu daha sıkı sarıyorum ve yüzümü boynuna gömüyorum. "Bana bunu öğrettiğin için teşekkür ederim Sawyer. Bunun benim için ne anlama geldiğini asla bilemezsin. Uzun zamandır kendimi güvende hissetmemiştim."

Beni yakınında tutuyor. "Sana söz veriyorum Grace, artık güvendesin. Ne olursa olsun seni hep koruyacağım."

Ve üç yıldır ilk kez kendimi gerçekten güvende hissediyorum. Muhtemelen sadece annem ve ben olduğumuz zamankinden bile daha güvende, çünkü Sawyer'a tüm varlığımla inandım. Bir daha kimsenin beni incitmesine izin vermeyeceğine inanıyorum.

CHAPTER 12

Grace

O akşam yemekten sonra, lokantanın arka tarafında Mac'le programım hakkında konuşuyordum. Gözlerimi şüpheyile ona diktim, "Sawyer seni bu işe bulaştırdı, değil mi?"

Belki de akşam yemeğinde garip davranmasının nedeni buydu; birlikte harika bir gün geçirdik ve sonra yemek yerken bir şeye üzölmüş gibi görünüyordu.

Mac'in yüz ifadesinden haklı olduğumu anlayabiliyorum. "Şimdi sinirlenme, seni inatçı kız. Sawyer konuyu bana açmış olabilir, ama ben bunu zaten düşünmüştüm ve bu benim kararım."

Başımı salladım, "Yapamam, Mac. Yapmaya çalıştığın şeyi takdir ediyorum ama çalışmadığım zaman maaş çeklerini kabul edemem, bu doğru değil. Neden vardiyalarımı biraz azaltmıyoruz?"

"Hâlâ çalışıyorsun hayatım, sadece evden yapıyorsun."

Gözlerimi deviriyorum, "Turtalarım bana ödemeye çalıştığınız paraya değmez."

"Öyle değiller." Mırıldanıyor, "Dinle, bunu kabul edeceksin Grace. Şu anda kendin için endişelenmene ihtiyacım var. Sana bir şey olmasına izin veremem, bu kalbimi kırar."

Tatlı sözleri karşısında boğazım düğümleniyor. Mac yanıma geliyor ve beni o meşhur ayı sarılmalarından biriyle sarıyor. "Seni seven ve sana değer veren insanlar var hayatım, bırak sana yardım edelim."

"Ben de seni seviyorum Mac," diye boğuluyorum, "yardım için ne yapacaksın?" "Bizim için endişelenme. Shelly şimdi daha iyi ve Ruby yardıma geleceğini söyledi. Ayrıca yarın bir görüşmem daha var." "Umarım onu yakında yakalarlar."

"Umarım o orospu çocuğu buraya gelir. O orospu çocuğunun kıcını o ızgarada kızartacağım," diye bağıyor ve elindeki paleti cızırdayan büyük ızgaraya doğrultuyor.

Bu görüntü karşısında kıkırdıyorum ve ona daha sıkı sarılıyorum. "Her şey için teşekkürler Mac. Başıma gelen en güzel şeylerden biri seninle tanışmaktı."

"Ben de kızım. Sen benim hiç sahip olmadığım kızım gibisin." Tamam, şimdi bu beni ağlattı. Keşke Mac benim babam olabilseydi, gerçi öyle olsaydı ne annemi ne de beni asla terk ederdi.

Bir dakika sonra geri adım attı. "Şimdi git ve buradan çık. Sawyer'ı fazla bekletme. Yarın turtalarınızı getirdiğinizde görüşürüz."

Yanağına hızlı bir öpücük kondurduktan sonra yüzümde bir gülümsemeyle dışarı çıkıyorum ama Sawyer'ın tezgâha yaslanmış, Jenny'nin koluna yapışmış olduğunu görünce gülümsemem çabucak kayboluyor.

Öfke, kıskançlık ve mide bulandırıcı bir his mideme vuruyor. Onun beni etkilemesine izin vermek istemediğim için nefes almaya çalışıyorum. Sawyer beni görmüyor, çünkü

ama Jenny'yle konuştukları şey yüzünden üzgün olduğunu söyleyebilirim.

Kendini beğenmiş bir şekilde bana bakıyor ve tam o sırada Sawyer arkasını dönüp beni görüyor.

"Gitmeye hazır mısın?" diye soruyor ve ona bir saniye bile bakmadan uzaklaşıyor. Bu beni daha iyi hissettirmeli ama hissettirmiyor. Kahretsin, böyle hissetmekten nefret ediyorum ve onun aptal iniltilerini aklımdan çıkaramamaktan nefret ediyorum.

"Evet!" İlgisiz görünmeye çalışıyorum ama terslediğime eminim. Sawyer'dan önce kapıdan çıktım ve kamyonetinin yanında bekledim. Birkaç saniye sonra o da çıktı. O bana yardıma gelmeden içeri girip kapıyı çarpıyorum.

Lanet olsun! Bu kadar önemsiz olmayı bırak Grace!

Deniyorum, gerçekten deniyorum, ama olmuyor çünkü o aptal iniltiler kafamı dolduruyor.

Sawyer'ın uzaklaşırken beni izlediğini hissediyorum ve ne kadar üzgün olduğumu görmemesi için havanın karanlık olmasına şükrediyorum.

"Mac ile her şeyi hallettin mi?"

"Evet!" Pencereden dışarı bakarak cevap veriyorum. "Sana biraz izin mi veriyor?"

"Evet!"

"Lanet olası bir sorun mu var Grace?"

"Hayır!"

Homurdanıyor, bana inanmıyor ama bırakıyor. Kendimi kötü hissediyorum, Jenny'ye ondan daha çok kızgınım. Ama şu anda pek mantıklı hissetmiyorum. O kız beni sinirlendiriyor. Bana hep çok kötü davrandı; sırf onun gibi güzel bir arabam ya da param yok diye bana nefes almayı hak etmiyormuşum gibi davranıyor. Ve Sawyer'ı yüzüme vurma şekli, ugh, bunu düşünmek bile midemi bulandırıyor.

Garaj yoluna girer girmez kamyonetten atlayıp aceleyle eve giriyorum. Chuckie koşarak yanıma geldiğinde ona sarılmak için eğildim.

Sawyer bir saniye sonra içeri giriyor. "Seni bu kadar kızdıran şeyin ne olduğunu bana söylemek ister misin, böylece onu aradan çıkarabiliriz?"

Bana baktığını görmek için ona doğru bakıyorum ve duyabildiğim tek şey Jenny'nin acımasız alayları:

"Zararın neresinden dönersen kârdır Grace; o senin gibi biri için fazla iyi; bu sabah senin Bağışlama Turtanı'nın tadını çıkarırken bana sahip olduğu en iyi kişi olduğumu söyledi."

Yalan söylediğini bilsem de bu acımı dindirmiyor. Özellikle de inlemeleri hala kafamın içinde çınlarken. Şu anda onunla bu konuyu konuşamayacak kadar karışık duygular içindeyim.

Üzgün bir şekilde başımı sallıyorum, "Yok bir şey, ben yatmaya gidiyorum, kendimi iyi hissetmiyorum."

Odama giriyorum ve kitaplarımdan birini elime alıyorum, kafamın içinde sıkışıp kalmış o kendini beğenmiş sesi susturacağını umuyorum.

Sawyer

Bir çınlama sesi beni uyandırdı. Saate baktığımda saatin sabahın üçü olduğunu görüyorum. Gecenin bu saatinde mutfakta ne işi var? Tartışıyorum.

Bu gece kim bilir neye çok sinirlenmişti. Tanrım, bu kadın kafamı karıştırıyor.

Daha fazla gürültü duyduğumda vazgeçiyorum. Siktir et! Gidip iyi olduğundan emin olduktan sonra yatağa döneceğim.

Daha önce giydiğim kot pantolonumu düğmeleriyle uğraşmadan üzerime geçiriyorum. Tam dışarı çıkmak üzereyken arkamı dönüyorum ve gömleğimi de giysem iyi olacağına karar veriyorum. Sırtımdaki yara izleri hiç de hoş değil ve şimdi onları görmesini isteyeceğim bir zaman değil.

Mutfağa doğru ilerlerken kendi kendine konuştuğunu duyuyorum ya da kendi kendine konuştuğunu varsayıyorum ve sesi hala kızgın geliyor. Elinde tahta kaşıkla öfkeyle volta attığını, turla yapmak için bir şeyler kapmaya çalıştığını görünce hemen geri çekiliyorum. Köşede oturmuş onu izleyen köpeğin kafası bir o yana bir bu yana hareket ediyor.

"Aman Tanrım, gerçekten mi? Göğüslerimi beğendin mi? Teşekkür ederim, onlar sahte, tıpkı benim gibi."

Ne oluyor lan?

Cupcake'imın o kaltak Jenny olduğunu varsaydığım kişiyi taklit edişini izlerken ağzım bir sırıtışa dönüşüyor ve kahkahayı patlatmamak için tüm irademi kullanıyorum.

Demek kızdığı şey buymuş... Jenny. Kahretsin, şimdi bok gibi hissediyorum.

Onu öfkeyle bir şeylere vururken izliyorum ve gözlerim minik şortunun içindeki tatlı kıkına takılıyor. Çılgınca konuşması dikkatimi tekrar onun geri kalanına çekiyor: "Ve içine dondurma koyacağım çünkü o soğuk bir kaltak; soğuk, sahte bir kaltak. Adını da Soğuk, Sahte Kaltak Turtası koyacağım."

Un çuvalını aldı ve ben artık kendimi tutamıyorum. Ondan sadece birkaç metre uzakta olmak için yürüyorum. "Adını Kıskançlık Turtası koymalısın." Hatamı çok geç fark ettim.

"AHHHH!!!!" Arkasını döndü ve lanet olası un çuvalını bana fırlattı, beni boka buladı, sonra da tahta kaşığıyla kafama vurdu.

"Ah, lanet olsun!" Un torbasını düşürüp kaşığı elinden alıyorum. "Tanrım, Grace, benim."

Nefes nefese, "Aman Tanrım, Sawyer. Çok özür dilerim. Seni soyguncu sandım. İyi misin?"

Bir dakika boyunca sessizce birbirimize baktık, kendimizi toparlamaya çalıştık. Sonra kendimizi daha fazla tutamayarak ikimiz de kahkahayı patlatıyoruz. Ellerini pembe yanaklarının iki yanına koyuyor, "Aman Tanrım. Şu anda çok utanıyorum." Yürüdü ve mutfak masasına oturdu, başını ellerinin arasına aldı. "Benim tam bir kaçık olduğumu düşünüyor olmalısın. Yemin ederim her zaman kendi kendime konuşmuyorum."

Kıkırdayarak yanındaki sandalyeyi kaptım ve oturdum. Olabildiğince yaklaşıtıyorum, sonra çenesinin yan tarafına dokunarak yüzünü eğiyorum ve bana bakmaya zorluyorum.

Yanakları utançtan hâlâ pembe ve bir gülümseme belirtisi var ama gözlerinde incinmişliği de görüyorum. "Bu yüzden mi daha önce bana o kadar kızgındın?"

Başını eğmeye çalışıyor ama izin vermiyorum. "Başka tarafa bakma. Konuş benimle Grace."

Boğazını temizlemeden önce bir dakika daha tartıştı, "Özür dilerim. Sana gerçekten kızgın değildim. Sadece ondan hoşlanmıyorum Sawyer; bana gerçekten çok kötü şeyler söyledi. Onunla aynı odada olmak yeterince kötü zaten," diye duraksıyor, "ama onun sana öyle asıldığını görmek daha da acı veriyor. Bu bana o gece duyduklarımı hatırlatıyor ve unutmak için çok uğraştığım bir şey."

Gözlerindeki acıyı görünce suçluluk duyuyorum ve o kaltağın ona ne kadar kötü davrandığını duyduğum için kanıma öfke pompalanıyor. Sonra gidip buna bir de ben eklemek zorunda kaldım.

Tekrar başka tarafa bakmaya çalıştığında, onu yerinde tutuyorum ve alnımı onunkine yaslıyorum. "Beni duymanı istiyorum Grace. O benim için kesinlikle hiçbir şey ifade etmiyor. O kaltağa katlanamıyorum. Onunla her şeyi berbat ettiğimi biliyorum ve bundan senin bilemeyeceğin kadar pişmanım. Konuşmamızı duymuş olsaydın bunu bilirdin. Bizi gördüğünde aramızda geçenler hiç de hoş değildi."

Sıcak, belirsiz gözlerine bakıyorum ve gerçeği görmesini istiyorum. Bir dakika sonra, hiçbir şey söylemeyince, uzanıp yumuşak yanağını avuçluyorum ve ağzım kulağına değene kadar burnumu yüzünün kenarında hafifçe gezdiriyorum. "Beni duyduğunu söyle bebeğim. Bana inanmanı istiyorum Grace."

"Sana inanıyorum Sawyer." diyerek küçük bir iç geçirdi.

Dudaklarımı yüzünün yan tarafında gezdiriyorum, öpmüyorum, sadece alnım tekrar onunkine değene kadar pürüzsüz yanağını izliyorum. Ağırlaşmış bakışlarına bakıyorum, eğer şimdi ona doğru bir hamle yaparsam beni geri çevirmeyeceğini biliyorum. Hem de ne isterim ki, onun için başka hiç kimse için duymadığım kadar acı çekiyorum. Ama önce bana tamamen güvenmesini istiyorum; bunu berbat edemem.

"Yukarıda ne yapıyorsun? Kendinle sessiz sinema oynamaktan başka."

Kıkırdıyor ve tekrar kızarıyor. "Uyuyamadım, bu yüzden lokantanın turtalarına erken başlayabileceğimi düşündüm."

"Uyuman gerek Grace."

"Biliyorum ama bana hep böyle oluyor. Bir zamanlar vücudumu, hazırlıksız yakalanmamak için sık sık uyanmaya alıştırmıştım. Ve bu programın dışına çıkamıyorum."

Bunu söylerken o güzel gözlerini dolduran korku, içime tehlikeli bir şiddet pompalıyor. "Söyle bana!" Homurdanıyorum. Dudaklarını yalıyor ve titremeye başladığını hissediyorum.

Başını sallar, "Üzgünüm Sawyer. Ama bu konuda konuşamam, en azından şu anda."

Henüz hayatının bu kısmı hakkında bana açılmayacağını söyleyebilirim. Eğilip yanağına bir öpücük konduruyorum. "Şimdilik bu konuyu kapatıyorum ama eninde sonunda bu konuyu konuşacağımızı bil Grace ve bana neler olduğunu anlatacaksın."

Bana bakıyor, hiçbir şey söylemiyor. Bir gece için bu kadar ağır şeyin yeterli olduğuna karar verdim. "Pekâlâ, eğer yatağa dönmeyeceksen sana yardım edebilir miyim?"

Gözleri şaşkınlıkla açılmıştı, "Turta yapmama yardım etmek mi istiyorsun?"

Omuz silkiyorum, "Tabii, neden olmasın?" Sırf onun yanında olmak için hemen hemen her şeyi yapmaya hazırım. Ve tamam... gerçekten, yardım etmek gibi bir niyetim yok; sadece onun yaptığı gibi yemeyi planlıyorum. Ama bunu bilmesine gerek yok.

Küçük bir gülümseme veriyor, "Pekala, hadi."

Ayağa kalkıp dondurmayı alır ve tekrar dondurucuya atar. Yanakları tekrar pembeleşir. "Şimdi başka bir turta yapacağız."

Sırıttıyorum, "Bence bu iyi bir fikir bebeğim. O kaltak kendi turtasını hak etmiyor."

Kıkırdıyor, "Aslında sadece limonlu beze ve elmalı turta yapmaya niyetliydim, o yüzden bununla devam edelim. Bana buzdolabından limonları getirir misin lütfen?"

Gidip buzdolabını açıyorum. "Hangisini istersin: yeşil mi sarı mı?"

Cevap vermeyince bana eğlenerek gülümsediğini görmek için ona bakıyorum. "Sarı. Yeşil olanlar misket limonu," diye yanıtlıyor kahkahasını tutarak.

Bunu nereden bilebilirim ki? Bu boku bilmiyorum.
Yapabildiğim tek şey lanet bir sandviç.

Ona sarı olanları veriyorum, sonra da karıştırma kâselerinden birinde ne olduğuna bakıyorum. Her ne ise çok güzel görünüyor, krema gibi bir şey. Parmağımı soktum.

Nefesi kesildi ve bana tokat attı, "Sawyer, bunu yapamazsın!"
"Neden?" Soruyorum, sonra parmağımı ağzıma sokuyorum, "Oh lanet olsun bu iyi." "Bu sağlıksız. Bunu bir restoranda servis edemem. Şimdi bir de yepyeni bir kase."

Omuz silkiyorum, "Kimse bilmeyecek."
"Aman Tanrım, bunu söylediğine inanamıyorum." Gülüyor ve boku yeniden yapmak için başka bir kase çıkarıyor.

Her neyse. Eğilip diğer kasede ne olduğuna bakıyorum. Bu şey de çok güzel görünüyor. Bir çeşit yapışkan bokla kaplanmış bir elma dilimi alıyorum.

"SAWYER!" Grace bana bir tokat daha attı. "Git otur şimdi!" diye mutfak masasını işaret ediyor.

Kızgın suratına kıkırdıyorum ve istediğini yapıyorum. Tamam, o bok yaparken onu izleyeceğim, sonra onun sıkı seksi kıkırına bakabilirim.

Kaseleri önüme atıyor. "Al, yenilerini yapmak zorunda olduğum için onları şimdi bitirebilirsin."

"Teşekkürler, Cupcake." Başını sallıyor ama dudaklarının seğirmesini kaçırmıyorum.

Gecenin geri kalanında onu çalışırken izledim. Konuşuyoruz, onu güldürüyorum, ki bu dünyada yapmayı en çok sevdiğim şey olmaya başladı,

Ve o zaman anladım ki, bu kız söz konusu olduğunda çok ciddi bir bokun içindeyim. Çünkü onunla bu kadar basit bir Şey yapmak, hayatımın en iyi gecelerinden biri haline geliyor.

CHAPTER 13

Sawyer

Ertesi sabah Grace'in turtalarını bırakması için lokantaya giriyoruz.

"Oturun, size kahve getireyim," dedi kaybolmadan önce.

Arka tarafa. Yanına gidip tezgahın ucuna oturuyorum, böylece ayak altında olmuyorum. Bir dakika sonra geri geliyor ve bana tam istediğim gibi iki şekerli ve iki kremalı bir fincan kahve getiriyor.

Kendimi beğenmiş bir şekilde gülümsüyorum, "Teşekkürler, Cupcake. Benimle bu kadar yakından ilgilendiğini bilmek güzel."

Gözlerini deviriyor, "Rüyanda görürsün, Evans." Dostum, rüyalarımda ne yaptığını bir bilse... "Sıkı tutun. Ruby gelene kadar Mac'in gitmesine yardım edeceğim. Birkaç dakika gecikecek." Başımı salladım ve rüyalarımda bana neler yaptığını düşünmekten yarı dikleşmiş sikimi bastırmaya çalıştım. Ya da benim ona yaptıklarımı... Siktir!

Tezgâhın diğer ucuna doğru yürümesini izliyorum ve dar siyah taytının ikinci bir deri gibi örttüğü seksi kıkına bakmaktan kendimi alamıyorum. O

onun çoraplarını giyiyor, ama farklı bir renk. Bunlar bordo. Bu lanet şeylerin her rengine sahip olduğundan eminim ve kıyafetlerin üzerinde de kıyafetsiz oldukları kadar seksi duruyorlar... tamam, belki de kıyafetsiz değiller. Siyah, omzu açık gömleği, sergilenen pürüzsüz altın tenini öpmek ve tatmak istememe neden oluyor. Uzun sarı saçları aşağı ve dalgalı, tam da sevdiğim gibi...

Kapının zili çalıyor ve beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor. "Bugünün şimdiden harika bir gün olacağını söyleyebilirim. En sevdiğim garsonu görmeyeli uzun zaman olmuş gibi geliyor."

Kafamı kapıya çevirdiğimde tiki bir sik kafalının tezgâha doğru yürüdüğünü görüyorum. Eğildi ve Cupcake'ime çok fazla yaklaştı.

"Merhaba Blake," diyor Grace adama utangaç bir gülümsemeyle, yanakları pembeleşerek.

Bu ahmak da kim?

Şu anda bana çarpan bu duygunun ne olduğunu bilmiyorum, ama her ne haltsa, hiç hoşuma gitmiyor. Ve kesinlikle bu lanet güzel çocuktan hoşlanmıyorum.

Duyamadığım bir şey söylüyor ve kız kıkırdıyor. *Hiç sanmıyorum.* Ayağa kalktım, yürümeye başladım.

"Gideli sadece iki gün oldu," diyor Grace, hâlâ kıkırdayarak.

"Tatlı yüzünü görmemem için iki gün çok uzun bir süre," diye yanıtlıyor ona göz kırparak.

Bu orospu çocuğu kışına tekme yi yemek üzere. Onlara doğru yürüyorum ve rahatlamış görünerek tezgâha yaslanıyorum. Gözlerimi şerefsizden ayırmıyorum.

Bana baktığında gülümsemesi kayboluyor.

Grace boğazını temizler, "Sawyer, bu Blake Carson, buradaki hastanede doktor. Blake, bu benim arkadaşım Sawyer."

Arkadaş mı?

Doktor Dick başını sallar, "Hey."

Başımı sallıyorum ama selam vermiyorum.

"Her neyse," diyor Grace sessizliği bozarak, "bir süre lokantada pek bulunamayacağım. Kişisel bir izin alıyorum ama umarım yakında dönerim."

Douche kaşlarını çatı, "Her şey yolunda mı Grace?" "Her şey yolunda," diye cevap veriyorum, Grace'den önce araya girerek.

Adam bana döndü, "Seni tanıyamadım. Buralardan mısın?"

Bu meraklı herife nereli olduğumu göstereceğim.

"Sawyer, Jaxson'ın Donanma'dan bir arkadaşı. Kısa bir süre önce buraya taşındı," diye söze giriyor gergin bir şekilde ve Doktor Dick ile benim aramda gidip geliyor.

Homurdanıyor, "Bilmeliydim."

Daha dik duruyorum, "Bu da ne demek oluyor, göt herif?"

"Sawyer!" Grace nefesinin altında azarlıyor.

Cevap vermek yerine arkasını dönüp tekrar Grace'e bakıyor. Sonra cesur orospu çocuğu onun elini tuttu. "Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

Tamam, bu kadar yeter!

Grace'in elini onunkinin altından çekiyorum. "O gayet iyi. Şimdi o lanet elini kaybetmek istemiyorsan bunu kendine saklamanı öneririm."

"Sawyer, kes şunu!" diye tekrar azarladı, "Özür dilerim Blake, normalde bu kadar kaba değildir."

Kaba mı? Eğer bunun kaba olduğunu düşünüyorsa henüz hiçbir şey görmemiş demektir.

Hıyar başını sallar, "Julia'ya söylediğim gibi, özür dileme. Umarım her şey yolunda gider Grace. Görüşürüz." Sonra da eli boş çıkıp gider.

Ha! Kahvesini bile almamış; bu da onun hakkı.

Grace sinirli bir şekilde bana döndü. "Neyin var senin?" "Ben mi? Ben ne yaptım ki?" İnanamayarak sordum.

Bunun için beni mi suçluyor?

"Evet, sen! Neden..."

O sözünü bitiremeden Ruby içeri girdi. Gerginliğimizi fark ederek aniden durdu. "Selam çocuklar. Her şey yolunda mı?"

"Evet, her şey harika," diye cevap veriyorum, mutlu görünmeye çalışarak.

Grace bana ters ters bakarak başını sallıyor. "Her neyse, hadi gidelim." Çantasını kaptı. "Yarın görüşürüz, Rubes," diyor seksi, sinirli kıcını kapıdan dışarı çıkarmadan önce.

Gülümsememi Ruby'ye saklıyorum ve onu dışarı kadar takip ediyorum. Kamyona binip uzaklaştığımızda, bana tekrar "Ona neden o kadar kaba davrandın?" diye soruyor.

Homurdanıyorum, "Adam lanet bir alet!"

Bana dehşetle baktı, "Sawyer, onu tanımıyorsun bile. O aslında çok iyi bir adam."

"Evet, o çok iyi biri, çünkü senin lanet külotunu istiyor."

"Aman Tanrım. Hayır, yok."

"Hadi ama Grace, o kadar da saf değilsin... 'İşte en sevdiğim garson kız... tatlı yüzünü görmek için iki gün çok uzun'," diye taklit ediyorum hıyarı.

Gülmeye başladı. Ona ters ters bakıyorum, sinirleniyorum ve bunların hiçbirini komik bulmuyorum.

"Yani o bir flört, ne olmuş yani? O herkese karşı böyle. Bunu herkesten çok senin anlamaman gerekir."

Öyle bir şey yapmayacak. "Benim hakkımda konuşmuyoruz. Doktor hanım evladından bahsediyoruz... Ayrıca 'bu benim arkadaşım' saçmalığı da neyin nesiydi?"

Bunu düşünmek bile öfkemi bir kademe daha artırıyor.

Bana aklımı kaçırmışım gibi bakıyor. "Seni nasıl tanıştıracaktım?"

Şey... Bilmiyorum, ama bu şekilde değil. Hay sikeyim! Söyleyecek bir şey bulamadığımda sessiz kalıyorum.

"Neden umursadığını anlamıyorum zaten," diye mırıldanıyor şimdi.

Ona bakıyorum ve parmağımla işaret ediyorum, "Bana neden umursadığımı sorma. Nedenini biliyorsun."

Bir dakika daha bana bakıyor, "Hiç hoş hissettirmiyor, değil mi Sawyer?" *Hayır, hiç hoş değil.* "Onun beynimi siktiğini duyduğunu düşünsene."

Korkudan midem bulanıyor. Sadece bunu düşünmek bile güzel çocuğu bulup onu boğmak istememe neden oluyor.

Lanet olsun!

Ona baktığımda kendini beğenmiş bir şekilde baktığını görüyorum ve bu beni daha da sinirlendiriyor. "Sana söyledim, benim hakkımda konuşmuyoruz!"

"Tabii ki hayır!" Arkasını döndü ve yolun geri kalanında beni görmezden geldi.

Pekala!

Evin önüne geldiğimizde Julia ve Jaxson'ın kamyonetlerinde beklediklerini görünce şaşırıyorum.

"Burada ne işleri var?"

"Julia bana ödünç verdiği bir elbiseyi alıyor," diye homurdanıyor.

Bizimle aynı anda çıkıyorlar. "Hey, Grace, her şey yolunda mı?" Ön merdivenlerden çıkarken Julia endişeyle soruyor.

"Ben iyiyim. Sawyer sadece aptallık ediyor."

Jaxson kıkırdar, "Kulağa tipik geliyor. Şimdi ne yaptı?" Ona ters ters baktım. "Bu sabah lokantada Blake'e inanılmaz derecede kaba davrandı."

Jaxson gerilir, "Ne olmuş yani, o adam lanet bir alet!"

"Ha! Gördün mü, ben de öyle dedim."

Julia başını sallar, "Jaxson, o değil. Onu tanımıyorsun bile."

"Yeterince tanıyorum, adamın lanet ellerini kendine saklaması gerekiyor."

"Tanrım, yine aynı şeyi söyledim." Jaxson'ın anlattıklarını duyunca yine sinirleniyorum. "Yani o pisliği görmeliydin," diye hikayeyi anlatırken bir yandan da o pisliği taklit ediyorum, bu da kızları güldürüyor.

Ciddi misin? Bu bokun nesi komik?

Jaxson da en az benim kadar heyecanlanıyor. "Evet, buna inanıyorum. Yani bir doktor için bu nasıl bir hasta başı tavrıdır? Rapor edilmeli."

"İyi fikir!"

Kızlar bize bakakaldılar ve sonra kahkahalara boğuldular. "Çok komiksiniz. Hadi Julia, sana elbiseni getireyim. Bu kadar saçma bir şey hakkında tartışarak zaman kaybetmeyeceğiz."

Kızlar Grace'in odasına kadar gülmeye devam ediyor, Jaxson ve beni daha da sinirli bırakıyorlar.

Gecenin ilerleyen saatlerinde oturma odasında film izliyordum. Grace'in mutfakta dolaştığını duyuyorum ve yanına gitmemek için kendimi zor tutuyorum. Bugün evin içinde kendi işlerimizi yapıyorduk, birbirimizi görmezden geliyorduk ve onunla takılmayı özlemiştim. Ama Doktor Hanım evladı konusunda hâlâ sinirliyim ve egom önce özür dileyemeyecek kadar büyük.

Bu yüzden elinde bir dilim turtla ile içeri girdiğinde şaşırdım. "Surat asman bitti mi?" diye soruyor sırtarak.

Ona ters ters baktım, "Ben surat asmam."

Kıkırdıyor, "Evet öyle, ama sorun değil," bana yaklaşıyor, "Barış teklifi getirdim..." tabağı önümde sallıyor. Çok tatlı ve seksi görünüyordu.

Beni boktan ruh halimden çıkarabilecek lezzetli turtaya bakıyorum. Onu turtayı tutarken görmek de yardımcı oluyor. Kahretsin, keşke çıplak tutsaydı, bu daha iyi bir barış teklifi olurdu.

"Ne tür bir şey bu?" Kolayca pes etmek istemediğim için soruyorum. Pislik gibi davrandığımın farkındayım.

"Tavsiyene uyup adını Kıskançlık Turtası koymayı düşündüm." Güldüğünde ona ters ters bakıyorum, "Tamam, şaka yapıyorum, Hindistan Cevizi Kreması."

Kulağa hoş geliyor. "Tamam, özrün kabul edildi," diyerek turtayı alıp sırtıyorum.

Gözlerini deviriyor, "Bunun bir barış teklifi olduğunu söyledim, özür değil. Saçmaladığın için özür dileyemeyeceğim." Televizyonun önünde yere uzanıyor ve köpeğin etrafında kıvrılıyor. "Bebeğim nasılmış bakalım?" diye miyavlıyor, öpücük sesleri çıkarıyor.

Şanslı küçük piç.

Turtadan bir ısırık alıyorum ve ne kadar güzel olduğu için inlemek istiyorum. Bitirdiğimde, tamam, içime çektiğimde, çok daha iyi bir ruh halindeyim ve köpeğin değil, onun yanımda kıvrılmasını istiyorum. Artık bir şeyler yapmaya başlamam gerektiğine karar verdim.

Onunla biraz daha hızlı hareket ediyorum, çünkü benim olduğu gerçeğini anlamıyor.

"Ne izliyorsun?" diye soruyor televizyona bakarak.

"Paranormal Aktivite." Açık olan tek şey oydu. "Ne hakkında?"

"Bu bir korku filmi. Korkabilirsin, o yüzden gelip benimle burada otursan iyi olur."

Alay ediyor, "Korku filmlerinden korkmam. Bence aptalca. Ayrıca Chuckie beni kurtaracak... değil mi oğlum?" diyor ve köpeğin yüzünü öpüyor.

Hayatımda hiç köpek olmayı bu kadar çok istememiştim.

Filmin çoğunu birlikte izliyoruz, ben kanepede, Grace de yerde, köpeğin yarısı kucağında. Onu birkaç kez zıplarken yakaladım ve şimdi sanki o lanet şeytan içinden çıkacak mış gibi ekrana bakıyor.

"Aman Tanrım, onun içinde, değil mi? Olamaz, erkek arkadaşının başı büyük belada."

Bütün film boyunca böyle yorumlar yapıp durdu. Onu bu kadar sevimli bulmam iyi bir şey, yoksa onunla bir daha asla film izleyemezdim.

"Hayır dostum, oraya gitme."

Ne olacağını bilerek yere yattım ve sessizce arkasından yaklaştım. Hatun adamı kameraya fırlatır fırlatmaz kalçalarını tutuyorum.

"AAAAHHHHHH!!!!" O kadar yükseğe sıçradı ki yemin ederim neredeyse çatıya çarpacaktı. Köpek havlıyor ve kırık bacağının üzerinde ne kadar hızlı koşabilirse o kadar hızlı koşarak odadan çıkıyor.

"Sawyer, seni pislik!" Grace bana yumruk atmaya ve vurmaya başladı. Kıçımınla gülerken onun küçük darbelerini engelliyorum. "Senin derdin ne be? Bunu yaparak birine kalp krizi geçirebilirsin... Ugh!" diye öfkeyle ayağa kalkıyor.

"Hadi ama, şakaydı, 'Bayan bence korku filmleri korkutucu değil aptalca'," uzaklaşmadan önce beni tekmelemeye çalıştığında daha çok gülüyorum.

Koridora ulaştığında duruyor ve ellerini kalçalarına koyarak bana bakıyor. "Ben korku filmlerinden korkmam. Biri ona bunu yaptığında herkes atlardı, sen de dahil, seni ahmak" dedikten sonra odasına doğru yürüdü.

Kızdığında çok tatlı oluyor. Sonunda kahkahalarımı kontrol altına aldığında, kapıyı kilitleyip yatağa gidiyorum.

"İyi geceler, Cupcake," diye bağırıyorum, odasının önünden geçerken. "Kapa çeneni!"

Kıkırdıyorum. Tamam, belki de bunu yapmamalıydım ama bazen onu kızdırmak çok eğlenceli oluyor. Dişlerimi fırçaladıktan sonra iç çamaşırlarıma kadar soyunup yatağa giriyorum. Ellerim başımın arkasında, her gece yaptığım gibi koridorun karşısındaki seksi hatunu düşünmeye başlıyorum ve sikim taş gibi sertleşiyor. Tanrım, onun yanındayken sikimi daha ne kadar pantolonumun içinde tutabileceğimden emin değilim. Son birkaç haftada muhtemelen tüm hayatım boyunca yaptığımdan daha fazla otuz bir çektim.

Grace'in odasında ayaklarını sürüyerek dolaştığını duyduğumda düşüncelerim durdu. "O da neydi?" Köpeği olduğunu tahmin ettiğim kişiye

fısıldadığını duyuyorum. Kıkırdamamı tutuyorum. Korkmadım, kıçımın kenarı. Nefesini tuttuğunu duyuyorum, sonra daha fazla karıştırıyor. Birkaç dakika sonra yumuşak ayak seslerinin bana doğru geldiğini duydum.

Oda.

"Sawyer?" diye fısıldıyor kapıdan. Bir battaniyeye sarınmış koyu silüetini görmek için bakıyorum, başı arkasında ileri geri bakıyor.

"Ne?" Gülümseyerek

sordum. "Uyanık mısın?"

Gözlerimi deviriyorum. "Şimdi öyleyim." Tamam, başından beri öyleydim... "Şu sesi duydun mu?"

"Ne sesi?" Bunu duymak için sabırsızlanıyorum.

"Bilmiyorum, sanki duvardan geliyor gibiydi." Benimle dalga geçiyor olmalısın.

"Hayır, hiç böyle bir şey duymadım, Cupcake."

Başını öne arkaya çevirip duruyor, sanki bir şey onu yakalayacakmış gibi arkasını kontrol ediyor.

Nefes nefese, "Gördün mü, duydun mu?"

"Grace, bir bok duymuyorsun. İnan bana, eğer lanet olası sesler olsaydı onları duyardım."

"Seninle yatabilir miyim?"

Tanrım, onun masum sorusu sikimi çeliğe çevirdi.

Sakin ol Evans, ne kadar istesen de senden sikini içine sokmanı istemiyor.

"Evet, uyuyabilirsin..." sözümü bitiremeden yatak odasının kapısından yatağa atladı, neredeyse taşaklarıma çivileyecekti beni. "Tanrım, kadın, ne yapıyorsun sen?"

"Özür dilerim, yatağın altından bir şeyin ayaklarımı tutmasını istemedim." Kıkırdıyorum ve ben daha bir şey söyleyemeden beni itiyor.

"Çekil, seninle duvar arasında uyumak istiyorum."

"Neden? Ne fark eder ki?"

"Çünkü o zaman bir şey bizi yakalamaya gelirse, önce seni yakalar." Aşağılanmak yerine kıcımla gülüyorum. O da kıkırdamaya başladı, "Aman Tanrım, Sawyer, ciddiym, şu anda çok korkuyorum. Hiç böyle olmamıştım.

daha önce bir filmde korkmuştum. Görünmez bir iblisin ayağımdan tutup beni yatağımdan sürükleyeceğini düşünüp duruyorum."

Tanrım, bu hatun beni gülmekten kırıp geçiriyor. "Merak etme Cupcake, seni bu yataktan sürüklemeye kalkan her orospu çocuğunun kışına tekme basarım."

Kıkırdıyor, "Üzgünüm, sert çocuk, ama sen bile beni bir iblisten koruyamazsın."

Homurdanıyorum ama ben itiraz edemedim dizlerinin üzerinde yükseliyor ve üzerime eğiliyor. Oh lanet olsun! Kek kokusu burun deliklerimi dolduruyor ve ipeksi saçları çıplak göğsümde geziniyor. "Chuckie, buraya gel oğlum," diye fısıldıyor, köpeği çağırıyor, şu anda sikime ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yok.

Köpek topallayarak gelir. "Yatağın ucuna gel bebeğim, kalkmana yardım edeyim."

Ne oluyor lan?

"Ne halt ediyorsun sen? O lanet köpek burada uyumuyor!" Kafasını bana çevirdi, "Neden?"

"Çünkü hiç yer yok."

"Ben kıvrılayım, o da yatağın ucunda ayaklarımın dibinde uysun."

"Onun lanet bir yatağı var Grace, neden onu burada yatırıyorsun?"

"Çünkü korkabilir."

"Aman Tanrım, köpek korkmuyor. Ciddiyim, yerde kalıyor."

"Tanrım, çok huysuzsun!"

Evet, sertleşmiş sikim bazen bana bunu yapıyor.

Yatağın ucuna doğru eğilmiş, köpeği sevmeye devam ediyor. "Kusura bakma oğlum, Sawyer huysuzluk ediyor. Sen burada kal, ben seni kontrol etmeye devam edeceğim."

Kışının havada olduğunu ve böyle eğildiğini görünce dayanamadım, yavaşça kalktım ve kışına bir tokat attım...

"AHHHH!" Yataktan fırlamadan önce gömleğini tuttum. "Sawyer, seni aptal pislik!" Beni tekrar tokatlamaya başladı. "Senden nefret ediyorum! Biliyor musun, unut gitsin, ben buradan gidiyorum!"

Doğrudum ve onu belinden tutarak yanıma çektim. "Ciddiyim! Bırak beni!" diye yumruk atıyor.

Gülmeyi kesmeye çalışıyorum, "Özür dilerim bebeğim, şaka yapıyordum, söz veriyorum keseceğim." Kıpırdamıyor, "Söz mü?" diye şüpheyle soruyor.

"Söz veriyorum. Scout'un onuru."

"Eminim izci çocuk değildin, Sawyer Evans." diye alay ediyor. Kıkırdıyorum. Bu konuda haklı.

Gitmesine izin vermek yerine onu vücuduma yaklaşıtıyorum, sırtı önüme geliyor. Bana doğru gevşemeden önce sadece bir saniyeliğine geriliyor. Vücudu benimkine mükemmel bir şekilde uyuyor. Acı verici sertlikteki sikimi onun tatlı kışından uzak tutmaya dikkat ediyorum, yoksa kendimi kontrol edemeyeceğim.

Aklımı sikimden uzaklaştırmak için bugün onunla konuşmak istediğim ama boktan bir ruh hali içinde olduğum için konuşamadığım konuyu açmaya karar verdim... "Seninle bir şey konuşmak istiyordum."

Yüzünü bana dönmeden önce kaskatı kesiliyor. Kolumu küçük belinin üzerinde tutuyorum ve karanlıkta bile büyük, sıcak kehribar gözlerindeki korkuyu görebiliyorum. "Neyin var?"

"Bir sorun yok. Sadece bu hafta sonu ailemi görmek için uçak bileti ayırttığımı unutmuşum. Annemle babam Şükran Günü'nde uzaklara gidecekler, ben de anneme onları görmek için eve erken döneceğime söz verdim. Sadece üç gece için."

"Oh, tamam, sorun değil."

"Hayır, Cupcake, anlamıyorsun," derin bir nefes alıyorum, aptalca bir nedenden dolayı kendimi gergin hissediyorum, "Benimle gelmeni istiyorum."

Kafası şokla geri döner, "Hayır, Sawyer. Gerçekten, gitmen sorun değil. Benim için endişelenme. Eminim Cooper ve Kayla'yla kalabilirim ya da..." Elimle ağzını kapatıyorum.

"Grace, sana benimle gelmeni istediğim için soruyorum, mecbur olduğum için değil. Her iki durumda da sensiz gitmeyeceğim. Eğer hayır dersen, gitmem."

Elimi ağzından çekip alıyor. "Sawyer, saçmalama. Tabii ki gidiyorsun."

"Yani geliyor musun?"

Bana baktı, kararsızdı, "Dinle, sorduğun için minnettarım ama yapabileceğimi sanmıyorum. Uçuş için param yok ve..."

Ağzını tekrar kapatıyorum. "Uçuş paranı ben ödeyeceğim," diye tartışmak üzere olduğunu anlayabiliyorum, "ve sakın kabul etmeme saçmalığına başlama. Senden gelmeni istiyorum Grace, o yüzden parasını ödeyeceğim, hepsi bu."

"Peki ya Chuckie? Onu bırakamam."

"Jaxson'la konuşacağım. Eminim o ve Julia onu evlerine götürebilirler. Sadece birkaç gece için ve köpek o büyük bahçeyi çok sevecektir."

Kabul etmeye yakın olduğunu söyleyebilirim. "Eğer hayır dersen iptal etmek zorunda kalacağım ve bu da annemi ağlatacak. Annemi ağlatmaktan sorumlu olmak istemezsin, değil mi?"

Dudakları seğiriyor, "Hayır, kesinlikle anneni ağlatmak istemiyorum." Yüzü tekrar ciddileşiyor. "Ama Sawyer, emin misin? Önce ailene sorman gerektiğini düşünmüyor musun?"

"Evet, eminim ve annem Grace ile konuştum bile. Çok mutlu oldu. Artık mazeret yok, tamam mı?"

"Pekala, eğer eminseniz."

Kendimi tekrarlama zahmetine girmiyorum. Bir dakika boyunca rahat bir sessizlik içinde uzandık. "Neyi biliyor musun?" diye fısıldıyor.

"Neden fısıldıyorsun?"

Bir süre sessiz kaldıktan sonra o tatlı kıkırdamalarından birini çıkarıyor: "Bilmiyorum."

Sırıtiyorum, "Ne, Cupcake?"

"Daha önce hiç uçağa binmedim."

"Ciddi misin sen?" Şok olmuş bir şekilde sordum. "Evet."

"Hayatın boyunca hiç uçağa binmediğini mi söylemek istiyorsun?" O zaman aklıma başka bir şey geldi. "Bekle, sen kaç yaşındasın?"

Hep Julia'nın yaşında olduğunu düşünmüştüm ama belki de değildir. "Sence kaç yaşındayım?" Omuz silktim, "Yirmi dört."

"21 yaşındayım."

"Vay anasını, gerçekten mi?"

"Bu da ne demek oluyor?" sesi şimdi hakarete uğramış gibi çıkıyor.

Kahretsin, a f e r i n Evans!

"Kötü bir şey değil bebeğim, sadece şok oldum. Sanırım seni hep Julia'nın yaşında sanıyordum."

"Peki kaç yaşındasın?"

"Kaç yaşında olduğumu sanıyorsun?" Ben de onun sözlerini taklit ediyorum. "Hmmm..." diye omuz silkiyor, "Bilmem... kırk?"

Benimle dalga geçtiğini bildiğim için homurdanıyorum. Özellikle de bunu söylerken kıkırdadığı zaman.

"Sadece şaka yapıyorum."

Evet, çünkü bunu zaten bilmiyordum. "Tamam, benim tahminim yirmi beş."

"Yakın, bebeğim, yirmi altı... Tamam, şimdi şu uçma işine geri dönelim. Eğer uçmadıysan Florida'dan buraya nasıl geldin?"

Bir dakika boyunca hiçbir şey söylemiyor ve ben de cevap vermeyeceğini düşünmeye başlıyorum. "Buraya Florida'dan gelmedim ve otobüse bindim." Sesindeki hüznün yüzünden göğsüm sıkışıyor.

Onun için kötü şeyleri gündeme getirmek istemediğimden, ona daha sıkı sarılıyorum ve bırakmadan önce bir şey daha söylüyorum, "Bu gece uyuyabilirsin Grace, yanıdayım bebeğim."

Birkaç saniye sonra kolunu bana doluyor; kendini bana yaslıyor ve yüzünü göğsüme gömüyor. "Teşekkür ederim Sawyer, yanımda olduğun için." Sesi kalın ve göğsümün onun sessiz gözyaşlarıyla ıslandığını hissediyorum.

Konuşmak istemediğim için onu başından öpüyorum ve uykuya daldığını hissedene kadar uyanık kalıyorum. Aletim çelik gibi sertleşmiş olsa bile, buranın dünyadaki en iyi yer olabileceğini düşünüyorum.

CHAPTER 14

Grace

Ertesi sabah inanılmaz bir sıcaklıkla uyanıyorum; sert, pürüzsüz, güvenli ve nefis kokan bir sıcaklık. Gözlerimi yavaşça kırpıştırarak açtığımda pencerenin panjurundan sızan güneş ışığını fark ediyorum ve bütün gece uyuduğumu anlıyorum. Üç yıldır ilk kez bir kez bile uyanmadım. Gülümseyerek gözlerimi tekrar kapatıyorum ve bacağım sert bir şeye temas ettiğinde sıcaklığıma kıvrılıyorum; yüksek bir inilti havayı dolduruyor.

Nefes nefese, tamamen kendime geliyorum ve neredeyse tamamen Sawyer'ın üstünde olduğumu fark ediyorum, bacağım tam onun dev ereksiyonunun üzerinde. Eyvah! Kendimi yatağın diğer tarafındaki duvara atarak ayağa fırlıyorum.

Yüzünde kocaman, sinsî bir sırıtişla uyanmış olan Sawyer'a bakıyorum. "Günaydın, Cupcake."

"Günaydın," diye mırıldanıyorum.

İstemedenden de olsa onun muhteşem yarı çıplak haline baktım. Sawyer Evans'ı şu anda bulduğumdan daha seksi bulmamın mümkün olmadığını düşündüm,

Ama yanılmışım.

Doğal bronz teni uzun, zayıf ve kaslı bir gövdeye yayılmış; karın kasları ve göğsü taştan yontulmuş gibi görünüyor. Sol göğüs kafesinde üzerinde kartal olan bir çeşit Donanma sembolü dövmesi var. Üstünde U.S Navy Seals yazıyor, altında ise şöyle yazıyor: Seal Team 3. Ayrıca kolunun üst kısmında omzunun üzerinden kıvrılan ve köprücük kemiğinin hemen önünde duran siyah kabile görünümlü bir dövme var. Siyah kıvrımlı tasarımın ortasında bir Kelt haçı var. Dövmelerin bana göre olduğunu hiç düşünmemiştim ama çok yanılmışım. Sawyer'ın dövmeleri ona çok yakışıyor ve o kadar seksi görünüyorlar ki, sadece onlara bakarken bile iç çamaşırlarım ıslandı. Göğsünde birkaç silik yara izi fark ettim, bu da Julia'nın bahsettiği şeyin bu olup olmadığını merak etmeme neden oldu. Bakışlarım alçalıyor, zayıf kalçalarının üzerinde alçakta duran beyaz çarşafa bakıyorum, dev ereksiyonunu korumak için hiçbir şey yapmıyor. Tanrım, ne kadar da etkileyici bir ereksiyon bu! Gördükçe bacaklarımın arasında bir sızı başlıyor.

Alçak bir hırıltı havayı dolduruyor ve beni düşüncelerimden koparıyor. "Bana böyle bakmaya devam edersen, yaptıklarımın ben sorumlu olmayacağım, Cupcake."

Yikes! Bakışlarımı tekrar onunkilere çeviriyorum ve yüzümün utançla alev aldığını hissediyorum. Kendini beğenmiş bir eğlenceyle beni izliyor, ama gözleri başka bir şeyle parlıyor - keskin ağrımı hafifletmek için yer değiştirmeme neden olan bir şey.

"Nasıl uyudun?" diye soruyor.

Gergin bir şekilde boğazımı temizliyorum, "Oldukça iyiydi aslında. Bir kere bile uyanmadım.

Üç yıldır ilk kez."

Kendini beğenmişliği kayboluyor ve yüzünde daha samimi bir ifade beliriyor. "Belki de bundan sonra uyku düzenimiz bu olmalı."

Onun ateşli bakışlarına bakıyorum ve aynı zamanda endişesini de görüyorum. Başımı sallıyorum, "Evet, belki de öyle olmalı," sonra dudaklarım seğiriyor, "benim yatağım hariç, o zaman Chuckie de isterse üzerinde uyuyabilir."

Homurdanıyor, "O köpeğe yatağı boşuna almadım, Cupcake, üzerinde kalabilir." Tekrar surat asmaya başladığında kıkırdıyorum. Bana doğru baktı. "Turtalarını lokantaya götürelim, sonra da Cuma günkü gezimiz için ihtiyacın olan her şeyi alalım."

Doğru ya. İki gün sonra Sawyer Evans'ın ailesiyle tanışmak üzere uçakla Denver, Colorado'ya gideceğimi unutmuşum. Hatırlattığım için heyecan ve endişe içindeyim. Umarım ailesi aldırılmaz ve beni severler.

Kabul ediyorum ve ihtiyacım olacak her şeyin zihnimde bir listesini yapmaya başlıyorum. Ama düşüncelerim aniden duruyor ve Sawyer sırtı bana dönük bir şekilde yatağın kenarına oturduğunda dudaklarımdan keskin, acı dolu bir nefes kaçıyor. Nefesimin ne için olduğunu anlayınca gerildi.

Aman Tanrım. Julia'nın bahsettiği şey buydu ve şimdi anlıyorum. Önümdeki manzara zaten hasarlı olan kalbimi acıyla parçalıyor ve gözlerimde yaşlar birikiyor. Büyük, çirkin, korkunç yara izleri Sawyer'ın güzel, kaslı sırtını işaretliyor. Sanki biri ona bıçak mı çekmiş, yoksa kırbaç mı? Hangisi olduğunu bilmiyorum ve Julia gibi ben de bilmek istemiyorum. Ona bu şekilde zarar vermek için tam olarak ne kullanıldığını bilmeyi kaldırılabileceğimi sanmıyorum. Bulanık görüşümde Sawyer'ın beni izlediğini fark ediyorum. Şu anda yeşil gözlerinde pek çok duygu yanıyor: acı, öfke, suçluluk ve hatta belki biraz güvensizlik, bu da acımı yepyeni bir seviyeye keskinleştiriyor.

"Sawyer," diye fısıldıyorum titreyerek, sesim gözyaşlarıyla kalınlaşıyor. Titreyen elim acıyan kalbimin üzerinde duruyor, sanki acımı uzak tutmaya çalışıyormuş gibi. Bir an bile düşünmeden yatağın karşısına geçip kendimi onun sıcak, yaralı sırtına yaslıyorum. Elimi kaldırarak dövmedeki sözcüklerin izini sürüyorum

Kürek kemikleri boyunca yazılı olarak, onu her düşündüğümde aklıma k a z ı n a c a k , karakterini mükemmel bir şekilde tanımlayan kelimeler:

Beni kıramayacaksınız, çünkü ben kırılmazım. Dürüstlikle yaşayacağım, onurla savaşacağım ve doğru olan için öleceğim.

Bulanık bakışlarımla son kelimenin izini sürdükten sonra acımı daha fazla tutamıyorum. Kollarımı arkadan ona doladım ve sırtına yaslanıp hıçkırma hıçkırma ağladım.

"Siktir!" Sawyer boğuk bir küfür savurduktan sonra hızla arkasını döndü. Kalçalarımın tutarak beni kucağına kaldırıyor, böylece ona binmiş oluyorum. Kollarımı sıkıca boynuna doladım.

"Biri seni incittiği için çok üzgünüm," diye hıçkırarak gözünün kenarını öpüyorum.

Kocaman, sıcak ellerini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. Onu teselli ediyor olmalıydım, ama tabii ki beni teselli eden o.

"Benim için ağlama, Cupcake. Hoş bir manzara olmadığını biliyorum ama ben hayatta kaldım, hepimiz kaldık."

Kalbim sadece Sawyer için değil, hepsi için kırıldı. Bazı korkunç insanların bu cesur ve onurlu insanlara zarar verebilmesi, dünyanın ne kadar acımasız olabileceğini gösteriyor. Ben de bunu ilk elden biliyordum. "Dışarıda gerçekten korkunç insanlar var, değil mi Sawyer?"

Alnım onunkine yaslanıyor ve gözyaşlarım yüzüne düşüyor. Acıyla parlayan yeşil gözleri benimkileri delip geçiyor: "Evet bebeğim, dışarıda gerçekten iğrenç orospu çocukları var."

Elimi kaldırıp yanağını avuçluyorum, sonra parmaklarımı sabahın erken saatlerindeki kirli sakalında gezdiriyorum, bakışlarımız birbirine kilitleniyor. Elim saçlarına ulaştığında parmaklarımı koyu sarı, dağınık saç tellerinde dolaştırıyorum ve ne kadar yumuşak hissettirdiğine şaşırıyorum. Gözlerimi kapatarak, onu özümsemeye çalışıyorum.

Çünkü şu anda kendimi başka bir insana hiç bu kadar bağlı hissetmemiştim ve bir daha da hissedeceğimi sanmıyorum. Burnumu usulca yüzünde gezdiriyorum ve dudaklarımın temas ettiği her yere nazik öpücükler konduruyorum: yanağına, alnına, gözünün kenarına. Sıcak nefesi yakınlığımızdan dolayı yüzümde tüyler ürpertiyor ve ağzından bir özlem iniltisi kaçıyor, bu da benim arzumun artmasına neden oluyor. İri elleri kıcıma kavlıyor ve bacaklarımın arasındaki sızıyı sert sikiyle temas ettiriyor. Dudaklarımdan bir inilti kaçıyor ve ilişkimizi bir adım öteye taşımak üzere olduğumuzu biliyordum. Ama dudaklarım onunkine inmeden hemen önce, kapı zilim çaldı ve beni hayal kırıklığıyla arzumdan kopardı.

Sawyer gerildi, "Bu da ne?" Yüzündeki ifade o kadar komik ki gülmekten kendimi alamıyorum.

Bana ters ters baktı, "Bebeğim, bunun komik bir tarafı yok."

"Aslında yüzün şu anda oldukça komik."

Kıcıma tokat atmadan hemen önce dudakları seğirdi. Oh... Yalan söylemeyeceğim, bu aşk dokunuşu bacaklarımın arasındaki ağrıyı artırdı.

"Lanet olsun, şu anda bana öyle bakma Cupcake, yoksa o kapıyı açmayız" diye homurdanıyor.

Boğazımı temizliyorum, beni ne kadar kolay okuyabildiğinden utanıyorum, "Kim olduğunu merak ediyorum?" Tırmanarak soruyorum, ama ben tamamen uzaklaşmadan Sawyer kalçalarımı sıkıca kavlıyor.

Hiddetli yeşil gözleri benimkilere dikildi, "Bunu yakında alacağız Grace." Bir şey söylemedim, çünkü bu bir soru değildi.

Bunun sadece bir zaman meselesi olduğunu biliyordum, sadece hazır olup olmadığımı bilmiyordum. Korkuyorum; kalbimi Sawyer'a kaptırdığımı şimdiden hissedebiliyorum. Bana dokunmasına izin verdiğimde neler hissedeceğimi ancak hayal edebilirim.

Eğilip alnımdan öpüyor ve ben de gözlerimi kapatıp bu basit hareketin samimiyetinin tadını çıkarıyorum. "Muhtemelen Cade'dir," diye mırıldanıyor, "Ondan benim için bir şeyler getirmesini istedim, ya buraya ya da lokantaya."

Gürültü daha da artınca sürünerek üzerinden kalkıyorum. "Geliyorum!" diye bağılıyor. "Kahretsin, Jaxson'ın nasıl hissettiğini şimdi anlıyorum," diye homurdanıyor, kot pantolonunu fırlatıyor, ama haklı olduğumu görmeden önce değil... boxer külot. Nefis! Gömlek giymiyor ama sanırım Cade'in daha önce görmediği bir şey olmadığı için önemli değil, özellikle de aynı yara izlerini taşıyorsa. Bu düşünce boğazımda bir yumru oluşturuyor ve duş alıp hazırlanmak için banyoya doğru yürürken kalbim tekrar ağırlaşıyor.

Gecenin ilerleyen saatlerinde tüm kıyafetlerimi gözden geçiriyor, ne alacağıma karar vermeye çalışıyorum. Önceden başlamak istiyorum çünkü... gerçekten çok heyecanlıyım. Annem vefat etmeden önce Florida'dan hiç ayrılmamıştım ve ondan sonraki hiçbir şey tatil sayılmazdı. Sawyer'ın hayatına, nereden geldiğine ve onu bugün olduğu kişi yapan şeylere bir bakış atacağım için de heyecanlıyım: kibirli, seksi, güçlü, sadık ve onurlu. O, Mac'ten sonra tanıdığım en iyi adamlardan biri ve onunla tanışma, hatta arkadaşı olma şansını bana verdiği için Tanrı'ya her geçen gün daha fazla şükrediyorum.

Oraya gittiğimizde havanın nasıl olacağını merak ederek Sawyer'ı bulmak için odamdan çıkıyorum.

"Sawyer?" Oturma odasına doğru ilerlerken seslendim. Onu kanepede bulduğumda aniden duruyorum. Kitabımı okuduğunu görünce kalbim duracak gibi oluyor. Bilmiş bir sırıtışla bana bakıyor.

"Hey! Ne yapıyorsun? Ver şunu bana!" Ayaklarımın ucuna basarak elinden almaya çalışıyorum ama o hızla ayağa kalkıyor ve başının üzerinde tutuyor. Tabii ki zıplamaya çalışsam bile ona ulaşmama imkan yok.

Ukala sırtışı daha da büyüyor, "Vay, vay, vay, benim küçük Cupcake'im porno okuyor. Kim bilebilirdi ki?"

Yüzüm utançtan alev alev yanıyor. "Bilmiyorum! Bu bir aşk romanı. Şimdi onu bana ver." Tekrar uzanmaya çalışıyorum ama o daha yukarıda, ulaşamayacağım bir yerde tutuyor.

"Hayır değil, bu şey porno bebeğim. Eski tarz porno ama yine de porno."

Dişlerimi sıktım, "Sawyer, ciddiym, kitabımı geri ver."

Sinirlenmemi komik bularak kıkırdıyor, bu da onun seksî yüzünü tokatlamak istememe neden oluyor. "İtiraf etmeliyim ki Grace, bu bok oldukça ateşli. Okurken ıslanıyor musun?" Yüzümün kırmızının daha koyu bir tonuna dönüştüğünü hissediyorum, ki bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim. Bulunduğu sayfayı açıyor, başının üzerinde tutuyor ve alıntılar yapıyor: "Sikini içine sokuyor..."

"İşte bu! Hemen ver onu bana!" Zıplıyorum ve kendimi ona doğru fırlatıyorum, bu sırada kitabı kapmaya çalışıyorum.

Denememe gülerek, sırtım onun önüne gelecek şekilde beni döndürüyor ve ben ona karşı savaşmaya devam ederken beni kendine çekiyor. "Hadi Grace, bana söyleyebilirsin, sorun değil, ben bile bu boku okurken zorlanıyorum." Sert sesi kulağımda usulca gürlüyor, bacaklarımın arasında tanıdık bir ağrının başlamasına neden oluyor, bu da beni daha da kızdırıyor.

"Sawyer, kes şunu, beni utandırıyor!"

"Utanma bebeğim. Söyle bana, okurken kendine dokunuyor musun?"

"Hayır!" Gıcırdıyorum.

Kıkırdıyor, "Yalan söyleme. Bu saçmalığı okuyarak kendini boşaltmamanın imkanı yok."

"Bilmiyorum, seni koca aptal pislik. Daha önce hiç orgazm olmadım bile!" Kelimeler ağzımdan dökülür dökülmez pişman oluyorum ama en azından Sawyer'ı beni bırakacak kadar sarsıyor. Arkamı dönüp kitabı elinden alıyorum.

"Az önce ne dedin sen?" diye soruyor, şaşkınlıkla bana bakarken.

Utanarak başka tarafa bakıyorum. "Beni duydun. Şimdi götlük yapmayı bitirdiysen..." Yürümeye başladım ama kolumu tuttu.

"Hiç orgazm olmadım da ne demek? Bakire misin lan sen?"

Bu düşüncenin onu dehşete düşürdüğünü söyleyebilirim. Kafamı kaldırıp ona ters ters bakıyorum, "Ben bakire değilim, seni aptal pislik. Bilgin olsun diye söylüyorum, üç buçuk kez seks yaptım!"

Tanrım, kapa çeneni Grace! Bunu bilmesine gerek yok!

"Ne?" diye tekrar soruyor, bana aklımı kaçırmışım gibi bakıyor, "nasıl üç buçuk kez seks yaparsın? Bu mümkün bile değil." Kıkırdarak başını sallıyor, "Biliyor musun, bu düşünceni kendine sakla, her şeyin bir sırası var, belli ki birlikte olduğun o ezik herif seni nasıl boşaltacağını bilmiyordu. Peki, tamam. Ama cidden bana kendini tatmin edemediğini mi söylüyorsun?"

Daha fazla utanmamın mümkün olmadığını düşünüyordum ama yanılmışım. "Rastgele insanlara böyle kişisel sorular sormazsın. Neyin var senin?"

"Rastgele insanlara sormuyorum, sana soruyorum."

"Bu seni ilgilendirmez," diye mırıldanıyorum, bu konuşmadan her saniye daha da nefret ediyorum.

O aptal seksi ağzını tekrar açmadan önce birkaç saniye beni izlediğini hissediyorum. "Ho-ly fuck! Kendine hiç dokunmadın, değil mi?"

"Bana lanet bir uzaylıymışım gibi bakmayı keser misin? Ne var biliyor musun?"

Unut gitsin, sen bir pisliksin."

Hışımınla kaçtım ama fazla uzaklaşmadım. "O kadar hızlı değil, Cupcake." Kolumdan tutup beni kendine doğru çekiyor, sırtım yine onun önüne geliyor. "Özür dilerim bebeğim. Pislik gibi davranmak istememiştim. Sadece şu an çok şaşkınım."

Sesindeki samimiyeti duyunca biraz rahatlıyorum. "O kadar da büyük bir mesele değil Sawyer," diye mırıldanıyorum sessizce.

Kolları etrafımda sıkılaşıyor, daha samimi oluyor. Ağzı kulağıma değdiğinde kalp atışlarım hızlanıyor. "Tam tersine, Cupcake, senin kadar güzel birinin daha önce böyle bir zevk yaşamamış olması bence çok büyük bir mesele. Bu bir iğrençlik."

Gözlerimi deviriyorum, "Bu biraz abartılı oldu, Evans." Şimdi boğazımı temizliyorum, bunu itiraf etmek üzere olduğum için inanılmaz derecede rahatsız hissediyorum, "Yapabileceğimden gerçekten emin değilim; belki de bende bir sorun vardır?"

Kalçalarındaki tutuşu güçleniyor ve ereksiyonunu bana doğru bastırduğunda nefesim kesiliyor. Boğazından kısık bir hırıltı yükseliyor: "İnan bana bebeğim, sende hiçbir sorun yok. Sana göstereyim mi Grace?"

Sorduğu soru karşısında şaşkınlıkla geriliyorum. Bacaklarımın arasındaki ağrı şiddetleniyor ve umutsuzca evet demek istiyorum. "Sana dokunmama izin ver bebeğim. Sadece bu, başka bir şey yok, söz veriyorum."

Tanrım, hayır diyemiyorum ve demek de istemiyorum. Uzun zamandır onun dokunuşunu düşünüyordum.

Başımı sallıyorum çünkü boğazım konuşamayacak kadar kuru. Dili kulak mememi yaladıktan sonra dişlerinin arasında hafifçe çekiştirdiğinde inliyorum. "Söyle,

bebeğim, senden duymak istiyorum."

Nefesim daralıyor, boğazım kuruyor ve yanıtlım nefes nefese geliyor: "Bana dokunmanı istiyorum."

Sawyer derin bir inilti çıkarıyor, sonra ben daha ne olduğunu anlamadan beni etrafında döndürüyor ve ağzını ağzıma yapıştırıyor.

Aman Tanrım!

Sıkı dudaklarının sıcak bağlantısından dizlerimin bağı çözülüyor ve dilini ağzıma soktuğunda güzel, erotik tadı duyularıma hücum ederek başımı döndürüyor. Parmaklarım gömleğini sıkıca kavıyor ve o beni benimkiyle eşleşen bir çaresizlik ve özlemle öperken ben de hayatımı kurtarmak için ona tutunuyorum.

Aşağı uzanarak kıçımı kavıyor ve beni yukarı kaldırıyor. Bacaklarım otomatik olarak beline, kollarım da boynuna dolanıyor. Zayıf kalçalarındaki kotu aşağıda tutan kemer, tam da sürtünmeyi hissetmem gereken yerime çarpıyor. İnleyerek, ağrımı dindirmeye çalışarak kendimi tokaya doğru itiyorum.

Sawyer ağzını ayırıyor ve boğazıma sıcak, ıslak öpücükler bırakırken nefes nefese kalıyorum. "Tanrım, tadın hatırladığımdan bile daha güzel."

Ona da aynı şeyi söylemek istiyorum ama tek yapabildiğim tutarsız sesler çıkarmak oluyor çünkü vücudumda kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar çok his dolaşıyor. Çıkardığı kıkırdamadan bunu anlıyor. Bizi kanepeye doğru götürüyor, beni nazıkçe yatırıyor, iri ve sert vücudu benimkinin üzerine geliyor. Seksi dudakları boynumdan köprücük kemiğime doğru inerken parmaklarım ipeksi saç tellerinde dolaşıyor.

Eli ince atletimin üzerinden göğsümü avuçluyor. "Sawyer," diye inleyerek kalçalarımı kaldırıyorum ve onun sert sikiyle birleşiyorum.

"Kahretsin Grace, sana dokunmak için o kadar uzun süre bekledim ki... Kaldır bebeğim." diye inliyor. Atletimi başımın üzerine kaldıracak kadar doğruluyor. Tekrar u z a n a r a k bana bakışını izliyorum ve yüz ifadesini çözemiyorum.

Aşağıya baktığımda, giydiğim sütyenin ne olduğunu fark ettiğimde kıpkırmızı oluyorum: üzerinde kirazlar olan düz beyaz pamuklu bir sütyen.

Lanet olsun!

Tabii ki seksi kıyafetlerimden birini giyemezdim... Boğazımı temizledim, "Bunu yapacağımızı düşünmemiştim, yoksa başka bir sütyen giyerdim."

Bana eğlenerek sırtıttığında gözlerimi kapatıp inliyorum. "Kapa çeneni Grace," diye mırıldanıyorum sessizce kendi kendime.

Bu onu kıkırdatır. "Bebeğim, çok seksisin. Ne giydiğinin bir önemi yok çünkü nasıl olsa çıkacak."

Kıkırdıyorum, ama eğilip o lezzetli ağzıyla beni tekrar öptüğünde bu inlemeye dönüşüyor. Kısa süre sonra sıcak, sert eli karnıma doğru ilerliyor ve sütyenimin ön kopçasını açarak beni bakışlarına maruz bırakıyor. Güvensizlikten kendimi örtmek istiyorum. Gerçekten güzel kadınlarla birlikte olduğunu hayal ediyorum.

Göğsünden bir hırıltı yükseldi, "Sen mükemmelsin." Eğilerek sıcak, ıslak ağzını ağrıyan meme ucuma kapattı ve tüm güvensizliğim pencereden uçup gitti.

"Oh!" O sıkı tomurcuğu emerken ve ısırırken zevkle haykırıyorum. Göğüslerimin arasında ileri geri gidip meme uçlarıma işkence ederken ağzına doğru eğildim.

Çıplak tenini tenimde hissetmek için gömleğini tutuyorum. "Gömleğini çıkar."

İnliyor ve ağzını göğsümden kaldırıyor. "Hayır, bebeğim. Eğer tişörtümü çıkarırsam ve seni vücudumda hissedersen, diğer her şey peşimi bırakır ve bu gece sadece senin için olur."

Ben itiraz edemedim ağzını tekrar göğsüme dayıyor ve öyle sert emiyor ki acı ve zevk bir oluyor. "Ah! Sawyer!" Onun adını haykırıyorum,

Bacaklarımın arasındaki ağrı işkence gibi gelmeye başladı. Kalçalarımı onun ereksiyonuna doğru kaldırıyorum, umutsuzca rahatlama arıyorum. Birdenbire daha önce hiç hissetmediğim, karnımı sıkıca çeken lezzetli bir his hissetmeye başlıyorum.

"Hayır, yapamazsın!" Sert sikini çabalarımından çekerek hayal kırıklığı içinde inlememe neden oluyor. Ağzını kulağıma yaklaştırıyor, "Tatlı amına kendi ellerimle dokunmamın zevkini benden alamayacaksın bebeğim."

Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz aşağı uzanıyor ve şortumu avuçluyor. Nefes nefese kaldım ve o da homurdandı, "Tanrım, çok ıslaksın! Sana dokunmam için çok hazırsın, değil mi Grace?"

Oh oğlum, ben hiç.

"Söyle bana bebeğim. Dokunuşuma hazır olduğunu söyle."

"Hazırım," diye soluk soluğa söylendim, "gerçekten, gerçekten hazırım."

Kıkırdayarak elini iç çamaşırımın içine sokuyor ve donup kalıyor. Şok içinde kafasını geriye attı, "Ağda mı yapıyorsun?"

Bu iyi mi kötü mü? ... Boğazımı temizliyorum, "Evet?"

Yarı kıkırdıyor, yarı homurdanıyor, "Kahretsin, bunu hiç beklemiyordum." Onu izlediğimi görüyor, emin değil. "Bu iyi bebeğim, gerçekten çok iyi. Aslında o kadar iyi ki bu bok şimdi çıkıyor."

Elini şortumdan çekerek bel bandını kavırıyor ve aşağı doğru kaydırmaya başlıyor, külotumu da beraberinde getiriyor. En hassas yerimi ona gösterirken gözleri erimiş gibi oluyor. Kendimi son derece açıkta hissediyorum, özellikle de o hâlâ tamamen giyinik olduğu için. Bacaklarımı onun bakışlarından korumaya çalışıyorum ama o dizlerimi tutup açmaya zorluyor. "Kendini benden saklama Grace, çok güzelsin."

Ve bana böyle baktığında, ona inanıyorum. Tişörtünü tutarak onu tekrar üstüme çekiyorum. Ağzını tekrar benimkiyle dolduruyor ve bu sefer aldığım kadar iyi karşılık veriyorum, dillerimiz vahşi bir şekilde birbirine kayıyor

dolaştırıyor. Bir parmağını kalçamın iç kısmından merkezime doğru ilerletiyor, sonra ıslak yarığımdan geçiriyor. Klitorisimi sıyırdığında, vücudumdan elektrik fışkırıyor. Haykırıyorum ve onun sert vücudu beni yerimde sabitlemeseydi kanepeden uçabilirdim.

"Sırılsıklam olmuşsun." Kulağımdaki sert sesinden ürperiyorum. Parmaklarını yağladıktan sonra birini içime soktu, sonra hızla diğerini ve acı dolu bir inilti çıkardı, "Ve çok sıkı."

Nefes nefese kalıyorum ve zevkle inliyorum, büyük parmakları beni en iyi şekilde geriyor ve dolduruyor.

"İyi hissettiriyor, bebeğim, değil mi? Bu tatlı, dar amcığını benim sikim işgal edene kadar bekle. O kadar inanılmaz hissedeceksin ki Grace, daha fazlası için yalvaracaksın."

Hiç şüphem yok. O kibirli, pis ağzı şimdiden daha fazlası için yalvarmamı istiyor.

Bir kolunu başımın arkasındaki kanepeye dayayan Sawyer, bana ne yaptığına bakabilmek için ayağa kalkıyor. "İzle bebeğim, parmaklarımdan tatlı amını sikmesini izle."

Küfürölü sözleri karşısında yine inleyerek dediğini yapıyorum ve parmaklarının içime girip çıkarkenki erotik görüntüsünü izliyorum. "Bir gün sana bunu nasıl yapacağını göstereceğim Grace, kendini nasıl tatmin edeceğini göstereceğim."

Bileğine hafifçe vurup parmaklarını içimde kıvırdığında nefesim kesiliyor. "Sorun değil, sadece yapabilirsin, zaten bunda daha iyi olacağını düşünüyorum," diye ağır bir şekilde nefes alıyorum.

Kıkırıyor, "Bu işte her zaman daha iyi olacağıma inansen iyi edersin. Ama bazen ihtiyacın olduğuunda yanında olamayabilirim ve sen asla zevkten yoksun kalmamalısın bebeğim."

Cevap veremeden parmaklarını içimde daha hızlı pompalamaya başladı ve kafamdaki tüm tutarlı düşünceleri yok etti. Şışmış içimde daireler çizdiğinde

Başparmağıyla klitorisimi okşuyor, inliyor ve elinin içine doğru kıvrılıyorum. Nefes alışım hızlanıyor ve karnımda lezzetli bir his yayılmaya başlıyor. "Hazır ol bebeğim, çünkü seni öyle bir boşaltacağım ki çılgılık atacaksın."

Aman Tanrım! Hissedebiliyorum; sınırdayım. Zevk o kadar yoğun ve bana o kadar yabancı ki; beni korkutmaya başlıyor. "Sawyer?"

Tam olarak ne sorduğumu bilmiyorum. "Bırak beni Grace!" Başımı çılgınca ileri geri sallıyorum, "Yapamam!"

"Bana bak!" Sert komutuyla gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve yeşil gözleri şehvetle parlayan vahşi ifadesine bakıyorum. "Evet, yapabilirsin! Bırak kendini bebeğim, seni yakaladım." Eğilerek boncuklu meme ucumu ağzına alıyor ve ısıyor, aynı zamanda başparmağıyla klitorisime bastırıyor.

İşte bu oldu. Milyonlarca parçaya ayrıldım ve Sawyer haklıydı... Vücudumun her yerinden coşku akarken çılgılık atıyorum.

"Evet! İşte böyle bebeğim, parmaklarımdan her yerine boşal." Duygu üstüne duygu içimden geçerken erotik kelimeleri inliyor. Hızını koruyor, zevkimin yoğunluğunu uzatıyor.

"Yine!" diye homurdanıyor, vücudumda aşağı doğru ilerliyor.

Ha?

Kafamdan tam olarak inip gerçekliği kavrayamadan, sıcak ağzını ıslak merkezime kilitliyor.

"Ahhhh!" Sırtım kanepeye yaslanırken, sıcak, ıslak dili beni yutarken, büyük elini karnımın alt kısmına yayıyor, kalçalarımı yerinde tutuyor.

"Oh Tanrım! Tadın çok güzel!" Sözleri zaten hassas olan klitorisimi titreştiriyor, içimde dalgalanmak için acı ve zevk şok dalgaları gönderiyor.

Saçlarını kabaca kavrayıp çekerken, adını inliyorum. Onu uzaklaştırmak mı yoksa yaklaştırmak mı istediğimi bilemiyorum. Dili içimde ustaca hareket ediyor, tam olarak nereyi yalayacağını ve ne kadar baskıya dayanabileceğimi biliyor. Beni doyamıyormuş gibi yiyor ve karnımda yine o gergin hissi duymaya başlıyorum.

"Oh evet!" Dilini içime soktuğunda dilinin etrafında kenetleniyorum. Bu enfes zevk dizlerimin açık kalmasına ve kalçalarımın onun ağzıyla aynı ritimde hareket etmesine neden oluyor. Onaylayarak hırlıyor, bir elini göğsüme doğru kaydırıyor ve hassas meme ucumu kuvvetle çimdikliyor. Keskin, lezzetli acı klitorisime vurduğunda, ağzıyla orada, şişmiş tomurcuğu ağzına alıyor ve beni tekrar uçurumun kenarına gönderiyor. Zaten çiğ olan boğazımdan bir çığlık daha kopuyor ve beyaz-sıcak zevk içimde yükselirken gözlerimin önünde siyah noktalar dans ediyor.

Vücudum sonunda gevşiyor ve doyuyor. Gözlerimi açmayı deniyorum ama açmaya zorlayamayacak kadar ağır geliyorlar. Nefes almak için çırpınmaktan başka bir şey yapamıyorum gibiyim.

Sawyer'ın yavaşça vücudumda ilerlediğini, yumuşak dudaklarını çıplak tenimin her yerinde gezdirdiğini hissediyorum. Titriyorum, aşırı ısınmış bedenimde tüylerim diken diken oluyor. Vücudumun şu anda böyle basit bir tepki verebilmesine bile şaşıyorum.

"Vay canına!" "Ağzını çok iyi kullanıyorsun" diye nefes nefese haykırdım.

"Bebeğim, aletimle neler yapabildiğimi görene kadar bekle." diye homurdanıyor.

Kıkırdıyorum, ama eğilip bana derin ve sert bir öpücük verdiğinde bu inlemeye dönüşüyor. Onun nefis tadıyla karışan zevkim ağzımı dolduruyor, bu kombinasyon inanılmaz derecede erotik.

Elimi gömleğinden yukarı doğru kaydırmaya başlıyorum ama o geri çekiyor. Ayağa kalkıp kanepeden battaniyeyi alıyor ve üzerime örtüyor. Bir şaşkınlık nefesi

gevşemiş, tatmin olmuş bedenimi kaldırdığında ağzımdan çıkıyor. Kollarımdan birini boynuna dolamaya çalışıyorum ama göğsüne doğru kayıyor, kendimi jöle gibi hissediyorum.

Beni yatak odama taşıırken seksi dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme beliriyor. Beni yatağıma yatırıyor ve uzaklaşmak için döndüğünde şaşıyorum.

Hemen kolunu tuttum, "Gitme. Bu gece burada benimle uyu."

Bana usulca bakıyor, "Planlıyorum bebeğim. Sadece kilitliyorum, hemen döneceğim." Uzaklaşmadan önce parmağını yanağımda gezdiriyor.

Gözlerimi kapatarak gülümsüyorum ve mutlu halimin tadını çıkarıyorum. Vücudumun az önce yaşadığı yoğun hazzla hala hayret ediyorum. Kafamda yeni bir pasta için malzemeler uçuşmaya başlıyor.

Çikolata kaplı graham kabuğu

Krem şanti

Muzlar

Ahududu... hayır bekle, turta için çok daha uygun bir malzeme düşünürken kendi kendime sırtıyorum: kiraz...

"O güzel kafanın içinde neler oluyor, Cupcake?"

Gözlerimi açtığımda Sawyer'ın seksi bir sırıtışla başımda dikildiğini görüyorum. Bunca zamandır benim de bir gülümsemem olduğunu hemen fark ediyorum. Yatağın diğer tarafına doğru yürüyor ve yanıma uzanıyor. Hâlâ kıyafetlerinin içinde ve battaniyenin üstünde olduğu gerçeğini gözden kaçırmıyorum.

"Bir turta yaratıyorum."

"Oh evet ve bunun adı ne?"

Gülümseyip omuz silkiyorum, "Henüz emin değilim. Grace'in İlk O Pastası, Orgazm Pastası, Zevk Pastası..."

"Sawyer Rocks Pie."

Kıkırdarak gözlerimi deviriyorum, "Hayır, bunu sevmedim."

Sırıtışı tam bir gülümsemeye dönüşüyor, "İyi olacak mı?"

"Çok lezzetli olacak. Hayır... patlayıcı olacak."

Yüksek sesli, boğuk bir kahkaha atıyor, benim de katıldığım bulaşıcı bir kahkaha. Kocaman, sıcak kolunu üzerime atıyor ve başımı öpüyor. Bu basit jestle göğsüme bir sıcaklık yayılıyor. Bana eğlence ve şefkatle bakıyor.

"Benim hiçbir sorunum yok," diyorum ciddiyetle ama gülümseyerek.

"Kahretsin bebeğim, sende kesinlikle hiçbir sorun yok," diye inliyor, eğilip boynuma sokuluyor, "mükemmelsin Grace."

Alay ediyorum ama tatlı sözleri boğazımı düğümlüyor. Şimdi arkasına yaslanarak soru sorarcasına bana bakıyor, "Tamam, bana tam olarak nasıl üç buçuk kez seks yaptığını söylemen gerekiyor. Çünkü sana söylemek zorundayım bebeğim, bu sayı kafamı çok karıştırıyor."

Gözlerimi deviriyorum, "Çünkü dördüncü seferde hiç bitiremedik."

Bu anıyı kafamdan atmaya çalışıyorum; düşüncesi bile içimde öfke kabarmasına neden oluyor.

"Neden?" Sawyer merakla soruyor ama sesinde bir miktar öfke de var. "Bekle, o pislik burada mı yaşıyor? Çünkü eğer yaşıyorsa belki de bana söylememelisin."

Şaşkınlıkla gözlerimi kısarak ona baktım, "Bu neden önemli olsun ki?"

"Çünkü başka birinin sana dokunması düşüncesi beni delirtiyor ve eğer o orospu çocuğunu sık sık gördüğün ortaya çıkarsa, zavallı piç kendini ciddi yaralarla bulabilir."

"Gerçekten mi? İnsanoğlunun bildiği en büyük erkek-fahişe için bu garip bir duygu." Yine de yalan söylemeyeceğim, benim üzerimde bu kadar sahiplenici hissetmesi hoşuma gidiyor.

"O benim eski yöntemimdi bebeğim, artık yeni bir adamım."

Başımı sallayarak tekrar gözlerimi deviriyorum. "Bilgin olsun diye söylüyorum, burada yaşamıyor." *Tanrıya şükür!* Boğazımı temizliyorum. "Her şey olduğu sırada onunla çıkıyordum. Kısa bir süre sonra Charlotte'a taşındı," diye sessizce itiraf ediyorum.

"O lanet olası bir pislik mi? Gidip kışını tekmelemem mi gerekiyor?"

Gülümsüyorum, "O kesinlikle bir pislik, ama hayır, kışını tekmelemene gerek yok. Uzun lafın kisası, en son birlikte olduğumuzda oda arkadaşısı içeri girdi ve bize katılmaya çalıştı, bu en başından beri onların planıydı." Başımı sallıyorum, "Böyle bir şey yapacağını hiç düşünmemiştim. Ona güvенеbileceğimi sanmışım ama meğer güvenememişim. Onu tanıdığımı bile sanmıyorum."

En çok bu acıttı. Adam beni çok iyi tanıyordu ve annemle yaşadığım her şeyi biliyordu. Amcamla olmaktan nefret ettiğimi biliyordu ama yine de bana bunu yaptı.

"Bence yanılıyorsun, bence o eziğin kışını tekmelemeliyim."

Tam cevap vermek üzereydim ki telefonum bir mesajla çaldı. Eğilip komodinin üzerinden aldım ve Mac'ten geldiğini gördüm.

Mac: İyİ geceler, sevgilim. Sadece seni düşündüğümü bilmeni istedim. Sabah görüşürüz.

Kalbim duygularla kabarıyor. Mac son zamanlarda böyle tatlı mesajlar gönderiyor; sanırım koca adam beni lokantanın etrafında görmeyi çok özlemiş. Ona hızlı bir cevap gönderiyorum, onu sevdiğimi ve sabah görüşeceğimizi söylüyorum.

"Kimdi o?" Sawyer meraklı bir şekilde sorar.

"Erkek arkadaşım. Buraya geliyor, o gelmeden gitsen iyi olur." Yüzümü asmamaya çalışıyorum ama sürekli gülüyorum. Sawyer hiç eğlenmeden bana bakıyor. "Sadece dalga geçiyordum, Mac'ti."

Homurdanıyor, "Öyle olduğunu biliyorum. Berbat bir yalancısın, bebeğim."

Hâlâ gülerken, seksi dudaklarına hızlıca bir öpücük konduruyorum. Bu küçük hareket yeşil gözlerindeki ateşi alevlendirdi.

"Neden hâlâ kıyafetlerinle ve battaniyelerin üzerindesin?" "Şu an için en iyisi bu, güven bana."

Aşağı baktığımda hâlâ kocaman bir ereksiyonu olduğunu görüyorum. Aniden kuruyan ağzımı ıslatmak için dudaklarımı yalıyorum. Acı dolu bir inilti çıkarıyor ve gözlerini kapatıyor. Elimini sert karnına götürüp gömleğinin altına sokmaya çalışıyorum ama bileğimi o kadar hızlı kavırıyor ki irkiliyorum.

"Hayır, Cupcake. Eğer şu anda ellerini bana yaklaştırırsan pantolonumun içine boşalırım."

Tartışmak için ağzımı açıyorum ama başını sallıyor. "Söylediğimde ciddiydim Grace, bu gece sadece senin içindi." Beni yaklaştırdı ve eğiliyor ve alnımdan öpüyor, "Uyu bebeğim."

Sert göğsüne kıvrılıp nefis kokusunu içime çekiyorum; huzur, güvenlik ve adını koymaktan biraz korktuğum başka bir duygunun içimi kaplamasına izin veriyorum.

Yirmi dakika sonra rahatlamış olmama rağmen kendimi hâlâ uyanık ve bu geceki olayları düşünürken buluyorum. Sawyer bütün zaman boyunca

hareketsizdi. Onun

Birkaç dakika önce nefes alış veriş derinleşmişti. Başımı kaldırdığımda gözlerinin kapalı ve yüzünün uykuyla yumuşamış olduğunu görüyorum. Tanrım, adam çok güzel.

Aşağı uzanıp aramızda duran telefonumu alıyorum ve Kayla ile Julia'ya bir grup mesajı gönderiyorum.

Ben: *Evet kızlar, sonunda oldu... allık*

AMAN TANRIM! Olamaz! Yaşasın!

KAPA ÇENENİ! SAWYER'LA MI YATTIN?

Ben: *Hayır! Bana sadece bir tane verdi... aslında iki tane. ;)*

WHOO HOO! Şu Sawyer denen çocuk! Gördün mü, sana o ukala ağzının işe yarayacağını söylemiştim. Bekle... Ağzını kullandı değil mi?

LOL! ?

Sessizce kıs kıs gülüyorum.

Ben: *Evet! Tekrar kızarıyor*

"Onlara parmaklarımı da kullandığımı söylemeyi unutma."

Sawyer'ın uyandığını fark ettiğimde irkiliyorum ve telefonumu yatağa fırlatıyorum.

"Aman Tanrım," diye inliyorum, yüzümü kapatıyorum. Utancıma gülüyor. "Uyanık ne halt ediyorsun? Seni uyurken gördüm!" Ellerime doğru mırıldanıyorum.

Kıkırdayarak beni kendine çekiyor ve seksi yüzünü boynuma gömüyor. "Hayır bebeğim, sadece dinleniyordum. Ama dinlenmediğime memnun olduğumu söylemeliyim. Zamanı geldiğinde onlara benim kocaman aletimi anlatman için sabırsızlanıyorum."

Tekrar inliyorum, bu da onu daha çok güldürüyor. Tekrar yan yatıyor ve beni vücuduna doğru çekiyor. Ona doğru kıvrıldığım da, ereksiyonu arkama çarpıyor ve kaçan küçük iniltiye engel olamıyorum. Şimdi inleme sırası onda: "Kes şu saçmalığı ve uyu!"

Nasıl başardım bilmiyorum ama çok geçmeden onun kollarında kendimden geçmişim.

CHAPTER 15

Sawyer

"Aman Tanrım Sawyer, ne kadar heyecan verici değil mi?" Uçağa binerken Grace ciyaklıyor.

Ona gülümsüyorum, "Evet bebeğim, gerçekten heyecan verici."

Aslında bunların hiçbirini heyecan verici bulmuyorum. Daha önce binlerce kez uçtum ve ailemi görmeyi dört gözle bekliyor olsam da lanet olası soğuk havayı dört gözle beklemiyorum. Ama Cupcake'imın bu kadar küçük bir şey için patlamasını izlemenin beni oldukça mutlu ettiğini inkar edemem. Sanki bir uçakta değil de aya giden bir uzay gemisindeymiş gibi şaşkınlıkla etrafına bakmasını izliyorum. Nereye gittiğine bile dikkat etmiyor ve neredeyse yoluna çıkan insanları buldozerle eziyor. Bizim koridordan geçerken kolundan tutup onu geri çekiyorum. "Bunlar bizim koltuklarımız, Cupcake."

"Özür dilerim," diye utanarak gülümsüyor.

Kıkırdayarak eğildim ve onun sevimli, seksi ağzına hızlı, sert bir öpücük kondurdum. Kısa tutuyorum, çünkü onun tatlı amını hissettiğim ve tattığım geceden beri kontrolümün sınırındayım. O zamandan beri etrafımızda büyük bir gerilim var ve artık kendimi tutamayacağım noktaya geliyorum.

Tanrım, onun tadını ve benim için nasıl parçalandığını düşündüğümde... Oh Tanrım, şimdi sertleşiyorum.

"Pencere kenarına oturabilir miyim yoksa sen mi istersin?"

Grace'in sorusu beni sapkın düşüncelerimden kopardı.

Kendine gel, Evans!

"Oraya oturabilirsin, Cupcake; bacak mesafesi için koridoru tercih ederim." "Teşekkürler," diye yanıtlıyor yine kocaman bir gülümsemeyle.

Sanırsınız ki ben sadece ona elmas falan verdi.

Koltuğa doğru ilerlerken gözlerim onun daracık, sikilebilir kışına takılıyor. Bugün çok güzel görünüyor, tamam, her gün, ama özellikle bugün.

Ona rahat giyinmesini söyledim, o da zayıf bacaklarını ve mükemmel poposunu saran yoga pantolonu giyerek bunu yaptı. Saçları kafasında dağınık bir şekilde toplanmış ve çok seksi görünüyor. Tek omzundan ince, koyu mor, uzun kollu kazak benzeri bir şey sarkıyor. Altın rengi, pürüzsüz, kusursuz tenini gösteriyor. Yalayıp tatmak istediğim bir ten... Siktir!

Sertleşmiş sikimi göze çarpmayacak şekilde ayarlıyorum. Grace bana bakıp heyecanla koltuğunda zıplıyor, şu anda aklımdan neler geçtiğine dair hiçbir fikri yok. Onun yanındaki koltuğa oturuyorum ve el bagajımızı önümdeki koltuğun altına yerleştiriyorum. Evet, bavulumuz. Onunla bagajımı paylaştığım için çok mutlu olduğum için kendimi korkak gibi hissediyorum. Ama bu hatun bana bunu yapıyor, daha önce hiç hissetmediğim şeyleri hissettiriyor.

Annem de bunu biliyor. Grace'i getireceğimi söylediğimde çok şaşırdı ama bir o kadar da heyecanlandı. Ona çok fazla bir şey söylemedim.

ama onu önemsemiğimi hemen anladı, özellikle de eve hiç kız getirmediğim için.

Diğer tarafa bakarak Grace'in her şeyi karıştırıp kontrol etmesini izliyorum. Pencereden dışarı bakıyor, televizyonuyla oynuyor ve sonra önündeki koltuğun arkasındaki kapakları açıp tüm broşürleri inceliyor.

Kaptan geliyor, kemerlerimizi bağlamamızı ve güvenlik videosunu izlememizi söylüyor. Grace hemen talimatları takip ediyor. Kimsenin dikkatini vermediği videoya gözlerini dikmiş bakıyor ve acil bir durum olması ihtimaline karşı talimatları izlerken yüzünün heyecandan korkuya dönüşmesini izliyorum.

"Her şey yolunda mı, Cupcake?"

Gözlerini kocaman açarak bana bakıyor ve başını sallıyor. Sinirli bir şekilde yutkunduğunu ve sonra emniyet kemerini sıkığını görüyorum.

Sırıtiyorum, "Endişelenme. Uçmak araba kullanmaktan daha güvenli. Her şey yoluna girecek."

Elimi kalçasına koyduktan sonra koltuğumda kayarak olabildiğince rahat etmeye çalışıyorum. Bu lanet şeyler 1.80 boyundaki adamlar için yapılmamış.

Uçak yavaşça pistten aşağı inmeye başlar. Grace dönüp pencereden dışarıyı izliyor. Pozisyonumuzu aldıktan sonra, pilot gaza basıp kalkış için hızlanmadan önce uçak ileri doğru yuvarlanıyor. Tekerlekler havalandığında, yerden havaya geçerken, türbülansa giriyoruz ve bu da Grace'i lanet olası uçurumun kenarına gönderiyor.

Nefes nefese kalıyor ve elini göğsüme vuruyor, tırnaklarını içime geçiriyor... Bundan sertleşmem sıkık bir şey mi?

Yüzü korkuyla soluyor. "Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım." "Bebegiim, sorun yok. Bu normal."

Ona yaklaşmak için hareket ediyorum ama tutuşu sıkılaşıyor.

"Kı mı ılda ma , Sawyer. Ciddiyim, kı pırdama, büyüksün, bir şeyleri berbat edebilirsin." Kıkırdıyorum, "Grace, gerçekten sorun yok." Elini göğsümden çekip

Eğildim ve dudaklarımı ince boğazında gezdirdim. Narin tenini öpüyor, yalıyor ve emiyorum. Anında rahatlıyor ve sikimin acı verici bir şekilde sertleşmesine neden olan baştan çıkarıcı bir inilti çıkarıyor.

Kahretsin! Onu sakinleştirmek istemiştim, öyle de yaptım ama şimdi ben de çok sinirliyim. "şimdi iyi misin, Cupcake?" Kulağına fısıldadım ve kulak memesini nazikçe emdim.

İnliyor ve sonra titriyor, "Bunu yapmaya devam edersen olacağı m."

Kıkırdıyorum ama hemen bir iniltiye dönüşüyor. Evet, bu bok artık bekleyemez. Kız kardeşime ana eve taşınması ve Grace ile benim misafirhaneyi almamıza izin vermesi için yalvarmamın nedenlerinden biri de bu. Çünkü onun seksi kı ı bu hafta sonu benim, her güzel santimi.

Grace

Sawyer'ın yeni kiraladığı devasa SUV ile havaalanından uzaklaşırken endişe ve heyecan sistemime hücum ediyor. Zirvelerinde kar olan güzel Rocky Dağları'na bakıyorum ama yerde hiç kar olmaması beni hayal kırıklığına uğratıyor. Ama parmaklarımı çapraz tutuyorum çünkü Sawyer bu hafta sonu kar yağma ihtimalinin yüksek olduğunu söylüyor. Yeterince soğuk olduğu kesin, diye düşünüyorum ceketimin fermuarını daha yukarı çekerken.

"Ailenin evi buradan ne kadar uzakta?"

"Yaklaşık kırk beş dakika. Aslında Denver'ın hemen dışındaki küçük bir kasabadanım; taşrada büyüdüm."

Ona gülümsüyorum, "Sen bir taşra çocuğu musun Evans? Bunu hiç tahmin etmezdim. Senin de kovboy şapkan var mı?" Kıs kıs gülerek sordum.

Sawyer eğlenmeden homurdanıyor, "O tür bir ülke değil, bebeğim. Göreceksin." Merakım tavan yaptı.

"Pekâlâ, bana tekrar aileden bahseder misin?" Hayatım boyunca insanlarla tanışırken hiç bu kadar gergin olmamıştım.

"Babamın kendi inşaat şirketi var ve annem de bir sürü hayır işi yapıyor. En küçük kız kardeşim Sam bu yıl mezun oluyor (aslında onur derecesiyle) ve ortanca kız kardeşim Jesse de senin yaşında, moda sektöründe çalışıyor. Kıyafet falan dikeyor, hatta kendi mağazası bile var." Hepsiyle gurur duyduğu belli oluyor.

"Gerçekten harika görünüyorlar, Sawyer. Umarım benden hoşlanırlar," diyorum gergin bir şekilde, tekrar pencereden dışarı bakarak.

Elimi tutup parmaklarını benimkilerle birleştirdiğinde ona dönüyorum. "Seni sevecekler bebeğim, tıpkı herkesin seninle tanıştığında yaptığı gibi. Sevmezlerse de kışlarına tekmeyi basacağım."

Kıkırdayarak gözlerimi deviriyorum, "Benden hoşlanmıyor diye birinin kışına tekmeyi basamazsın Sawyer."

"Yapamam. Cupcake'imın duygularını inciten herkesin kışına tekmeyi basarım."

Bu saçma ifadeye yine gülüyorum ama karnımdaki küçük taklayı da inkar edemiyorum. Böyle şeyler söylemesi gerçekten hoşuma gidiyor. Uzun zamandır hislerimi önemseyen biri olmamıştı ve bu gerçekten iyi hissettiriyor.

Şimdi onu izliyorum ve iri, zayıf vücudunun devasa SUV'u doldurma şeklini seksi buluyorum. Benim koltuğum tamamen öne doğru itilmişken, onunki tamamen

uzun bacaklarına uyum sağlamak için arkaya doğru. Üzerinde çok seksi duran siyah bir eşofman altı giyiyor. Kışlık Puma montuna bakıyorum ve onu ilk kez ceket giyerken gördüğümü fark ediyorum. Kirli sarı saçları siyah Hurley şapkasının yanından dışarıya doğru uzanıyor ve parmaklarımı saçlarında gezdirmek için kaşıdırıyor.

Eğilip şapkasını çıkardım. "Hey! Ne yapıyorsun be kadın?"

Kıkırdayarak ona doğru sürünüyorum ve bir kolumu boynuna doluyorum, diğer elimi de ipeksi, dağınık saç tellerinin arasına sokuyorum. Sürüşünü engellemek için kolumu görüş alanından uzak tutuyorum. Seksi yüzüne kocaman, gürültülü bir öpücük kondururken nefis erkeksi kokusu duyularıma nüfuz ediyor. Ağzım kulağına değene kadar burnumu yanağında gezdiriyorum,

"Beni de yanında getirdiğin için teşekkür ederim, Seksi Sawyer." Bu sözleri fısıldadıktan sonra, onun benimkine her zaman yaptığı gibi kulağına küçük bir çimdik atıyorum.

Boğazından alçak bir hırıltı yükseliyor ve sesi tam bacaklarımın arasına çarpıyor. İri ellerinden birini uzatıp kıcımı avuçluyor. "Bebeğim, bu kaltağı kenara çekip seni yolun kenarında tüm trafiğin göreceği şekilde becermeden önce o koltuğuna geri dönsen iyi edersin." Sesindeki gerginliğe gülüyorum, onu bu şekilde etkilemeyi seviyorum. Yine hırlıyor ama bu seferki biraz daha tehlikeli. "Çok ciddiym Grace, kendimi tutma gücüm kırılmak üzere."

Vay be.

"Tamam, sadece dalga geçiyordum, seni huysuz." Yanağına gürültülü bir öpücük daha kondurduktan sonra şapkasını yerine koyuyorum.

"Sikimi bu kadar sertleştirmenin komik bir tarafı yok, Cupcake." diye homurdanıyor. Sonra uzanıyor ve parmaklarını tekrar benimkilerle birleştiriyor. "Ama Grace," diyorum ona bakarak, "senin de boşalmana sevindim bebeğim." Sonra elimi ağzına götürüyor ve bileğimin iç kısmına bir öpücük konduruyor. Bu küçük jestle karışık sözleri kalbimi tamamen ısıtıyor.

"Ve bu hafta sonu o güzel kışın için büyük planlarım var."

Gözlerimi deviriyorum, "O koca ağzınla mükemmel bir romantik anı mahvetmek zorundaydın, değil mi Evans?"

"En iyi ağzımı kullanırım bebeğim, bunu biliyorsun," diyor bana göz kırparak.

Seksi herif!

Bu planlarının ne olduğunu bilmek istemediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Geçen gecedan beri büyük bir cinsel gerilim ikimizi de tüketiyor ve ben bizi bir sonraki adıma taşımaya fazlasıyla hazırım. Aramızdaki ilişkiyi resmiyete dökmek hakkında konuşmadık ama Sawyer'a daha önce başka bir erkeğe verdiğimden çok daha fazla değer vermeye başladım. Bu duygu beni biraz korkutsa da korkularımın yoluma çıkmasına izin vermeyeceğim. Bana sunacağı her şeyi kabulleneceğim, çünkü içimden bir ses asla başka birini onu önemseydiğim gibi önemsemeyeceğimi söylüyor.

Yolun geri kalanında rahat bir sessizlik içinde ilerliyoruz, kalbim daha hafif hissediyor. Büyük bir demir kapıya yanaştığımızda içimi bir şaşkınlık kaplıyor ama Sawyer eğilip bazı rakamları tuşladığında endişenin yerini hızla endişe alıyor.

"Sawyer, neredeyiz?"

Otomatik kapı açılıyor ve Sawyer endişemi daha da artıran bir ifadeyle bana bakıyor, "Ailemin evi."

Uzun, dolambaçlı bir araba yolundan aşağı doğru sürmeye başladı. Filmlerde görebileceğiniz türden bir yol, bizi şimdiye kadar gördüğüm en büyük, en güzel eve götürüyor. Hayır, ev değil, malikane.

"Sen zenginsin!" "Bunu bana neden söylemedin?" diye bağıriyorum, ona inanamayarak bakıyorum.

Gözlerini kısıyor, "Çünkü bu o kadar da önemli bir şey değil, işte bu yüzden."

Deli mi bu?

"Sadece para, Grace."

Ha! Onun için söylemesi kolay.

Devasa eve dönüp baktım. Tanrım, bu tam bir felaket olacak. Buraya sığmamın imkanı yok. Kalın bir şekilde yutkunuyorum ve kıyafetlerime bakıyorum.

"Sakın bu boku başlatma!" diye homurdanıyor.

Bakışlarım onun kızgın bakışlarına takılıyor ve kendi öfke patlamamı hissediyorum, "Bana söylemediğine inanamıyorum. Bu şekilde öğrenmeme izin verdiğine!"

"Çünkü bunu büyük bir mesele haline getireceğini biliyordum."

"Buraya uymuyorum Sawyer!" sesim acı ve hayal kırıklığıyla çatlıyor. "Siktir et! Sen benim olduğum yere aitsin."

Yüzümü başka tarafa çeviriyorum ve kaçan gözyaşını öfkeyle siliyorum. Sinirli bir şekilde nefesini üflüyor, "Hadi bebeğim, ağlama." Eğilerek beni tutuyor ve kucağına çekiyor, böylece sürücü koltuğunda ona binmiş oluyorum. Yüzümü kapatıp bakışlarımı kendi yüzüne çeviriyor: "Bu o kadar da önemli değil Grace. Evet, ailemin parası var ama babam tüm bunlara sahip olmak için kışını yırttı. Yakında göreceğin gibi onlar iyi insanlar ve seni sevecekler, söz veriyorum."

Başka tarafa bakıyorum, hala bu konuda emin değilim. Ben bir şey söylemeyince eğiliyor ve yanağıma yumuşak öpücükler kondurmaya başlıyor. Nefis dudaklarının dikkatimi dağıtmasına izin vermemeye çalışıyorum. "Bana söylemeliydin. Bu şekilde öğrenmemeliydim."

"Haklısın, özür dilerim. Gerçekten benimle gelmeni istedim ve bilseydin geleceğini düşünmemiştim."

Haklı, muhtemelen yapmazdım.

Ceketimin fermuarını açıyor, böylece ağzını boğazımdan içeri sokabiliyor. "Hadi bebeğim, beni affettiğini söyle." Kışımı kavrayıp beni ereksiyonuna yaklaştırdığında küçük bir inilti çıkarıyorum. İçimdeki donuk sızı kükreyerek canlanıyor.

Dudaklarını boynumda gezdirirken içimi çektim, "Seni affediyorum. Sadece benden bir şeyler saklama, bu doğru değil."

"Söz veriyorum, Cupcake, başka bir şey yok. Şimdi öpüşelim ve barışalım." Kıkırdarak kollarımı boynuna doladım ve sonra seksi ağzına saldırdım.

Sawyer kontrolümü çabucak bırakıyor ve beni açlıktan ölüyormuş gibi öpüyor. Lezzetli tadı duyularımı uyuştururken inliyorum. Dillerimiz mükemmel ve umutsuz bir ritimle birbirine kayıyor. Bir elini gömleğimin altından geçirip kaburgalarımaya doğru kaydırırken içimde bir beklenti uğulduyor. Tam kendimi kaptırmış, kıyafetlerimi yırtıp atmaya başlayacakken, büyük bir gürültü beni sisten uyandırıyor.

Ciyaklayarak Sawyer'ın üzerinden uçup yolcu koltuğuna geri döndüm. Kafamı çevirdiğimde kız kardeşlerinden biri olduğunu tahmin ettiğim bir kızın yüzünü cama yapıştırdığını görüyorum. "Orada ne yapıyorsun, ağabey?"

Şu anda inanılmaz derecede utanmış olsam da cama yapışmış gülünç suratıma gülmekten kendimi alamıyorum.

"Aman Tanrım!" Sawyer kız kardeşine pencereden bakarken hararetle haykırır. Kız ona tatlı bir gülümseme verir ve parmaklarını sallar.

Bu beni daha çok güldürüyor. Hayal kırıklığına uğramış bir nefes verdi ve bana baktı, "Pekâlâ, hadi şu lanet işi bitirelim de o güzel kıcını tek başıma alayım." Göz kırıyor ve bana o külot düşüren sırtışlarından birini yapıyor.

Ben de gülümsüyorum ama penceremden dışarı bakıp ailesinin devasa ön merdivenlerde durduğunu görünce gülümsemem çabucak kayboluyor.

Tanrım, bizi öpüşürken gördüler mi? Olamaz, benim beş para etmez bir fahişe olduğumu düşünecekler! Sawyer'ın kendi tarafına geçmesini ve kız kardeşinin ona saldırmasını izliyorum. Kollarını onun boynuna doluyor ve yanağından öpüyor.

"Bunu yapabilirsin Grace. Kendini topla," diye mırıldanıyorum nefesimin altında.

Kapımı açacak kadar cesaretimi topladığımda Sawyer çoktan gelmiş, bana yardım ediyordu. Soğuk, nemli, titreyen elimi büyük, sıcak elinin içine alıyor ve beni yanında tutuyor.

"Grace, bu sinir bozucu bücür benim en küçük kardeşim Sam," diyerek sözümüzü kesen kızla tanıştırıyor beni. Tıpkı Sawyer gibi güzel bir kız. Uzun sarı saçları, ondan daha açık yeşil gözleri ve porselen gibi görünen kusursuz bir cildi var.

Bana ışıltılı bir gülümseme veriyor ve sonra beni sarıp sarmalayıp şaşırtıyor. "Tanıştığımıza memnun oldum. Böldüğüm için özür dilerim ama kardeşimin gelmesini sabırsızlıkla bekliyordum."

Ben de ona sarıldım. "Önemli değil. Bir şeyleri bölmek zorunda kaldığın için üzgünüm," diye cevap veriyorum öfkeyle kızarak.

Arkasına yaslanıp hala o ışıltılı gülümsemesiyle bana bakıyor. "Çok tatlısın. Aksanına bayıldım."

Aksan mı?

Bunu daha fazla düşünmeden ön merdivenlerden yüksek sesli bir çığlık geliyor ve başka bir güzel sarışın koşarak merdivenlerden iniyor ve kendini Sawyer'a fırlatıyor. Sawyer'a sarılıp yanağından öptükten sonra onu kafasından kavırıyor ya da en azından öyle yapmaya çalışıyor ama Sawyer hemen onu baş aşağı fırlatıyor. "İndir beni, seni vahşi!" diye şakacı bir şekilde ona vurur.

Sawyer onu baş aşağı asılı tutuyor ve bana dönüyor, "Bu da kız kardeşim Jesse. Kendini sert sanıyor, ben de sürekli ona yanıldığını kanıtlamak zorunda kalıyorum."

Jesse baş aşağı asılı dururken bana elini uzattı, "Merhaba Grace, tanıştığımıza memnun oldum."

Elini tutuyorum, "Merhaba, ben de tanıştığımıza memnun oldum."

Gülümser ve sonra Sawyer'a bakar. "Çok güzel bir kız. Çirkin suratınla onun gibi birini nasıl buldun?"

Ben gülüyorum ama Sawyer hiç eğlenmeden homurdanıyor. Sam onlara doğru yürüyor ve Jesse'nin poposuna yüksek sesle bir şaplak atıyor. "Hey!"

diye bağılıyor, Sam'e tokat atıyor. Sonra Sawyer'a tokat atıyor. "Pekâlâ, şimdi beni kaldırım, bütün kan başıma hücum ediyor." Sawyer ona muzipçe

gülümser ve başını sallar. Jesse gözlerini kısar, "Eğer kalkmama izin vermezsen Grace'e her şeyi anlatmak zorunda kalacağım.

On yaşındayken ağladığın zaman çünkü..."

Sawyer onu ayağa kaldırıp eliyle ağzını kapatınca sözleri birden kesiliyor. Bakışları karşısında sorgulayıcı bir kaş kaldırıyorum. "Yalan söylüyor."

"Sawyer Evans, konuşmana dikkat et!"

Bakışlarım merdivenlerden inen sarışın güzel bir kadına takılıyor. Az önce Sawyer'ı küfrettiği için azarlamış olsa da, bir insanda gördüğüm en nazik gülümsemeye sahip. Bu öyle bir gülümseme ki, anında siz de gülümsüyor ve onun inanılmaz tatlı bir kadın olduğunu anlıyorsunuz.

Sawyer'a yaklaşırken ela gözleri sevgi doluydu. "İşte benim oğlum." Ayağa kalkarak Sawyer'ın yüzünü kavriyor, onun eğilmesini sağlıyor ve sonra yüzünün her yerine öpücükler kondurmaya başlıyor. "Seni" *öpüyorum* "çok" *öpüyorum* "özledim" *öpüyorum* "çok" *öpüyorum* "çok" *öpüyorum*.

Jesse gözlerini devirerek bana fısıldıyor: "Tam bir ana kuzusu."

"Hey, anne," diye mırıldanıyor Sawyer, utanarak.

Sawyer'ı öpücük yağmuruna tutmayı bitirdikten sonra nazik gülümsemesini bana çeviriyor, "Ve sen de Grace olmalısın."

Ona titrek bir gülümseme vererek başımı sallıyorum ve elimi uzatıyorum, ama elimi tutmak yerine beni sıcak ve nazik bir şekilde kucaklıyor. "Ben Catherine. Bu hafta sonu bize katılacağın için çok mutluyum."

"Size teşekkür etmek istiyorum. Beni kabul etmeniz çok güzel," diye cevap veriyorum ve ona tekrar sarılıyorum.

Geri adım atıyor ama ellerini omuzlarımda tutuyor ve bana sıcak bir şekilde gülümsemeye devam ediyor. "Çok güzelsin."

"Ah, teşekkürler," derken yüzümün öfkeyle kızardığını hissediyorum. Sawyer'a baktığımda bana sırttığını görüyorum. Göz göze geldiğimizde bana 'sana söylemişim' der gibi bakarak göz kırpmıyor.

Birkaç dakika önce sırf paraları yüzünden bu iyi insanları ne kadar yargıladığımı fark ettiğimde suçluluk ve utanç duyuyorum. Onların gösterişli ve süslü giysiler içinde olmalarını beklerdim. Catherine Evans'ın gösteriş yapacak vücudu ve parası olmasına rağmen, o bunu yapmıyor. Onun yerine bir kot pantolon ve yumuşak pembe, uzun, ince bir kaşmir kazak giymiş, sade ama güzel görünüyor.

"Güzel değil mi John?" diyerek düşüncelerimi yarıda kesti.

Arkasına baktığımda uzun boylu, çok çekici bir adamın merdivenlerden bize doğru geldiğini görüyorum. Neredeyse Sawyer kadar uzun ve aynı zayıf, kaslı yapıya sahip. Bir tutam kirli sarı saçı ve koyu yeşil gözleriyle Sawyer'ın babasının tıpatıp aynısı olduğuna şüphe yok.

Yüce T a n r ı m , hayatımda daha iyi görünen bir aile görmedim. Sawyer'ın babası yaklaşırken tanıdık bir gülümseme takınır.

Evet, baba oğul gibi.

"Kesinlikle öyle; tanıştığınıza memnun oldum Grace. Bu hafta sonu bize katılabildiğine sevindim," diyor nazıkçe ve elini tutmam için uzatıyor, ben de tutuyorum. Sonra eğilip beni yanağımdan öpüyor.

"Beni ağırladığınız için teşekkürler Bay Evans."

Sırtışı tam bir gülümsemeye dönüşüyor, "Bana John diyebilirsin, tatlım." Ben de gülümseyip başımı sallıyorum, "Tamam. Teşekkür ederim, John."

John Sawyer'a doğru döndüğünde, buraya geldiğimizden beri bizi saran sıcak sevgi dolu nostalji yerini gerilime bırakıyor.

İkisi de garip bir şekilde birbirlerine bakarlar. "Sawyer," diye başıyla onaylıyor babası.

Sawyer jeste karşılık verir, "Baba."

Catherine'in gözlerini hüznün doldurur ve kızlar rahatsız bir şekilde yer değiştirir. Sawyer'ın bana babasıyla artık geçinemediklerini söylediğini unutmuşum. Kalbim kırılıyor, çünkü Sawyer'ın gözleri sönmüş olsa da, gözlerinde hâlâ acıyı görebiliyorum.

Catherine boğazını temizler ve rahat bir gülümseme takınmaya çalışır: "Neden içeri girmiyoruz? Ben yemeğe bağlamadan önce bir Çeyler içip sohbet edebiliriz." Sawyer'ın kiraladığı cipi işaret ederek, "Bavullarınızı getirmek ister misiniz?" diye sorar.

Jesse, Sawyer bir şey söyleyemeden araya girerek, "Onlar için misafirhaneden vazgeçiyorum ve ana evde kalıyorum," diyor.

İçimde suçluluk duygusu kabarıyor. "Yerinden vazgeçmene gerek yok. Her yerde uyuyabilirim. Gerçekten ben..."

Sawyer sözümü keserek, "Hayır! Jesse ana evde uyumakta bir sakınca görmüyor," diye cevap veriyor.

Ona kuşkuyla bakıyorum. "Kız kardeşini evinden kovmamalısın. Bu düpedüz kabalık. Dediğim gibi, istediğim yerde uyuyabilirim."

"Misafirhaneyi alıyoruz!" diye karşılık veriyor daha fazla tartışmaya yer vermeyen bir ses tonuyla.

Gözlerimi kısıyorum ama cevap veremedim kıs kıs gülmeler dikkatimi Sawyer'dan uzaklaştırıyor. Annesi ve kız kardeşlerinin bizi eğlenerek izlediklerini görüyorum. Onların önünde tartıştığımızı fark ettiğimde utançtan kıpkırmızı oluyorum.

Jesse kolunu bana doladı ve bizi ana eve doğru götürmeye başladı.
"Grace, içimde seninle çok iyi anlaşıcağımıza dair bir his var."

Sawyer'ın ailesiyle harika bir ziyaret gerçekleştirdim ve onları tanımayı çok sevdim. Muhtemelen şimdiye kadar tanıdığım en nazik insanlar. Onlarla tanışmak konusunda ne kadar endişelendiğim için hâlâ kendimi suçlu hissediyorum. Harika olacaklarını bilmeliydim, çünkü Sawyer'a bakın.

Birkaç günlüğüne de olsa ona kavuştukları için ne kadar mutlu olduklarını anlayabiliyorsunuz. Bu ailenin ne kadar yakın olduğunu ve birbirlerini ne kadar çok sevdiklerini görmek kalbimi ısıtıyor. Sawyer ve kız kardeşleri sürekli birbirleriyle dalga geçip şakalaşıyorlar ama o iki kız Sawyer'a sanki süpermenmiş gibi bakıyorlar. Onları izlerken kalbimin biraz ağırlaştığı zamanlar oldu, bu bana annemi özletti. Ailemiz küçük olabilirdi ama sevgimiz ve mutluluğumuz tarihteki en büyük aileyle boy ölçüşebilirdi.

Sawyer ve babası arasındaki gerginlik devam ediyordu; bunun ailenin geri kalanını üzdüğünü söyleyebilirdiniz. John'u tanıdıkça, Sawyer ve babasının tek benzerliklerinin dış görünüşleri olmadığına şüphe kalmadı. Hemen hemen aynı tavırlara ve kişiliklere sahipler.

Ziyaretimizden sonra Sawyer valizlerimizi misafirhaneye götürdü. Beni de yanında götürmeye çalışmıştı ama annesi onunla kalıp akşam yemeğine başlarken ziyaretimize devam etmek isteyip istemediğimi sordu. Tabii ki kabul ettim, bu da Sawyer'ı huysuz biri haline getirmişti. Bunun üzerine annesi onun yanağını okşadı ve surat asmayı bırakmasını, çünkü bunun hiç de çekici olmadığını söyledi.

Elimde olmadan kıs kıs güldüm, bu da onun suratını bana çevirdi.

Catherine bana bir kadeh şarap uzattı, "Al tatlım, bunu al ve otur."

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

Başını sallar, "Hayır, hayır. Sadece arkadaşlığını istiyorum, başka bir şey değil.

Hadi, oturun."

Tüm evimin sığabileceği devasa mutfağın ortasında yer alan adaya oturuyorum. Gördüğüm en rüya mutfaklardan biriydi: geniş, açık, havadar, tonlarca tezgah ve dolap alanı, üç fırın... burada bir turta partisi verebilirdim.

"Sawyer bana inanılmaz turtalar yapıp pişirdiğinizi söyledi. Ne tür turtalar yapıyorsun?" diye sorarak düşüncelerimi dile getiriyor.

"Kahvaltı, öğle yemeği, akşam yemeği ve tatlı turtalarına kadar her şeyi yapıyorum. Ne kadar inanılmaz olduklarını bilmiyorum ama insanlar onları gerçekten seviyor gibi görünüyor. Annem hiç kimsenin yapamayacağı kadar iyi turta yapar. Yaptıklarımın çoğu onun tarifleri; sadece birkaçını ben yarattım."

Annem hakkında bu kadar kolay konuştuğumu fark ettiğimde bir an için afalladım. Bu hiç olmayan bir şey. Onun hakkında konuşmak hâlâ çok acı veriyor, ama Catherine'le onun hakkında bir şeyler paylaşmakta bir sakınca görmüyorum.

Bu düşünce onun ne kadar bildiğini merak etmeme neden oluyor. Cevabımı birkaç saniye sonra bana hüzünle gülümseyip elimi kendi eliyle kapattığında alıyorum. "Annene olanları duyduğuma gerçekten çok üzüldüm Grace. Senin kadar tatlı biriye, olağanüstü bir kadın olduğunu tahmin ediyorum."

İltifatı boğazımı tıkayan duygulara neden oldu. "Teşekkür ederim. Evet, harikaydı. Onu çok özledim," diye acı içinde boğuluyorum.

Catherine'in yüzü daha ciddi bir hal alıyor, "Oğlumun şu anda senin için burada olmasına sevindim. Sana çok iyi bakacağını biliyorum."

Boğazımı temizliyorum, "Sawyer'ın gerçekten harika bir insan olduğunu düşünüyorum ve onunla tanıştığım memnunum. Benim için çok şey ifade etmeye başladı," diye itiraf ediyorum gergin bir şekilde. Onu ne kadar takdir ettiğimi bilmesini istiyorum. Sawyer belli ki ona çok şey anlatmış ve benim için yaptığı her şeyi takdir etmediğimi düşünmesini istemiyorum.

Bana parlak bir gülümseme veriyor, "Bunu duyduğuma sevindim Grace. Evet, o iyi bir adam... büyük bir egosu var."

"Evet öyle," diye kıkırdayarak kabul ediyorum.

"Bunu dürüstçe söylüyor, söz veriyorum, babasından almış." Birkaç saniyelik sessizlikten sonra eğiliyor ve yüzümü şefkatle okşuyor. "Ama sana söz veriyorum, onun kalbi çok daha büyük." derken sıcak ela gözlerinde samimiyet parlıyor.

Gülümsüyorum, "Bunu ben de biliyorum."

Eğilip alnıma öyle bir öpücük konduruyor ki neredeyse gözyaşlarına boğulacağım. Geri çekildikten sonra, "İhtiyacı olduğunda onu bir çentik aşağı çekmek için iznim var" diyerek havayı hafifletiyor. Ve sanırım buna çok ihtiyacı var."

Gülüyorum, "Deniyorum ama bazen inatçı olabiliyor."

Kıs kıs gülüyor, "Yine babasından almış." Gülümsemesi hüzne dönüşür ve başka bir şey söylemeye başlar ama Sawyer içeri girince sözü kesilir.

Kalbim küt küt atıyor ve gözlerim onun her bir seksi santimini içine çekiyor. Zayıf kalçalarından baştan çıkarıcı bir şekilde sarkan bol, soluk bir kot pantolon ve inanılmaz zayıf, kaslı vücuduna uzanan, yeşil gözlerini tamamlayan yeşil bir Bench gömlek giymiş.

"Hoşuna giden bir şey gördün mü, Cupcake?"

Bakışlarım ona kayıyor ve onu süzerken yakalandığımı fark ettiğimde kıpkırmızı kesiliyorum, özellikle de annesinin önünde.

Kendini beğenmiş bakışları karşısında gözlerimi kısıyorum, "Rüyada görürsün Evans. Sadece pantolonundaki küçük bir kir izini fark ettim, hepsi bu. Cidden, o koca kafanın bu devasa mutfağa sığabilmesine bile şaşıyorum."

Annesi gülüyor, "O bir kız."

Sawyer sırtarak bana doğru yürüyor ve yanağıma sert bir öpücük konduruyor. "Sorun değil bebeğim, ben de sana bakıyorum." Gözlerimi deviriyorum ve onu şakacı bir şekilde itiyorum.

Neyse ki konuyu değiştiriyor, "Siz hanımlar neden bahsediyorsunuz?" Parmaklarını annesinin karıştırdığı kâseye sokmak için uzanıyor.

Elini tokatlayarak kaseyi ondan uzaklaştırıyor. "Grace'in turtaları hakkında konuşuyorduk."

"Turtalarıyla mı övünüyorsun, Cupcake? Bir de bana büyük bir kafam olduğunu söylüyorsun."

Onu tekrar ittim, "Övünmüyordum. Onları gündeme getiren annendi. Övünen senmişsin gibi görünüyor, ama bu sefer şaşırtıcı bir şekilde kendinle ilgili değildi."

Kıkırdıyor, "Elimde değil, Cupcake. Övünecek çok şey var." Gözlerimi deviriyorum. "Lafı açılmışken, az önce bir arkadaşımın mesaj geldi ve bu akşam onlarla hokey oynayıp oynayamayacağımı sordu. Ne dersin?"

"Oh, elbette, devam et. Ben burada takılacağım."

Sawyer kaşlarını çatıyor, "Ne? Hayır, sen de gelmek zorundasın, yoksa gitmem." "Oh, gelmemi mi istiyorsun?"

"Tabii ki var," bana aptalmışım gibi bakıyor, "ve inan bana bebeğim, beni iş başında görmeyi kaçırmak istemeyeceksin."

Başımı sallıyorum ama dudaklarımda bir gülümseme belirliyor, "Pekâlâ, gelip senin gösterini izleyeceğim."

Küstahça sırtıyor, "Güzel. Jesse de gelecek ve seninle oturacak, sonra da erkek arkadaşıyla gidecek. O da takımda oynuyor."

Annesine bakıyor, "Hokey malzemelerim nerede?"

Omuz silkti, "Bunu babana sorman gerekecek." Catherine'in yüzündeki ifadeye bakılırsa tam olarak nerede olduğunu biliyor ama Sawyer'ın babasıyla konuşmasını istiyor.

Sawyer ise bu konuda pek heyecanlı görünmüyor.

Akşam yemeği en hafif tabirle rahatsız edici. Herkes öyle değilmiş gibi davranmaya çalışıyor ama Sawyer ve babası arasındaki gerginliği inkar etmek mümkün değil. Sawyer ona ekipmanlarının nerede olduğunu sorduğunda her ne olduysa, ikisi de kötü bir ruh hali içinde. En azından Sawyer bunu belli etmemeye çalışıyor.

"Açıkçası Tommy'nin bu gece onlarla oynamanı istemesine şaşırmadım," diye söze başladı Jesse, "geçen gün sırf beni rahatsız etmek için dükkâna geldi. Ona birkaç günlüğüne eve geleceğini söylediğimde, bu gece en büyük rakiplerini yenmek için sana ihtiyacı olduğunu anlatmaya başladı."

Sawyer bana küstahça sırtıyor, "Gördün mü bebeğim, sana söylüyorum. Beni iş başında görene kadar bekle. Ben buralarda bir efsaneyim."

Sawyer'a bir çentik atmak üzereydim ki John yüksek bir homurtuyla araya girdi, Sawyer gerildi ve masa sessizliğe gömüldü.

Sawyer öfkeyle babasına bakıyor. Masanın altından elini tutuyorum ve olaylar daha da büyümeden öfkesini yatıştırmak için elimden geleni yapıyorum.

daha garip.

Neyse ki Jesse araya giriyor, "Grace, yemekten sonra birlikte hazırlanabiliriz. Sana tasarladığım kıyafetlerden bazılarını göstermek isterim."

Gülümseyerek tam cevap vermek üzereydim ki Sawyer araya girdi, "Söylemek istediğin bir şey mi var baba?"

Sawyer'ın sesindeki öfke kalbimin endişeyle hızlanmasına neden oluyor. John şimdi Sawyer'a aynı öfkeyle baktığında daha da hızlı atıyor.

"John," der Catherine uyarırcasına.

"Hayır anne, bırak ne söylemesi gerekiyorsa söylesin. Belki içini dökerse hepimiz hayatımıza devam edebiliriz."

"Sawyer, ağzından çıkana dikkat et!" Catherine azarlar. "Hadi ihtiyar, çıkar ağzındaki baklayı."

"Benim lanet sorunumun ne olduğunu bilmek ister misin?" Tanrım, bu çok kötü olacak.

"Baba, söz vermiştin," diye araya giriyor Sam, sinirli bir şekilde. "Evet, gerçekten bilmek i s t i y o r u m ."

"Sawyer!" Catherine yine onun dilini azarlar.

"Sana lanet olası sorunumun ne olduğunu söyleyeyim. Benim sorunum senin haklı olman; gerçekten iyiydin. "İyiydin" önemli bir kelime evlat. Sen bir efsane değilsin, olabilirdin ama gittin ve her şeyi bir kenara attın. Hepsi olmak için... olmak için..."

"Bir kahraman olmak için," kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan uçup gidiyor.

Masa sessizleşiyor ve tüm gözler bana çevriliyor.

Tanrım, Grace, ne yaptın sen?

Lanet olsun, şimdi duramam. Boğazımı usulca temizleyerek tabağıma bakıyorum, "Sizi bilmem ama benim için ülkesi için savaşan ve hayat kurtaran bir adam olmak, bir efsane olmaktan çok daha asil ve önemli."

Başımı kaldıracak kadar cesur hissettiğimde, herkesin hâlâ bana baktığını görüyorum. Catherine yüzünde neredeyse hüzünlü bir gülümsemeye bana bakıyor, iki kız kardeşi de aynı gülümsemeye sahip. Sawyer çözemediğim bir ifadeyle beni izliyor ve John... ona bakmaktan biraz korkuyorum, o yüzden bakmıyorum.

Kimse bir şey söylemeyince gergin bir şekilde yer değiştiriyorum. "Efsanelere ya da hokey oyuncularına saygısızlık etmek istemem. Eminim hepsi de iyi niyetlidir."

Sawyer kıkırdayarak sessizliği bozuyor. Beni yanağımdan öpüyor ve sonra kolunu bana doluyor, "Duydun mu ihtiyar? Ben lanet bir kahramanım."

"Sawyer Evans, yemin ederim ağzından bir kez daha F-Bombası çıkarsa boğazına bir kalıp sabun tıkarım."

Gülmemek için kendimi inanılmaz derecede zor tutuyorum ama aklıma gelen görüntü beni serbest bırakıyor. Neyse ki kız kardeşleri de gülüyor. Sawyer bir özür mırıldanıyor ve sonra konuşma garip bir şekilde yeniden başlıyor, herkes odadaki büyük fili görmezden geliyor.

Parmaklarımız hâlâ masanın altında birbirine bağlı, Sawyer elimi sıktağında ona bakıyorum ve bana bakışı nefesimi kesiyor. Yine ifadesini çözemiyorum ama kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor. Ve bunu içten bir gülümsemeye karıştırdığında, bana böyle bakmaya devam etmesi için her şeyi yapabileceğimi biliyorum.

Bu adam söz konusu olduğunda başım çok ama çok ciddi belada.

CHAPTER 16

Grace

Yemekten sonra Jesse'yi üst katta, kıyafetleri üzerinde çalışmak için kullandığı tasarım odasına kadar takip ediyorum. Uydurma kanepeyi fark ediyorum ve misafirhanesinden vazgeçtiğinden beri burada uyuyor olması gerektiğini anlıyorum. Bu da beni tekrar suçlu hissettiriyor. Giysi rafları ve rafları hayret verici. Kendimi bir odadan ziyade bir mağazadaymışım gibi hissediyorum.

"Vay canına, Jesse. Bunlar gerçekten harika. Bunları kendin tasarladığına inanamıyorum" diyorum, asılı olan her bir parçayı gözden geçirirken.

Övgülerim karşısında gülümsüyor. "Teşekkür ederim. Bunu yapmayı gerçekten seviyorum. Her zaman modaya ilgi duymuşumdur... Bu gece benim bebeğim olmak ve seni giydirmeme izin vermek ister misin?"

Sam içeri giriyor ve inliyor, "Olamaz! Yerinde olsam kaçardım Grace." Jesse ona şakacı bir şekilde vurur.

"Sadece bir hokey maçına gidiyoruz. Çok süslü giyinmeme gerek yok... Sanmıyorum."

Jesse gülerek, "Seni baloya gidiyormuşsun gibi giydirmeyeceğim. Sıcak ve modaya uygun bir şey olacak, tamamen rahat, söz veriyorum."

Omuz silkiyorum, "Tamam o zaman, sakıncası olmadığına eminsen."

"Hiç de değil. Eğlenceli olacak. Sana gösteriş yapabileceğin yeni bir şey vereceğim." Bana göz kırptı ve raflardan kıyafetler almaya başladı.

Şimdi Sam'e dönüyorum ve onun beni eğlenen bir gülümsemeye izlediğini görüyorum. "Kardeşim senden çok hoşlanıyor," diyerek beni hazırlıksız yakalıyor.

"Ben de ondan çok hoşlanıyorum."

Başını sallıyor, "Hayır, yani senden gerçekten ama gerçekten hoşlanıyor. Bunu söyleyebilirim. Yani eve getirdiği ilk kız sen olduğun için zaten hoşlandığını anlamıştım. Ama bu kadar aşık olduğunu fark etmemiştim."

"Sawyer eve hiç başka bir kız arkadaş getirmedi mi?" Şok içinde sordum.

Jesse homurdanıyor, "Kız arkadaş mı? Daha önce hiç sevgilisi olmamıştı, eve nasıl bir tane getirebilir ki? Anlarsınız ya, ağabeyim ilişki kuracak tipte biri değildi."

Onu anladım. Ve bu gerçek karşısında mest mi oldum yoksa rahatsız mı oldum emin değildim. Acaba aramızdaki şeyleri çok mu abartıyorum diye düşündüm. Belki de hala bir ilişki aramıyordur ve bu onun için sadece geçicidir? Bu düşünce midemi korkuyla bulandırıyor.

"Jesse bana bir çift kalın, polar astarlı siyah tayt ve güzel bir kiraz kırmızısı, uzun kollu, kaşmir kazak verdi.

Elindeki soyunma perdesinin arkasına geçip soyunmaya başlıyorum. "Ayakların kaç numara?"

"Normalde yedi buçuk."

"Mükemmel." Parlak bir şekilde gülümsüyor ve misafirhaneden getirdiği birkaç bavulu karıştırıyor. "İşte, bu seksi kötü çocukları

onunla birlikte." Bana bir çift siyah deri çizme uzatıyor, neyse ki topuksuz.

"Eşyalarınızı benimle paylaştığınız için çok teşekkür ederim."

"Sorun değil. Kız kardeşime katılıyorum, Sawyer senden çok hoşlanıyor. Seni buralarda göreceğimize dair içimde bir his var."

Onun bu yorumu midemi umutla doldurdu. "Umarım öyledir. Bence ailen gerçekten harika."

"Dürüst olmak gerekirse, kardeşimin değer verdiği birini bulmasına sevindim, özellikle de senin gibi birini. Onunla da ilgileneceğini bildiğim biri. Kibirli ve sert biri olabilir ama Irak'ta onun ve arkadaşlarının başına gelenlerin vücudundan çok daha fazla yara izi bıraktığını biliyorum."

Acı ve hüznün her iki kızın da yüzünü kaplıyor. Sawyers'ın sırtındaki yara izlerini hatırlayınca benim de boğazım düğümleniyor. Kalın bir şekilde yutkunuyorum, "Ona iyi bakacağım. Söz veriyorum."

Jesse tekrar gülümser, "Biliyorum. Akşam yemeğinde babamın önünü kestiğinde gördüm. Bu arada harikaydı. Göründüğünden daha cesursun, hakkını vermeliyim."

Bunun bir iltifat olup olmadığından emin değilim.

"Cade nasıl?" Bakışlarım Sam'e kayıyor, sorusu karşısında şaşırıyorum. Omuz silkiyor, "Sadece bir ailesi olmadığını biliyorum ve annem onu bu ailenin bir parçası yapmak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın, bize bile bağlanmasına izin vermiyor."

"Nedenmiş o?" Merakla sordum.

Jesse şöyle yanıtlıyor: "Cade'in en hafif tabirle gerçekten zor bir hayatı oldu. On beş yaşındayken küçük kız kardeşini çok trajik bir şekilde kaybetti. Benim haddime olmadığı için detayları Sawyer'ın anlatmasına izin vereceğim. Ama kötü olduğunu söylediğimde, korkunç olduğunu kastediyorum."

Bunu duyunca yüreğim parçalanıyor ve bana kendisinin söylemek istememesini anlayışla karşılayarak başımı sallıyorum. Sam'in asıl sorusuna cevap veriyorum. "Durumu iyi gibi görünüyor. Onu o kadar iyi tanımıyorum. Sessizdir ve çoğu zaman içine kapanıktır. Onunla ilk tanıştığımda seksi poposu ödümü koparmıştı." Her iki kız da kıkırdıyor. "Ama insanların görmesine izin verdiğinden daha fazlası olduğunu biliyorum. Bana karşı gerçekten nazik olduğu anlar oldu." Onlara, ağabeylerinin düşmanımı kapıya dayayıp becerdiğini duyduğum geceyi anlatmaktan vazgeçiyorum.

"Evet olabilir. Aşağıda bir yerde, sadece derinlere gömülü ve kilitli." Jesse üzgün bir şekilde durakladıktan sonra tekrar parladı, "Pekâlâ, o güzel kışını buraya getir de eserimi görelim."

Gülerek giyinme duvarının arkasından çıkıyorum; Jesse ve Sam ılık çalıyor. Boy aynasına doğru ilerliyorum ve gördüklerim hoşuma gidiyor. Jesse haklıydı; modaaya uygun, sıcak ve rahat görünüyorum. Daha önce hiç böyle çizme giymemiştim ama bana dağcı çizmelerimi hatırlatıyor... Onları seviyorum.

"Bu botlar çok seksi!" Sam öyle diyor.

"Evet öyle. Kıyafetlerini ödünç almama izin verdiğin için teşekkürler Jesse." Beni başından savdı, "Onlar sende kalabilir. Botlar değil tabii ki, çünkü onlar benim gurur ve neşe kaynağım, ama kıyafetler sizde kalabilir."

"Oh, emin misin? Onlara zarar falan vermeyeceğim, iyi durumda geri vereceğim."

Kıkırdıyor, "Almayacağını biliyorum. Onları sana veriyorum çünkü onlara sahip olmanı istiyorum. Sana çok yakışıyorlar. Sadece bunları nereden aldığını herkese söylemeyi unutma."

Ona sarıldım. "Sarılacağım, tekrar teşekkür ederim."

"Rica ederim. Şimdi makyajını tazeleyelim ve gitmeye hazır olalım."

Makyaj çantasını aldı ve yirmi dakika sonra başka bir kreasyon yaptı, bu sefer yüzüme. Makyajımın doğal ama yine de güzel görünmesini sağladı. Kıyafetimle harika uyum sağladı ve söylemeliyim ki bu moda işinde gerçek bir becerisi var.

"Yakınlarda kullanabileceğim bir banyo var mı?" diye sordum. Sam sol tarafı işaret ediyor, "Sağdan üçüncü kapı."

"Teşekkürler, hemen döneceğim." Dışarı çıktım ve uzun koridorda ilerlemeye başladım. Büyük otellerde görebileceğiniz türden bir koridor. Yol boyunca sade ama güzel dekoru gözümün önüne getiriyorum. Önünden geçtiğim ilk kapı yarı açık ve John'un masasının başında, planlara benzeyen şeylerin üzerine eğilmiş olduğunu görüyorum.

Sadece bir saniye tereddüt ettikten sonra derin bir nefes alıyorum ve yavaşça kapıyı çalıyorum.

Başını kaldırıyor, karşısındakinin ben olduğumu görünce gözlerinde şaşkınlık parlıyor. "Grace."

"Merhaba Bay Evans," diye başımı sallıyorum, "yani John. Bir dakikanız var mı?"

"Evet, elbette, içeri gel." Kapıdan içeri girdiğimde kıyafetime bakıyor ve gülümsüyor. "Görüyorum ki kızım giyinme oyunu oynamak için seni ele geçirmiş."

Gülüyorum ama gergin bir sesle, "Evet, çok nazik bir davranıştı. Yaptığı işte çok iyi olduğu kesin." "Evet öyle," diyor sevgi ve gururla.

Beklentiyle bana bakarken ortalık sessizleşti, "Her neyse, ben... Ben sadece yemek masasında sizi rahatsız ettiğim için üzgün olduğumu söylemek istedim. Saygısızlık etmek istememiştim."

Başını sallar, "Üzülme, saygısızlık etmek istemediğini biliyorum. Üzgün olması gereken biri varsa o da benim. Belli ki oğlumla aramızda bazı sorunlar var ve bu konu yemek masasında bu şekilde açılmamalıydı. O yüzden özür dilemene gerek yok."

Başımı sallıyorum ve ona titrek bir gülümseme veriyorum. Sonra, daha iyi düşünmeden önce, geveze ağzımı tekrar açıyorum, "Biliyorum bu benim haddim değil ama... Sawyer'ın benim için gerçekten harika olduğunu bilmeni istiyorum. O tanıdığım en iyi adam; güçlü, sadık ve onurlu biri ve onunla gerçekten gurur duymalısın. Başka kimsem yokken o benim yanımda oldu. Babam benimle sadece bir kez tanıştı ve benimle hiçbir şey yapmak istemiyor. Bence Sawyer'la bu kadar küçük bir şeyin ilişkinizi mahvetmesine izin vermeniz gerçekten üzücü. Çünkü sevdiğimiz insanların elimizden alınması için sadece bir an yeterlidir."

Yüzünü kargaşa kaplarken hiçbir şey söylemiyor. Bu beni çok kötü hissettiriyor, çenemi kapatıp kendi işime bakmayı öğrenmem gerektiğine karar veriyorum.

"Her neyse... sadece bunu bilmeni istedim. Özrümü kabul ettiğin için teşekkür ederim." Dönüp kapıdan çıkmaya hazırlanırken John adımı söyleyerek beni durdurdu.

Tam bana doğru yürürken arkamı döndüm. Beni kendine doğru çekip sarılarak beni şaşırtıyor. Kollarımı beline dolamadan önce sadece bir saniye şaşkın şaşkın duruyorum. "Oğlumun senin yanında olduğunu bilmek güzel Grace. Sen iyi bir kızsın ve baban da tam bir aptal. Her erkek senin gibi bir kızı olduğu için şanslı olurdu. Evimde ve ailemde her zaman hoş karşılanacağını bilmeni isterim."

Sözleri kalbimi duygu seline boğdu. Ona nazik sözlerinin benim için ne kadar önemli olduğunu söylemek istiyorum ama söylersem yıkılacağımdan korkuyorum. Bu yüzden ona biraz daha sıkı sarılıyorum ve boğuk bir teşekkür ediyorum.

Başıma hızlı bir öpücük konduruyor, bana Sawyer'ı hatırlatan bir başka şey daha, sonra beni bırakıyor ve çıkıp gidiyor. Olduğum yerde kalıyorum, az önce olanları özümsemeye çalışıyorum. Bu ailenin beni bu kadar çabuk kabul etmesi ve bir parçası gibi hissettirmesi beni şaşırtıyor.

Sonunda mesanem bana tuvalete gitmekte olduğumu hatırlatıyor. Düşüncelerimden sıyrılıp kapıdan çıkıyorum ve uzun koridorda ilerlemeye devam ediyorum. İkinci kapının önünden geçerken biri kolumdan tutup beni odanın içine çektiğinde irkilerek bir çığlık atıyorum. Daha ne olduğunu anlayamadan ayaklarım yerden kesiliyor ve duvara yaslanıyorum. Sawyer'ın ereksiyonunun bana sürtündüğünü hissetmeden önce onun nefis kokusunu çabucak algılıyorum. Tepkim anında oldu. Bir inilti çıkararak bacaklarımı beline doluyorum. Oda karanlık, sadece açık, perdeli pencereden gelen küçük bir parıltı var. Ama karanlık bile şu anda Sawyer'ın koyu yeşil gözlerinde parlayan duyguları gizleyemiyor.

"Sawyer?" Her şeyin yolunda olup olmadığını merak ederek soruyorum.

Cevap vermek yerine ağzını yavaşça ama sıkıca benimkine yaklaştırıyor ve beni daha önce hiç öpülmediğim bir şekilde öpüyor, onun tarafından bile. Her öpüştüğümüzde çaresiz ve bastırılmış bir ihtiyaçla doluydu ve arzu hala burada, bizimle olmasına rağmen, bu anda farklı. Çünkü şu anda beni hiç bilmediğim bir sıcaklık ve şefkatle öpüyor.

Ağzını benimkinden çektiğinde ne kadar zaman geçtiğine dair hiçbir fikrim yok. Derin nefesler alıyorum ve gözlerimi kapalı tutuyorum, bu güzel anın tadını çıkarabildiğim kadar uzun süre çıkarmak istiyorum.

Bana baktığını hissediyorum, sıcak nefesi yakınlığından dolayı dudaklarımı okşuyor. Yakışıklı yüzünü görmek isteyerek gözlerimi açıyorum ve bana bir dakika önce öpücüğüyle yaptığı gibi hissettiren bir şekilde baktığını görüyorum. Sanki özelmışim, sanki onun için bir şey ifade ediyormuşum gibi.

"Merhaba," diye mırıldanıyorum, başka ne diyeceğimi bilemeden.

Bana o seksi sırtışlarından birini yapıyor, "Selam, Cupcake."

"Neden kapıların ardında saklanıp masum kadınları avlıyorsunuz?"

Kıkırdıyor, "Ben sadece bir kadını avlıyorum, bebeğim." Eğilerek boynumu okşamaya başladı. Ona daha fazla erişim sağlamak için başımı duvara yaslıyorum.

"Gerçekten mi? Bana ondan bahset," diye alaycı bir şekilde söylemeye çalışıyorum ama nefesim kesiliyor.

Yalamaya ve emmeye devam ederken "Çok güzel bir kadın," diye mırıldanıyor, "Dünyanın en iyi turtalarını yapıyor ve mis gibi kek kokuyor."

Küçük bir ısırık alıyor ve keskin acı beni inletiyor, "Mmmm! Kulağa nefis geliyor."

Kıkırdıyor ama sonra hızla bir iniltiye dönüşüyor, "Ah bebeğim, tadı çok lezzetli." Noktayı eve götürmek için ereksiyonunu bana çarptı, beni nefes nefese bıraktı ve inledi. "Ve seksi sik beni botları giyiyor. Tanrım, kadın, bunları nereden buldun ve ben neden henüz görmedim?"

"Onlar kız kardeşinin."

Ve Sawyer bir anda sıcaktan soğuğa geçti. Gerilerek başını omzuma koydu. "Hay sikeyim. Bu yaşadığım fanteziyi tamamen öldürdü."

"Sen sordun. Bir dahaki sefere sessiz ol ve ağzını başka şeyler için kullan," diye takılıyorum.

Başını kaldırıyor, hararetli bakışları benimkilerin içine giriyor ve yoğunluğuyla nefesimi kesiyor. "İstediğin bu mu bebeğim? Ağzımı tekrar o tatlı amına gömmemi mi?"

Sözleri ihtiyacımı yepyeni bir seviyeye çıkardı. "Evet, diğer şeylerin yanı sıra," diye inliyorum, kendimi onun ereksiyonuna doğru çekiyorum.

O da kendi iniltisiyle karşılık veriyor ve sikini daha sert bir şekilde bana doğru itiyor. Bir elini kıkımda tutarken diğer elini de aletimin arasında gezdiriyor.

Böylece külotumun içine sokabilir.

Islak yarığımı bulduğunda nefesim kesiliyor ve dokunuşuyla vücudumda ateşler yükseliyor. "Tanrım, sırılsıklam olmuşsun."

Onun yanındayken her seferinde böyle olduğumu söylemek istiyorum ama bana dokunduğunda her zamanki gibi sadece tutarsız sesler çıkarabiliyorum. İki parmağını içime soktuğunda haykırıyorum. "Çok sıkı.

Bu tatlı amcığın sikimin etrafına sarılması çok iyi hissettirecek, Bebeğim. Tek düşündüğüm bu."

"Ben de öyle."

İtirafım onu hırlatıyor, "Bu gece Grace. Bu gece sana sahip olacağım ve seni o kadar çok boşaltacağım ki zevkten öldüğünü sanacaksın," diyerek parmaklarını içime daha hızlı sokmaya başladı.

"Sawyer," diye inliyor ve umutsuzca arzuladığım rahatlamayı bulmaya çalışarak eline sürtünüyorum.

Parmakları lezzetli saldırılarına devam ederken ağzını kulağıma yaklaştırıyor. "Merak etme bebeğim, seninle ilgileneceğim. Benim için gömleğini kaldır, şu anda ellerim dolu" diyor pis bir sırıtışla.

Dediğini yaparak kazağımı yukarı kaldırıyorum ve siyah dantelli sütyenimi ortaya çıkarıyorum. Şu anda yine kiraz rengi olmadığı için şükrediyorum. Gözleri daha da hararetleniyor, "Şimdi onu aşağı çek ki güzel göğüslerini görebileyim."

Kupları aşağı çekmek yerine öndeki tokaya hafifçe vuruyorum ve göğüslerimin serbest kalmasına izin veriyorum. Göğsünden alçak bir homurtu yükseliyor, "Mükemmel amına koyayım." Eğilerek ağrıyan meme ucumu ağzına alıyor ve klitorisime doğru bir elektrik akımının fırlamasına neden oluyor.

İnleyerek ellerimi dağınık saçlarına daldırıyorum ve ağzını göğsümde esir tutuyorum. Her birinin arasında hareket ediyor, yalıyor ve

Hassas meme uçlarımı emiyor. Kalçalarım çaresizlikle elini sürmeye başladı. "İşte bu bebeğim, parmaklarımı becer. Elimin her yerine geldiğini hissetmek istiyorum."

Sadece erotik sözleri bile beni neredeyse uçurumun kenarına sürüklüyor. Serbest bırakılma ihtiyacı o kadar güçlü ki neredeyse acı veriyor. "Tanrım, Sawyer, lütfen?" Beni bu tatlı ıstıraptan kurtarması için ona yalvarıyorum.

İnleyerek diğer meme ucuma doğru ilerliyor ve başparmağıyla ağrıyan klitorisime bastırıldığı sırada ısıyor ve orgazmımın üzerimden akıp gitmesi için tek gereken buydu. Ağzımı kendi ağzıyla kapatıyor ve ben zevkimin yoğunluğunu haykırırken çığlıklarımı içine çekiyor. Parmakları hızını koruyor, ben gevşeyip doyana kadar zevkimin her zerresini çekiyor.

Keyifli halimin tadını çıkarmak için bir an durduğumda, yüzümde nazik öpücükler hissetmeye başlıyorum. Gülümseyerek gözlerimi açıyorum ve Sawyer'ın kılere bakıyorum. Bakışları ihtiyaçtan şiddetle yanıyor ama aynı zamanda şefkatle derinden parlıyor. Bu şefkat kalbimi öyle derin bir duyguyla ısıtıyor ki, sanırım patlayacağım.

Hissettiklerimi nasıl kelimelere dökeceğimi bilemediğimden, iki elimle yüzünü kavırıyor ve ağzını ağzıma getiriyorum. Onu uzun, yavaş ve derin öpüyorum, hissettiğim her şeyi içine akıtmaya çalışıyorum.

"Grace? Kayboldun mu kızım?" Jesse'nin koridorda adımı bağırdığını duyunca hemen geri çekiliyorum.

"Olamaz!" Ne söyleyeceğimi ya da ne yapacağımı düşünmeye çalışırken panikliyorum. Sawyer'ın parmakları hâlâ içimde, bu da bir şey düşünmemi zorlaştırıyor.

Benim paniğimle eğlenerek sırtıyor. "Meşgul," diye bağıyor kapalı kapının arkasından. Nefesim kesiliyor ve omzuna bir tokat atıyorum.

Kısa bir sessizlik anı, "Ew, işin bittiğinde ben aşağıda olacağım."

Ben utanç içinde inlerken Sawyer kıkırdıyor. Gözlerimi kısıyorum, "Bunu bağırırken ne düşünüyordun? Artık burada iyi bir Şey yapmadığımızı biliyor."

"Bilmiyorum bebeğim, bence burada yaptığımız Şey çok iyi." Bakışlarımı korumaya çalışıyorum ama dudaklarım seğiriyor, "Senin iflah olmaz... ama sevimli."

Homurdanıyor, "Ben sevimli falan değilim Grace. Benim hakkımda s yleyebileceğin pek çok Şey var: seksi, çekici, yakışıklı, ama benim sevimli bir yanım yok."

Kıkırdıyorum, "Evet, sen bunların hepsisin... ve tatlısın." Yanağına bir öpücük kondurduktan sonra sütyenimi tekrar yerine takıyorum.

Hayal kırıklığıyla inliyor, "Hokeyi siktir et, evde kalalım."

Omuz silkiyorum, "Sen ne istersen bana uyar. Ama eminim arkadaşların seni görmek istiyordur ve bahse girerim sen de istiyorsundur."

"Seni daha çok istiyorum."

Sözleri göğsümde yeniden sıcaklık yaratıyor, kollarımı boynuna doluyorum. "Pekala, ama seni iş başında görmeyi umuyordum, yaptığın tüm bu palavralar beni meraklandırıdı ve biraz da ateşlendirdi."

Dalga geçmeme homurdanıyor, "Tamam. Gideceğiz. Daha sonra sana bambaşka bir aksiyon göstereceğim bebeğim," diye cevap veriyor bana göz kırparak.

"Bana uyar. Şimdi lütfen parmaklarınızı çıkarın ki başlayabilelim." Kirli bir sırtışla tam da bunu yapar ve sonra ikisini de ağzına sokar.

Nefesim kesiliyor ve vücudumdaki ısı yeniden alevleniyor.

İnliyor, sonra ağzıma hızlı ve sert bir öpücük konduruyor. "Bu gece!" diyor beni tekrar ayağa kaldırmadan önce hararetle. "Devam et, buradan çıkmadan önce sakinleşmek için bir dakikaya ihtiyaım var."

Kıkırdayarak dönüyorum ve uzaklaşmaya başlıyorum. "Oh ve, Cupcake?" Sawyer kapıya geldiğimde beni durdurarak sesleniyor. Dönüp bana şefkatle baktığını görüyorum, sonra dudaklarını bükerek sırıtıyor: "Sen de tanıdığım en iyi hatunsun."

Sözlerini algılamak biraz zaman alıyor ama birkaç dakika önce babasına söylediğim her şeyi duyduğunu hemen anlıyorum. Neyse ki o kadar da kızgın görünmüyor. Gülümseyerek dışarı çıkıyorum ve aşağı inerken belki de kendi işime bakmamanın o kadar da kötü bir şey olmadığına karar veriyorum.

Jesse'nin peşinden tıklım tıklım dolu salona girerken şaşkınlık ve endişe beni sarıyor. Burada beklediğimden çok daha fazla insan var, özellikle de küçük bir kasaba için.

Jesse gülümseyerek, "Hokey bu şehirde büyük bir olay ve bu gece en büyük rakiplerimize karşı oynuyoruz," diye açıklıyor. "Hadi, bir arkadaşım bize yer ayırdı."

Heyecanlı hayranlarla dolu tribünlere kadar onu takip ediyorum ve dostça gülümseyen güzel esmer bir kıza ulaştığımızda duruyorum. Jesse ve arkadaşı birbirlerini kucaklayarak selamlıyor, sonra dönüp beni işaret ediyor: "Bu Grace, Sawyer'ın sana bahsettiğim kız arkadaşı. Grace, bu benim en iyi arkadaşım Maggie."

Kız arkadaş terimi konusunda yüzde yüz emin değildim ama onu düzeltmedim ve dürüst olmak gerekirse başlığı sevdim.

"Merhaba Grace, tanıştığımıza memnun oldum," diye kibarca yanıtlıyor Maggie elini uzatarak. "Merhaba Maggie, ben de memnun oldum."

Eğlenerek gülümsüyor, "Aksanına bayılıyorum. Harika bir şey."

Bu aksan da neyin nesi? Sormak yerine mırıldanarak teşekkür ediyorum.

"Silver Creek'in en gözde bekârını, hatta tüm Colorado'nun en gözde bekârını nasıl kaptınız? Özellikle de bağlılık kelimesini duyunca yeşile dönen birini."

Maggie'nin yüz ifadesini içten bir merak kaplıyor. Ne diyeceğimi bilemeden rahatsız bir şekilde yer değiştiriyorum, "Şey..."

"Ne demek nasıl? Ona bir bak," diye araya giriyor Jesse ve beni cevap vermek zorunda kalmaktan kurtarıyor.

Maggie başını sallar, "Doğru, güzel bir kız ama bundan daha fazlası olmalı, ikimiz de kardeşinin en büyük erkek fahişesi olduğunu biliyoruz."

Sawyer'ın bir erkek-fahişe olarak adlandırılması sürpriz değil, ama nedense bunu duymak hala midemi bulandırıyor.

Jesse gözlerini en yakın arkadaşına diyor. "İnsanlar değişebilir Mags, özellikle de doğru kişi karşına çıktığında," diye cevap veriyor bana yumuşak bir gülümsemeyle.

Cidden, bu kız tanıdığım en iyi kızlardan biri.

Maggie omuz silkiyor ama o daha fazla bir şey söyleyemeden hokey oyuncularını buza çıkarken tribünler çılgına dönüyor. Arena daha önce hiç hissetmediğim bir enerjiyle dolup taşarken içimi bir heyecan kaplıyor. Hayatımda ilk kez bir hokey maçı izliyorum ve Sawyer'ın başka bir parçasını göreceğim için duyduğum heyecanı inkar edemiyorum.

Jesse bana onu işaret ediyor, "İşte orada, on bir numara." Bakışlarım, buzun üzerinde zarafetle süzülürken ekipmanlarla kaplı uzun, kaslı vücuduna odaklanıyor.

Kalabalığı taramasını izliyorum ve gözleri üzerime dikildiği anda anlıyorum; görmeden önce hissediyorum. Bana o külot düşüren sırtıtlarından birini veriyor ve

bana göz kırpmıyor. Sonra önümdeki camdan geriye doğru kayarak gösteriş yapıyor.

Gözlerimi deviriyorum ama yüzümde kocaman aptal bir gülümseme beliriyor. Cidden ukala bir herif olabilir ama şimdiye kadar gördüğüm en seksi herif.

Maggie, Jesse'ye, "Şaka yapmıyormuşsun, gerçekten de kötü durumda," der. "Evet!" diye gururla yanıtlıyor.

Hakkında konuşulduğu için yanaklarımın pembeleştiğini hissediyorum ama bunu duyunca midemin küçük bir takla attığını da inkar edemiyorum.

Birden arkamdan Sawyer'ın adının da karıştığı yüksek sesli, sinir bozucu bir kıkırdama duyuldu. Jesse ve ben aynı anda arkamızı döndüğümüzde Malibu Barbie'sine benzeyen üç kızın bir arada oturduğunu görüyoruz. Özellikle biri gözlerinde aç bir bakışla Sawyer'ı işaret ediyor.

Jesse inlerken aynı anda kıskançlık da çirkin yüzünü gösterir. "Şaka yapıyor olmalısın."

Maggie ona, "Evet, ben buraya geldiğimden beri yukarıda ağabeyinin gelmesini bekliyor," diyor.

Jesse gözlerinde yanan bir kızgınlıkla bana bakıyor, "Bu Stephanie Taylor, kasabanın bisikletçisi ve yeryüzünde yürüyen en büyük kaltak. Burada değilmiş gibi davran."

Tam olarak onun tipini bildiğim için başımı sallıyorum... O bir Jenny, bu da kıskançlığımı daha da artırıyor. Ama Jesse bana oyunun kurallarını anlatmaya başladığında bunu üzerimden atmaya ve odaklanmaya çalışıyorum. Her şey çok kafa karıştırıcı görünüyor ama izledikçe anlayacağımı fark ediyorum. Isınma sırasında Sawyer'ı arada bir bana bakarken yakalıyorum ve her seferinde bana o kendine özgü sırtışlarından birini atıyor, bu da az önceki kıskançlığımı hafifletmeye yardımcı oluyor.

Beşi hariç tüm oyuncular yedek kulübesine oturur, bu beş kişiden biri Sawyer'dır. Buzun ortasına, hakemin durduğu yere doğru kayıyor.

ve rakip takımdan bir oyuncuyla pak için karşı karşıya gelir. Hakem düdüğü çalıp pakı bırakmadan hemen önce kalabalığın üzerine neredeyse bir sessizlik çöküyor. Sawyer pakı bırakır bırakmaz kontrolü ele geçiriyor ve mücadele başlıyor. Diğer takımın tüm oyuncularının onun peşine düşmesini heyecanla izliyorum. Sawyer etraflarında manevralar yapıyor, açgözlü sopalarından kolayca kaçıyor, sonra bir anda, oyunun sadece bir dakikasında golü atıyor. Elimde değil, bağıryorum, tezahürat yapıyorum ve Jesse'nin kolunu çekiştiriyorum, heyecanla onunla gurur duyuyorum. Jesse ve Maggie tepkime kışkırtıcıyla güldüler.

Diğer dört adamın Sawyer'a doğru kayışlarını ve eldivenlerine vurarak ya da koluna yumruk atarak onu tebrik edişlerini izliyorum. Birini tebrik etmenin garip bir yolu olduğunu düşünüyorum. Az sonra önümdeki camın önünden kayarak geçiyor ve kollarını kaldırarak "Gördün mü, sana ne demiştim?" diyor. Kibrine gözlerimi bile deviremiyorum çünkü onun için çok heyecanlıyım. Sonra beni işaret ediyor ve kayarak uzaklaşmadan önce bir kez daha göz kırpmıyor.

Maggie alaycı bir tavırla, "Aman Tanrım, izlemek neredeyse mide bulandırıcı," diyor.

Utanmak yerine mutlulukla ışıldıyorum.

"Yanında getirdiğin kim Jesse?" diye sorar kendini beğenmiş bir ses.

Jesse kasabanın bisikletine döner, birbirlerinden ne kadar hoşlanmadıkları bakışlarından anlaşılmaktadır. "O mu?" Jesse başparmağını bana doğru sallayarak soruyor, "O Sawyer'ın kız arkadaşı," diye sırtıyor ve bu gerçeği duyurmaktan mutlu görünüyor.

Şehir bisikleti alay ediyor... Bu alaylardan nefret ediyorum. "Doğru, iyi denemeydi. Kardeşin kimseyle çıkmaz, özellikle de onun gibilerle."

Bu da ne demek şimdi? Arkamı dönüp kızgınlıkla onun sümüklü suratına bakıyorum. Ben daha bir şey söyleyemeden Jesse tekrar sesini yükseltiyor: "Aslında çıkıyor ama fahişelerle değil. Bu yüzden bunu hiç bilmiyorsun."

Maggie ve ben kıkırdıyoruz. Bisikletçi kız ters ters bakıyor ama çenesini kapalı tutuyor. Onu omuz silkiyorum ve dikkatimi Sawyer'a ve oyuna geri veriyorum.

Kimse gecemi mahvedemez, özellikle de onun gibi bir kaltak. Maçın geri kalanını heyecan ve hayranlık içinde izliyorum. Sawyer gerçekten inanılmaz ve buza tamamen hükmediyor. Ayrıca centilmence oynuyor ve diski asla kaptırmıyor ki bu beni şaşırttı doğrusu. Attığı her golde ya yerinden bana işaret ediyor ya da camın yanından kayarak bana ukala bir şekilde göz kırpıyordu. Bu sefer kibriyle ilgili hiçbir şey beni rahatsız etmedi, sadece başımı döndürdü ve külotumu ıslattı. O kadar ıslanmıştım ki eve gidip onunla yalnız kalmaya hazırdım. Maçı 8-4 kazandık, Sawyer beş gol attı.

Çocuklar buzu temizledikten sonra Jesse ve ben soyunma odalarına açılan cam kapıların dışında beklemeye başladık. Yaklaşık on dakika sonra Sawyer'ın soyunma odasından çıktığını görüyorum, yeni duş almış ve hokey çantasını omzuna asmış. Onu her gördüğümde kalbim yerinden fırlayacakmış gibi oluyor. Diğer dört kişi de onu takip ediyor ve hepsi onun söylediği bir şeye iyi kalpli bir şekilde gülüyor. Sawyer'ın bu gece arkadaşlarını görmeyi en az onlar kadar sevdiği belli.

Kafasını kaldırıp camdan beni görünce yine o büyüleyici seksi sırıtışını takınıyor, karnım sıkışıyor ve külotum ıslanıyor. Hızını artırıyor ve çift kapıyı açıyor. Çantasını bırakarak yanıma geliyor ve beni ayaklarımdan kaldırarak herkesin önünde dudaklarıma sert bir öpücük konduruyor.

"Hey, Cupcake," diyerek beni sert vücuduna bastırıyor, ayaklarım yerden kesiliyor.

Kollarımı sıkıca boynuna doluyorum, "Hey sen, Seksi Sawyer."

Takma adını kullandığımda sırıtışı yayıldı, "Sana bir şey olduğumu söylememiş miydin bebeğim?"

Kibrinden dolayı onu azarlamak yerine onu överim, "Kesinlikle başardın. Harikaydın." Ağzımı kulağına yaklaştırdım, "Ve bu beni

Seni izlemek gerçekten çok ateşli," diye baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldıyorum. Bakışlarımı tekrar onunkilere çeviriyorum ki ne kadar ateşli olduğunu görebilsin. Geriliyor ve ereksiyonunun karnıma doğru büyüdüğünü hissediyorum. Alışılmadık derecede cesur ifademden dolayı gözlerinde şok ve ateş parlıyor.

"Bizi tanıştıracak mısın, yoksa aptal gibi ona bakmaya devam mı edeceksin?" diye derin bir ses anımızı böldü.

Sawyer bakışlarını kaçırmadan önce bir saniye daha bana bakıyor. Sırtarak beni vücudundan aşağı doğru kaydırıyor ve ben bu lezzetli temas karşısında inlemek istiyorum. Elimi tutuyor, "Bu Grace. Grace, bunlar benim hayat boyu hokey arkadaşlarım: Jake, Austin, Mike ve Cam," diyerek çok çekici erkeklerin her birini işaret ediyor.

"Aslında, Donanma'ya katılmak için bizi terk edene kadar onun hayat boyu arkadaşıydık. Sanırım bir efsane olmak yetmedi, sadece bir kulak çubuğuyla birini nasıl öldüreceğini de öğrenmesi gerekti," diye cevap veriyor Jake ve tüm çocuklar kıkırdıyor.

Sawyer dalga geçmelerinin onu korkutmasına izin vermiyor, "Bu hıyarları dinlemeyin, sadece kıskanıyorlar çünkü eğitimin ilk haftasına asla dayanamazlardı."

Şakalaşmalarına gülümsüyorum, "Tanıştığımıza memnun oldum," diye utangaçça el sallıyorum. Jake'in gözleri eğlenceyle parlıyor, "Demek güneyle Evans,

"Aletini sadece bir kadında tutmak için bunun gerektiğini kim bilebilirdi?"

Sawyer'ın rahat sırtışı düşer ve Jake'i iter, "Kapa çeneni, pislik. Onun önünde böyle şeyler söyleme."

Jake, Sawyer'ın gerçekten kızgın olduğunu fark eder ve ellerini kaldırarak, "Sadece şaka yapıyordum, saygısızlık etmek istemedim," der.

Jesse boğazını temizleyerek bana onun varlığını hatırlatıyor. Ona doğru baktığımda uzun boylu, esmer ve inanılmaz yakışıklı bir adamın kolunu onun omuzlarına doladığını görüyorum. "Bu da Nick," diyor ve erkek arkadaşını tanıtıyor.

"Merhaba Grace, tanıştığımıza memnun oldum."

"Sen de Nick."

"Pekala, buradan gidiyoruz. Mags ve Danny ile planlarımız var. Yarın görüşürüz çocuklar." Jesse ayrılmadan önce Sawyer ve bana hızlıca sarıldı.

"Zafer birası içmeye geliyorsun, değil mi?" Jake Sawyer'a sorar. "Hayır, sanmıyorum dostum."

Jake küskün görünüyor, "Ne demek öyle düşünmüyorum. İki yıldır seni görmüyoruz ve gelip bir bira içmeyeceksin."

"Gitmek istersen benim için sorun değil Sawyer," diyorum dürüstçe.

Kararsızca bana bakıyor. Ben de en az onun kadar onunla yalnız kalmak istiyorum ama arkadaşlarını görmesinin önemli olduğunu düşünüyorum.

"Hadi dostum, gelmelisin," diyor başka bir arkadaş, sanırım bu Cam.

Elini sıktım, "Hadi biraz gidelim."

"Pekâlâ," diye gönülsüzce kabul etti, "sizinle orada buluşuruz. Fazla mesai mi?" diye soruyor gruba.

Başlarını sallayıp Sawyer'ı alkışlayarak lobiden çıkıyorlar ve ikimizi yalnız bırakıyorlar.

Beni kendine doğru çekiyor. "Seninle yalnız kalmayı o kadar çok istiyorum ki.

Söyleyin ve biz de kışlarına tekmeyi basalım."

"Ben de seninle yalnız kalmak istiyorum ama arkadaşlarıyla vakit geçirmen de önemli. Ayrıca bütün gece bizim," diyorum, ellerimi baştan çıkarıcı bir şekilde gömleğinin altından geçirip sıcak, sert karın kaslarına dokunuyorum.

İnliyor ve kışımı avuçlayarak beni kendisine daha da yaklaştırıyor, "Bütün gece sana yapmayı planladığım şey için yeterince uzun değil."

Gözlerindeki sıcaklıktan dolayı bacaklarımı sıkarak aralarındaki sızıyı durdurmaya çalışıyorum. Neredeyse canı cehenneme deyip

soyunma odalarının çift kapısı çarparak açılır ve inanılmaz derecede muhteşem bir adam ortaya çıkar. O ve Sawyer göz göze geldiklerinde birbirlerine o kadar nefretle bakarlar ki lobi de içerideki pist kadar soğuk gelmeye başlar. Muhteşem lobiden çıkana kadar birbirlerinin bakışlarını tutarlar.

"O da neydi öyle?"

Sawyer çenesini sıkıyor, "Sadece anlaşılamadığım biri." Eğilerek başımın üstünü öpüyor ve beni arkasına çekiyor, "Hadi, buradan siktir olup gidelim. Ne kadar çabuk içmeye gidersek, sana yapmak için can attığım tüm pis şeyleri o kadar çabuk yapabilirim."

CHAPTER 17

Grace

Bir buçuk saat sonra Overtime adlı kalabalık ve küçük barda tek başıma oturmuş, buraya gelmeyi kabul ettiğim için pişmanlık duyuyordum. İlk yarım saat çok kötü değildi; Sawyer bana oldukça yakın durmuştu. Ama bar kasabanın altın çocuğunu görmek için heyecanlanan insanlarla dolup taşıkça durum daha da kötüleşti. Sonunda bilardo oynamaya gitmesi istendi ve beni de yanında götürmeye çalıştı. O sırada içkimin gelmesini bekliyordum ve adamın biraz arkadaş canlısı olan kız arkadaşlarından biri (en azından bu gece buradaki diğer kızlardan daha arkadaş canlısı) kalıp bana eşlik edeceğini söylemişti. Bunu garip bir şekilde beş dakika kadar yaptıktan sonra bir arkadaşını gördü. Bana hemen döneceğini söyledi, ki bu otuz dakika önceydi. Bir ara tuvalete gittim ve tek başıma olduğum için Sawyer'a bilardo masasında katılmayı düşündüm. Ama onun dikkatini çekmek için yarışan tüm yabancıların önünde oraya gitmekten çekiniyordum. Daha da kötüsü, son otuz dakika boyunca oturdum ve oradaki her kızın bana dik dik bakmasını izledim.

ve bu süreçte Sawyer'a asıldılar. Bazıları ona aşınaydı, bu da bana diğerlerinin bilmediği bir geçmişleri olduğunu gösteriyordu. En kötüsü kasabanın bisikletli kaltağıydı ve Sawyer flört etmese ya da ilgi göstermese de onları itmedi de. Beni unutmuş gibi görünmesinden dolayı incinmemeye çalışıyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse insanlar tarafından bombardımana tutuluyor, ama neresinden bakarsanız bakın, bu tamamen ve tamamen berbat bir durum.

"Barın en güzel kızı neden karanlık bir köşede tek başına oturuyor?" Cazibesini belli eden derin bir ses beni kendime acıyan düşüncelerimden koparıyor. Az önce Sawyer'la göz göze gelen yakışıklı adamın elinde iki kadeh tuttuğunu ve zaten yakışıklı olan yüzünde tembel bir sırıtış olduğunu görmek için dönüyorum.

Masanın karşısındaki sandalyeye oturduğunda ona şüpheli bir bakış attım. "Senin adın ne tatlım?" diye soruyor çapkınca.

"Tatlılık değil, orası kesin," diye karşılık veriyorum kızgınlıkla. Bizi lobide gördüğüne göre Sawyer'la birlikte olduğumu biliyor, o yüzden bana böyle hitap etmemeli. Eğlenen bir kaşını bana çeviriyor ve sabırla ismimi bekliyor.

"Grace," diye cevap veriyorum, teslim oluyorum.

Bana çok iyi bildiğim bir sırıtışla bakıyor ve "Tatlı görünümlü bir kız için tatlı bir isim" diyor. Gözlerimi deviriyorum, bu da onun kıkırdamasına neden oluyor, "Ve arsız. Tam sevdiğim gibi," diyerek bana göz kırpmıyor.

"Şuraya yerleş Romeo, çünkü bu tatlı ve küstah kız kapıldı, beni Sawyer'la hokey sahasının lobisinde gördüğünden beri bunu zaten biliyorsun."

Şaşkınlık ve hayranlık gibi görünen bir şey, eğlenen bakışlarında parlıyor. Arkasına yaslanarak kollarını geniş göğsünün önünde kavuşturur, "İşte mesele de bu, seni daha önce onunla görmüştüm, ama son

Kırk beş dakikadır barın karşısından seni izliyorum, burada tek başına oturuyorsun. Belki de ikinizi yanlış yorumlamışımdır diye düşündüm, çünkü benim kızım olsaydın seni bir saniye bile yalnız bırakmazdım."

Sözlerindeki gerçek canımı yakıyor. Kırgınlığımı belli etmemeye çalışarak omuz silkiyorum: "Uzun zamandır ortalarda yok; belli ki pek çok insan onu özlemiş ve hasret gidermek istiyor."

Homurdanıyor, "Nasıl istersen, tatlım. Al, benimle bir shot iç," diyerek önüme bir limon ve shot bardağı koyuyor.

"Onu içmiyorum. İçine bir şey koymadığını nereden bileyim?" Bana tamamen aşağılanmış bir şekilde baktı, "Ne? Ciddi misin lan sen? Bana bakın! Bir kızın içkisine bok koymama gerek yok, istediğim her hatunu elde edebilirim."

Kendimi daha fazla tutamayıp kahkahayı patlatmadan önce bir saniye daha onun şaşkın yüzüne bakıyorum.

Yüzü yumuşayarak sırtımaya başladı, "Benimle taşak geçiyordun, değil mi?"

"Hayır değildim," diye dürüstçe cevap veriyorum, gülmeye devam ederek, "ama yüzün oldukça komikti."

O da kıkırdayarak benim eğlenceme katılıyor. Siyah saçları ve bronz tenini tamamlayan sıcak çikolata gözleriyle yakışıklı bir adam olduğunu kabul etmeliyim. Sert, zayıf bir vücudu var, Sawyer'ınki kadar kaslı değil ama yine de kırmızı kanlı her kadının fark edeceği bir vücudu var. Bir saniye önce verdiği yanıtı düşünüyorum.

"Sawyer'la birbirinizden neden nefret ettiğinizi artık çok iyi anladığıma eminim."

Rahat gülümsemesi kaybolur, "Ah? Aydınlat beni tatlım, fikrin nedir?"

"Çünkü ikiniz de tıpatıp aynısınız."

Bana baktı, yine hakaret etti, "Ben o pislik gibi değilim."

"Evet, öylesiniz. İkiniz de gördüğüm en büyük egolara sahip seksi, çekici heriflersiniz."

Yüzü orantısız bir sırtışıyla yumuşuyor, "Sence ben seksi miyim?"

Gözlerimi deviriyorum, "Gördün mü? Bu Sawyer'ın söyleyeceği bir şeydi, büyük ego kısmını da kaçırdın."

Kıkırdıyor ama ifadesi hızla ciddileşiyor, "Yanılıyorsun tatlım. Birincisi, o pislğin egosu benimkinden çok daha büyük ve ikincisi, o orospu çocuğundan nefret etmemin nedeni, birkaç yıl önce ziyarete geldiğinde kız arkadaşımı becermiş olması."

Sözleri karşısında irkildim. *Ahh!* Sawyer ne kadar büyük bir erkek fahişe olursa olsun, böyle bir şey yapmasına şaşırdığımı söylemeliyim.

"Pekala... bu onun için pek hoş değildi. Ya da kız arkadaşın için."

Kıkırdamadan önce dudakları tekrar sırtıtmaya başladı, "İtiraf etmeliyim ki tatlım, muhtemelen aksanın kadar sevimlisin."

Hayal kırıklığı içinde ellerimi havaya kaldırıyorum, "Neden sürekli aksanım olduğunu söylüyorsunuz?"

"Çünkü burada 'biz böyle konuşmayız'," diyor benimle alay ederek.

Gözlerimi kısıyorum, "Öncelikle dostum, bu bir aksan değil, sadece konuşma şeklim. Annem de hep böyle konuşurdu. İkincisi, insanlarla dalga geçmek hiç hoş değil."

"Seninle dalga geçmiyordum," diyor bıkkınlıkla, "sadece sevimli olduğunu söyledim ve öyle de. Aslında bence çok seksi." Sesinden seks fişkırıyor ve itiraf etmeliyim ki bu adam flört konusunda Sawyer'ın eline su dökebilir.

Bu düşünce birden onun niyetini anlamamı sağladı. "Yani buraya gelmenin tek nedeni bu mu? Bir fırsat gördün ve bunu değerlendirebileceğini düşündün."

Sawyer'dan intikam almak mı?"

Tekrar arkasına yaslandı ve beni inceledi, "Dürüstçe mi?" Başımı salladım. "Evet, ilk başta öyleydi. Eski sevgilimin her yerde ona asıldığını görüyorum ve artık onu umursamasam da bu beni hala kızdırıyor, çünkü dediğin gibi, büyük bir egom var."

"Kız arkadaşın burada mı?"

"Eski!" diye başını sallayarak kesin bir şekilde düzeltiyor.

"Kim?" Bilardo masasına dönüp bakarak soruyorum ama etraf Sawyer'ı göremeyeceğim kadar kalabalık.

"Adı Stephanie."

"Şehir bisikleti mi?" Şok içinde sordum. Kahretsin, biliyordum. Ugh! O olduğunu duymaktan nefret ediyorum.

Kıkırdıyor, "Sanırım onunla tanıştın?"

"Sadece kısa bir süreliğine. O kadar da iyi görünmüyordu. Bana sorarsanız, kılık değiştirmiş bir lütuftu. Onsuz çok daha iyisin."

Sırıttıyor, "O tam bir sürtük ve evet onsuz çok daha iyiyim. Yine de bu Sawyer'a olan kızgınlığımı azaltmıyor."

Başımı sallıyorum çünkü bunu anlayabiliyorum. "Ama önceki sorunuzu bitirmek için. Evet, buraya gelme amacım intikam almaktı ama artık değil. Şimdi senin oldukça havalı olduğunu düşünüyorum ve sadece benimle bir şansını dene ve belki bir konuşma yapmanı istiyorum, çünkü pislik erkek arkadaşın bunu yapamayacak kadar meşgul."

Bunu düşünürken yüz ifadesini inceliyorum; samimiyetten başka bir şey görmüyorum. Artık burada yalnız oturmamak güzel olurdu... "Pekâlâ, seninle bu çekimi yapacağım ama bir şartla."

"Neymiş o?"

"Bana adını söylemek zorundasın, tatlılık yorumlarını kendine sakla ve erkek arkadaşına pislik deme."

"Üç etti."

Gözlerimi deviriyorum, "Peki, o zaman üç şartla."

Kıkırdıyor, "Pekâlâ, artık tatlılık ya da pislik yok ve adım Jase." Shot bardağını alıp havaya kaldırıyor; ben de kendiminkini alıp aynısını yapıyorum, "Küçük tatlı güneyli kızlara."

"Büyük egoları olan erkeklere ne dersin?" Onun yerine ben söylerim.

"Bu da işe yarar," diyor sırtarak, atışını geri atmadan hemen önce.

Ben de aynı şeyi yapıyorum ama o iğrenç şey boğazımdan aşağıya ancak iniyor ve ben öksürmeye başlıyorum. "Aman Tanrım!" "Bu da neydi böyle?"

Eğilip limonu dudaklarımın arasına sokmadan önce bana kıcıyla gülüyor. "Al, bunu em, yardımı olur. Daha önce hiç tekila içmedin mi?"

Başımı sallıyorum; gözlerimden süzülen yaşlar yüzünden şekli bulanıklaşıyor. "Bu hayatımda tattığım en kötü şey. Ama haklısın, limon yardımcı oluyor." Gülmeye devam ediyor ve sonunda ben de katılıyorum.

Birden üzerimde karanlık bir varlığın belirdiğini hissediyorum, vücudumda farkındalık ve biraz da endişe uyandıran bir varlık. Daha kafamı kaldırmadan Sawyer olduğunu anlıyorum. Cinayet işlemeye hazırmış gibi Jase'e ve bana dik dik bakıyor. Kasabanın bisikletli sürtüğü, yüzünde sümüklü bir sırıtışla, bir kavga izlemeye hevesli bir şekilde onun arkasında duruyor.

"Eğleniyor musunuz?" diye soruyor alçak sesle ve tehlikeli bir şekilde. "Aslında eğleniyoruz," diye cevaplıyor Jase küstahça. *Harika! İşlerin çirkinleşeceğini söyleyebilirim.* "Sawyer!" Uyararak söylüyorum.

Beni tamamen görmezden geliyor, "Neyin peşinde olduğunu bilmiyorum Crawford, ama yüzündeki o lanet sırıtışı yumruğumla silmeden önce ondan uzak dursan iyi edersin."

Hem utanmış hem de sinirlenmiş hissederek ayağa kalktım, "Saçmalamayı kes Sawyer, sadece konuşuyorduk."

"Hayır Grace, az önce yaptığın şey bu değildi," diye yanıtıyor öfkeyle.

Jase homurdanıyor, "Sakin ol Evans. O haklı. Sen onu görmezden gelirken ona eşlik edeyim dedim, hepsi bu."

Sawyer Jase'e saldırmaya başlayınca Jase bir anda ayağa kalkıyor ve ikisi de birbirini itiyor. Neyse ki Sawyer'ın arkadaşları her ikisini de tutuyor.

"Sawyer, kes şunu! Saçmalıyorsun!" Her geçen saniye daha da sinirlenerek söylüyorum. Özellikle de bisikletli sürtüğüm onu rahatlatmak istercesine elini onun sırtına koyduğunda. Tabii onu zaten iki çift el tuttuğu için hiçbir fikri yok.

"O haklı, Evans. Şu anda kızgın olması gereken biri varsa o da o. İlgi orospusu olabilmek için onu burada tek başına bırakan sensin. Birinin gelip ona eşlik etmemesini bekleyemezsin."

Sawyer arkadaşlarına karşı balistik bir dövüşe girişir ve bir başkası da onu durdurmak için ona katılır: "İşte bu, pislik, bu işi sonsuza dek bitireceğiz."

"Hayır, yapmayacaksın! İkiniz de kesin şunu, hemen şimdi!"

"Bu işe karışma Grace!" Sawyer bağılıyor, bakışlarını Jase'in üzerinde tutuyor. *Tamam, bu kadar yeter!*

Arkamı dönüp ceketimi ve çantamı aldım. "Tamam, ne istersen yap ama burada durup bu saçmalığı bir saniye daha izlemeyeceğim." Yürümeye başlıyorum ama Jase'e ve daha önce tanıştığım arkadaşlarına bakmak için duruyorum, "Hepinizle tanışmak güzeldi. Sen hariç!" Kasabalı bisikletli sürtüğü işaret ediyorum.

Arkamı döndüğümde Jase'in eğlenerek sırıttığını yakalıyorum, "Sen de tatlım. Ara beni," diye bağılıyor geri çekilen sırtıma. Gözlerimi deviriyorum sonra.

Sawyer'ın yine ıldırıldığını duyuyorum ama durmuyorum. Onun kibirli kıcıyla işim bitti. Kim olduğunu sanıyor da beni görmezden geliyor, sonra da biriyle sohbet ediyorum diye ıldırıyor.

Dışarı çıkar çıkmaz soğuk hava ısınmış yüzüme çarpıyor ve derin, titrek bir nefes alıyorum. Etrafıma bakınıp bir yön seçiyorum ve yürümeye başlıyorum. Geceyi geçirmek için bir motele gitmeye karar veriyorum ve sabah Jesse'yi arıyorum.

Tanrım, bu ne felaket.

"Grace! Hemen kıcını kaldırıp buraya gel!" Sawyer arkamdan bağııyor.

Onu görmezden gelerek adımlarımı hızlandırıyorum, botlarımın yere vuruş sesi öfkeli kalp atışlarımla aynı ritimde ilerliyor.

"Lanet olsun!" diye homurdanıyor ve ben daha sözlerinin bana ne kadar yakın olduğunu fark edemeden yerden kaldırılıp omzunun üzerinden atılıyor.

"Ne halt ediyorsun sen? Beni hemen yere bırak, Sawyer Evans!" Bağııyorum ve onun elinden kurtulmak için kıvranıyorum.

Kıçımda sert bir tokat hissediyorum, "Kıpırdama!" diye homurdanıyor.

Nefes nefese kaldım, "Az önce bana şaplak mı attın?" İşte bu kadar! Sırtına bir tokat attım ve ondan uzaklaşmak için daha çok mücadele ettim. Ne olduğunu anlamadan kamyonetinin kapısını açtı ve beni içeri attı. Yüzümün etrafında karmakarışık olan saçlarımı savurduktan sonra kamyondan çıkmaya çalışıyorum. Sawyer beni koltuğuma geri itiyor ve yüzüme bakıyor. Gözlerindeki bakışla öfkem yerini endişeye bırakıyor. "Şu anda benimle taşak geçme," diyor uyarırcasına.

Sinirle yutkunuyorum ve teslim oluyorum. Kapımı çarptığında emniyet kemerimi takıp camdan dışarı bakıyorum. Kendi tarafına geçip kapısını çarpıyor.

O kadar sert ki düşmemesine şaşırdım. Sonra park yerinden manyak gibi çıktı.

"Sawyer, hemen yavaşla! Aptal gibi davranıyorsun!"

"Sakın bana aptallık ettiğimi söyleme. Orada ne halt ettiğini sanıyorsun?"

Ona dehşetle bakıyorum, "Ne yaptığımı bilmek mi istiyorsun? Bütün barda benimle konuşan tek kişiyle sohbet ediyordum. Yaptığımız şey uygunsuzmuş gibi davranıyorsun Sawyer, oysa tek yaptığımız konuşmaktı."

"Gerçekten mi, bu yüzden mi ben yanınıza geldiğimde o orospu çocuğu dudaklarınızın arasına limon sıkıştırıyordu?"

"Daha önce hiç tekila shot yapmamıştım. Ne yapacağımı bilemedim, o da hızlıca limonu ağzıma tıktı çünkü o pis şeyi kusuyordum!" "Onunla hiç shot yapmamalıydın!"

parmağıyla beni göstererek öfkeleniyor.

Öfkem bambaşka bir seviyeye çıkıyor ve parmağını suratımdan çekip tokatlıyorum. "Bütün gece beni görmezden gelmişken, kiminle konuşabileceğimi ya da bir şeyler içebileceğimi söylemeye nasıl cüret edersin?"

"Siktir et! Seni yanımda getirmeye çalıştım. Amanda'yla oturup içkini bekleyeceğini söyleyen sendin."

"Evet ve beş dakika sonra beni terk etti. Ayrıca beni kırk beş dakika terk edeceğini de düşünmemiştim."

"O zaman neden gelip beni almadın? Nereden bilebilirdim ki?"

"Bisikletli sürtüğün tüm ilgini çekmesine izin vermeseydin belki fark ederdin."

Bana deliymişim gibi baktı, "Sen neden bahsediyorsun? Ve bisikletli sürtük de kim?"

"Aletini ona soktuğun sırada Jase'le çıkan piliç." Adam geriliyor, elleri direksiyonu daha sıkı kavlıyor. "Biliyor musun Sawyer, itiraf etmeliyim ki, buraya geldiğimden beri duyduğum tek şey senin ne kadar erkek düşkün olduğun olsa da, birine böyle bir şey yaptığını duyunca yine de şok oldum. Senden pek hoşlanmamasına şaşmamalı. Kız arkadaşımınla seks yapsaydın ben de yapmazdım... erkek arkadaşımınla... ne demek istediğimi anladın sen."

"Birincisi, bu gece o kaltağa hiç dikkat etmedim!" diye sıkılmış dişlerinin arasından homurdanıyor, "ve ikincisi, bu bir yanlış anlaşılmaydı ve bunu çoktan aşması gerekiyor."

Alay ettim, "Kazara aletini başka bir adamın kız arkadaşına mı soktun?"

"Hâlâ çıktıklarını bilmiyordum. Bana ayrıldıklarını söyledi. Yukarı. Hem sana ne ki? Tanımadığın bir pislik için oldukça korumacı görünüyorsun."

"Onu korumuyorum. Sadece senden neden hoşlanmadığını anladığımı söylüyorum. Üzerimize öyle gelerek tam bir pislik gibi davrandın Sawyer. Durup bana neler olduğunu bile sormadın, sadece ağzını bozdun ve kavga başlattın."

"Ne haltlar döndüğünü sormama gerek yoktu. Neler olduğunu görebiliyordum."

"Kırk beş dakika sonra beni fark ettiğini bilmek güzel."

"Benden ne istiyorsun Grace? Seni yanımda getirmeye çalıştım ama hayır dedin. Amanda gittiğinde gelip bize katılabilirdin."

Kapısına yanaşıp eğilerek güvenlik kodunu giriyor. Rakamlara o kadar sert basıyor ki kırılmamalarına şaşıyorum.

Arabayı çekerken cevap veriyorum. "Neden gelip sana katılmak isteyeyim ki Sawyer? Tanımadığım bir grup insanın etrafında olmak yeterince sinir bozucu."

Biliyorum, ama bütün gece bana pis pis bakarlarken siktiğin kızlardan oluşan bir kalabalığın içinde olmak benim eğlence anlayışıma uymuyor. Yani beni neden oraya getirdin ki?" Bunu öfkeyle söylüyorum ama hissettiğim acının sesime sızmaya başladığını biliyorum.

Evin önüne park eder ve ellerini havaya kaldırır, "Gitmem gerektiğini söyleyen sendin ve kabul edelim Grace, seni öylece arkada bırakacak değildim."

Ahh!

Sözleri suratıma bir tokat gibi indi. Yani beni sadece mecbur hissettiği için getirdi.

Yüz ifademden incindiğim anlaşılıyor olmalı. "Kahretsin, bu doğru çıkmadı! Kastettiğim bu değildi!"

Kalın bir şekilde yutkunup kapımı açıyorum. "Kendine sakla. Ne demek istediğin umurumda değil!" Kapıyı çarparak aceleyle eve girdim.

"Grace, dur! Buraya geri dön, konuşmamız bitmedi!"

"Sana söyleyecek başka bir şeyim yok!" Kapıyı çarparak içeri giriyorum ve botlarımı çıkarma zahmetine katlanmadığım için kendimi kötü hissediyorum. Ama tek istediğim, yıkılmadan ve beni ne kadar incittiğini görmesine izin vermeden önce ondan uzaklaşmak.

İlk odaya ulaşmadan önce mutfak ve oturma alanını atlayarak evin içinde ilerliyorum. İçeri girdiğimde bavullarımızı görüyorum. Mükemmel! Sawyer'inkini alıp yatak odasından dışarı atıyorum, tam o sırada eve hışım ile giriyor. Kapıyı hızla kapatıp içeri girmesin diye kilitliyorum.

"Grace, aç şu lanet kapıyı hemen!"

Onu görmezden gelerek kendimi yatağa atıyorum ve onun aptallığını engellemek için başımı yastığın altına saklıyorum ve ilk gözyaşlarımın dökülmesine izin veriyorum. Öfke ve acı dolu gözyaşları.

Bu gece nasıl bu kadar berbat oldu?

Sawyer! İşte böyle! Lanet olası pislik!

Kapıya yüksek sesle vurulmaya başlandı. "Grace, çok ciddiym, eğer bu lanet kapıyı açmazsan kıracağım!"

Tamam, hemen ilgileneceğim dostum! HAYIR!

Birdenbire büyük bir gürültüyle nefesim kesildi ve panik içinde doğruldum. Arkamı döndüğümde kapının menteşelerinden ayrılmış, yerde yattığını görüyorum. Elimde yastıkla yatağın üzerinde dururken Sawyer'ı net bir şekilde görebilmek için gözyaşlarımı siliyorum. Sanki orada değilmiş gibi kapının üzerinden geçip önümde duruyor.

"Aman Tanrım! Ne halt ediyorsun sen? Az önce kız kardeşinin kapısını kırdın, seni aptal!" Yastığımı öfkeyle sallamaya başladım, kafasına, göğsüne, ulaşabildiğim her yere vurdum.

Darbelerimi engellemek için kollarını kaldırıyor. "Dur! Bana vurmayı kes... ver şu lanet şeyi bana!" elimden almak için yastığı tutuyor ama bırakmıyorum ve ona doğru düşüyorum.

Bedenim onunkiyile çarpışır çarpışmaz, ağzı benimkine çarpıyor. Nefesim kesiliyor, sadece bir saniyeliğine sersemlemişken parmaklarım kabaca saçlarına dolanıyor ve ağzını benimkine yapıştırıyor. Kıcımlı kavrayıp beni yukarı kaldırıyor ve bacaklarım otomatik olarak beline dolanıyor. Dilini ağzıma sokuyor, aynı anda beni duvara çarpıyor. Öpüşmemiz cezalandırıcı: çiğ, çaresiz ve öfkeli. Dillerimiz şiddetle birbirine dolanırken gözyaşlarım arzumuzun tatlı ve sıcak tadına karışıyor.

Alt dudağını sertçe ısıırıyorum, bu da boğazından hayvani bir hırıltı çıkmasına neden oluyor. Ağzını çekip alnını benimkine dayadığında nefes nefese kalıyorum, "Bana bunun iyi olduğunu söyle bebeğim; söyle bana Grace, benim sana ihtiyacım olduğu kadar senin de bana ihtiyacın olduğunu söyle."

Bunu sadece bir saniyeliğine düşünüyorum, hala kızgınım ama ona daha çok ihtiyacım var, çok daha fazla.

"Evet, sorun değil. Sana çok ihtiyaım var Sawyer," sözlerim istediğimden daha savunmasız çıkıyor.

Cevabım zerine bir hırıltı daha çıkardı. "Sen benimsin. Beni duyuyor musun Grace? Benim, sadece benim." Yeşil gözleri ateşle parlıyor ve şehvetle ıldırıyor. Sert horozunu onun için en çok acı çektiğim yere çarptığında inliyorum.

"Söyle! Söylediğini duymak istiyorum!"

şu anda ona duymak istediği neredeyse her şeyi söylemeye hazırım, ama ona o sözleri söylemeden önce, bu her neyse onu sağlamlaştırmak için, önce bir şeyi bilmem gerekiyor: "Peki ya sen Sawyer? Sen benim misin?"

Gözlerindeki vahşilik biraz azalıyor ve yerini başka bir şeye bırakıyor, daha yumuşak bir şeye, "Evet bebeğim, ben seninim. Sen benim her şeyime sahipsin Grace. Ben seni tanımadan önce bile sen bana sahiptin." Nefesim göğsümde sıkışıyor, nefes almakta zorlanıyorum. Sözlerinin pek bir anlamı yoktu ama onlara inandım çünkü o kadar büyük bir samimiyetle damlıyorlardı ki inanmamak imknsızdı. "Tıpkı kıının her santimine sahip olduğum gibi ve şimdi ne kadar olduğunu göstereceğim."

Kalalarıyla beni duvara yapıştırıyor, sonra kazağının alt kısmına uzanıyor. Kazağımı bedenimden çekerken kollarımı kaldırıyorum. Daha üzerimden tamamen çıkmadan sütyenimin n kopçasını açıyor ve gğslerim serbest kalıyor. Ağzı hemen ağrıyan bir meme ucuma kilitlenirken, eli diğerini cımbızlıyor ve eziyet ediyor.

Başımı geriye atıp haykırıyorum, hisler bedenimi ateşe veriyor ve daha fazlasını arzulamama neden oluyor. Parmaklarım gömleğinin arkasını sıkıyor, yukarı çekmeye çalışıyor, "ıkar şunu, tenini tenime karşı hissetmek istiyorum."

Ağzını açmadan önce göğsümün etrafında inliyor, sonra gömleğini yukarı kaldırmayı bitiremeden arkasına uzanıyor ve hızlı bir çekişle gitti. Elleri tekrar kıçıma gidiyor ve sert, çıplak

göğsüm benimkine karşı. Vücudumdaki her sinirden elektrik akarken inlemelerimiz sessizlikte birbirine karışıyor. Bu daha önce hiç hissetmediğim bir şeydi.

Yüzü boynuma gömülüyor, "Tanrım, tenin çok yumuşak." İnliyorum ve ereksiyonuna karşı sürtünüyorum. Elleri botlarıma doğru ilerliyor ve sert vücudu beni duvara sabitlerken fermuarlarını açmaya başlıyor. Ellerim güçlü ve yontulmuş sırtında geziniyor, bu kadar güzel ve onurlu bir adama ait olmayan yara izlerinin kabarık ve buruşuk derisini hissediyorum.

Botlarımı çıkardıktan sonra ayaklarımı yere koyuyor ve önümde dizlerinin üzerine çöküyor. Karnıma, kalbimin duygularla kabarmasına neden olan şefkatli bir öpücük konduruyor. Parmaklarımı şefkatle saçlarında gezdiriyorum, yumuşak ve sıcak dudaklarını sıcak tenimde gezdirirken başını kendime yaslıyorum. Elleri pantolonumun bel bandına gidiyor. Pantolonumu indirip bacaklarımdan çıkarıyor, böylece siyah dantel külotumdan başka bir şeyim kalmıyor. "Tanrım, çok seksisin," diye fısıldıyor kabaca, ağzı ağrıyan merkezime sadece bir inç uzaklıkta. Sıcak nefesi külotumun dantellerine çarpıyor ve vücudumda lezzetli bir ürperti yaratıyor. Parmaklarım saçlarında sıkılaşıyor ve kendi istekleriyle ağzını kendime doğru çekmeye çalışıyorum.

Çekişime karşı direniyor ve sırtarak bana bakıyor, "Ağzımı istiyorsun, değil mi bebeğim? Dilimin tekrar amının derinliklerine gömülmesini mi istiyorsun?" Onun erotik sözleri beni inletiyor ve kalçalarımı yüzüne doğru itiyor.

"Cevap ver bana, Grace!"

"Evet istiyorum, hem de çok istiyorum," diye çaresizce inliyorum.

"Ve bunu sana vereceğim bebeğim, çünkü ben de bunu istiyorum. Yüzümün her yerinde senin tatlı amının kokusunu ve tadını istiyorum." Parmağını külotumun ortasına sokuyor ve ıslak yarığımın içinde gezdiriyor.

İçimde hafif şok dalgaları dolaşıyor. "Benim için her zaman çok ıslaksın," diye inliyor, sonra parmağını içime sokuyor, "Umarım hazırsındır bebeğim, çünkü bu gece Grace, tatlı vücudunun her santimini öpeceğim, tadacağım ve becereceğim. Sana o kadar çok zevk vereceğim ki çığlık atmaktan sesin kısılacak."

Aman Tanrım! Şimdiden çığlık atasım geldi.

Parmağını çekip ağzına sokuyor. Külotumun kenarından tutup vücudumdan sıyırmadan hemen önce boğazından yüksek sesli, ilkel bir hırıltı çıkıyor. Nefes alıyorum ve ağzı sıcak, ıslak etime gömülmeden önce bunu kaydetmek için zar zor zamanım oluyor.

Haykırıyorum ve dizlerim zevkten güçsüzleşiyor. Beni tamamen bırakmadan önce Sawyer'ın elleri kalçalarımın arkasına gidiyor ve onları omuzlarına atıyor, böylece yüzüne biniyorum. Sırtımı duvara yaslıyorum ve o beni yutarken parmaklarım saçlarına sıkıca dolanıyor.

"Aman Tanrım!" çığlıkları ve zevk inlemeleri dudaklarımdan dökülüyor. Dili içimde ustalıkla hareket ederken pek çok his içime doluyor. Beni doyamıyormuş gibi yiyor. Ne kadar zaman geçtiği hakkında hiçbir fikrim yok, saniyeler ya da dakikalar olabilir, bilmek ya da umursamak için her şeyin içinde çok kayboldum. Ama çok geçmeden karnımda o lezzetli sıkışma başlıyor, Sawyer'ın ne zaman yaklaştığını nasıl anladığını bilmiyorum ama anlıyor. Beni duvara yaslayıp bacaklarım omuzlarının üzerindeyken iki elini de yukarı uzatıp göğüslerimi avuçluyor, hassas meme uçlarımı acı eşiğimin hemen sınırında çimdikleyip sıkıyor. Hissiyat klitorisime sıçradığında, şişmiş tomurcuğu ağzına alıyor ve bu da beni uçurumun kenarına gönderiyor.

Çığlık atıyorum ve orgazmımın yoğunluğunu haykırıyorum. Kelimeler ağzımdan çıkıyor ama ne olduğundan emin değilim çünkü zihnim ve bedenim tamamen unutulmuş durumda. Bunun bir sürü "Aman Tanrım" olduğuna eminim.

"Tanrılar" ve "Sawyers" dudaklarımdan dökülüyor. Ağzını üzerimde tutuyor, ben yumuşayıp gevşeyene kadar zevkimin her zerresini içiyor.

Ağzını benden çekerken, dudaklarını uyluğumun iç kısmına doğru sürüklüyor ve pürüzsüz tenime nazik öpücükler konduruyor. Bacaklarımı onun omuzlarından çekmem gerektiğini düşünüyorum ama vücudum şu anda hiçbir şey yapamayacak kadar jöle gibi hissediyor. Meğer bu konuda endişelenmeme gerek yokmuş, çünkü birkaç saniye sonra Sawyer bacaklarımı omuzlarından çekiyor. Ayaklarımı yere dikmek yerine, ayağa kalkarken beline doluyor. Kollarımı boynuna dolayarak karanlık sessizlikte bir süre birbirimize bakıyoruz. İhtiyaç bakışlarını tüketiyor ama başka bir şey de var, kalbimin umutla alevlenmesine ve sıcaklıkla dolmasına neden olan bir şey. Bir kolumu boynunda tutarak diğer elimi yüzünün yan tarafına götürüyorum. Ağzımı onunkine götürmeden önce başparmağımı yumuşak, sıcak dudaklarında gezdiriyorum. Öpücük şefkatli, yavaş ve uzun; o kadar uzun ki nefes almak için isteksizce geri çekilmek zorunda kalıyorum. Elimini yüzünün yan tarafında tutarak alnımı onunkine yaslıyorum, "Seni istiyorum Sawyer... hepinizi."

Gözleri daha da karardı, ki bunun mümkün olabileceğini düşünmemiştim. Hiç karşılık vermeden beni büyük boy yatağa taşıdı, yanan bakışlarını hep benimkilerin üzerinde tuttu. Beni nazikçe yatırıp üzerime çıkıyor, sıcak, sert vücudu yumuşak bedenimi eziyor. Eğiliyor ve benimkiyle eşleşen bir çaresizlikle beni öpüyor. Ellerimi belirgin vücudunun her yerinde gezdiriyorum, dokunduğum her yerde kaslarının esnediğini hissediyorum. Zaten hassas olan meme uçlarımı avuçladığında inliyorum, ama tam da doğru miktarda baskı uyguluyor ve bu da kalçalarımın arasında yepyeni bir acıya hayat veriyor. Kalçalarımı kaldırarak kendimi onun jean giymiş ereksiyonuna doğru sürüyorum.

Küfrederek bir kolunun üzerine eğildi ve kemerini açmak için diğer koluyla aramıza uzandı. Ellerimi yardım etmek için aşağı indirdim, umutsuzca hissetmeye ihtiyacım vardı

onu. Kemerini ve düğmesi çözülür çözülmez uzanıyorum ve onu sıkıca kavıyorum, elim onu tamamen saracak kadar büyük değil.

"Siktir!" diye inliyor, sert, pürüzsüz sikini elime doğru pompalıyor. Başının geriye düşmesini ve çenesinin sıkıca kapanmasını izliyorum. Eğilerek, dudaklarım mühür dövmesinin üzerinde durana kadar dilimi boynundan göğsüne doğru takip ediyorum. Ayaklarımı kalçalarına doğru uzatıyorum ve pantolonunu iç çamaşırıyla birlikte bacaklarından aşağıya doğru itiyorum. Aramıza bakarak, elimi sikerken vuruşlarının hızlanmasını izliyorum. Ucundan ön sperm sızıyor; başparmağımı alıp pürüzsüz ucun üzerinde gezdiriyorum.

"Kahretsin!" diyerek ellerimi ondan ayırıyor ve başımın üzerinde tutuyor. Gözlerindeki vahşi bakış içimde bir ateş ve biraz da endişe yaratıyor. "Tanrım, Grace, bunu aceleye getirmemek için çok uğraşıyorum ama yapamayacağımdan emin değilim. Sana çok ihtiyacım var."

"O zaman beni al," sözcükleri hiç düşünmeden dudaklarımdan dökülüyor, ki bunun o kadar da iyi bir şey olduğundan emin değilim.

Hırıldayarak aşağı uzanıyor ve kolunu dizlerimden birinin altına geçirerek ıslak ve ağrıyan girişime daha rahat ulaşmasını sağlıyor.

Birden donakaldı, "Kahretsin, lanet prezervatif. Tanrım, neredeyse unuttuğuma inanamıyorum."

Sert pazularını kavıyorum, bir tanesini almaya gitmeden önce onu durduruyorum. Soru sorarcasına bana bakıyor. Dudaklarımı endişeyle yalıyorum, "Hımm, hap kullanıyorum ve temizim," son kısmı söylediğimde sırtıyor, "yani temizsen, şey... gerçekten bir tane kullanmak zorunda değiliz."

Bunu söylemem aptalca olabilir ama aramızda hiçbir şey istemiyorum, hissettiğim her şeyin tamamen onun olmasını istiyorum. Ayrıca Sawyer'ın bana karşı her zaman dürüst olacağına ve sağlığını asla tehlikeye atmayacağına inanıyorum.

Alnını benimkine yaslıyor, "Evet bebeğim, ben temizim. Daha önce hep prezervatif kullandım. Eğer eminsen Grace, o zaman hiçbir şey

istemiyorum.

senin tatlı, sıcak amını çıplak sikimin üzerinde hissetmekten daha fazla."

Onun erotik sözleri beni ihtiyaç içinde kıvrandırıyor. "Evet, eminim."

Alnıma kalbimi eriten şefkatli bir öpücük kondurmadan önce bir saniye daha bana bakıyor, sonra ayağa kalkarak hızlı bir hamleyle kendini içime sokuyor. Acı ve coşku bana çarpıyor, ciğerlerimdeki nefesi çalıyor.

"Lanet olsun!" Sawyer zevkle inliyor.

Bacaklarım kalçalarına, kollarım omuzlarına kilitleniyor. Ayağa kalkıp yüzümü boynuna gömüyorum ve içimde olmasının verdiği dolgunlukla nefes almaya çalışıyorum.

Gerginleştğini hissediyorum, "Kahretsin! Grace, bebeğim, iyi misin?"

Hâlâ nefesimi tutmakta zorlanırken başımı boynuna doğru sallıyorum. "Bana bak," elini saçlarıma doluyor ve başımı hafifçe geriye çekiyor, "canını yaktım mı?" Bakışlarındaki sıcaklığın bir kısmının yerini endişe alıyor.

"Ben iyiyim," diyorum usulca, "sadece bir saniyeye ihtiyacım vardı. Şimdi iyiyim."

"Emin misin?" diye soruyor, ikna olmamış bir şekilde. Kollarının kısıtlamayla titremeye başladığını fark ediyorum.

"Evet." Sonra onu rahatlatmak için bir bacağımı sırtına doluyor ve kalçalarımı kaldırıyorum.

"Siktir!" Çenesini sıkarak yavaş, sert, nefis vuruşlarla içime girmeye başladı.

Sawyer'la ilgili her şey beni sarıyor: kokusu, tadı, sert vücudunun içime girme hissi. Ve bu şimdiye kadar hissettiğim en mükemmel şey.

"Sawyer," diye adını inlerken zevkle sırtımı kamburlaştırıyorum, parmaklarım onun geniş ve güçlü omuzlarına gömülüyor.

"Bana bak Grace!" Sert talebi bakışlarımı ona çevirmemi sağladı. "Bunu hissediyor musun bebeğim? Bunun ne kadar mükemmel olduğunu hissediyor musun?" diye soruyor.

Birkaç dakika önce düşündüğüm sözleri. "Kimse bunu bizden alamayacak, beni duyuyor musun? Kimsenin bununla oynamasına asla izin vermeyeceğim." Birden bu gecenin erken saatlerinden bahsettiğini fark ediyorum. "Sen benimsin Grace!" diye sahiplenici bir şekilde homurdanıyor, "ve bunu söylediğini duymak istiyorum," diyerek daha sert bir şekilde içime giriyor.

Nefesim kesildi ve zevkle inledim, "Ben seninim."

"Bu doğru bebeğim, her tatlı parçan bana ait."

Hala kalbim küt küt atıyor. Bu sözleri duymanın bana ne yaptığını, benim için ne kadar anlamlı olduğunu bilemez. İşte tam da bu anda -üç uzun, acı dolu yıldan sonra- nihayet yeniden birine ait olduğumu fark ettim. Sawyer'a ait olduğumu. Ne kadar süreyle bilmiyorum ama önemli değil. Çünkü kısa bir süre için bile olsa birine ait olmak, kimsesi olmayan biri için her şey demektir.

Elimi kaldırarak yumuşak, sert dudaklarını izliyorum, "Ve sen bana aitsin," diyorum beni tüketmekle tehdit eden duygularla boğulurcasına.

Ona söylediklerimin muhtemelen onun beni etkilediği gibi etkilemeyeceğini biliyorum ama yine de onu ne kadar önemsedığimi bilmesini istiyorum, buna ihtiyacı var.

Sert ifadesi yumuşuyor ve içimin derinliklerinde sakinleşiyor, "Evet bebeğim, biz birbirimize aitiz."

Ben daha durduramadan tek bir damla gözyaşı süzülüyor, eğilip onu nazik bir öpücükle yakalıyor ve nefesim kesiliyor. "Artık her şey yoluna girecek Grace, çünkü buna sahip olduğumuz sürece başka hiçbir şeyin ve hiç kimsenin önemi yok."

Şu anda o kadar çok duygu beni sarmış durumda ki neredeyse boğulacağım. Beni aşağı çekmelerine izin vermeden önce, ağzını kendime getiriyorum, onu her şeyimle ve hissettiğim her şeyle öpüyorum. Öpücük

Yavaş ve şefkatli olandan hızlı ve ateşli olana, farkına varmadan kalçalarım onun altında huzursuzca hareket etmeye başladı.

Hırlayarak ağzını benimkinden ayırdı, "Tanrım, inanılmaz hissediyorsun!" Kollarının üzerinde yükselip içimde hareket etmeye başlıyor, biraz daha sert ve biraz daha hızlı. Ellerimi taş gibi sert ve terden nemli vücudunda gezdiriyorum. Bükülmüş çenesinden hâlâ kendini dizginlediğini anlayabiliyorum.

Uzanıp elimi kalbine koyuyorum. "Kendini tutmayı bırak. Her şeyini istediğimi söylediğimde ciddiymdim," diye fısıldıyorum usulca, sert bakışlarına bakarak. Bu doğru; beni hangi yoğunlukta aldığı umurumda değil, yeter ki hepsi onun olsun.

Kararını vermeden önce sadece bir dakika boyunca gözlerinin belirsizlikle parlamasını izliyorum. Çarpan kalbine yaslanmış olan elimi tutup ağzına götürüyor, bileğimin iç kısmına hızlı ama şefkatli bir öpücük kondurduktan sonra diğer elimle birlikte başımın üzerine kaldırıyor. "Yatak başlığına tutun bebeğim... sıkıca."

Dediğini yapıyorum, ince metal direklerden birini kavırıyorum. Ellerinden birini benimkinin hemen üstüne, diğerini de dizimin altına yerleştiriyor. Sonra bakışlarını benimkilerden ayırmadan, nefesimi kesen ve beni zevkten ağlatan bir yoğunlukla içime girmeye başlıyor. Şimdi neden bana sıkıca tutunmamı söylediğini anlıyorum, çünkü tutunmasaydım onun gücüyle yatak başlığına çarpabilirdim. Ham, güçlü ve mükemmel. Çok geçmeden orgazmımın oluşmaya başladığını hissediyorum, ama bunun henüz bitmesini istemediğim için onu uzak tutmaya çalışıyorum.

Sawyer bana bilmiş bilmiş sırıtıyor, "Seninle işim bitmek üzere değil bebeğim, o yüzden bırak seni alsın, çünkü bu gece daha çok şey olacak."

Bu küstah herif her zaman ne düşündüğümü nasıl biliyor? Ben daha fazla düşünmeden elini dizimin altından çekip bedenlerimizin arasına sokuyor, klitorisimin etrafında dönüyor, hızını hiç kesmiyor.

"Oh Tanrım!" İnliyorum. Yaklaşan orgazmım yepyeni bir seviyeye tırmanıyor.

"İşte bu bebeğim, bırak gelsin, sikimin etrafında sıkıldığını hissetmek istiyorum."

Onun erotik sözleri orgazmımı bir yük treni gibi üzerime yıkıyor. Ecstasy beni yıkıyor ve Sawyer haklıydı, sesim kısılana kadar çığlık atıyorum.

"Lanet olası güzel!" diye homurdanıyor orgazmı onu ele geçirmeden hemen önce. Yüzünü boynuma gömüyor ve hareketsiz kalarak kendini içime boşaltıyor. Ellerimi yatak başlığından çekerek ona sarılıyorum ve onu olabildiğince yakın tutuyorum. Hızlı kalp atışları benimkilere karşı bir davul gibi çarpıyor, nefeslerimizi yakalamaya çalışırken terli, karışık bir karmaşa içinde yatıyoruz.

"Tanrım, Grace," diye mırıldanıyor boynumda. Detaylandırmasına gerek yok. Az önce aramızda yaşananların benim için olduğu kadar onun için de muazzam olduğunu bilmekten memnunum.

Ayağa kalkıyor, bana seksi sırtışılarından birini veriyor ve çekilmeden önce ağzıma sert bir öpücük konduruyor. İkimiz de inliyoruz ve onunkinin ne için olduğundan emin değilim ama benimki hayal kırıklığıyla, onun içimdeki bağlantısını özlüyorum. Yuvarlanarak yataktan kalkıp temizlenmeye gidiyorum ama Sawyer kolunu belime doluyor ve beni sert bedenine doğru çekiyor. "Nereye gittiğini sanıyorsun, Cupcake?"

"Um, tuvalete mi?" Daha çok bir soru gibi söyledim.

"Henüz değil," diye mırıldanıyor enseme doğru ve bana bir öpücük konduruyor. "Neden?" Kafam karışmış bir şekilde soruyorum.

"Çünkü gitmene izin vermeye hazır değilim."

Yumuşak ve içten ses tonuyla kalbim eriyor. Rahatlayarak yüzümü ona dönüyorum. Kolunu belime doluyor ve beni vücuduna çekiyor, yüzüm onun seksî yüzüne sadece birkaç santim mesafede. Elim güçlü çenesindeki tıraşsîz geçen bir günün izine gidiyor.

Yüzündeki rahat ifade ciddileşiyor ve daha önce olanlardan bahsetmek üzere olduğunu anlıyorum. "İyi miyiz?"

Omuz silkiyorum, "Bilmiyorum, öyle miyiz?" Bana bakmaya devam ediyor, daha iyi bir cevap bekliyor. Derin bir nefes alıyorum, "Sadece konuşuyorduk, Sawyer."

Dişlerini sıktığı için çenesi esniyor, "Umurumda değil. Hiç hoşuma gitmedi."

Gözlerimi kısıyorum, unuttuğum öfkenin geri geldiğini hissediyorum, "Aş artık bunu! Bütün gece benimle konuşan tek kişi oydu, onun arkadaşlığını geri çevirecek değildim."

"Sırf beni kızdırmak için sana geldi!"

Elimi çenesinden çekiyorum, "Bunu en başından beri bilmediğimi mi sanıyorsun? Bana biraz kredi ver, Sawyer. Ona bunu söyledim; başarılı olamayacağını biliyordu. Bunun yerine, bambaşka bir nedenden ötürü benimle kalmaya ve ziyaret etmeye başladı."

Bana inanmayarak homurdanıyor. "Kırk beş dakika boyunca tek başıma oturdum Sawyer, ne bekliyordun ki?"

"Bunu nereden bilebilirdim ki?"

"Bisikletli kaltakla meşgul olmasaydın bilirdin," diye cevap veriyorum öfkeyle. Bundan daha fazlası olduğunu biliyorum ama şu anda düşünebildiğim tek şey o kaltak.

"Siktir et onu! Ona hiç dikkat etmedim."

"Onunla flört etmemiş olabilirsin ama onu hiç itmedin de ve bana göre bu da en az onun kadar kötü." Boğazım düğümlenmeye başladı

Bu gece orada ne kadar uzun süre tek başıma oturup o saçmalığı izlediğimi düşününce. "Bu gece duygularımı gerçekten incittin Sawyer," diye fısıldıyorum kalınca.

Öfkeli ifadesi yumuşuyor ve beni tekrar kendine çekiyor. "Özür dilerim, Cupcake, haklısın, ben bir pisliğim. Seni kontrol etmeliydim, kendimden başka kimse için endişelenmeye alışık değilim, bu kız arkadaş meselesi benim için çok yeni. Konuşmalara dalmışım ve senin bana geleceğini düşünmüştüm." Pişmanlık ve samimiyetle parlayan gözlerine bakıyorum. "Ama şunu bil Grace, ben eski arkadaşlarımla takılıyordum, o kaltakla değil. Herhangi bir hatunla da değil. Benim için önemli olan tek kişi sensin."

İncinmişliğim ve öfkem dağılınca kollarımı boynuna doluyor ve alnımı onunkine yaslıyorum. "Ben bu muyum Sawyer? Kız arkadaşın mı?" Yumuşak bir sesle soruyorum, sonunda bu her neyse onu etiketlemek istiyorum.

Elini kaldırıp yüzümün yan tarafını kavırıyor, "Sen bundan daha fazlasın Grace, çok daha fazlası."

Onun bu sözlerini duyunca göğsümde mutluluk çiçekleri açıyor. Yüzünün yan tarafında duran elini tutarak avucunu öpüyorum. "Ben de," diyorum kalın bir sesle.

Sawyer sırtlıyor, sonra şimşek hızıyla tekrar üstüme çıkıp beni yere yapıştırıyor. "Güzel, şimdi makyaj yapalım."

Gülüyorum, "Az önce bunu yapmamış mıydık?"

"Evet, ama o daha önceydi, şimdi bu geçmişti telafi etmeliyiz," eğilerek meme uçlarımdan birini ağzına aldı.

İnliyorum ve Sawyer'la her kavga ettiğimizde böyle olaksa bunu daha sık yapmamız gerektiğine karar veriyorum.

CHAPTER 18

Sawyer

Ertesi sabah hayatımın en güzel uykusundan yüksek sesli bir ıglıkla uyandım, "Aman Tanrım, Sawyer, abuk uyan! Buna asla inanamayacaksın!" Grace evin içinde bir yerden heyecanla bağılıyor.

Saate baktığımda sabahın sekizi olduğunu görüyorum. *Tanrım, bu kadar erken saatte ne yapıyor? Tanrı aşkına, onu neredeyse sekiz saat boyunca sikmeyi yeni bitirdim.*

Bunu düşünmek bile sikimin yeniden canlanmasına neden oluyor. Kahretsin, bu kıza asla doyamayacağımdan eminim. Onun içinde olmak en güzel şeydi.

Hiç hissetmedim. Daha önce ona bağımlı olduğumu düşündüysem bile, şimdi hissettiklerimin yanında bu hiçbir şey.

Ön kapının açıldığını duyuyorum ve beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor. Ne halt ettiğini merak ederek yataktan kalktım ve son giydiğim kot pantolonumu giydim.

gece, iç çamaşırımı çıkarmadan. Düğmeyle bile uğraşmıyorum, çünkü şimdi kışımı uyandırdığı için tekrar içine girmeyi planlıyorum.

Odadan çıkıp sağa dönüyorum ve oturma odasına doğru ilerliyorum ki açık bırakılmış ön kapıdan gelen soğuk bir hava çarpıyor yüzüme.

"Tanrım, kadın, ne halt ediyorsun?" Homurdanarak açık kapıya doğru yürüyorum. Dışarıyı görür görmez önümdeki manzara karşısında olduğum yerde kalakaldım.

Hava bok gibi soğuk ve lapa lapa kar yağıyor. Ve işte benim Cupcake'im, yüzü sisli gri gökyüzüne doğru eğik, kollarını iki yana açmış, avuç içleri yukarı bakıyor, ağır yağ tanelerini sanki altınmış gibi yakalıyor. Üzerinde bir önceki geceden kalma gömleğim ve kız kardeşimin çıplak dizlerine kadar uzanan kışlık botları olduğunu tahmin ettiğim şeylerden başka bir şey yok.

Varlığımı fark edince bakışlarını benimkilere çeviriyor ve bana hayatımda gördüğüm en büyük gülümsemeyi atıyor. Göğsüme inen bir darbe gibiydi; yemin ederim neredeyse kışımın üstüne düşecektim.

"Aman Tanrım, Sawyer, ne kadar güzel, değil mi?"

"Evet," diyorum huysuzca, lanet olası kar hakkında hiç konuşmadan. Kapının pervazına yaslanarak, benim için çok basit ama onun için olağanüstü olan bir şeyi içine çekişini izliyorum. Ağır, beyaz, köpüklü taneler uzun, dalgalı sarı saçlarını kaplamaya başlıyor ve kirpiklerine düşüyor. Hayatımda gördüğüm en güzel manzaraydı.

Birkaç ay önce tanıştığım hüzünlü kızın, şu ana kadar hiç deneyimlemediğim, gerçek mutluluk saçan bir gülümsemeye sahip olduğunu fark ediyorum. Ve tam şu anda hayatımın geri kalanını onun her gün böyle gülümsemesini sağlayarak geçirmeye karar veriyorum.

Bana tekrar baktığında burnu pembeleşmiş ve kollarını kavuşturmuş. "Kahretsin, çok soğuk!" diye gülüyor ve zıplıyor.

"Kesinlikle öyle. Şimdi o seksi kıcını buraya getir ve duşa gir, planlarımız var."

"Öyle mi?" diye soruyor, kafası karışmış bir şekilde,

"nereye gidiyoruz?" "Bu bir sürpriz!"

Beni bir başka güzel gülümsemeye onurlandırıyor ve kendini bana doğru fırlatarak evin içine koşuyor. Bacakları belime dolanırken ve ellerim sıkı, seksi kıcını kavrarken onu kolayca yakalıyorum. "Tanrım, kadın, üşümüşsün."

"Benim için bir sürprizin mi var Seksi Sawyer?" diye soruyor heyecanla, soğuk yorumumu duymazdan gelerek.

"Evet bebeğim, pantolonumun içinde." Gülümsemesi bozuluyor ve bana şakacı bir tokat atıyor.

Gülüyorum, "Şaka yapıyorum, yani sayılır. Sana o sürprizi sonra yapacağım ama ondan önce bir sürprizim var."

"Ne oldu? Söyle bana," diye sabırsızca soruyor.

"Yakında göreceksin. Hadi, duşa giriyoruz," diyerek banyoya doğru yürümeye başlıyorum. Yolda çenemi öpüyor ve sonraki sürprizin önce geleceğine karar veriyorum.

Bir saat sonra pistin önüne geldim. "Başka bir hokey maçın mı var?" Grace kafası karışmış bir şekilde sordu.

Saklamaya çalıştığı hayal kırıklığını fark ederek gülümsememi geri alıyorum. Kamyondan inip hokey çantamı almadan önce tek söylediğim "Hayır," oluyor. Grace diğer taraftan geldiğinde onu karşılıyorum. Sıcak, yumuşak elini tutarak onu arenanın yan kapılarına götürüyorum.

Pist görevlisi Joe, içeri girer girmez bizi bekliyor. "İşte bizim altın çocuk," diye gülümseyerek selamlıyor ve sırtımı sıvazlıyor.

"Seni gördüğüme sevindim Joe. Bunu benim için yaptığın için teşekkürler." Grace'in kafası daha da karışır.

"Emin olabilirsin, evlat. Bu o mu?" diye soruyor, bakışlarını Grace'e çevirerek.

"Evet, öyle. Grace, bu Joe Paletti, ben paten giydiğimden beri burayı o işletiyor."

Gülümsüyor ve elini uzatıyor, "Tanıştığımıza memnun oldum Joe."

Elini tutarken dudakları titriyor, "Sen de tatlım." Bana baktı, "Pekâlâ, geri dön. Başka biri gelmeden önce bir saatin var." Ona tekrar teşekkür ediyorum ve Grace'i elinden tutup piste götürüyorum. Onu locaya götürdüm ve banka oturttum, "Bana söyleyecek misin?

Neler oluyor?"

Hokey çantamı bırakıp kız kardeşimin artistik patenlerini çıkarıyorum. "Kayıyoruz, bebeğim."

"EEEEKKKK!" diye ciyaklıyor ve heyecanla alkışlıyor, "Ben de bunu umuyordum," diye cevap veriyor ve patenleri ellerimden çekip alıyor.

Dün gece maçıma giderken bana daha önce hiç buz pateni yapmadığını söyledi. Bu benim için tam bir şoktu; bir insan nasıl olur da hiç buz pateni yapmaz?

"Herkesin hayatında en az bir kez denemesi gereken bir şey."

Az önce söylediklerimi duymazdan geliyor ve kız kardeşimin patenlerini giymek için aceleyle botlarını çıkarmaya başlıyor. Kıkırdayarak eğildim ve onun için bağlamaya başladım. Merak ve heyecan içinde etrafına bakınırken onu izliyorum.

"Bütün buzu kendimize mi ayıracağız?" diye soruyor hayretle.

"Evet, pistin açılmasına daha bir saat var. Yani o kadar vaktimiz var."

"Bunu nasıl başardın?"

"Sana söyledim, Cupcake, ben buralarda bir efsaneyim."

Gülümseyerek şakacı bir şekilde gözlerini deviriyor. Ben daha son pateni bitirmeden o ayağa kalkıyor. "Beni beklemeyecek misin?"

Başını sallar, "Yok, ben iyiyim. Sen çıkana kadar duvara tutunacağım."

Kollarını iki yana açmış, açıklığa doğru yalpalayarak ilerlerken kendini dengelemeye çalışıyor. İçimden bir ses bunun tam bir felaket olacağını söylüyor, ben de hiç vakit kaybetmeden patenlerimi giyip bağcıklarını bağlıyorum. Tüm bu süre boyunca onun kahkahalarını, ciyaklamalarını ve bir sürü 'Uh ohs' sesini duyuyorum.

Ayağa kalkarak açıklığa doğru yürüyorum ve kendimi evimde hissederek soğuk, sert buzun üzerinde ilk adımımı atıyorum. Etrafıma baktığımda Grace'i başladığı yerin sadece dörtte biri kadar ileride buluyorum. Bir kolu yanında, hâlâ dengesini sağlamaya çalışırken diğer kolu duvarı kavıyor. Belinden bükülmüş, kıcı havaya kalkmış. Çok gülünç ve bir o kadar da sevimli görünüyor.

Kıkırdayarak ona doğru süzülüyorum ve yanından geçerken kıcına bir tokat atıyorum. Şaşkınlıkla bağırıyor ve iki eliyle duvarı kavıyor. Onu ikinci kez geçip geriye doğru kayarken bana ters ters bakıyor. "Gösteriş yapmayı bırak ve bana yardım et."

"Yardıma ihtiyacın varmış gibi görünmüyor, Cupcake. Duruşun gayet iyi. Sadece kıcını biraz daha yukarı kaldır." Alınmak yerine gülüyor.

Ona acıyarak yanına yaklaştım ve ince siyah bir çift eldivenle kaplı iki küçük elini tuttum. "Dik dur."

Dediğimi yaptığında, onu duvardan uzaklaştırıyorum ve önüme çekerek geriye doğru kaymaya başlıyorum.

"Vay, vay, vay," diye ciyaklıyor, aslında büyükannemin yapabileceğinden çok daha yavaş kayarken hızlı gidiyormuşuz gibi davranıyor.

Sonunda gevşiyor ve ben de biraz hızlanıyorum. Gülümsemesini izlerken, kahkahaları arenanın sessizliğini dolduruyor ve en tuhafı

Daha önce hiç hissetmediğim bir his beni rahatsız ediyor. Bana tutunmamı ve asla bırakmamamı söyleyen bir his. Bu düşünce adımlarımızı aniden durdurumama neden oluyor.

Şaşkınlıkla bana bakıyor, "Sorun ne? Neden durduk?"

"Buraya gel," onu kendime çekiyorum ve eğiliyorum, "kollarını boynuma dola." İtaat ettiğinde kışını kavıyorum ve onu yukarı kaldırıyorum.

"EEEEKKK!" diye tekrar ciyaklar, "Aman Tanrım, sakın beni düşürme Sawyer," diye endişeyle güler.

"Bacaklarını belime dola bebeğim. Sadece bıçaklarına dikkat et, sırtımda yeterince yara izi var," diyorum sırtarak.

Kahkahası kesilir ve yüz ifadesi üzgünleşir. Kahretsin, niyetim bu değildi. "Dikkatli olacağım," diye yumuşak bir şekilde cevap veriyor.

Dizleri kalçalarımın her iki yanını kavradığında uzun, yumuşak kayışlara başlıyorum. Gülümsemesi geri dönüyor ama parmakları omuzlarımda sıkıca kenetleniyor. "Rahatla bebeğim, seni tutuyorum."

Bana biraz emin olmayan bir şekilde bakıyor. "Düşersen ne olur?"

Karşı koyamayıp uzun, ipeksi saçlarının altından uzanıyorum ve ince boynunun yan tarafını avuçluyorum. "Düşmene asla izin vermeyeceğim Grace."

Bana yumuşak bir gülümseme vermeden hemen önce nefesi kesiliyor. Eğilerek, omuzlarımı bırakmadan önce nazik bir öpücükle tatlı ağzının tadına bakmama izin veriyor.

Kollarını iki yana açarak gözlerini kapatıyor, "Daha hızlı," diye fısıldıyor usulca.

Adımlarımı hızlandırıyorum ve ben hızlandıkça onun gülümsemesi daha da büyüyor. Yüz ifadesi yumuşak ve saçları hızımızdan dolayı yüzüne doğru hafifçe savrulmaya başlıyor. İşte o anda, onun tatlı, sıcak bedenini kendime doğru çekerken, Tanrı'nın bu güzel kızı sadece benim için yarattığından hiç kuşku duymuyorum.

Sonraki kırk beş dakika boyunca onu kucaklamaktan, ona nasıl kayılacağını öğretmeye kadar gidip geldim. Güldük ve çok ateşli öpüşme seansları yaptık, öyle ki sikim sertleşti ve tekrar onun içinde olmak için can atıyordum. Çok geçmeden Joe içeri bakarak zamanımızın dolduğunu haber verdi.

"Üzgünüm, Cupcake, bu bizim işaretimiz," diyorum, onu tekrar tutarken son bir tur atıyorum.

Gülümsemesi yumuşuyor, sıcak kehribar gözleri adını koyamadığım bir şeyle parlıyor. "Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim Seksi Sawyer. Bu sonsuza dek hatırlayacağım bir anı."

"Bir şey değil, Cupcake. Böyle mutlu olmayı hak ediyorsun Grace, her zaman." Alnını benimkine yaslıyor. "Beni mutlu ediyorsun, Sawyer."

Bunun beni ne kadar harika hissettirdiği konusunda yalan söylemeyeceğim. Bu arena hayatımın en güzel anılarından bazılarını barındırıyor, ancak bu, açık ara farkla, her zaman favorim olacak.

O gece mutfak masasında akşam yemeğimizi yerken Jesse koca ağzını açıyor ve sırıtarak, "Duyduğuma göre dün gece Fazla Mesai'de epey eğlenmişsin?" diyor.

"Ne oldu?" Annem endişeyle soruyor. "Hiçbir şey." Çenesini kapalı tutması için Jesse'ye ters ters bakıyorum.

Tabii ki Sam de gülümseyerek söze karışıyor: "Sawyer'ın Grace'i sahiplenmeye çalıştığı ortaya çıktı. Dün gece Jase Crawford'un onunla konuşmasından hoşlanmadı."

Bakışlarımı ona doğru çeviriyorum ve bu masadan kalktığımızda onun kışına tekme yi basacağımı sessizce ona bildiriyorum.

"Sawyer Evans, kavga etmiyor olsan iyi edersin!" diye azarlıyor annem.

"Çocuğu rahat bırak, Catherine. O çocuğun bir yere götürülmesi lazım. Notch, tıpkı babası gibi asabi biri." Herkesin bakışları babama dönüyor, az önce beni savunduğu için şok olmuşlar. Yemeğini yemeye devam ederken kimseye bakmıyor.

Sonunda annem sessizliği bozdu, "Aynı sorunu yaşayan başka bir baba ve oğul tanıyorum ve kavga etmek için hiçbir mazeret yok."

"Ben kavga etmedim anne, o yüzden sakın ol, kızlar sadece ortalığı karıştırıyor," diye açıklıyorum, kız kardeşlerime tekrar ters ters bakarak.

Akşam yemeği sohbetimizin geri kalanı annem ve kız kardeşlerimin Grace'e Florida'yı ve orada yaşamının nasıl bir şey olduğunu sormalarıyla geçti. Bu konu hakkında konuşmanın onu üzeceğinden endişe ettiğim için konuşmayı başka yöne çekmeye çalıştım ama Grace bana sorun olmadığını söyledi ve bu konu hakkında konuşmakta bir sakınca görmedi.

Tatlıdan sonra Grace'i sıcak küvette bir gece geçirmek için misafirhaneye geri götürmek üzereydim ki babam tavan arasındaki bir şey için yardımımı istedi. Yine çok şaşırdım ve bunun neyle ilgili olduğundan emin değilim ama kabul ediyorum.

"Dün gece çok iyi bir oyun oynadığınızı duydum." diyerek garip sessizliği bozuyor ve yukarı çıkıyoruz.

Omuz silkiyorum, "Birkaç yıldır oynamadığımı düşünürsek fena değil."

Babam başını sallıyor, etrafımıza yine rahatsız edici bir sessizlik çöküyor. Tavan arasına ulaştığımızda, beni hokey eşyalarımın adanmış koca bir tapınağın olduğu arka tarafa götürüyor. Madalyalar, giydiğim her paten, eski formalar, gazete kupürleri, resimler...

"Bütün bunları sakladığına inanamıyorum."

Babam boğazını temizledi, "Evet, bunlar saklanacak ve gurur duyulacak anılar. Kim bilir, belki bir oğlunuz olursa bunlar ona da aktarılabilir."

Çocuklardan bahsedince şok içinde ona bakıyorum ve bunun nereye gittiğini merak etmeye başlıyorum.

Bir nefes verdi, "Dinle evlat, bir süredir aramızın iyi olmadığını ve bunun çoğunun benim hatam olduğunu biliyorum. Ben sadece... Sana bunu vermek için kışımı yırttım Sawyer," diyerek hokey eşyalarımı işaret ediyor.

"Baba..." Onunla tekrar bu konuya girmek istemediğim için uyararak söylüyorum. "Sadece beni dinle." Sinirli bir nefes verdim ve bitirmesine izin verdim. "I

Çocuklarımın iyi bir hayat yaşaması, olabileceklerinin en iyisi olabilmeleri ve en önemlisi de onları güvende tutabilmek için çok çalıştım. Sonra bir gün en büyük korkum başıma çöktü, çünkü harika bir şey olacak olan tek oğlum bana Donanmaya katılmak ve ülkesi için savaşmak istediğini söyledi."

Babamın yüzünü daha önce hiç görmediğim bir acı ve korku kaplarken izliyorum.

"Ne diyeceğimi bilemiyorum baba. İyi bir hayat yaşadım, hala da öyle ve bana verdiğin her şey için minnettarım. Hokeyi hala seviyorum ve ölene kadar da seveceğim ama günün sonunda bu hayatımın geri kalanında yapmak istediğim bir şey değildi. Bu seni hayal kırıklığına uğrattıysa özür dilerim..."

"Hayır evlat, anlamıyorsun. Hayal kırıklığına uğramadım, kızgındım çünkü korkmuştum. Seni kaybetmek istemedim; bu ailenin asla üstesinden gelemeyeceği bir şeydi Sawyer. Sen ve Cade hakkında telefon aldığımız o gün..." bir nefes daha verdi ve ellerini hayal kırıklığıyla saçlarında gezdirdi, "neredeyse hepimizi yıkıyordu, özellikle de anneni."

O telefon konuşmasının hepsine ne yaptığını düşündükçe göğsüm rahatsız edici bir şekilde sıkışıyor. "Bir gün, çocuklarınız olduğunda, ne demek istediğimi anlayacaksınız."

konusuyorduk. Ama şimdi söylemeye çalıştığım şey... Anlıyorum ve bunun büyük bir kısmı buraya getirdiğin o kız yüzünden. Annen bana olan bitenin bir kısmını anlattı ve ona yardım etmek için devreye girdiğin için seninle gurur duyuyorum. Onu korumak için eğitim almış olmana sevindim... Seninle gurur duyuyorum evlat."

"Sağ ol baba," diye cevap veriyorum huysuzca.

Donanmaya katılacağımı söylediğim günden beri yapmadığı bir şey yaparak beni kucaklamak için kendine çekti. Sırtıma birkaç kez vurduktan sonra geri çekildi ama omuzlarımdan tutmaya devam etti, "Şimdi beni dinlemeni istiyorum. İkimizin de çılgın yakışıklılığımız yüzünden kibirli orospu çocukları olabileceğimizi biliyorum," derken ikimiz de sırtıyorduk, "ama buraya getirdiğin kız özel biri Sawyer, tıpkı annen gibi. Sana ne söylediğimi anlıyor musun evlat?"

Başımı salladım, "Evet baba, biliyorum ve öyle olduğunu da biliyorum. Ona çok değer veriyorum.

Aslında, sanırım ona aşığım."

Başını sallıyor, "Hayır, düşünmüyorsun, biliyorsun. Çünkü aptal değilsin, bu yüzden ne yapman gerekiyorsa yap, onu elinde tut."

Sırtıyordum, "Başımdan beri planım buydu."

O da sırtıyor, "Güzel. Şimdi git annene seninle barıştığımı söyle, böylece benimle tekrar konuşur."

Kıkırdıyorum ve babam bir kez daha sarılmak için beni kendine çektiğinde uzaklaşmaya başlıyorum. "Seni seviyorum, Sawyer."

"Ben de seni seviyorum baba."

Daha sonra, Grace ve ben misafirhaneye dönmek üzere karda ilerliyoruz. Normalden biraz daha hızlı yürüyorum ve onun bana ayak uydurmakta zorlandığını fark ediyorum. Yavaşlamam gerektiğini biliyorum ama tekrar onun içinde olmak için ölüyorum.

Ne düşündüğüm hakkında hiçbir fikri olmayan tatlı bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Babanla aranızdaki sorunları çözdüğünüz için çok mutluyum."

Homurdanıyorum, "Evet ve hepsi de kek gibi kokan meraklı küçük sarışın bir hatunun kendi işine bakamaması yüzünden," diye cevap veriyorum. "Hmmm, şu kek gibi kokan lanet piliçler. Nereden buluyorlar "Ciddi bir şekilde söylemeye çalışıyor ama sürekli gülüyor.

Sırıtarak ona başımı sallıyorum. Eğilip bir avuç kar almadan önce gözlerinde küçük bir parıltıyla bana bakıyor. Sıkıştırmaya çalışırken onu izliyorum ama ne yaptığına dair hiçbir fikri yok.

"Oh, Cupcake, senin yerinde olsam bu saçmalığı başlatmazdım. Ben kartopu savaşlarının kralyım ve sen..." Büyük bir kar yığını tam yüzüme çarptığında sözlerim kesildi. Gevşek ve hiç sıkıştırılmamıştı, bu yüzden üzerime serpiliyordu.

Sanki dünyanın en komik şeyiymiş gibi kahkahalarla gülüyor. "Ne diyordun?" diyor küstahça.

"Unutma bebeğim, uyarılmıştın."

Onun için geleceğimi anlayınca dönüp kaçıyor. Peşinden gitmeden önce ona birkaç saniye avans bile veriyorum. Ona ulaşmam hiç zaman almıyor; onu yere yatırıp altımda yuvarlarken çığlık atıyor. "Aman Tanrım! Bırak beni, hava buz gibi" diye bağırıyor gülerek.

"Hayır, Cupcake, bu dondurucu değil. Bu dondurucu..." Kocaman bir yığın kar alarak gömleğinin altına, ceketinin altına sokuyorum ve çıplak karnına yayıyorum.

Ciyaklıyor ve kıvranarak uzaklaşmaya çalışıyor. "Aman Tanrım... lütfen dur! Özür dilerim, bir daha yapmayacağım, söz veriyorum."

Merhamet için yalvarırken sırtıtıyorum, "Kalkmak ister misin?"

"Evet!" diye bağılıyor, kaçmaya çalışıyor. Altımda ne kadar kıvranırsa aletimin o kadar sertleştiğinin farkında değil.

"O zaman söyle: Sawyer'ın büyük bir aleti var."

Bir an donup kalıyor, sonra kahkahayı basıyor, "Ne? Yok artık, öyle bir şey demedim!"

Başımı salladım. "Pekala..." Tekrar kara uzandım.

"Aman Tanrım, durma. Tamam, tamam... Sawyer'ın kocaman bir aleti var." Gözlerini deviriyor ama yanakları soğuktan ziyade utançtan pembeleşiyor.

"Aferin kızım," diye fısıldıyorum, eğilip boynuna sarılıyorum ve dilim pürüzsüz, narin teninde geziniyor. Tatlı kokusu duyularıma nüfuz ediyor ve inlemeleri zaten sert olan aletimi tam yoğunluğa çıkarıyor.

"Şimdi söyle: Sawyer'ın beni becermesini istiyorum."

Bir inilti daha çıkarıyor, bu seferki ihtiyaç ve hayal kırıklığının bir karışımı, "Uhhh, Sawyer, seksi bir pislik olmayı bırak ve beni yukarı çıkar."

"Ne söylemen gerektiğini biliyorsun bebeğim, eğer kalkmak istiyorsan." Sonra, noktayı eve götürmek için, sert horozumu tatlı uyluklarının arasına çarpıyorum.

"Beni becermeni istiyorum." diye en seksi iniltiyi çıkarıyor.

Göğsümden bir hırıltı yükseliyor ve onu ölesiye öpüyorum. Her ne kadar onu burada, karda becermek istesem de aklımda başka planlar var. Bu yüzden birkaç saniye sonra isteksizce ağzımı çekiyorum, onu kaldırıyorum ve seksi kışını eve taşıyorum.

Ben koşmaya başlayınca gülüyor. "Bu hiç komik değil, Cupcake. Bütün gün sikimi içine sokmak için can atıyordum."

Gözlerini deviriyor, "Az önce gömleğime soktuğun kardan sonra benden bir şey alacağın için şanslısın, Sawyer."

Sırıttıyorum, "Merak etme bebeğim, ısınmak için jakuziye gireceğiz."

"Jakuzi mi? Mayo getirmedim."

"İhtiyacın yok."

"Oh evet biliyorum. O jakuziye çıplak girmeyeceğim Sawyer. Ailen görebilir."

"Hayır, yapamazlar. Tanrı aşkına, beş dönüm ötedeler."

"Fark etmez. Kız kardeşlerin gelebilir, hatta ailen bile.

Hayır! Hayatta olmaz, ciddiylim."

"İyi, her neyse, kız kardeşlerimden birini ödünç alabilirsin," diyorum kolayca.

Jakuziye girdikten birkaç saniye sonra üzerinden bok çıkacağını bilmesine gerek yok.

Eve girer girmez kız kardeşimi arayıp bir mayo ödünç alıp alamayacağını soruyor. Ayrıca benim de bir tane giymem gerektiğini, yoksa birbirimize karşı koyamayacağımızı söylüyor... Zaten karşı koyabileceğimi düşünüyorsa kafayı yemiş demektir. Ama dediğini yapıyorum, onunla aynı fikirde olduğumu düşünmesine izin veriyorum, sonra dışarı çıkıp jakuzinin kapağını kaldırıyorum ve kimyasalları kontrol ediyorum.

İçine girdiğimde, sıcak suyun kaslarıma ne kadar iyi geldiğini hissederek bir inilti çıkarıyorum. Kendi evime dönmeliyim ki bunlardan bir tane alabileyim. Bu bana Grace'i düşündürüyor, bunu düşünmek için çok erken olduğunu biliyorum, ama gerçekten, o piç yakalandığında bile hiçbir yere gitmeyi planlamıyorum...

"Grace'in tatlı tınısı beni düşüncelerimden koparıp bakışlarımı ona çevirdi.

Oh lanet olsun!

Yarı kalkık sikim, onun siyah ipli bikinisinin çok az örttüğü seksi, kıvrak vücuduyla çeliğe dönüşüyor. Gözlerim ince kumaşın arasından fırlayan ve ağzımı sulandıran küçük, sıkı meme uçlarına takılıyor.

"Eeek! Sanırım ayaklarım moraracak," diye ciyaklıyor ve şu anda ne düşündüğüm hakkında hiçbir fikri olmadan dumanı tüten sıcak suya atlıyor.

Evet, siktir et bu jakuzi saçmalığını, onu alıyorum.

"Ah bu acıttı," diyor kıkırdayarak. Sonunda dikkatini bana verdiğinde, yüzümdeki ifade karşısında gözleri büyüyor. "Hey şimdi, bana öyle bakmayı kes," diye işaret ediyor parmağını bana doğru sallayarak.

"Ne gibi?" Ona doğru ilerleyerek soruyorum.

"Hayır Sawyer, ciddi söylüyorum, seninle bir kez öpüştüğüm için ailen tarafından zaten tutuklandım. Tekrar yakalanmak istemiyorum."

Kaçmaya çalışıyor ama ben onu belinden tutup kendime doğru çekiyorum. Kurtulmak için kıvranıyor, ama sonra yumuşak bir inilti çıkarıyor ve mükemmel göğüslerinin sert, ağırlığını ellerimle kavradığımda hemen gevşiyor.

Saçları başının üstünde dağınık bir düğüm halinde, nemli boynunun arkasını öpmem için bana kolay erişim sağlıyor. Kulak memesini kemirirken buhar bizi sarıyor. "Hadi bebeğim, bunu kimsenin görmesine izin vermeyeceğim. Sadece sana burada dokunmama izin ver, sonra içeri gireceğiz ve seni düzgünce becereceğim."

İnliyor, sikime sürtünüyor. Onunla edepsiz konuştuğumda boşalmasına bayılıyorum. Meme uçlarını çimdikliyorum, dudaklarından dökülen daha seksi sesleri teşvik ediyorum.

"Bu bir evet mi Grace?"

"Mmmhmmmm," diye tutarsızca inliyor ve dudaklarımda bir sırtış oluşmasına neden oluyor.

"Söyle, bebeğim."

Yine sadece sesler çıkardığında boynuna keskin bir kısıtma veriyorum ve meme uçlarını daha fazla kuvvetle sıkıştırıyorum.

Nefes nefese, "Bana dokunmanı istiyorum. "Isırığının acısını yalayarak uzaklaştırıyorum. "Aferin kızıma."

Elimi boynundaki bağa götürerek nazikçe çekiyorum ve ipi çözüyorum. Sırtındaki diğer bağı da çekiştirince üstü düşüyor ve tatlı mükemmelliği ortaya çıkıyor.

Başı omzuma düşüyor ve ben göğüslerinin çıplak ağırlığını avuçlarken, sıkı uçları avuçlarıma sürtünürken iniltilerim onun iniltilerine karışıyor. "Göğüslerine bayılıyorum Grace, yemin ederim sadece benim için yaratılmışlar bebeğim. Tıpkı senin geri kalanın gibi."

Şimdi bir elimi karnından aşağı indiriyor ve minik mayosunun içine sokuyorum. Uyarılmışlığı ve suyun karışımı parmaklarımın yarığında kolayca kaymasını sağlıyor.

"Mmmmm, Sawyer."

Sikeyim! Onun seksi sesinin adımı inlettiğini duymak neredeyse şortumun içine boşalmam için yeterli.

Aşağı inerken şişmiş klitorisinin üzerinden sıyrılarak bir parmağımı sokuyorum, sonra hızla diğeriyle devam ediyorum. Amcığı parmaklarıma kenetlenirken aynı anda haykırıyor.

"Siktir, Grace! Amin çok sıcak ve sıkı. Seni elimle boşalttıktan sonra sikimle de boşaltacağım."

İnliyor ve kollarından birini boynuma dolamak için yukarı kaldırıyor. Kulak memesini yalayıp ısırıyorum, yumuşak etini dişlerimle sıyrıyorum, aynı zamanda büzülmüş meme ucunu çimdiklemeye ve yuvarlamaya devam ediyorum.

Parmaklarımın hızlı, derin itişleriyle hızımı koruyarak, klitorisini okşamak için başparmağımı hareket ettiriyorum.

Kalçaları ritmi artırıyor, bana yakın olduğunu söylüyor. "İşte bu bebeğim, parmaklarımı becer."

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz iç duvarlarının parmaklarımı kavradığını hissediyorum. "Tanrım, Sawyer, geliyorum."

Orgazmını haykırdığını duyunca boğazımdan kısık bir hırıltı yükseliyor; kalçalarını kıvırıyor ve kışını sikime sokuyor. Son çığlıkları dağılana ve vücudu gevşeyene kadar hızımı koruyorum.

Bir saniye daha bekleyemeyerek onu kucağıma alıyorum ve sıcak sudan çıkıyorum. Bir kolumla belini sararken, diğer kolumla havlularımızı alıyorum ve bizi eve götürüyorum.

Grace tatlı öpücüklerini çenemden kulağıma doğru yerleştirmeye başlıyor ve dişleriyle çekiştirdiğinde bir inilti çıkarıyorum.

"Kadın, kontrolümü kaybedip seni duvara yapıştırmadan önce kes şu saçmalığı."

Gülüyor, sikimi bu kadar sertleştirmesini komik buluyor. Oturma odasına girip, kanepenin arkasına örtülmüş battaniyeyi almadan önce şömineyi yakıyorum. Onu alevlerin önündeki tüylü halının üzerine seriyorum, üşümesini istemiyorum. Tam onu üzerine yatırmak üzereydim ki beni sıkıca kavradı. "Bu sefer ben üstte olmak istiyorum."

Bu kadar cesur olduğu için şaşkınlıkla ona bakıyorum. Yüzü utançla kızarıyor ve dudaklarıma bir sırtıma getiriyor.

"Şey, yani, eğer senin için de uygunsa?"

Elimde değil, gülüyorum. Tanrım, çok tatlı, sevimli ve... Ne diyorum ben ya, tek kelimeyle mükemmel. "Bu fikre bayıldım bebeğim."

Şimdi gülümsüyor, kendini daha rahat hissediyor. Onu kendime doğru çekerek yere indiriyorum, o da bana sarılıyor. Göğsümü itiyor,

Beni uzanmaya zorluyor. "Kahretsin, Cupcake, şu haline bak, benimle birlikte olmak için nasıl da zorluyorsun... Hoşuma gitti."

Gözlerini deviriyor ama gülüyor, "Çıplak olduğum sürece beni her halimle sevdiğine dair bir his var içimde."

Lanet olası gerçek bu değıl mi? Kıyafetli ya da kıyafetsiz, onu her haliyle sevdiğimi bilmiyor. Ama bunu şimdilik kendime saklamaya karar verdim.

Üzerime eğiliyor, seksi ağzını benimkine yaklaştırıyor ve bana öyle bir öpücük veriyor ki, aletim onun içinde olmak için çığlık atıyor. Ellerim onun sıkı yuvarlak kıcını kavırıyor ve amını ereksiyonuma sürtünmeye getiriyor.

Ağzını çekerek göğsümden aşağıya doğıru öpmeye başladı. Birkaç yara izinde durup onlara ekstra ilgi gösteriyor. Yüz ifadesinin hüzne dönüşmesini izliyorum. Başını bana doğıru eğmek için yüzünü tutuyorum ve gözlerinin cam gibi olduğunu görüyorum. "Sevişmek üzereyken üzgün olmak yok, Cupcake. Bu benim bir numaralı kuralım."

Dudakları seğıriyor, "Kurallarınız mı var?" "Evet! Ve bu bir numaralı kural."

"Hmmm, peki ikinci kural ne?" diye baştan çıkarıcı bir şekilde soruyor ve sıcak, ıslak ağzını karnıma doğıru sürüklüyor. Karın kaslarımın kıvrımlarını ve çizgilerini yalayarak neredeyse kendimi kaybetmeme ve utanç verici bir şekilde boşalmama neden oluyor.

"İki numaralı kural: Bunu hızlandırma zamanı."

Bana ne yaptığını bilerek sırtıyor. Sörf şortumu yavaşça indiriyor ve sikimi sert bir yumrukla kavırıyor. şortum inciklerime ulaştığında, lanet olası şeyleri tekmeleyerek çıkarıyorum ve altının bağıını bir taraftan çekiyorum. Pantolonu düşer düşmez kalçalarını kavırıyorum ve sıcak, ıslak amını üzerime getiriyorum. Ellerinden biri göğsüme destek olurken, diğeri sikimi girişiyle aynı hizaya getiriyor. Sonra beni yavaşça, santim santim içine alıyor.

İçine dalmamak için dişlerimi gıcırdatıyorum. Hiç onun kadar iyi bir şey hissetmemiştim. Onun sadece benim için yaratıldığını söylerken ciddiydim.

Her iki kalçasını da tutarak, sikim tamamen içine gömülene kadar onu aşağı indirmeye yardım ediyorum. İkimizin de iniltileri havayı dolduruyor. "Lanet olsun, çok darsın!"

Üzerimde hareket etmeye başlamadan önce kendine alışması için bir saniye veriyor. Ritmi yavaş ve emin değil. Bir elimi yukarı kaldırarak mükemmel memesini okşuyorum, diğer elim ise onu yönlendirmek için kalçasında duruyor.

Meme ucunu kuvvetle çimdikliyor ve çekeştiriyorum. "Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor," diye inliyor.

Ayağa kalkarak ağzımı diğer meme ucuna yapıştırıyorum ve ritmi yakaladığında inliyorum. "İşte böyle bebeğim, sür beni." Bir inilti daha kaçıyor.

Kafamı kaldırıp ellerimi saçlarına götürüyorum ve tepesindeki tokayı çekerek saçlarını serbest bırakıyorum. Onu daha iyi görebilmek için tekrar uzanıyorum ve Tanrım, ne kadar güzel bir manzara. Yüz ifadesi tıpkı onun gibi yumuşak ve tatlı. Uzun, dağınık sarı saçları omuzlarına dökülüyor ve mükemmel göğüslerine yaslanıyor. Ateş ışığı bronz teninde titreşerek ona parıltılı bir etki veriyor. Kendimi daha fazla tutamayarak her iki kalçasını kavriyorum ve içine giriyorum.

Yüksek sesle nefes alıyor ve bunun acı mı yoksa zevk mi olduğundan emin değilim, bu yüzden hala. "İyi misin, bebeğim?" Dişlerimi sıkarak sordum.

"Tanrım, evet. Tekrar yap ve durma."

Bana iyi bir plan gibi geldi! Başka bir şey düşünmeden kendimi yavaş ve sert darbelerle onun içine sokuyorum. Çığlıkları havayı dolduruyor ve ben hızlandıkça vücutlarımız hafif bir ter parıltısıyla parlamaya başlıyor. Alt dudağını ısırduğunda,

Bir elimle uzanıp parmağımı dişlerinin arasından çekiyorum. Başparmağımı sıcak ve ıslak ağzına alıp sanki benim sikimmiş gibi emerek beni şoke ediyor.

Yapışkanlığım çözüldü; hırlayarak, ölmek istediğim gibi onu becerdim. Onu o kadar sert ve hızlı beceriyorum ki tutunmak için tırnaklarını göğsüme geçiriyor.

Ateş ve zevk damarlarıma yayılmaya başlıyor ve onun amının etrafında çırpınmaya başladığını hissettiğimde şükrediyorum.

"İşte bu, bebeğim, ver onu bana, Grace; tatlı am sütünü sikimin üzerinde hissetmeme izin ver."

Onu uçurumun kenarına göndermek için tek gereken benim edepsiz sözlerimdi. Başını arkaya attı ve kendinden geçerek haykırdı. Amcığı etrafında kasılırken, tatlı, yumuşak yüzünün mutlulukla yıkanmasını izliyorum. Bu çok güzeldi ve beni hayatımda hiç olmadığım kadar sert boşaltıyordu.

Kendini daha fazla tutamayarak üzerime düştü. Onu yakınımaya çekip başının üstünü öpüyorum.

Birkaç dakika sonra, nefes alış verişimiz normale döndüğünde, başını kaldırıp bana o tatlı gülümsemelerinden birini veriyor. "Çok eğlenceliydi!"

Homurdanıyorum, "Bu eğlenceden de öteydi, Cupcake. İnanılmazdı, patlayıcıydı, müthişti... İsteddiğini seç."

Kıkırdıyor, "Mmmm, yukarıdakilerin hepsi."

"Anlaştık!" Ayağa kalkarak ağzına sert bir öpücük konduruyorum.

Ayağa kalkıp sikimi içinden çıkardığında lanet bir amcık gibi ağlamak istiyorum. Ayağa kalkmaya başladığında onu tutup kendime çektim, "Nereye gidiyorsun lan?"

"Temizlemek için, Bay Meraklı."

Daha önce getirdiğim havluları aldım. "Al, bunu kullan. Tatlı kıcının bir yere gitmesini istemiyorum."

Havluyu eline aldığında memnun oluyorum, ta ki havluyu kendi etrafına sarıp ayağa kalkana kadar. "Hey! Az önce ne dedim ben?"

Gözlerini deviriyor, "Senin önünde temizlik yapmayacağım, Sawyer. O yüzden patronluk taslamayı bırak ve otur. Hemen döneceğim."

"En azından oraya çıplak gidip bana bir gösteri yapabilirdin," diye homurdanıyorum geri çekilirken.

Grace

Sawyer'ın son yorumu üzerine başımı sallayarak banyoya giriyorum ve hatta kapıyı arkamdan kilitliyorum, içeri girip beni oraya geri zorlayacağına güvenmiyorum...

Buna karşı koyacak değildim, çünkü onun sert ve sıcak bedenini şimdiden özlüyordum.

Çabuk davranıp banyoyu kullandım ve temizlendim. Geri döndüğümde yerde oturuyor, sırtını kanepeye dayamış, battaniyeyi kalçalarına gevşekçe sarmış.

Olduğum yerde kalıyorum ve bir dakika boyunca onu izliyorum, o ateşe bakıyor, düşüncelere dalmış. Turuncu alevler güçlü ve seksi vücudunun ve yakışıklı yüzünün üzerinde titriyor. O gerçekten çok güzel bir adam... içi de dışı da.

"Bütün gece beni mi kontrol edeceksin yoksa gelip bana katılacak mısın?"

Ukala bir sırtışıla bana bakıyor ve yakalandığım için utançtan yüzüm kızarıyor. Gözlerimi deviriyorum, "Burada olduğumu nereden biliyordun? Bakmadın bile."

"Her şeyi biliyorum bebeğim, şimdi o tatlı kıcını buraya getir," diyerek battaniyeyi açıp yanına gelmemi sağladı.

Gülümseyerek ona doğru yürüyorum ve yüz yüze gelmek için üzerine çıkıyorum. Ben bunu yaparken, o havluyu benden koparıyor.

"Hey!" Geri almaya çalışıyorum ama tabii ki yeterince hızlı değilim. "Ona ihtiyacın yok," diye cevap veriyor, battaniyeyi kaldırıp üzerime örtüyor.

Ateşten ve Sawyer'dan yeterince ısındığım için kollarımın altına katlıyorum. Beni kendine çekerek göğüs göğüse gelmemizi sağlıyor, yüzlerimiz birbirinden sadece birkaç santim uzakta. Uzanıp yüzümün yan tarafını şefkatle okşarken yeşil gözleri benimkileri delip geçiyor. Bu küçük jest kalbimi ısıtıyor ve bana değer verildiğini hissettiriyor. Bakışlarımı ondan ayırmadan elimi onunkinin üzerine koyuyorum ve avucunun içini öpmek için yüzümü hafifçe çeviriyorum.

"Burada kalalım ve asla geri dönmeyelim," diye fısıldıyorum usulca, kelimelerin nereden geldiğini bilmiyorum ama kısmen doğru olduklarını fark ediyorum.

"Neden?"

"Çünkü burası mutlu ve güvenli. Burada sadece sen ve ben varız, hiçbir şey bunu bizden alamaz." Devam etmeden önce derin bir nefes alıyorum, "Burada bulunduğumuz süre boyunca onu neredeyse hiç düşünmedim Sawyer. Eve döndüğümüzde bizi nelerin beklediğinden korkuyorum."

Yüz ifadesi ölümcül bir ciddiyete bürünüyor, "Geri döndüğümüzde bizi neyin beklediğini söyleyeyim, **Cupcake:** arkadaşlarımız, Chuckie, Mac.

Nerede olursak olalım, söz veriyorum, her zaman güvende ve mutlu olacaksın. Kimsenin bunu bozmasına izin vermeyeceğimi söylediğimde ciddiydim Grace, kimse bunu bizden alamayacak. Tamam mı?" Başımı sallayıp yutkunuyorum, diğerlerini düşünmediğim için kendimi kötü

hissediyorum çünkü onlara da ihtiyacım var. Özellikle de Chuckie'ye.
Eğilerek, Sawyer

bana yumuşak bir öpücük veriyor.

"Söz veriyorum tekrar geleceğiz, belki bir dahaki sefere sana nasıl hokey oynanacağını ğretirim," diyor sırtarak, havayı yumuşatmaya çalışarak.

"Bunun iyi bir fikir olduğundan pek emin değilim, beni o kadar teçhizatın içinde hayal edebiliyor musun? Üzerimde o kadar ağır eşya olmadan ayağa bile kalkamam. Ekipmanlarla dolu olsaydım ne olacağını görmekten korkardım."

Bunu düşününce ikimiz de kıkırdadık. Hokeyden bahsetmesi, onun hakkında bilmek istediğim başka bir şeyi düşünmeme neden oldu.

"Hokey oynamaya devam etmeyip Donanma'ya katılmaya karar vermenize ne sebep oldu?" "Kendimi bildim bileli profesyonel bir hokey oyuncusu olmak hayalimdi. On üç yaşımdan beri beni izleyen gözlemciler vardı. Hiçbir şey beni bu konuda tereddüde dşrmedi... ta ki 11 Eylül'e kadar. Olay olduğunda henüz çok gençtim, on beş yaşlarındaydım ama üzerimdeki etkisini asla unutmayacağım. Annemin günlerce ağladığını hatırlıyorum. Ordudan bazı adamlar gelip lisede konuşuyorlardı, son sınıfları askere almaya çalışıyorlardı. Onları dinlemek, hayatta çok önemli olduğunu düşündüğüm her şeyin aslında öyle olmadığını anlamamı sağladı.

Onlar gittikten sonra Cade ile bu konu hakkında konuştuk; liseden sonra hep böyle bir şey yapmayı planladığını ama Donanma ile daha çok ilgilendiğini söyledi. Ben de o gün eve gittim ve bu konuda ne biliyorsam okudum. Ben de bunu yapmak istediğimi hemen anladım. O gece Cade'i aradım ve ona katıldığımı, liseden sonra birlikte gideceğimizi söyledim ve öyle de yaptık.

Bildiğiniz gibi babam çok hayal kırıklığına uğradı."

şimdi onu ve Cade'in daha genç yaşlarını düşünerek gülümsüyorum. "Cade ile ne zamandır arkadaşsınız?"

Kolay gülümsemesi geri döndü, "İkinci sınıfın ilk gününden beri. En beklenmedik ikiliydik. Ben iyi bir aileden gelen ve parası olan bir ocuktum, Cade ise tam tersiydi diyelim. Bir gün, okuldan sonra, üç

Büyük çocuklar oyun parkında ona sataşıyorlardı, ben de yanlarına gittim ve üçünü de eşek sudan gelinceye kadar dövdüm. Onun hayatını kurtardım. Ondan sonra gittiğim her yerde beni takip etti. Ne yaparsam yapayım ondan kurtulamıyordum, ben de düşündüm: ah ne olacak, ben onun arkadaşı olacağım."

"Yalan söylüyorsun!" diye kakhaha atmadan önce ona bir saniye baktım.

Bana baktı, küstahça, "Değilim! Beni görmeliydin, bebeğim, büyük bir kış tekmeledim."

Gülmeye devam ederek başımı sallıyorum, yalan söylediğini biliyorum. "Tamam, tamam, aslında tam tersiydi, ama yargılama, Cupcake, yaşma göre küçüktüm, ister inan ister inanma. Bütün bunları ortaokula yaklaşına kadar anlamadım."

Sawyer'ı yaşına göre küçük hayal etmekte zorlanıyorum, şimdi nasıl bir dev olduğunu düşünürsek. "Yani arkadaşın olana kadar Cade'i takip mi ettin?"

"Sen yapmaz mıydın?" diye soruyor, bana deliymişim gibi bakarak, "adam yeni Pumalarımı çalmaya çalıştıkları için o üç pisliğin de canına okudu. O anda onun benim arkadaşım olacağına ve gittiğim her yere onu da götüreceğime karar verdim ve öyle de yaptım. İlk başta arkadaşım olmak istemiyormuş gibi davranmaya çalıştı ama tabii ki hiçbir yere gitmeyeceğimi anlaması uzun sürmedi. Sonunda pes etmeye karar verdi ve o zamandan beri çok iyi arkadaşız."

Kocaman bir gülümsemeyle kollarımı boynuna doluyorum. "Bu harika bir arkadaşlık hikâyesi. Tanıştığınıza ve Puma'larınızı sizin için kurtarabildiğine sevindim."

O da sırtıyor, "Ben de bebeğim. Annem bunları benim için alsaydı çok kızardı."

Tekrar kıkırdıyorum ama daha karanlık bir bölgeye girdiğimde kıkırdamam kayboluyor, "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Ne istersen, Cupcake."

"Cade'in kız kardeşi nasıl öldü?" Yüz ifadesi taşa dönüyor, gözleri soğuk ve sertleşiyor. Sorduğuma hemen pişman oldum. "Üzgünüm, sormamalıydım."

Kendini bir tür kargaşadan çekip çıkarırcasına başını sallıyor, "Hayır, sorun değıl. Sadece... Bu hikâyeyi daha önce hiç kimseye anlatmadım ama sana anlatacağım. Ama sakın Cade'e anlatma, tamam mı? Çünkü bu onu çılgına çevirecek bir şey; bu yüzden bu konuda hiç konuşmuyor."

Midem kurşuna dönüyor ve duyacağım şeyin korkunç olacağını bildiğim için endişeyle yutkunuyorum.

"Gerçekten boktan bir aileden geliyor. Babası biz tanıştıktan birkaç yıl sonra öldü, zil zurna sarhoşken bir ağaca çarptı. Bu Cade'in başına gelen en iyi şeylerden biriydi. Bu konuda hiç konuşmadık ama babasının onu çok dövdüğünü biliyordum. Bazen o kadar kötü olurdu ki günlerce yatakta kalırdı. Ne zaman bu konuyu açmaya çalışsam çılgına dönerdi. Kimsenin bilmesini istemezdi, tek derdi kız kardeşine bakmaktı. Ondan sekiz yaş küçüktü... Sürpriz diyebiliriz. Ve tanışabileceğiniz en şirin küçük şeydi. Her neyse, annesi her zaman dağınıktı ama babası öldükten sonra daha da dağıldı. Yıllar boyunca tıpkı Cade'in babası gibi pisliklerle çıktı, sonra gerçek bir çılgınla takıldı: kendine papaz diyen ve Tanrı'ymış gibi davranan bir adam. Buradan sadece biraz uzakta bir komünün sahibiydi. Bu komün her türden berbattı, elbette Cade o zamanlar ne kadar berbat olduğunu bilmiyordu. Ta ki çok geç olana kadar." Sawyer'ın yüzünü acı kapladı ve devam etmeden önce bir nefes verdi, "Dinle, bunu söylemenin kolay bir yolu yok ve sana tüm detayları verirsem günlerimi alır, bu yüzden sadece söyleyeceğim... Adam küçük kız kardeşine henüz yedi yaşındayken tecavüz etti. Tecavüzle ilgili komplikasyonlar yüzünden öldü."

Dehşet içinde nefesim kesildi, "Aman Tanrım! Sawyer, bu çok korkunç." Kalbim küçük kız ve en çok da Cade için kırıldı. "Ona ne oldu? Adama mı?"

Cevap vermeden önce bir saniye bana baktı, "Cade öldürdü o orospu çocuğunu."

"Aman Tanrım..." Sanırım o kadar da şaşırmamalıyım. Cade'i iyi tanımıyorum ama bildiğim kadarıyla bunu yapabilecek biri olduğuna şüphe yok. Özellikle de ailesini korumak içinse.

"Olay olduğunda on beş yaşındaydı. O orospu çocuğunu iş üstünde yakaladı."

"Aman Tanrım!" Bunu zaten söylediğimi biliyorum ama başka kelime bulamıyorum. "Adamın şansının boktan olduğunu söylemek yetersiz kalır.

Ayrıca bu yüzden onu asla bir kiliseye adım atarken göremezsiniz. Bu mantıksız, özellikle de o pislik Tanrı'nın herhangi bir figürü olmadığı için, ama Cade bunu bununla ilişkilendiriyor. Bu yüzden onun aklını başından alan tek kızın bir kilise kızı olması beni çok şaşırttı."

"Dindar bir kızla mı çıktı?" Vay be, bunun olacağını tahmin etmemiştim.

"Tam olarak değil. Onunla Irak'ta tanışmış. Kiliseyle birlikte bir görev gezisindeydi. Amiral ile birlikte emirlere karşı geldiğimiz kurtarma görevindeydi ve sonunda lanet bir pusuya düştük, bu şekilde esir alındık."

Julia'nın bana kurtarma görevinden bahsettiğini hatırlıyorum ama kızın Cade'in değer verdiği biri olduğunu fark etmemiştim. Uzanıp yanağını okşadım, "Özlüyor musun? Donanmayı mı?"

Omuz silkiyor, "Bazen, ama kararımdan pişman değilim."

Tabii ki hayır, çünkü Sawyer böyle biri: onurlu, sevgi dolu ve güçlü. Birden dövmesindeki sözler kafama çarptı:

Beni kıramayacaksın, çünkü ben kırılmazım.

Dürüstlikle yaşayacağım, onurla savaşıacağım ve doğru olan için öleceğim.

"Dövmen... anlamı bu." Başını sallayarak söylediklerimi onaylıyor. Hayatında pişmanlık duyduğu bir şey olup olmadığını merak ediyorum, bir şeyi tekrar yapabilecek olsa yapar mıydı? Hayatımda elimde olsa tekrar yapmak isteyeceğim birkaç şey olduğunu biliyorum...

Bunu öğrenmenin tek yolunun ona "Geriye dönüp hayatındaki bir anı değiştirebilseydin, bu ne olurdu?" diye sormak olduğuna karar verdim. Üçünün esir tutulduğu haftayı söylemesini bekliyorum ama sonra söylediği şey hayatımın sonuna kadar hatırlayacağım bir şey.

"Seni daha erken bulmak olurdu, çünkü kimsenin sana zarar vermesine asla izin vermezdim."

Samimi bakışları benimkileri delip geçiyor ve sözlerinin etkisini göstermesi biraz zaman alıyor ama etkisini gösterdiğinde nefesim ciğerlerimde donuyor ve kalbim heyecanla çarpıyor. İşte tam o anda, Sawyer Evans'ı tüm kalbimle sevdiğimi hiç şüphe duymadan anladım.

Alnımı onunkine yaslayıp gözlerimi kapatıyorum ve gözyaşlarımın akmasını engellemeye çalışıyorum ama bir tanesi kayıyor. Sawyer başparmağıyla şefkatle siliyor. "Senin anın Irak'taki o hafta olmalı," diye hüzünle söylüyorum.

"Hayır, bebeğim. Eğer seni güvende tutmak anlamına gelseydi, tüm bunları tekrar yaşardım."

Daha fazla gözyaşı dökülüyor ve akışlarını durdurmak için başımı sallıyorum. Hıçkırıklarım serbest kalmadan önce Sawyer bizi çeviriyor, böylece ben sırtüstü yatıyorum ve o üstte oluyor. Kollarımı ona doluyorum ve olabildiğince yaklaşıtıyorum, yüzü boynuma gömülüyor. "Artık her şey güzel olacak Grace, göreceksin."

Bu adamla tanıştığım için ne kadar şanslı olduğuma inanamıyorum. Onu ne kadar çok sevdiğimi söylemek istiyorum ama onu korkutmak istemiyorum.

"Sen başıma gelen en güzel şeysin Sawyer" diyorum. Arkasına yaslanıp bana bakıyor, ifadesi yumuşak, "Ben de öyle, Cupcake... Ben de başıma gelen en iyi şeyim."

Bir kahkaha patlatmadan önce bir dakika boyunca onun sözlerini düşünürken beni izliyor. Omzuna bir tokat attım. "Bir romantik anı daha mahvetmeyi sana bırakıyorum."

"Merak etme bebeğim, bunu hemen telafi edeceğim," diyor pis bir sırıtışla. Ve gerçekten de öyle.

CHAPTER 19

Sawyer

Ertesi gün öğleden sonra Jaxson ve Julia'nın evine geldiğimde Jaxson'ın Julia'yı salıncakta ittiğini ve köpeğin de etraflarında daireler çizdiğini gördüm.

Jaxson ellerini sallayıp bir şeyler hakkında bağıırken kızgın görünüyor.

"Aman Tanrım, bebeğim!" Grace ağlıyor ve ben daha tam olarak duramadan kamyonundan atlıyor.

"Tanrım, kadın..."

Beni görmezden geliyor ve onu yarı yolda karşılamak için koşan Chuckie'ye doğru fırlıyor. Grace dizlerinin üzerine çöküyor, sanki üç gün değil de üç yıldır yokmuş gibi o lanet şeyi kucaklıyor ve öpüyor.

Onlara doğru ilerlerken, köpek de bana doğru koşuyor ve bacağıma sürtünüyor, bu da kendimi bir pislik gibi hissetmeme neden oluyor. Eğilip başını okşuyorum.

Grace, "Ona benim için göz kulak olduğunuz için çok teşekkür ederim çocuklar," diyerek hem Jaxson'a hem de Julia'ya sarılır. Jaxson da ona sarılır ama hâlâ bir şeye kızgın görünmektedir.

"Sorun değil Grace. Sawyer'ın ailesiyle tanışmak hoşuna gitti mi?" Julia soruyor.

Grace bana gülümsüyor, mutlulukla ışıldıyor. Bu da beni oldukça mutlu ediyor.

"Evet, öyle. Sawyer'ın ailesi harika."

"Bu harika. Chuckie çok iyi davrandı." Jaxson homurdanarak onu bir yalancı gibi gösteriyor.

"Uh oh. Ne oldu? İyi değil miydi?" Grace endişeyle sorar. Julia

Jaxson'a ters ters bakar. "O mükemmeldi. Jax bugün sadece huysuz."

"Şimdi ne diye huysuzlanıyorsun?" diye soruyorum.

"O!" diye öfkeyle Julia'yı işaret etti, "ve Susan, Anna'nın Şükran Günü için lanet olası erkek arkadaşını bir gecede evime getirmesine izin veriyor!"

"Gerçekten mi?" Şok olmuş bir şekilde cevap verdim. Tanrım, Julia çok cesurdu.

"Evet, gerçekten! Bu da yetmezmiş gibi bir de Ray Jennings'i davet ettiğini öğrendim!"

Tamam, ben bile bunun b e r b a t olduğunu kabul ediyorum! Sadece adam Wyatt'ın babası olduğu için değil, aynı zamanda kibirli bir pislik olduğu için.

Julia, Jaxson'a kızgın bir hamile hatun gibi bakıyor. "Öncelikle Jaxson, burası bizim evimiz..."

"Her neyse, aynı bok..."

"İkincisi," diye devam ediyor, sözünü kesmesine izin vermeden, "eğer ailesi için sorun yoksa, o zaman biz de sorun olmayız..."

"Bill'in bunu kabul etmesine imkan yok."

"Tanrı aşkına, aynı odada uyumuyorlar ki."

"Haklısın, olmayacaklar!" Jaxson şimdi bana bakıyor, "Sana ne yapacağımı söyleyeyim. O pisliğin kapısını kapatacağım. O lanet odaya biri girip çıkarsa hemen uyarılacağım."

"Tuvaleti kullanması gerekirse ne olacak?" Grace temkinli bir şekilde sorar. "Pencereden dışarı işeyebilir!"

Grace ağzını kapatarak kahkahasını bastırıyor. Julia ise kendi ağzını kapatmayı umursamıyor ve rahatça gülüyor.

"Bu hiç komik değil!"

Julia gözlerini devirir. "Jaxson, saçmalıyorsun ve dikkatli olmazsan Anna'yı kendinden uzaklaştıracaksın," diye ciddi bir şekilde ekliyor.

"Tamam, peki ya Jennings?" Julia'ya soruyorum. Bunu neden yaptığını duymak için sabırsızlanıyorum.

"Onu davet ettim çünkü ailesi yok ve Şükran Günü'nde kimse yalnız kalmamalı. O da dahil. Ama zaten bir önemi yok, Jaxson'ın onun hakkında ne hissettiğini bildiği için kibarca reddetti." Duraksıyor, yere bakıyor, sonra kalın kalın yutkunuyor, "Sadece nazik olmaya çalışıyordum."

Vay anasını! Şimdi bir pislik gibi hissediyorum.

Suçluluk duygusu Jaxson'ın sert yüz ifadesini yıkar. Grace ona yaklaşır ve sırtını sıvazlar. "Bence bunu sorman çok hoş bir davranış. Ve katılıyorum, Şükran Günü'nde kimse yalnız kalmamalı... Değil mi çocuklar?" Jaxson ve bana bakarak aynı fikirde olmamızı istiyor.

"Evet," diye hemen kabul ediyorum, Cupcake'imın bana hiçbir şey için kızmasını istemiyorum.

"Siktir. Gel buraya Jules." Jaxson onu kendine çeker ve kollarıyla sarar.

"Sadece onun için üzülüyorum, hepsi bu," diyor usulca göğsüne doğru.

Sanırım hamile piliçlerin her şeye ağladığını söyledikleri doğruymuş.

"Biliyorum, sorun yok bebeğim. Şükran Günü güzel geçecek, merak etme." Alnından öperek durumu yumuşatmaya çalışır.

Bir dakika sonra Julia geri çekilir ve Grace'e bakar. "Pazar günü yapıyoruz. Umarım hepiniz gelebilirsiniz?"

"Çok isteriz. Davetiniz için teşekkürler. Turtaları ben getiririm."

Julia tekrar mutlu bir şekilde gülümser, az önceki üzüntüsü çoktan unutulmuştur. Kahretsin, bu çok hızlıydı.

"Artık gitmeliyiz, Cupcake. Daireye uğrayıp birkaç eşya daha almam gerekiyor." Grace başını sallayarak eğilir ve Chuckie'nin tasmaını alır. Sonra Julia'ya sarılır ve köpeğe baktığı için tekrar teşekkür eder.

Jaxson sırtarak yanıma geliyor, "Eve gittiğinde köpeğin kışındaki mantarı çıkardığından emin ol," diye mırıldanıyor sessizce.

Ona bakıyorum, bir an afallıyorum, sonra ikimizin de yüreği ağzına geliyor. "Ne oldu?" Grace soruyor, o ve Julia şaşkınlıkla bize bakıyorlar. "Hiçbir şey," diye ikimiz de aynı anda cevap veriyoruz.

O günün ilerleyen saatlerinde, Grace akşam yemeğine başlarken, boş odaya girip tüm eşyalarımı aldım ve bundan sonra orada uyuyacağım için onun odasına taşıdım. Yatağın üzerindeki temiz çarşafları görünce onları alıp yatak takımını değiştirmeye başlıyorum. Yastığını çektiğimde bir eskiz defteri ayaklarımın dibinde yere düşüyor. Onu elime alıp açık sayfasına bakıyorum.

"Bu da ne..." Sessizce mırıldanıyorum.

Çizim bir tür kafe ya da pastaneye ait. Pembe masa ve sandalyeler ile yumuşak sarı duvarlara kadar inanılmaz derecede ayrıntılı. Hatta 50'lerin üniformalarının resimleri bile yapıştırılmış. Sayfanın üstünde şöyle yazıyor... "Bir Tutam Zarafetle Bir Dilim Umut.

Tanrım, bunu o mu çizdi?

Grace içeri girdiğinde düşüncelerimden sıyrılıyorum. "Hey, sen..." elimde tuttuğum şeyi görünce aniden durdu. "Nereden aldın bunu?"

Burnumu soktuğumu falan düşünmesinden endişelenerek boğazımı temizliyorum. "Yatağı yapıyordum ve yastığını çekerken düştü."

Kızgın görünmüyor sadece... Bilmiyorum, belki de utanmıştır? "Bu da ne?"

Başını sallayarak yanıma geldi ve onu elimden almaya çalıştı. "Hiçbir şey, bu aptalca." Ulaşamayacağı bir yerde tutuyorum, "Aptalca değil. Bana ne olduğunu söyle."

Bana söyleyip söylemeyeceğini tartışırken sabırla bekliyorum. "Sana o gün annemle birlikte turtalarımızı pişireceğimiz bir yarışma için şehir dışına çıkacağımızı söylemiştim, hatırlıyor musun?" Başımı salladım. "Para ödülü 20.000 dolardı. Hayatımız boyunca bir gün o fırına sahip olmak için para biriktirmiştik," diyor üzgün bir şekilde resmi göstererek. "Kendimi bildim bileli hayalimiz buydu. Turtalarımızı ve diğer fırın ürünlerini satar ve servis ederdik. Annem hiçbir zaman çok para kazanamadı ama Biriktirdiğimiz bir miktarla birlikte 20.000 dolar yeterli olacaktı. Ama bildiğiniz gibi bu hiç gerçekleşmedi..."

Sadece annesini değil, hayalini de kaybettiği için yüzünü kaplayan hüznün karşısında kalbim acıyla sıkışıyor.

Sayfanın üstünü işaret ediyor, "Annemin adı Umut'tu. İkimizin de adını taşıyan bir şey olsun istedik, o da böyle bir isim buldu. Birkaç yıl önce, onu çok özlediğimde, bu ismi çizmeye başladım,

Asla sahip olamayacağımı bildiğim halde bir gün gerçekten sahip olacaktım gibi davranıyordum."

Yanakları utançtan daha da kızardı ve bana küçük sahte bir gülümseme verdi, "Benim deli olduğumu düşünüyorsun, değil mi?"

Kitabı yere bırakıp ayağa kalkıyorum ve yüzünü avuçluyorum. "Hayır, Cupcake, bence sen inanılmazsın."

Sahte gülümsemesi gerçeğe dönüştü. Kıçını avuçlayarak onu kaldırıyorum ve öpüyorum. Gözlerindeki hüznü başka bir şeyle değiştirmeyi umuyorum.

Grace

Hayatımın en güzel uykularından birini uyurken bir cep telefonu sesi beni derin uykumdan uyandırdı.

"Evet?" diye cevap vermek için uzandığında Sawyer'ın sıcak, çıplak göğsünün yanağımın altında kaydığını hissediyorum. Seksi, uykulu, çakıllı sesi beni ona daha da yaklaştırıyor ama çok geçmeden gerildiğini hissediyorum. "Lanet olsun, o iyi mi?"

Kalkıp saate bakıyorum ve saatin gece bir olduğunu görüyorum; gecenin bu saatinde gelen bir telefonun iyi bir şey olamayacağını hemen anlıyorum. Sawyer'a dönüp bakıyorum, yeşil gözleri endişe ve pişmanlıkla benimkilere dikilmiş.

Olamaz! Kalbim gümbür gümbür atmaya başlıyor ve midem korkuyla doluyor. "Evet, yoldayız."

"Sawyer? Ne oldu, sorun ne?" sesim korkudan titriyor.

Gözlerini gözlerimden ayırmadan doğruluyor ve yüzümün yan tarafını şefkatle okşuyor. "Ben Mac, Cupcake. Hastaneye gitmemiz gerek."

"Ne! Neden? Ne oldu?" Bu sözleri söyledikten bir saniye sonra yataktan fırladım ve çılgınca koşturarak giyinmeye çalıştım.

Bir gün önceki kıyafetlerimi üzerime geçirirken aklımdan ona olabilecek tüm korkunç şeyler geçiyor.

Araba kazası mı? Hayır, kalp krizi, biliyorum. Ona sürekli yediği yağlı yemeklerin onu yakalayacağını söylemiştim. Çoraplarımı almak için dolabıma koşarken Sawyer'a çarptım.

Kollarımdan tutup beni biraz sarsıyor. "Grace! Lanet olsun, sakın ol. Beni dinliyor musun?"

Birden benimle konuştuğunu fark ediyorum ama tek kelimesini bile duymamışım. "Tanrım, lütfen bana onun iyi olduğunu söyle, Sawyer?" Boğuluyorum.

Beni kendine doğru çekti. "Henüz tüm detayları bilmiyorum, Cupcake. Cooper bizi hastanede bilgilendirecek ama Mac'in durumunun stabil olduğunu söyledi." Stabil... Bu benim çarpan kalp atışlarımı biraz sakinleştirdi.

Sawyer doğrudan gözlerimin içine bakabilmek için yüzümü tutuyor, "Her şey yoluna girecek bebeğim. Söz veriyorum."

Eğilerek dudaklarıma hızlı bir öpücük kondurdu. "Hadi gidelim." Parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve beni kapıdan dışarı çekti.

Lütfen Tanrım, Mac'in iyi olmasına izin ver.

Acil kapılarından hızla geçerken Sawyer'ın elini sıkıca tutuyorum. Hemşire odasının yanında hemen Cooper'ı görüyorum. O bakıyor

Korkunç, saçları dağınık ve üzeri siyah bir şeyle kaplı... is gibi bir şey.

Kafasını bize doğru çevirdi. Ona doğru ilerlerken, kafasında büyük bir yara olduğunu fark ettim.

"Aman Tanrım! Cooper, iyi misin?" Ona doğru koştum ve kollarımı beline doladım.

O da bana sarılıyor ama gergin bir şekilde. "Hey, Grace, evet benim için endişelenme, ben iyiyim."

"Ne haltlar dönüyor? Ne oldu? Mac nerede?" Ona bakmak için geri adım atarak soruyorum. Bana bakışıyla midem bulanıyor. Duymak üzere olduğum şeyin düşündüğümünden çok daha kötü olduğunu şimdi anlıyorum. Ve bir şekilde bunun kalp kriziyle değil, her şeyin benimle, Miguel'le ilgili olduğunu biliyorum.

"Oh hayır... Hayır, Cooper," diye başımı sallayarak boğuk bir ses çıkardım. Kalbim korkudan öyle yüksek sesle çarpmaya başlıyor ki tek duyabildiğim bu. "O burada, değil mi? Beni buldu." Sözlerim kulağıma tüneldeki bir yankı gibi uzak geliyor.

Cooper'ın ifadesi her şeyi anlatıyor. Sawyer küfrediyor ve beni kendine doğru çekiyor. Derin nefesler alarak onun sıcaklığını içime çekiyorum ve histerimi uzak tutmak için büyük bir mücadele veriyorum.

"Mac'e ne yaptı? Lütfen bana onun iyi olduğunu söyle, Cooper?" Ona yapılabilecek tüm korkunç şeyleri düşündükçe midem dehşetle bulanıyor.

"İyileşecek Grace, ama bayağı hırpalanmış. Mac lokantadaymış, dükkânı kapatıyormuş, o sırada biri ona arkadan metal bir cisimle vurmuş, sopa ya da levye gibi bir şey olabilir mi? Yüzü yere gömüldüğü için adama bakamamış ama saldırgan nerede yaşadığını ve seni nerede bulabileceğini soruyormuş." O

ağır bir nefes vermek için duraklıyor, bu da zaten çarpık olan midemin daha da batmasına neden oluyor. "Ona bilgi vermeyince Mac'i defalarca dövdü."

"Aman Tanrım!" Gözyaşlarım yanaklarımdan süzölmeye başlarken acı içinde fısıldıyorum. Yüz ifadesi daha da pişmanlık dolu bir hal aldığında sözünü bitirmediğini anlıyorum.

"Daha sonra lokantayı ateşe verdi ve Mac'i içerde bıraktı."

"HAYIR!" Boğazımdan acı dolu bir hıçkırık koparken ağzımı kapatıyorum ve dizlerimin bağı çözölüyor.

"Siktir!"

Tamamen pes etmeden hemen önce Sawyer beni ayaklarımdan kaldırıyor ve bekleme odasındaki bir sandalyeye doğru yürüyüp beni kucağına oturtuyor.

Yüzümü boynuna gömüp hıçkırarak ağlıyorum, "Hepsi benim suçum Sawyer. Beni bulmasının an meselesi olduğunu biliyordum."

Yüzümü ellerinin arasına alıp beni ona bakmaya zorluyor. Gözleri daha önce ondan hiç görmediğim bir öfkeyle dolu. "Beni dinle. Bu senin hatan değil Grace. Hiçbiri, beni duyuyor musun?"

Suçluluk ve umutsuzluk üzerime çökerken başımı sallayarak gözlerimi kapatıyorum. O yanılıyor; bu benim hatam, Mac beni korumaya çalıştığı için neredeyse benim yüzümden ölüyordu...

"Bana bak, bebeğim." Gözlerimi açıp tekrar Sawyer'ınkilere bakıyorum. "Tüm bunların tek iyi yanı, artık o pisliğin nerede olduğunu biliyoruz, bu da onu yakalamayı çok daha kolay hale getirecek."

"Tek başına mıydı?" Cooper'a bakarak soruyorum.

"Öyle görünüyor. Mac sadece bir ses duyduğunu ama onu hiç görmediğini söylüyor, bu yüzden başka bir ses olma ihtimalini henüz tamamen göz ardı etmeyeceğim."

"Mac'in yangından kaynaklanan yaraları ne kadar kötü?"

Vereceği cevaptan korkarak nefesimi tutuyorum. "Dumanın şiddetlendirmesi dışında, yaralarının çoğu saldırıdan kaynaklanıyor. Yangın çıktıktan hemen sonra eve gidiyordum, her gece yaptığım gibi oradan geçiyordum. Ona zamanında ulaşabildim."

"Peki ya lokanta?"

Coop üzüntüyle başını salladı. "Üzgünüm Grace, ama hepsi gitti... hepsi."

Yüzümü kapatıyorum ve yıkım beni tüketirken ağlıyorum. *Her şeyi... Benim yüzümden her şeyini kaybetti.*

Sawyer beni daha yakına çekiyor. "Her şey yolunda bebeğim. Mac iyi ve en önemli şey de bu."

"Onu görmek istiyorum."

"Sadece ailesinin onu görmesine izin veriyorlar. Hemşireye ailesine en yakın kişinin siz olduğunuzu söyledim, bu yüzden sizi içeri alıyor ama Grace..." duraksıyor, "hazırlıklı olmalısınız, durumu kötü."

"Anlıyorum," diye fısıldıyorum belli belirsiz.

"Hadi, Cupcake." Cooper'ı Mac'in odasına kadar takip ederken Sawyer ayağa kalkıp kolunu bana doluyor.

Biz yaklaşırken yaşlı, tatlı görünümlü bir hemşire dışarı çıkıyor. Bana üzgün ama nazık bir gülümsemeyle, "Grace sen misin?" diye sordu.

Başımı salladım. "Seni bekliyor ama çok uzun sürmesin, tamam mı? Dinlenmeye ihtiyacı var."

"Ben burada Coop'la bekleyeceğim, bebeğim." Sawyer eğilerek başımın tepesini öpüyor. Ona sıkıca sarılıyorum ve gücünün bir kısmını içime çekmeye çalışıyorum.

Geri adım atıyorum, kapının diğer tarafında neyle karşılaşacağımı bilmeden bir an duraklıyorum. Sonra derin bir nefes alarak içeri girmeden önce kendimi destekliyorum. Oda oldukça karanlık, sadece banyonun ışığından gelen yumuşak bir parıltı var, ama önümdeki yürek parçalayıcı manzarayı görmem için yeterli

Beni: Mac, siyah ve mavi şişmiş bir karmaşa, zar zor tanınabilir. Bir kolu ve bir bacağı alçıdaydı.

Boğazımda safra birikiyor ve kalbim milyonlarca parçaya ayrılıyor. Kapının kapanmasıyla dikkati bana yöneliyor. "İşte benim sevgilim, bana turta getirdin mi kızım?"

Denedim. Gerçekten, gerçekten denedim ama sevgilisinin acı dolu sert sesi beni uçurumun kenarına gönderdi. Dudaklarımdan acı dolu bir ses döküldü ve hemen yanına koşup ona olabildiğince nazikçe sarıldım. "Ah, Mac, çok üzgünüm, çok, çok üzgünüm," diye göğsüne hıçkırıyorum.

"Hey şimdi... bunların hiçbirisi değil, seni çılgın kız. Bu senin hatan değil Grace, beni duyuyor musun?" Sesi o kadar sert ki onu zar zor anlayabiliyorum.

"Ona nerede olduğumu söylemeliydin."

"Tabii ki hayır! Bana bak, kızım!"

Başımı kaldırıyorum ve bulanık gözlerle onun şişmiş, dövülmüş yüzüne bakıyorum, "Bana yapabileceği hiçbir şey Grace, senin nerede olduğunu ona söylememi sağlayamazdı... hiçbir şey."

Pişmanlıkla başımı sallıyorum. "Her şeyini kaybettin: lokantayı, neredeyse hayatını, hepsini benim yüzümden kaybettin."

"Hayır sevgilim, eğer seni kaybedecek olsaydım, her şeyi kaybederdim." Sert sözleri zaten paramparça olmuş kalbime sevgi ve acının karışımını yolluyor.

"Lokanta sadece bu, Grace. Sadece bir bina. Dinle, sana bir şey söyleyeceğim. Bir süre önce burayı kapatıp emekli olmayı planlamıştım. Ama asla yapmadım, çünkü neredeyse iki yıl önce güzel, üzgün, kırık bir kız bir fincan çay için lokantama girdi ve kalbimi başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde karıştırdı. Onu koruyucu bir baloncuğa sarmak ve onu bu kadar üzgün gösteren orospu çocuğunu bulmak istememe neden oldu. Sonra bana bir işe ihtiyacı olduğunu ve turta yapabileceğini söyledi. Çok az şey biliyordum, onlar en iyi lanet olası

bu dünyanın sunduğu turtalar." Gözyaşlarımın arasından hüznle gülümsüyorum. "Mesele şu ki Grace, emekli olmaktan çok daha iyiyim. Bunu senin için bu kadar uzun tuttum."

Başımı tekrar göğsüne yaslıyorum; sadece benim yüzümden sakladığını düşününce şok oluyorum. "Seni seviyorum, Mac. Sensiz ne yapardım bilmiyorum."

"Ben de seni seviyorum evlat," diye cevap veriyor hışımla. "Sen benim acınası hayatıma giren en iyi şeysin. Bu yüzden beni dinlemelisin Grace, sana o piçin beni asla dövmeyeceğini söylediğimde. Pişman olduğum tek şey onun orada olduğunu fark etmememdi. O zaman sana yapacağımı söylediğim gibi o piçin kışını ızgaramda kızartabilirdim."

Sessizce kıkırdıyorum ve başımı tekrar kaldırıp ona bakıyorum. "Yaralandığın için çok üzgünüm," diyorum gözyaşlarımı elimin tersiyle silerek.

"Benim için endişelenme, şerif sayesinde iyi olacağım. Sen sadece kendin için endişelen. Güvende kal ve Sawyer'ın yanından ayrılma. O ukala orospu çocuğunu seviyorum Grace, o senin için iyi ve seni koruyacağını biliyorum."

"Ben de ondan hoşlanıyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum.

"Bence sen ondan daha çok hoşlanıyorsun..."

diye homurdanıyor. Gülümsüyorum,

"Haklısın, öyle."

Hemşire içeri girdi. "Böldüğüm için özür dilerim, ama buradaki büyük sert adamımız için biraz daha ağır kesici ilaç zamanı geldi, sonra dinlenmesi gerekiyor."

"Bize bir dakika daha ver, tatlım, tamam mı?" Mac şişmiş gözlerini hemşireye kırparak şöyle der.

Kızarıyor, belli ki telaşlanmış. "Tamam, bir dakika içinde döneceğim."

Kapıyı kapattığında soru sorarcasına Mac'e bakıyorum. Şişmiş yüzü bana sinsi bir gülümseme veriyor, "Çok güzel, değil mi?"

"Evet, öyle. Sanırım senden hoşlanıyor."

"Bunun için onu suçlayamazsın, ben iyi görünümlü bir orospu çocuğuyum... bu şekilde dağılmış olsam bile."

Sesindeki acıyı duyunca yüz ifadem bir kez daha kasvetli bir hal alıyor. "Evet, öylesin..." Üzüntüyle fısıldıyorum.

"Her gün elinde turta ile gelmeni ve tatlı yüzünle beni şerefleştirmeni bekliyorum, tamam mı?"

Boğazım yine o kadar sıkılıyor ki zar zor konuşabiliyorum. "Konuşacağım. Seni seviyorum, Mac." İki parmağımı alıp öpüyorum ve nazikçe onun hırpalanmış yanağına koyuyorum.

"Ben de seni seviyorum, sevgilim. Ne dediğimi unutma... Sawyer'ın yanından ayrılma."

Başımı sallayarak kalkıyorum ve kapıya doğru yürüyorum. Elim kapı tokmağında, son bir kez Mac'e dönüyorum ve isteksizce dışarı çıkmadan önce ona bir öpücük konduruyorum.

Sawyer tam orada, söylediği gibi beni bekliyor. Beni kendine çekiyor, "İyi misin, Cupcake?" diye kulağıma fısıldıyor.

Kollarımı boynuna doladım ve başımı hayır anlamında salladım. Yalan söyleyip iyiymişim gibi davranmayacaktım, çünkü iyi değildim.

Uzanıp beni kaldırıyor; bacaklarım otomatik olarak beline dolanıyor. Gözyaşlarıyla ıslanmış yüzümü boynuna gömüyorum.

Cooper'a "Onu şimdi eve götürüyorum, herhangi bir haber olursa beni ara," diyor.

Hastanede beni bu şekilde taşımasının nasıl görüldüğü umurumda değil. Tek yapabildiğim onun güçlü bedeninin sıcaklığına ve güvenliğine tutunmak ve bunun kalbimi acı bir şekilde sıkıştıran üzüntü ve suçluluk duygusunu hafifletmesini ummak.

"Merak etme bebeğim, bunu ödeyecek. Söz veriyorum," diye fısıldıyor kulağıma bizi otoparka doğru götürürken.

Umarım haklıdır, umarım Miguel bunun bedelini en kötü şekilde öder.

CHAPTER 20

Grace

Buna neyin sebep olduğunu bilmiyorum, Mac'i hastanede gördüğüm son birkaç gün mü, yoksa neredeyse iki yıl önce üzgün ve kırgın bir şekilde lokantaya girdiğimden bahsetmesi mi? Ancak birkaç gece sonra, uzun zamandır görmediğim bir kabus başıma bela oldu. Sonunda cehennemden kaçtığım geceydi.

İşler kötüye gidiyordu ama o gece korkmamıştım çünkü kız arkadaşı Candy geceyi orada geçiriyordu. O da onun gibi sarhoş olmasına rağmen, sapkın ve zalim değildi. O varken kötü bir şey yapmayacağını biliyordum ya da ben öyle sanıyordum...

Yatak odamın kapısının hafifçe tıklatılmasıyla içimdeki alarm çığlıklarıyla uyanıyorum. Tam olarak uyanamadan, ağır ağırlığı üzerime yerleşiyor ve eli ağzımı kapatıyor. "Sakın ses çıkarma."

Kulağımdaki bira kokulu nefesinden keskin, kör edici bir korku kaplıyor içimi. İsteğine itaat etmedim: Ondan uzaklaşmak umuduyla dövüşüyor ve çığlık atıyorum, ama bunun yerine elinin tersiyle yüzüme bir darbe alıyorum. Çatlama sesi o kadar yüksek ki saniyeler sonra kulaklarımda çınlıyor.

Acıdan görüşüm bulanıklaşıyor ve hıçkırıklarımı etkili bir şekilde susturan elinin baskısı nedeniyle ciğerlerim hava almak için çığlık atıyor. "Kötü bir kız oldun Grace. Onu becerdiğini biliyorum. Döndüğünde kokusunu alabiliyordum."

Adam'dan bahsettiğini bildiğim ve onu daha da kızdırmak istemediğim için yalan söylüyorum ve başımı hayır anlamında sallıyorum. Uzanıp saçlarımı acıyla kavırıyor ve ben de onun kötü niyetli kanlı gözlerine bakıyorum. "Bana yalan söyleme. Sen de tıpkı annen gibi bir fahişesin."

Kendini tamamen üstüme getirerek iğrenç ereksiyonunu bacaklarımdan arasına yerleştiriyor. Boğazımda o kadar çok safra yükseliyor ki boğulmaya başlıyorum. Sahip olduğum her şeyle tekmeliyor ve savaşıyorum, bu da sadece daha fazla güç uygulamasına neden oluyor. "Bunu senin için yaptığım her şeyin karşılığı olarak kabul et, seni nankör küçük orospu."

Tüm ağırlığını ağzımı kapatan elime vererek ayağa kalktı. O kadar acı vericiydi ki çenemin kırılacağını sandım. Aramıza uzanarak pantolonunu çıkarmaya başladı.

Elinin arkasından çığlık atıyorum ve daha sert mücadele ediyorum. Hayır! Hayır! Hayır! Hayır! Hayır! Hayır! Hayır... "Grace, bebeğim! Grace, uyan artık!"

Kabusumdan çıkıp şimdiki zamana geri döndüm. Ayağa fırladığımda Sawyer'la yüz yüze geliyorum. Bana endişeyle bakarken iki eliyle yüzümü tutuyor.

Vücudumu soğuk bir ter kaplıyor ve yüzüm gözyaşlarıyla ıslanıyor. Titreyen elimi boğazıma götürüyorum. "Tanrım, çok üzgünüm." Kelimeler yanıyor

boğazımdan çıkıyordu ve hemen fark ettim ki çığlık atıyor olmalıydım.

"Tanrım, bebeğim, sakın üzülme. Ödümü k o p a r d ı n .

Bu da neydi böyle? Ve Earl de kim?"

Adını duyunca dehşet ve çaresizlik kaplıyor içimi, duygularım o kadar güçlü ki neredeyse boğulacak gibi oluyorum. Kendimi durduramayıp

Sawyer'ın kucağına tırmanıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum.

Vücudunun hissini özümsüyorum; dakikalar önce beni ezdiğini hissettiğimin yerini almak için.

Ben çaresizlikle hıçkırırken o bana sıkıca sarılıyor. Hıçkırıklarım dininceye ve sonunda karanlık sessizliği dolduran tek ses zor nefes alışım oluncaya kadar onun kucağının sıcaklığını ve güvenliğini içime çekiyorum.

Ona bakmam için yüzümü tutuyor, yüz ifadesi şiddet dolu. "Zamanı geldi Grace, bana onun kim olduğunu ve sana ne yaptığını anlatmalısın."

Onun hakkında hiç kimseyle konuşmayacağıma dair kendime yemin ettim ama Sawyer'ın bunun peşini bırakmayacağını biliyorum. Bu yüzden hayatımda ilk kez annemi kaybettikten sonra neler yaşadığımı bir başkasına anlatmaya karar verdim...

Sawyer

Kalbimin öfkeli ritmini kontrol etmeye çalışıyorum; Grace'in korku ve çaresizlikle dolu sıcak kehribar gözlerine bakarken öfkeyle çarpıyor. Az önce rüyasında her ne görüyorduysa, o lanet şeyle bir ilgisi olduğunu biliyorum.

Buraya gelmeden önce birlikte yaşadığı şerefsiz. Bu konuyu zorladığım için kendimi kötü hissediyorum, özellikle de şu anda, ama yeterince sabrettim.

"Benden nefret ederdi. Benden çok nefret ediyordu ve ben nedenini hiç bilmiyordum. Hâlâ da bilmiyorum. Ben hiçbir şey yapmadım, Sawyer."

Tanrım. Onun çektiği acı karşısında kalbim sıkışıyor. Onu kollarımda tutarak ikimizi de yere yatırdım ve göğsüme çektim.

"Kim o, bebeğim?"

"Amcam," diye fısıldıyor üzüntüyle, "Annemin vasiyeti yoktu ve babam nüfus cüzdanımda yazmıyordu, bu yüzden yasal bir vasım yoktu. Annemin ailesi ben doğmadan önce ölmüş. Bir erkek kardeşi olduğunu biliyordum ama ondan hiç bahsetmezdi, hiç anlaşılmadıklarını söylerdi. Cinayetle birkaç gün sonra karakola gelmiş. Yeterince iyi görünüyordu ve olanları derinden önemsiyor gibiydi. Bana annemle ilişkisinin bu hale gelmesinden nefret ettiğini ve bana yardım etmek istediğini söyledi. Virginia'da onunla kalmamı teklif etti. Başka seçeneğim olmadığı için kabul ettim." Dönüp bana bakıyor... lanet olsun, bilmiyorum, utanç mı? "Anlamalısın Sawyer, kimsem yoktu, başka bir ailem yoktu. Arkadaşlarımda ailesi bile beni yanlarına almayı teklif etmedi..."

"Hey," yan dönüyorum ve yüzünü avuçluyorum, "bana hiçbir şeyi haklı çıkarmak zorunda değilsin, Cupcake. Sadece ne olduğunu bilmek istiyorum bebeğim."

Gözlerini kapatıp derin bir nefes aldıktan sonra devam ediyor: "İlk altı ay o kadar da kötü değildi, ama kısa sürede onun başlangıçta görüldüğü gibi biri olmadığını fark ettim. Aşırı derecede içiyordu ve birkaç haftadan fazla bir işte çalışmıyordu. Ama ben kederime, mahkemeye ve yeni okulumda okul yılının kalan kısmını bitirmeye çalışmaya o kadar dalmıştım ki bunu görmezden geldim. Etrafımdaki her şeyi görmezden geldim. Ama görmezden gelmemeliydim. Çok fazla kırmızı bayrak vardı, özellikle de yeni bir kamyonet aldığımda.

ve tüm bu yeni şeyleri bir yerlerden alıyordu... Duruşmanın sonuna doğru daha da kötüleşti ve görmezden gelmek zorlaştı."

Duraklıyor ve bana söylemek üzere olduğu şey için kendimi hazırlıyorum.

"Küçük şeylerle başladı. İçinde ne varsa süzmeye giderken beni tencereyle yakması ya da yanından geçerken bana çelme takmak için ayağını uzatması gibi. Her zaman bunun bir kaza olduğunu söylerdi ama ben biliyordum... Bunu bilerek yaptığını hissediyordum. Bazen onu bana nefretle bakarken yakalıyordum ve neden ya da ne yaptığımı hiç anlamıyordum. Duruşma biter bitmez ve okul biter bitmez, gidip bir iş buldum, böylece ayrılmak için yeterli parayı kazanabilecektim. Mümkün olduğunca uzak durmaya özen gösterdim. Bir hafta sonu Adam'ı görmeye gitmek için otobüs bileti ayırttım. Üniversite için Charlotte'a taşınmıştı, bu yüzden sadece birkaç saat uzaktaydı."

Adam'ın, annesiyle araları bozulmadan önce çıktığı ezik olduğunu varsayıyorum.

"Onu görmeye gitmeden önceki gece, annem için bir cenaze töreni yapmamız gerektiğini söylediğimde amcamla tartışmışım. İkimiz de cenaze töreni için duruşma sonrasını bekleyeceğimiz konusunda anlaşmıştık ama ben ne zaman konuyu açsam uzatmaya devam etti. O gece bana cenaze için ödeme yapmayacağını söyledi. Yakılması için zaten para ödediğini ve bunun yeterli olduğunu söyledi."

Geriliyorum ve kanım kaynamaya başlıyor ama sözünü kesmek istemediğim için sessiz kalıyorum.

"Evimizdeki her şey satıldıktan sonra yaklaşık 30.000 dolar vardı. Yaşım küçük olduğu için on sekiz yaşına kadar ona kalacaktı. Ben de ona bu paradan alabileceğimizi söyledim... ve o zaman parayı harcadığını öğrendim. Hepsini, Sawyer, yeni kamyonet oradan geldi, aldığı tüm yeni şeyler, tüm paramı harcadı."

"Orospu çocuğu!" küfrü ben durduramadan dudaklarımdan dökülüyor.

"Beni yanına aldığı için en azından bunu hak ettiğini söyledi. O zaman anladım ki, ilk etapta onunla yaşamamı teklif etmesinin nedeni buydu. Eline geçirebileceği her türlü parayı istiyordu. Çok kızmıştım. Çantamı aldım ve Adam'ı görmek için bir gün erken ayrıldım ve işte... o hafta sonunun nasıl sonuçlandığını biliyorsunuz."

Evet, yaptım ve o pislik benimle yolunun kesişmemesi için dua etse iyi olur.

"Başka seçeneğim olmadığını bildiğim için geri döndüm. Kendime en fazla iki, üç ay süre tanıyacaktım. Elimden geldiğince çalışıp para biriktirecek ve ondan uzak duracaktım. Geri döndüğümde konuşmadık ve yine elimden geldiğince uzak durmaya özen gösterdim. Sonra kazandığım para kaybolmaya başladı. Benden çaldığını biliyordum, ben de saklamaya başladım. Parayı bulamayınca çok öfkeleni. Bir gece hışım la odama girdi ve bana korkunç şeyler söylemeye başladı. Beni Adam'la yatmakla suçladı ve tıpkı annem gibi bir fahişe olduğum konusunda ısrar etti... Suratıma bir tokat atarak beni yere düşürdü, sonra kemerini çıkardı ve onunla beni defalarca kırbaçladı. Bana o kadar çok vurdu ki Sawyer, ertesi gün yataktan kalkamadım," diyerek hıçkır a hıçkır a ağlamaya başlıyor.

Onu daha yakına çekerek, damarlarımda ateş gibi dolaşan şiddetle nefes almaya çalışıyorum. *O orospu çocuğu öldü; onu bulacağım ve öldüreceğim...*

"O olaydan sonra onunla aylarca kalamayacağımı biliyordum. Bu yüzden hafta sonundaki maaş çekimi beklemeye ve babamı bulmak için Charleston'a gitmeye karar verdim. Babamın ondan daha kötü olmasına imkan olmadığını düşündüm. Ama o hafta boyunca bana farklı bakmaya başladı. Bakmaması gereken bir şekilde, ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Dehşet, öfkemle karışmaya başladı. Oh lanet...

"Rastgele zamanlarda odama girmeye başladı. Hiçbir şey yapmıyor ya da söylemiyordu; sadece uzun süre bana bakıyor ve sonra kapıyı kapatıyordu. Ne yaptığını bilmiyordum ama o kadar korkmuştum ki zar zor uyuyordum ve beni hazırlıksız yakalamaması için alarmımı sık sık uyanacak şekilde ayarladığımdan emin oldum. Oradaki son gecemde her şeyin yoluna gireceğini düşündüm çünkü kız arkadaşı geceyi burada geçiriyordu. Kız da onun gibi sarhoştı ve normalde o oradayken beni kabul etmezdi, ama yanılmışım... çok, çok yanılmışım." Kalın kalın yutkunuyor ve titremeye başladığını hissediyorum. "Uyandığımda onun odama geldiğini gördüm..." sözleri bir başka hıçkırıkla kesiliyor.

Siktir! Onu ters çeviriyorum, vücudumun üst yarısı onunkini örtüyor. "Sana dokundu mu Grace? Dokundu mu?" İstmeden de olsa soruyu bağırarak sordum. Daha sert ağlıyor ve kollarını boynuma dolayarak beni daha da yaklaştırıyor. "Söyle bana bebeğim, ne yaptı o?"

"Denedi. Beni yanına almanın bedeli olduğunu söyledi. Sahip olduğum her şeyle savaştım ama onu üzerimden atamadım Sawyer..." Sustu ve kendini toparlamaya çalıştı. Parmaklarımı yumuşak saçlarına geçiriyorum ve dudaklarımı ıslak yüzünde gezdirerek onu rahatlatmaya çalışıyorum. Bunun aynı zamanda içimde patlamak üzere olan beyaz, sıcak öfkeyi yatıştırmaya da yardımcı olacağını umuyorum.

"Neyse ki kız arkadaşı uyandı ve onun adını sayıklamaya başladı. Kız arkadaşı nerede olduğunu öğrenemeden odamdan sıvıştı. Kapı arkasından kapanır kapanmaz sessizce kalktım ve sığabilecek her şeyi çantama doldurdum, ki bu pek fazla bir şey değildi. Penceremden gizlice çıkıp otobüs durağına koştum. Oraya varmadan beni yakalayacak diye çok korkuyordum ama neyse ki yakalayamadı. Babamın benimle bir şeyler yapmak isteyeceğini umarak elimde kalan azıcık parayla Charleston'a bir bilet aldım. Ama yaklaştıkça daha da emin olamıyordum. Beni reddetmesinden o kadar korkuyordum ki, eğer reddederse bunu kaldırabilecek kadar güçlü olduğumu düşünmüyordum. Sonunda

Otobüste çok hoş, yaşlı bir kadınla tanıştım. Bana Sunset Bay'den ve ne kadar güzel bir kasaba olduğundan bahsetti. Charleston'a çok yakın olduğu için babamla yüzleşecek cesareti toplayana kadar gidip bir bakmaya karar verdim. Oraya vardığımda sabahın erken saatleriydi. Otobüs durağı lokantanın tam karşısındaydı. Nereye gideceğimi bulana kadar bir çay içmek için oraya gittim ve işte o zaman Mac'le tanıştım... meleşimle."

Bana az önce söylediği her şeyi kafamda toparlamaya çalışırken, vücudum şu anda milyonlarca lanet duyguyla dolup taşıyor. Bunların hiçbirisi olmamalıydı. O korunmalıydı. Bunun yerine istismar edildi ve neredeyse en kötü şekilde tecavüze uğradı. Eminim paylaşmadığı daha bir sürü şey vardır.

"En kötüsünün ne olduğunu bilmek ister misin Sawyer?" Hüzünlü sesi beni düşüncelerimden çekip alıyor.

Tanrım, daha da mı kötüleşiyor? Arkama yaslanıyorum ve onun kadar güzel birine ait olmayan hüzünlü gözlerine bakıyorum.

Yanağındaki gözyaşlarını siliyorum. "Ne oldu, bebeğim?" "Onsuz ayrıldım..." diye acı içinde boğuluyor.

Ne? "Kim olmadan?"

"Annem. Sırf zalimlik olsun diye küllerini benden aldı. Onu birkaç kez bulmaya çalıştım ama başaramadım. Ayrılmadan önce onu tekrar aramaktan çok korktum, yakalanmak istemedim, bu yüzden onu orada bıraktım." "Onu onunla bıraktığıma inanamıyorum." Acı dolu hıçkırıklar bedeninden kopuyor ve yemin ederim kalbime doğru akıyor.

Yüzümü onunkinin yanına gömdüm. "Sakın bunun için kendini suçlamaya kalkma bebeğim. Sen doğru olanı yaptın Grace, oradan çıkman gerekiyordu. Dinle, her şey yoluna girecek. Onu geri alacağız..."

"Ne? Hayır! Hayır, Sawyer, yapamazsın!" Kelimeler ağızımdan çıkar çıkmaz tekrar histerikleşiyor, gözleri korkudan çılgına dönüyor, "Gidemezsin

Yoksa nerede olduğumu öğrenir. Benim hakkımda hiçbir şey bilmesini istemiyorum. Sadece o yokmuş gibi davranmak istiyorum..."

"Tamam, tamam sakın ol.""Lütfen, Sawyer! Sana söylediklerimi kimseye söylemeyeceğine söz ver!"

"Tamam bebeğim, yapmayacağım." Ona yalan söylediğim için kendimi bok gibi hissediyorum ama o orospu çocuğunun ona yaptıklarının bedelini ödememesine imkân yok. Eğilip önce omzuna, sonra köprücük kemiğine bir öpücük konduruyorum.

"Çok zayıf olduğumu düşünüyor olmalısın," diye fısıldıyor kırık bir sesle.

Şaşkınlıkla geri çekilip onun perili gözlerine bakıyorum, kalbim acıyla sıkışıyor. "Hayır bebeğim, bence sen tanıdığım en güçlü hatunsun. Tüm bunlardan sağ çıktın Grace. Birçok insan böyle bir şey yüzünden kafayı verdi. Ama sen öyle değilsin, şu haline bir bak! Güzelsin," eğilip gözünün kenarından öpüyorum, "nazıksın," dudaklarımı yanağına doğru sürüklüyorum, "tatlısın," yumuşak nemli dudaklarını öpmeden hemen önce son kelimeyi istemedenden hırlıyorum. Parmakları saçlarıma dolanıyor ve o da beni öpüyor, gözyaşları tatlı tadına karışıyor.

Dakikalar sonra ağızımı çekip alnımı onunkine yaslıyorum. "Şu anda korktuğunu biliyorum Grace ama yemin ederim, bir daha asla başına kötü bir şey gelmesine izin vermeyeceğim. Asla, bebeğim."

Yumuşak bir gülümsemeyle uzanıp parmağıyla dudaklarımda iz bırakıyor. "Sen de benim meleğimsin, Sawyer."

Gözlerimi ona dikiyorum, "Ama belalı bir melek, değil mi?"

Beni o tatlı kıkırdamalarından biriyle şereflendiriyor, ki ben de öyle olmasını umuyordum. "Çok belalı ve seksi."

"Aynen öyle!"

Gülümsemesi kayboluyor, ifadesi kasvetli bir hal alıyor, "Teşekkür ederim Sawyer... her şey için."

Tekrar uzanarak onu kendime doğru çektim. "Bana teşekkür etmene gerek yok, Cupcake. Benim olanla ilgilendiğimi söylemiştim."

Ve bu lanet gerçek. Bu yüzden ona ait olanı geri almasını sağlayacağım. O pislik ona yaptıklarının bedelini ödeyecek.

Ertesi gün Jaxson ve Julia'nın evine geldik. Cade'in kamyonetinin yanına park ediyorum ve Grace'e bakıyorum, üzgün bir şekilde pencereden dışarı bakıyor, düşüncelere dalmış, biz hastaneden çıktıktan sonra hep böyle oluyor. Onu böyle görmekten nefret ediyorum. Cupcake'imın tekrar mutlu olmasını istiyorum.

"Hazır mısın, bebeğim?" Sahte bir gülümsemeyle bana dönüyor ve başını sallıyor. Mac'in başına gelenlerin üzerinden beş uzun gün geçti. O şerefsizin bir an önce harekete geçmesini istiyorum, böylece onunla başa çıkıp bir sonraki orospu çocuğuna geçebilirim.

Kamyondan inip Grace'e yardım etmek için yanına geldim. Eğildim ve ona hızlı bir öpücük verdim. "İyi misin, Cupcake?"

Bana cevap vermek yerine kollarını boynuma doluyor ve dudaklarımı tekrar kendi dudaklarına çekiyor. Ağzını açtığı anda inliyorum, bana onun tatlı lanet tadına erişim sağlıyor. Onu iyice, uzun ve derin öpüyorum, bu da aletimin hazır olmasını sağlıyor.

Nefes almaya ihtiyaç duyduğunda ayrılıyoruz. O güzel gözlerini açıp bana içten bir gülümseme veriyor. "Artık öyleyim."

Hırlayarak onu sıkı, mükemmel kışından tutup kamyonu yaslardım. Sert sikimi ona doğru çarptığımda en seksi iniltiyi çıkarıyor. "Seni mutlu etmek için tek gereken buysa bebeğim, o zaman

Eve döndüğünde kendimi saatlerce senin sıcak, daracık amına gömeceğim ve sen benden başka bir şey düşünmeyeceksin."

"Evet, senden başka bir şey hissetmek istemiyorum." diye inliyor.

"Kahretsin, ben de bunu istiyorum, Cupcake. Bunu hep istiyorum." İsteksizce geri çekilmeden önce hızlıca bir kez daha tatmak için eğildim, eğer yapmazsam onu burada herkesin görebileceği şekilde becereceğimi biliyordum.

Tam onu yere bırakacakken yüzümü tutuyor ve bana ciddiyetle bakıyor, "Bilmeni isterim ki Sawyer, mutlu olmam için gereken tek şey senin yanımda olman. Sadece senin olduğumu bilmek bile her şeyi daha iyi yapıyor."

Tanrım, bu kız mükemmel. "Sen benimsin, bebeğim... her zaman."

Bana o tatlı gülümsemelerinden birini veriyor, bu da beni her türlü boktan hissettiriyor ve lanet olası kafamı karıştırıyor.

Onu yere indirip elini tutuyorum. "Gidelim, Jaxson ve Cade'le ne kadar çabuk konuşursam, seni o kadar çabuk eve götürür ve kendimi içine gömerim."

Onu arkamdan sürüklerken gülüyor. Ön merdivenlerden çıkarken Julia kapıyı açtı. "Merhaba Grace. Nasılsın?"

Grace'i benden çekip ona sarılıyor. İçeri girerken kollarımı ikisine de doluyorum ve Julia'nın yanağına bir öpücük konduruyorum. "Harikayım, sorduğun için teşekkürler." Sonra Cupcake'imın dudaklarına bir öpücük konduruyorum, kendini dışlanmış hissetmesini istemiyorum.

Jules gülüyor, "Her zaman iyi olduğunu biliyorum."

"Aynen öyle. Ben senin kocan gibi başımı belaya sokmam." "Hey, o benim spaz'ım ve onu olduğu gibi seviyorum, sorunlarıyla ve her şeyiyle." Grace küstahça, "Sen de izci çocuk değilsin Sawyer Evans," diye ekler,

Beni yerime koyuyorsun.

Göz kırpyorum, "Biliyorsun bebeğim."

Bana gözlerini deviriyor, aynı zamanda tatlı yüzünü hafif bir kızarıklık renklendiriyor. Kıkırdıyorum ve geri çekilmeden önce ona bir öpücük daha veriyorum. Tanrım, yemin ederim bu hatunu bütün gün öpebilirim ve bundan asla bıkmam.

Julia, Grace'e dönmeden önce "Çocuklar mutfakta," dedi, "yeni aldığımız bebek mobilyalarını görmek ister misin?"

"Evet, tabii ki. Bu çok heyecan verici!" Grace onun elini tutar ve Julia'yı heyecanla merdivenlerden yukarı kadar takip eder.

Mutfağa doğru ilerlerken üzerime bir ağırlık çökmeye başlıyor ve bastırdığım öfke patlamakla tehdit ediyor. İçeri girdiğimde hem Jaxson hem de Cade başlarını sallıyorlar.

"Selam," diye cevap veriyorum, masaya oturuyorum. İkisi de bana bakıyor, onlarla ne hakkında konuşmak istediğimi duymak için bekliyorlar.

Önce Jaxson'a sesleniyorum, "Bana bir iyilik yapmanı istiyorum." Omuz silkiyor, "Tabii, söyle."

"Cooper'dan Grace'in Virginia'da yaşadığı yerin adresini almanı istiyorum." Arkasına yaslanarak kollarını kavuşturdu ve sorgulayan gözlerle bana baktı, "Neden?"

Bunun o kadar kolay olmayacağını anladım, ona bir cevap vermeye çalışırken bir yandan da Grace'e verdiğim sözü tutmaya çalışıyorum. "Çünkü onda ona ait olan bir şey var ve buradaki her şey halledildikten sonra gidip onu alacağım."

"Ve sizce Cooper bu bilgiye sahip mi?"

"Öyle olduğunu biliyorum. Spor salonunda dava dosyasını gördüğünü ve kızın Virginia'da bir amcasıyla yaşadığını söyledi."

"Neden Grace'e sormuyorsun?"

Ona ters ters bakıyorum, sabrım tükenmeye başlıyor. "Çünkü bunu bilmesine hiç gerek yok." O da ters ters bakıyor, cevabımdan hoşlanmıyor. "Bak, onunla kötü bir şekilde sikişti, tamam mı? Kadın

Adamdan çok korkuyor ve kimsenin bilmesini istemiyor, yani benden alacağın tek şey bu. Cooper'ı dahil etmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum ama adamın adresini kendim aradım ve hiçbir şey çıkmadı. Coop'a kendim sorardım ama benden çok onun sana söyleyeceğini biliyorum. Bana yardım edecek misin etmeyecek misin?"

"Kahretsin!" Jaxson hayal kırıklığı içinde elini saçlarında gezdirir. "Planın nedir? Coop'un bu yüzden başının belaya girmesini istemiyorum."

"Adamı öldürecek değilim. Sadece onu biraz hırpalayacağım ve ona ait olanı geri alacağım."

"Ben de seninle geleceğim," diyor Cade, araya girerek.

Başımı sallayarak cevap veriyorum. Onu bu yüzden buraya çağırmıştım, çünkü her ne kadar o orospu çocuğunu öldürmeyi planlamadığımı söylesem de, onu elime geçirdiğimde kendimi kontrol edebileceğimden emin değilim.

Tekrar Jaxson'a bakıyorum, cevabını bekliyorum. "Pekâlâ, deneyeceğim. Bana vereceğine söz veremem. Ama verirse ben de geliyorum, çünkü o herif bunu hak etse bile senin kendini kaptırmana izin vermeyeceğim, özellikle de Coop her şeyi onun üzerine yıkabilecekken."

"Olmayacak. İsteyeceğim son şey onun da bu işlerin içine çekilmesi. Sadece... bunu benim için alman gerçekten çok önemli." Nasıl olsa öğreneceği için ne kadar önemli olduğunu söylemeye karar verdim. "Annesinin küllerini ondan aldı ve inan bana bu, o şerefsizin ona yaptıklarının çeyreği bile değil."

Kelimeler ağzımdan çıkarken vücudumda şiddet yeniden alevlenmeye başlıyor.

İkisinin de yüz ifadesi sertleşir. "Merak etme, ben hallederim."

"Teşekkürler. Julia'ya da bunlardan bahsetme. Grace bilmemeli, onun bu konuda endişelenmesini istemiyorum, şu anda yeterince şey yaşıyor."

"Hay sikeyim! Beni burada boka bulaştırmaya mı çalışıyorsun? Tanrım!"
Gözlerimi deviriyorum, "Sakin ol, anlayacaktır. Gerekirse ona benim hatam olduğunu söylerim."

Gerçi ben de çok kızgın bir Cupcake ile uğraşıyor olabilirim ama ona ait olanı geri verdiğimde buna değecek...

CHAPTER 21

Sawyer

Birkaç gece sonra televizyon izlerken Grace'in telefonla konuşurken banyodan mutfağa sadece lanet bir havluyla yürüdüğünü gördüm. Onu görür görmez sikim diken diken oldu. Tanrım, sadece birkaç saat önce onun içindeydim, ama şimdiden horozum onun için tekrar ağrıyor.

"Mac, sana söyledim, senin kahvaltılık sosisli turtanı hastaneye getirmeyeceğim. Özür dilerim. Doktor kolesterolünün yüksek olduğunu söyledi, yani şu anda senin için en kötü şey bu."

Kanepeden kalkıp mutfağa giriyorum ve köpeğin arka kapıdan dışarı baktığını fark ediyorum. Onu dışarı çıkarmaya giderken Grace buzdolabının kapısını açıyor ve eğiliyor. Aletim yönümü değiştirmemi sağlıyor ve beni ona doğru götürüyor. Lavaboya doğru hareket ettiğinde arkasından yaklaşıyorum ve ince boynuna yumuşak öpücükler kondurmaya başlıyorum.

Lanet kek kokusu duyularımı ele geçirdiğinde boğazımdan alçak bir hırıltı yükseliyor. Lanet olsun, bu kıza asla doyamayacağım. ile

Ellerim kalçalarında, onu kendime doğru çekiyorum, böylece güzel kıcı sikimi kavırıyor.

"Ne?" diye gülüyor. "Hayır, o Sawyer'dı, ister inan ister inanma. Acıktığında böyle oluyor," diyor beni dirsekleyerek.

Cupcake'im için çok acıktım.

Elimi önüne uzatıp kalçasının iç kısmında gezdirmeye başlıyorum. "Ahhummm." Kelimeleri oluşturmaya çalışırken kıkırdıyorum. "Um, Mac, seni hemen arayacağım, tamam mı?"

Telefonu çabucak kapatıyor ve sonra tekrar içime giriyor. "Ben telefonu kapatana kadar bekleyemedin mi?" diye azarlarken aynı anda dudaklarından bir inilti süzülüyor.

Köpeğin mızızlanması daha da yükseliyor ama ben duymazdan gelip ağzımı boynunda gezdirmeye devam ediyorum. "Hayır, yapamam. Buralarda böyle dolaşırsan ellerimi kendime saklamamın hiçbir yolu yok."

Dişlerimle kulak memesini kavradığımda inliyor ve acıyla sertleşen sikime doğru geri çekiliyor.

Onu kendi etrafımda döndürüp tam ağzımı onunkine yapıştırmak üzereydim ki arka bahçedeki bir şey dikkatimi çekti. Gerilerek onu kendime doğru çektim ve pencereden dışarı, karanlığa baktım.

"Sawyer?" Grace ani ruh hali değişikliğini fark ederek fısıldıyor.

Ona cevap vermek üzereydim ki tekrar gördüm. Bahçenin arka köşesinde, ağaçların arasında bir şey kayıyor. Belli belirsiz ve ışık açıkken görmek zor, ama yüksekliği bana bunun bir şey değil de biri olduğunu söylüyor. Köpeğin sızlanması bir kademe daha artıyor ve kapıyı tırmalamaya başlıyor.

Hay sikeyim! Bunu fark etmeliydim.

"Tanrım, Sawyer, dışarıda biri mi var?" diye sorar, sesi korkudan titrer.

Dudaklarımı kulağına götürürken bakışlarımı ağaçtan ayırmıyorum, ışığın parıltısı bir şey görmemi imkânsız kılıyor. "Korkma Cupcake, her şey yoluna girecek ama şu anda söylediklerimi harfiyen yapman çok önemli."

Başını göğsüme doğru sallıyor ve nefes alış verişi hızlanmaya başlıyor. "Buradan yavaşça çıkmanı ve odana gitmeni istiyorum. Kapıyı arkandan kilitle ve Cooper'ı ara. Silahı nereye koyduğunu hatırlıyor musun?"

"Evet," diye titreyerek cevap veriyor.

"Güzel. Onu yanında tut ve ben söyleyene kadar lanet kapıyı hiçbir sebeple açma. Eğer biri içeri girerse Grace, önce ateş et ve soruları sonra sor, anladın mı?"

"Aman Tanrım! Oh Tanrım!"

Titreyen bedenini kendime doğru daha sıkı bastırıyorum. "Her şey yoluna girecek, söz veriyorum. Şimdi git ve az önce söylediklerimi aynen yap."

"Tamam... Lütfen dikkatli ol, Sawyer," diye boğuk bir sesle bana daha sıkı sarılıyor.

"Benim için endişelenme bebeğim, başımın çaresine bakabilirim. Şimdi git, ama doğal yürü. Ona ipucu vermek istemiyorum."

Onu hafifçe iterek arkama bakmıyorum ve az önce söylediğimi yapması için dua ediyorum. Su alıyormuşum gibi görünmesi için musluğu açıyorum, sonra bir elimle aşağı uzanıp dolabı açıyorum ve lavabonun altına bağladığım silahı alıyorum.

Emniyeti bırakıp uzanıyorum ve ışığı kapatıyorum, böylece artık içeriyi göremiyorum. Ağaçlardaki kaymayı gördüğüm yere odaklanıyorum ve tam çalılıkların arasına doğru bir adım atmışken o orospu çocuğunu fark ediyorum. Bakışlarımı ondan ayırmadan kapıya doğru geri geri gitmeye başlıyorum. Grace'in arkasındaki evin ışıkları yanıyor ve adamın dikkatini çekiyor.

"Kahretsin!"

Piçin kaçtığını gördüğümde kapıdan çıktım. Çimenlikte çaprazlama koşarken köpek havlıyor ve onu kovalıyor. Chuckie çitten ön bahçeye atlarken onu ıskalıyor. Hızımı artırarak köpeğin üzerinden atlıyorum ve ondan birkaç saniye sonra çitten atlıyorum. Diğer tarafa indiğimde sirenler ve frenler evin önünde durma noktasına geliyor.

Cooper'ın ekip arabasının yolcu tarafına uçtuğunu ve pisliğin önünü kesip onu yere serdiğini izliyorum. Adam kelepçelenirken çığlık atıyor ve çırpınıyor.

Silahı kot pantolonumun kemerine, arkama sokuyorum ve onlara doğru ilerlemeye başlıyorum. "Onu beceriyor mu?" Cevabı zaten bildiğim için bağıriyorum. Cooper adamı ayağa kaldırırken, piçin ceketinin cebinden bir bıçak çıkardığını fark ediyorum. İçimi bembeyaz bir öfke kaplıyor ve tüm kontrolümü kaybetmeme neden oluyor. Tekrar hızlandığımda kırmızıdan başka bir şey görmüyorum. "Yanlış kıza bulaştın, orospu çocuğu."

"Kahretsin! Yakalayın onu!"

Cooper benden uzaklaşmaya çalışıyor ama ben daha hızlıyım. Yumruklarım etle buluşmaya başladı. Eller beni tutuyor ama bunun beni yavaşlatmasına izin vermiyorum. Bu pisliğin Grace'e yapacaklarından, ona zaten yaptıklarından başka bir şey düşünmüyorum. Ona olabildiğince hızlı ve sert vurduğumda yumruğumun altında kemiklerin ezildiğini hissediyorum.

"Siktir, Sawyer! Lanet olsun! Dur!"

Bir güç beni aniden yere düşürüyor ve bu darbe beni öfkemden kurtararak kendime hakim olmamı sağlıyor.

Öfkeli Cooper beni yere yatırıyor ve şerif yardımcısı yüzü parçalanmış ve kana bulanmış piçi havaya kaldırıyor. "Ne düşünüyorsun lan sen?"

Az önce içimi dolduran şiddetin etkisiyle ciğerlerim nefes almak için kabarıyor. "En azından bunu hak ettiğini düşünüyorum. Grace için, onun için

annem ve lanet Mac için. Benim mülküne onu incitmek için geldi Cooper, şu anda ölmediği için çok şanslı."

Bir dakika daha bana dik dik bakıyor. "Şimdi iyi misin? Kalkmana izin verebilir miyim?"

"Evet, ben iyiyim."

Kalkmama yardım ettikten sonra ikimiz de kan gölüne tüküren piç kurusuna baktık.

"Aman Tanrım. Bunu nasıl açıklayacağım?" Cooper burnunun kenarını sıkarak söylüyor.

Omuz silkтім, "Nefsi müdafaaydı. İzinsiz girmemeliydi." Homurdanıyor, bu cevaptan hoşlanmamış.

"Buraya nasıl bu kadar çabuk gelebildin?"

"Grace'ten önce bir komşusu aradı. Arkasındaki insanlar birinin çitten atlayıp bahçesine girdiğini görmüşler."

"Ve beni arayıp haber vermeyi düşünmedin mi?"

Bana ters ters baktı, "Aradım ama açmadın. Ev telefonunu da aradım ama meşguldü."

Ceplerimi yokluyorum ve telefonumun yanımda olmadığını fark ediyorum. Kahretsin!"Sawyer? "Grace'in yumuşak, titreyen sesine dönüyorum. "Grace, bebeğim, hemen eve geri dön."

Öfkeli bir kükreme arkamdaki geceyi dolduruyor, "Bu iş bitmedi, seni lanet olası kaltak. Seni öldüreceğim."

Piçin tehdidi yine kontrolümü kaybetmeme neden oldu. Her şey çok hızlı oldu; Cooper beni yakalayamadan o piçi şerif yardımcısından ayırdım ve yere yatırdım. Beni yakalamaya çalışan ellere karşı savaştım ve silahımı çenesinin altına soktum. "Evet, öyle. Her şey bitti. Ona asla ulaşamayacaksın çünkü ben hep burada olacağım. Ve eğer bir daha denersen seni öldürürüm. Beni duyuyor musun?"

Orospu çocuğu bana gülümsüyor, "Yap şunu. Sana meydan okuyorum. Hadi, vur beni."

Alayları o kadar kışkırtıcı ki... "Lanet olsun, Sawyer, dur!" Cooper, o ve yardımcısı beni çekmeye çalışırken bağıyor.

"Annesine yaptığım gibi onu da becereceğim, sonra..." Bitirmesine izin vermedim, silahımın kabzasını alarak o orospu çocuğuna soğuk saat uyguladım.

"Siktir, Sawyer!"

Cooper'ın beni piçin baygın bedeninden çekip çıkarmasına izin vererek ondan uzaklaşıyorum, "Fikrimi değiştirip onu burada vurup öldürmeden önce onu gözümün önünden çek."

"Bunu yapmamı zorlaştırıyorsun. Tanrım, ben hallederim, git Grace'le ilgilen!" diye bağırarak arkamı işaret ediyor.

Arkamı döndüğümde Grace'i görüyorum, hâlâ kapının yanında duruyor, korkudan donmuş ve solgun. Ondan akan dehşet ve ıstırap, öfkemi unutturuyor ve ona sarılmaktan başka bir şey yapmak istememe neden oluyor.

Çimenlerin yarısına geldiğimde, yaşadığı şoku atlatıp bana doğru koşmaya başladı. Birkaç adım sonra kollarımdaydı. Bacakları belime dolanıyor ve yüzünü boynuma gömüyor. Vücudu hıçkırıklarla sarsılıyor ve korkudan titriyor.

"Her şey yolunda bebeğim. Coop onu yakaladı, her şey bitti," diyorum sessizce, onu eve doğru götürürken.

Gecenin geri kalanı bir bulanıklık içinde geçiyor. Cooper olacakları anlatmak için geri geldi. Ramirez, Miguel'i Florida'ya geri götürmek için yola çıkmıştı. Şehirden kaçarak mahkeme kararını ihlal ettiği için hapishaneye geri gönderilecek ve Grace'in annesi için yeniden yargılanmayı bekleyecekti. Ayrıca Mac'e saldırmaktan ve Grace'e zarar verme niyetinden de suçlanacak. Ramirez hâlâ adli tıp uzmanına ne olduğunu araştırıyordu. Ayrıca

Miguel tutuklandığından beri çetenin onunla temas kurmadığını ve Grace için bir tehdit oluşturmadıklarını söyledi. Bu benim için en büyük rahatlamaydı.

Grace sessiz kaldı ve neredeyse tek kelime etmedi. Cooper hâlâ herifin suratını dağıttığım için bana kızgın görünüyordu ama beni tutuklamadı. Bunun için Ramirez'e de teşekkür etmem söylendi.

Bunu takdir ettim, çünkü Grace'i terk etmemin imkanı yoktu. Şimdi olmaz. Hiçbir zaman olmaz.

CHAPTER 22

Grace

O gece uykunun kolay gelmeyeceğini biliyordum. İçimde çok fazla duygu fırtınası vardı, neredeyse boğuluyordum. Nihayet sabahın üçünde çabalamayı bıraktım ve Şükran Günü için Julia'lara götüreceğim turtalara başlamakla karar verdim. Alpin çizmelerimi giydim, atletimin üzerine atmak için uzun, ince hırkamı aldım ve mutfığa girdim. Radyoyu açıyorum, Sawyer'ı uyandırmak istemediğim için sesini kısık tutmaya dikkat ediyorum. Yumuşak müziğin ve annemle paylaştığım tek tutkuyu gerçekleştirmenin, beni dibe çekmekle tehdit eden duygu yığını yatıştırmaya yardımcı olması için dua ediyorum.

Hayatım boyunca hiç bu kadar çelişkili duygular hissetmemiştim: Korku ve öfke - bunca zaman sonra annemi öldüren adamı tekrar gördüğüm için; yakalanıp hapse geri gönderildiği için rahatlama; ve en önemlisi... kaybolmuşluk. Çünkü şimdi ne olacak? Lokanta gitti, Mac hala hastanede ve Sawyer... en korkutucu düşünce bu, vücudumda korku ve endişe yaratan tek şey bu. Buradan sonra nereye gideceğiz? Burada

Artık burada kalması için gerçekten bir sebep yok. Yine de her gün onunla birlikte olamayacağım düşüncesi ve her gece uykuya dalarken kollarını etrafımda hissetmek... bu beni tamamen ve tamamen kaybolmuş hissettiriyor. Buna alışmam gerektiğini biliyorum. Uzun zamandır tek başımaydım ama şimdi biriyle uyanmanın nasıl bir şey olduğunu hatırladım. Sizi görmekten mutlu olan biriyle. Başka biriyle yemek yemek, hatta sadece evde sizinle birlikte birinin olduğunu bilmek ve bu kişi Sawyer olduğunda daha da iyi.

Gözlerimin dolmaya başladığını hissederek derin bir nefes alıyorum ve hamurumu unlayıp açmaya başlıyorum. Tüm zamanların en sevdiğim şarkılarından biri olan U2'nun "With or Without You" şarkısı sessizliği usulca dolduruyor. İhtiyacım olan dikkat dağınıklığını sağlayacağını umarak mırıldanmaya başlıyorum ki tüm vücudum farkındalıkla karıncalanmaya başlıyor. Çok iyi bildiğim bir şey ve Sawyer'ın mutfığa girdiğini hemen anlıyorum. Benimle aynı odaya girdiğinde hep aynı hissi yaşıyorum. Vücuduma dolan ve kalbimin daha hızlı atmasını sağlayan bir sıcaklık. Oda küçülüyor ve hava daha sıcak oluyor, ama hepsi iyi anlamda.

"Sadece benim, Cupcake, beni o oklavayla dövme," diye sessizce alay ediyor. Arkamdan yaklaşırken çıplak ve sert göğsü sırtıma bastırıyor. Bu küçük temas bana özlediğim rahatlığı getiriyor.

"Uyuyamadın mı?" Kulağımdaki derin ve çakıllı sesi, ısınmış tenimde tüylerimi diken diken ediyor. Bu his, içimde zaten karmakarışık olan karmaşaya bir yenisini ekliyor.

Tepkimi dile getiremeyecek kadar bunalmış hissederek başımı sallıyorum. Beni arkasına döndürüyor ve bakışlarım onun mükemmel hatlara sahip göğsüyle çarpışıyor. Onurunu simgeleyen bir dövmeyle süslenmiş, yara izleriyle kusurlu ve yanağımın uyumayı sevdiği tek yer.

Onu bana karşı hissetme ihtiyacının üstesinden gelerek, kazağımı yere bırakıyorum ve atletimi çıkarıyorum, beni belden yukarı ona karşı çıplak bırakıyorum.

Bir kolunu belime dolamadan ve yumuşak, çıplak göğsümü sert göğsüyle aynı hizaya getirmeden saniyeler önce keskin bir nefes alışı duyuyorum. Bu temas vücudumdaki tüm sinir uçlarını elektrikle dolduruyor ve ikimizi de coşkuyla inletiyor. Kollarımı ulaşabildikleri kadar sırtına doluyor ve yüzümü onun sıcak tenine gömüp nefis temiz kokusunu içime çekiyorum.

Yumruğunu çenemin altına getirdiğinde, bakışlarımı onunkine doğru zorlamasına izin vermeden önce şişmiş parmak eklemlerini öpüyorum. Gülünç derecede yakışıklı yüzündeki sert ifade karşısında kalbim küt küt atıyor ve sadece siyah boxer külotunun örttüğü ereksiyonunun karnıma baskı yaptığını yakından fark ediyorum.

O eğildiğinde gözlerim kapanıyor ve ağzının benimkini almasını beklerken bedenim beklentiyle uğulduyor. Ama beklediğim gibi beni öpmek yerine, ayaklarım onunkilerin üzerine gelene kadar beni hafifçe yerden kaldırıyor.

Gözlerim şokla açıldı ve bana seksi bir sırıtış attı, "Yargılamak yok, Cupcake, en iyi dansçı ben değilim, ama senin için deneyeceğim."

Kalbim dev bir su birikintisi içinde erirken tüm düşünceler kafamdan kaçıyor. Sawyer parmak eklemlerini yanağımda gezdiriyor, orada olduğunu fark etmediğim bir un izini siliyor. Sonra benimle mutfağım, tüm zamanların en sevdiğim şarkılarından biriyle dans etmeye başlıyor. Bana hep düşündüğüm o anı yaşıyor.

Bu adamın bana hissettirdiklerini anlatacak kelime bulamayınca, yanağımı oraya koymadan önce kalbinin hemen üzerindeki Navy Seal dövmesine bir öpücük konduruyorum. Bir kez daha gözlerimi kapatıyorum ve büyük olasılıkla varoluşumun en mükemmel anı olacak bu anla ilgili her şeyi içime çekiyorum.

Yavaş ritimle ikimizi de usulca sallarken güzel sözler içime işliyor. Sadece o ve ben, ten tene hissini özüksüyorum. Kokularımız aramızdaki havada birbirine karışıyor. Sanki bizden başka kimsenin parçası olamayacağı kendi dünyamızdayız. Güzel, güvenli ve şimdiye kadar hissettiğim en mükemmel şey. Hayatımın sonuna kadar içinde kalmak istediğim bir dünya. Çünkü Sawyer için hissettiklerimi bir başkası için asla hissedemeyeceğime hiç kuşum yok. Onun her güzel parçasını tamamen ve koşulsuz seviyorum.

Bu düşünce, daha önceki kargaşamın yeniden su yüzüne çıkmasına neden oluyor ve bilinmeyenin verdiği endişeyle tekrar rahatsız oluyorum. Gücümü toplayarak yanağımı onun sabit kalp atışlarına dayıyorum ve en çok korktuğum soruyu soruyorum: "Şimdi ne olacak Sawyer?"

Fısıltıyla sorduğum soru karşısında duraksıyor. Bir saniye sonra elleri sırtımda ve saçlarımın altında geziniyor, yüzümün iki yanını kavrayıp bakışlarımı onunkine getirene kadar. Yüz ifadesinden detaylandırmama gerek olmadığını, ne sorduğumu anladığını söyleyebilirim.

"Ne olmasını istiyorsun Grace?"

Ne istediğimi nasıl açıklayacağımı bilemediğimden, emin olduğum tek şeyi dile getirmeye karar verdim. "Sana aşığım."

Gözleri şokla açılır ve sessizlik sağır edici bir hal alır.

Tanrım, az önce ne yaptım ben?

Geri dönüşü olmadığını bildiğimden, gergin bir şekilde yutkunuyorum ve devam ediyorum, "Bunu duymak istemiyorsan özür dilerim, ama geri almayacağım, çünkü ciddiym. Seninle ilgili her şeyi seviyorum, Sawyer. Gülünecek bir şey olmasa bile beni güldürebilmeni seviyorum. Bana dokunma şeklini seviyorum, ister yavaş ve nazik ister hızlı ve çaresiz olsun. Heck, seni kibirli ve ukala olduğunda bile seviyorum. O seksi yüzünü tokatlamak mı yoksa öpmek mi istediğimi asla bilemiyorum." Bunu söyledikten sonra dudakları seğirdi. "Ama en önemlisi... Ben

Bunu seviyorum," diyorum kalın bir sesle ve kalbinin tam üzerine yumuşak bir öpücük daha konduruyorum. "Seninleyken bana kendimi nasıl hissettirdiğini seviyorum... güvende ve önemliymişim gibi, annemden beri belki de ilk kez biri için önemliymişim gibi."

Sözlerimin gerçekliği karşısında nefesim kesiliyor ve kalbimi korkuyla ona dökerken gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzölmeye başlıyor. "Seni tüm kalbimle seviyorum Sawyer ve hiçbir şey ya da hiç kimse bunu değiştiremeyecek. Ve artık tehlike geçtiğine göre, artık burada olmayacağını, uyurken seni yanımda hissetmeyeceğim düşüncesi beni ölesiye korkutuyor. Bunun nasıl bir his olduğunu hatırlamak istemiyorum."

Gözyaşlarım yüzünden yüzü bulanıklaşırken, duygularım beni boğmakla tehdit ediyor. Yanıtını beklerken kalbim korkuyla çarpıyor.

Ellerini yüzümün iki yanında tutarak eğiliyor ve alnıma bir öpücük konduruyor. Sonra sert dudaklarını ıslak yanağımda yavaşça gezdiriyor, ta ki sıcak nefesini kulağımda hissedene kadar, "Sana bir şey söylemeliyim, Cupcake, ve umarım bunu kaldırabilirsin..."

Olamaz!

Parmaklarım güçlü sırtında sıkılaşıyor ve umutsuzluk üzerime çökerken gözlerimi kapatıyorum... "Önce ben seni sevdim."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve şaşkınlıkla arkama döndüm. "Ha?" Kendimi durduramadan yanlışlıkla ağzımdan kaçırdım.

Yüzünü tekrar önüme getiriyor, o külot düşüren sırtışını takınıyor. "Önce seni sevdiğimi söyledim."

Dudaklarımdan küçük bir rahatlama hıçkırığı kaçıyor. Sawyer'ın neşesi kayboluyor ve ifadesi kasvetli bir hal alıyor. "Ne zaman oldu bilmiyorum Grace ama seni daha tanışmadan önce sevdiğime eminim. Çünkü tatlı kek kokunun izini alır almaz benim olduğunu anladım. Bilmen gereken bir şey varsa o da şudur: Sen benim için sadece önemli değilsin bebeğim, sen bana aitsin, her tatlı

Senin lanet olası bir santimini. O yüzden eşyalarını kenara çekip benimkilere yer açsan iyi edersin çünkü ben hiçbir yere gitmiyorum. Burada, seninle, ait olduğum yerde kalıyorum."

Sıcaklık, mutluluk ve sevgi göğsümde patlıyor ve yüzümü kocaman bir gülümseme kaplıyor. Zıplayarak kollarımı boynuna doluyorum ve onu ölesiye öpüyorum.

"Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum!" Dudaklarına karşı mırıldanıyorum. Bu kelimeleri söylemek çok özgürleştirici ve çok doğru hissettiriyor.

Hırlayarak beni göğsüne bastırıyor ve öpücüğün kontrolünü eline alıyor. Ağzıma en iyi şekilde sahip çıkıyor ve tüm vücudumda ısının tutuşmasına neden oluyor.

"Ben de seni seviyorum bebeğim... Tadın o kadar güzel ki!" Elleri kıcımlı kavlıyor ve ereksiyonunu onu en çok arzuladığım yere sürtecek kadar kaldırıyor beni. Parmaklarım saçlarına sıkıca dolanıyor, açgözlü bir çaresizlikle ona sürtünüyorum.

İnliyor ve lezzetli ağzını benimkinden ayırıp boynumdan aşağı öpücükler yağıdırıyor. İhtiyacım olan havayı derin nefeslerle içime çekiyorum, "Tanrım, Sawyer, seni çok istiyorum, sana çok ihtiyacım var."

"Bana ne istediğini söyle, Cupcake, ben de sana vereyim."

Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz göğsünü itiyorum ve önünde dizlerimin üzerine çöküyorum, yüzüm doğrudan ereksiyonuyla aynı hizaya geliyor. Parmaklarım iç çamaşırının kemerine kayarken, gözlerinin ateşle parladığını görmek için ona bakıyorum.

"Tadının nasıl olduğunu bilmek istiyorum."

Parmaklarını saçlarımdan geçirip yumruğunun etrafına sıkıca sararken çenesi bükülüyor ve ifadesi sertleşiyor.

"O zaman al bebeğim, hepsi senin olsun."

Bunu uzun zamandır yapmamıştım ve sadece bir kişiye yapmıştım. Ama hiçbir korku hissetmiyorum, sadece onu memnun etme, bana her zaman verdiği zevki ona da verme isteğiyle yanıp tutuşuyorum.

İç çamaşırını, ereksiyonu serbest kalana kadar yeterince aşağı kaydırıyorum. İki elimle pürüzsüz, sert sikini kavıyorum ve tabandan uca doğru sıkıca okşuyorum.

Sıkılmış dişlerinin arasından bir nefes tıslıyor ve kendini ellerime pompalıyor. Ucundan ön sperm döküldüğünde eğilip yalıyorum, onun erotik tadını seviyorum. Sawyer'ın göğsünden uzun, yüksek sesli bir inilti çıkıyor ve beni daha ileri gitmeye teşvik ediyor. Bir elimi çekip diğerini shaftının dibinde tutarken, tekrar eğilip hepsini ağızıma alıyorum. Onu gidebildiğim kadar derine götürüyorum ve ağızımın ulaşamadığı yerleri okşuyorum.

Parmakları saçlarımda sıkılaşıyor ve bacaklarımda arasındaki nabızı artıran lezzetli bir acıya neden oluyor. "Sikeyim evet! İşte bu bebeğim, hepsini al."

Erotik sözleri ve gırtlaktan gelen iniltileri beni güçlendiriyor. Ucuna kadar emiyorum, yanaklarımı çukurlaştırıyorum ve dilimi sikinin başının etrafında döndürerek ona bir gösteri yapıyorum.

Hırlayarak ritmimi kontrol etmeye başlıyor, hızlı ve umutsuz vuruşlarla sikini ağızıma sokup çıkarıyor. Onayımı mırıldanıyorum, kontrolünü sevdiğimi ona bildiriyorum. "Tanrım, sen lanet bir manzarasın. Bu tatlı, ateşli ağızını sikmeyi kaç kez düşündüğümü tahmin bile edemezsin Grace."

Küfürli sözleri yüzünden inliyorum ve külotum delicesine ıslanıyor. Boğazımın arkasına vurarak tekrar ittiğinde, onu orada tutmak ve yutmak için kalçalarını tutuyorum.

"Tanrım, lanet olsun!"

Kendini çekip beni ayağa kaldırmadan saniyeler önce göğsünden hayvani bir ses çıkıyor.

"Neden..." sorum yüzündeki çiğ ifadeyle, gözleri şehvetten çılgına dönmüş bir halde dümdüz oldu.

Sırtımı göğsüne yaslayacak şekilde beni döndürüyor, iki göğsümü de avuçluyor, sıkı meme uçlarımı yuvarlıyor ve çimdikliyor. İnleyerek başımı omzuna yaslıyorum ve kıcımlı onun ereksiyonuna doğru itiyorum.

"Neden durdum?" diye kulağıma fısıldıyor ve sorumu tamamlıyor. "Çünkü sıcak, ıslak ağzının aletimin etrafına sarılmasını ne kadar sevsem de, Cupcake, onun yerine dar amının içine boşalmak istiyorum." Bir elini karnımdan aşağı indirerek elini şortumun içine sokuyor ve iki parmağını ıslak yarığında gezdiriyor. Parmakları şişmiş klitorisimi sıyırdığında haykırıyorum ve tekrar ereksiyonuna giriyorum.

"Siktir, sırılsıklam olmuşsun. Bunu sen de istiyorsun, değil mi? Sikimin amının derinliklerine gömülmesini mi istiyorsun?"

Tanrım, benimle böyle konuşmasına bayılıyorum, sesi şehvetle kalın ve kısıtlamayla sıkı.

"Tanrım, evet!" Nefes nefese cevap veriyorum, ihtiyacım o kadar çaresizleşiyor ki nefesim kesiliyor.

"Nasıl istersin bebeğim? Hızlı ve sert mi, yoksa yavaş ve derin mi?" diye soruyor, fısıldadığı kulağından bir ısırik alıyor.

"Hepsini. Sen olduğun sürece, umurumda değil."

"Oh, her zaman ben olacağım. Sonsuza dek Grace, bana ait olacaksın."

"Evet, sonsuza dek."

"Aynen öyle."

Parmaklarını benden çektiğinde dudaklarımdan bir hayal kırıklığı sızısı dökülüyor. Her bir bileğimi çevreliyor, sonra ellerimi önümdeki mutfak masasının üzerine koyuyor ve beni eğiyor.

"Onları orada tut."

Ses tonundaki otoriteden tahrik olup ürperiyorum. Saçlarımı bir omzumun üzerinden okşuyor, ardından sırtımda yumuşak, ıslak öpücükler bırakarak tüylerimi diken diken ediyor.

Arkamda dizlerinin üzerine çökerek, hâlâ şortumla örtülü olan kıcımlı okşuyor. "Hayatımda gördüğüm en güzel kalçaya sahipsin Grace. Yemin ederim ellerim için yaratılmış."

Kalçamdaki ince kumaşı tutup aşağı doğru yırttığında inlemem bir nefese dönüşüyor, külotum da onunla birlikte gidiyor. Beni Alpine külotlu çoraplarımdan başka bir şeyle bırakmadı.

Nefes alışım düzensizleşiyor ve kalbim beklentiyle hızlanıyor. Sawyer arkasını dönerek bacaklarımdan arasına yerleşiyor ve geniş omuzlarına uyum sağlamak için duruşumu genişletiyor, ayaklarım şimdi kalçalarının her iki yanında yer alıyor. Yüzü, onun için en çok acı çektiğim yerden sadece birkaç santim uzakta.

İzlemesi için beni açtı. "En güzel amcık ve hepsi benim."

Sıcak nefesi klitorisimin üzerinde fısıldayarak aklımı kaçırmama neden olurken titriyorum, "Tanrım, Sawyer, lütfen."

"Tanrım, ağzım için yalvarmanı duymaya bayılıyorum. Söyle bana Grace, ne istiyorsun, söyle..."

"Yala beni, dokun bana, sadece... bir şey yap, lütfen," diye tekrar yalvarıyorum, ağrımı dindirmesi için çaresizce.

Dilini ılık ve ıslak etime gömmeden saniyeler önce, "Zevkle," diye homurdanıyor.

"Tanrım, evet!" Yoğun zevkten dizlerimin bağı çözüldü. Beni dik tutmak için kıcımlı kavırıyor, sonra beni ağzına yaklaştırıyor, dili içimde yavaşça ve ustaca hareket ediyor. Doğru miktarda baskı uyguluyor ve tüm doğru yerleri yalıyor.

Bir kolumu masanın üzerinde tutarak diğer kolumu saçlarının arasından geçiriyorum ve ipeksi telleri çekiyorum. Elleri kıcımdan kalkıp kaburgalarımın yukarı çıkarak göğüslerimi avuçluyor ve hassas meme uçlarımı okşuyor.

Çığlıklar ve inlemeler dudaklarımdan dökülüyor ve açgözlülükle ağzını sikmeye başlıyorum. Onaylayan iniltisi, titreşiminden dolayı karnımın sıkışmasına neden oluyor.

Vücudum yaklaşan orgazmımla uğuldamaya başladı. "Tanrım, Sawyer... Boşalacağım."

Meme uçlarımı acımasız bir güçle çimdikliyor ve his doğrudan klitorisime ateş ediyor. İşte o zaman şişmiş yumruyu dudaklarının arasından emerek paramparça olmama neden oluyor. Coşku içimde yükselirken orgazmım boyunca çığlık atıyor ve hıçkırıyorum. Sawyer inliyor ve benden dökülen her zevk parçasını içerek anını koruyor.

Sonunda, daha fazla dayanamadığımda, ağzını yumuşak öpücüklerle uyluğumun iç kısmında gezdiriyor. O altımdan çekilirken kendimi dik tutmak için masanın üzerine düşüyorum.

Sıcak, çıplak göğsü tekrar sırtımı kaplıyor ve siki kıcıma yaslanıyor. Çenemi kavırıyor, yüzümü yana çeviriyor ve ağzıma uzun bir öpücük konduruyor.

"Tadının ne kadar güzel olduğunu görüyor musun? Seni saatlerce yiyebilirim bebeğim ve bundan asla yorulmam." İnliyorum ve ona karşı geri çekiliyorum, amım onun başka bir parçasını arzuluyor.

Arkasına yaslanıp iki eliyle kıcımı sıkıca kavırıyor. "Sonunda seni bu seksi çoraplardan başka bir şey giymeden sikeceğim bebeğim. Kollarını düzleştir," diye emrediyor.

Bunu yapar yapmaz bacaklarımı tekmeleyerek duruşumu genişletiyor. "Şimdi sıkı tutun," diye uyarıyor, kalçalarımı kaldırıp sikini hızlı ve sert bir hamleyle içime sokmadan birkaç saniye önce.

Onun dolgunluğuyla haykırıyorum. "Sik beni, çok sıkısın. İyi misin?"

"Evet! Durma!" Nefes nefese kaldım.

Başka bir iniltiyle beni sert, hızlı, umutsuz vuruşlarla sikmeye başladı. Çığlıklarımı bastırmak için dudağımı ısııyorum. Parmaklarım mutfak masasını daha sıkı kavrarken, masa onun gücüyle duvara çarpıyor. Çiğ, vahşi ve inanılmaz hissettiriyor.

Parmakları kalçalarımına saplandığında, onun derin ve çılgınca itişlerine ayak uydurmaya çalışarak ona doğru geri itmeye başlıyorum.

Karnımdaki ısı azalmaya başlıyor ve ben onun vuran horozunun etrafında sıkılıyorum. "Ah siktir! Çok yakınsın Grace, bunu hissedebiliyorum bebeğim. Ver onu bana."

Birden kıcıma keskin bir acı saplandı. Nefesim kesildi ve tekrar onun etrafında kenetlendim.

Sawyer inliyor, "Siktir! Hoşuna gitti mi Grace?" "Evet," diye nefes nefese kaldım.

Yaptım, çok beğendim.

Elini geri çekerek sert bir tokat daha indiriyor. Tekrar haykırıyorum, kendimi uçurumun kenarında hissediyorum ve her an düşeceğimi biliyorum.

"Lanet olsun, daha fazla dayanamayacağım."

Bir elini etrafıma uzatarak klitorisime hafifçe vuruyor ve bu da beni uçuruyor. Orgazmım boyunca çığlık atıyorum, sesim çiğ ve boğuk çıkıyor. Sawyer'ın vahşi hızı, kendini içime boşaltırken aniden durdu.

Üstüme düşüyor ama kollarını masaya dayayarak beni ezmemeye dikkat ediyor. Omuzlarıma yumuşak, nazik öpücükler konduruyor. Birkaç saniye önce yaptığıyla ne kadar da çelişkili.

"İyi misin, Cupcake? Bu çok mu fazla oldu?" Yumuşak sorusundaki endişeyi duyuyorum.

Başımı salladım, "Hayır, Sawyer. Mükemmeldi."

Alnını sırtıma yaslıyor, "Çünkü sen mükemmelsin."

Gülümsüyorum, ciddi bu adam dünyanın en ukala adamı olabilir ama aynı zamanda en tatlısı olduğuna da eminim.

İçimden çıkarken bir inilti bırakıyorum. İç çamaşırını çıkardıktan sonra beni kucağına aldı ve yatağa taşıdı. Ve hiç bu kadar minnettar olmamıştım çünkü denesem bile yürüyebileceğimi sanmıyorum. Kollarım boynunu sarıyor ve sonsuza dek bakacak kadar şanslı olmayı umduğum yoğun yeşil gözlerine bakıyorum.

CHAPTER 23

Grace

"Bunu yaptığına hâlâ inanamıyorum!" Şükran Günü için Julia ve Jaxson'lara giderken Sawyer'ı azarlıyorum. Yaptığım üç turtaya bakıp hepsinden bir dilimin eksik olduğunu gördüğümde sinirim artıyor.

"Ne?" diye masumca soruyor.

"Bana 'ne' deme! Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun."

"Biliyor musun, beni hemen suçlaman hoşuma gitti. Senin köpeğin olmadığını nereden biliyorsun? O küçük piç domuzun teki, sürekli bir yerlerden yiyecek aşırmaya çalışıyor."

Gözlerimi deviriyorum, "Evet, Sawyer haklısın, çünkü Chuckie her turtadan mükemmel bir üçgen dilim kesmeyi başardı." Kıkırdıyor. "Hiç komik değil. Zaten yemiş olduğun turtaları getirmenin benim için ne kadar utanç verici olduğunu biliyor musun?"

"Hadi ama. Sanki bütün pastayı yemişim gibi davranıyorsun, oysa tek yaptığım her birinden bir parça almaktı."

"Bir şerit mi? Bir şerit mi?" Öfkeyle çığlık atıyorum. "Sawyer, her turtanın dörtte biri eksik. Bunu yapmak için ne zaman vaktin oldu?"

Omuz silkiyor, "Sen duştayken."

"Yirmi dakika içinde üç büyük dilim turta mı? İnanılmazsın." "Her neyse. Sen benim kadınımsın, bu da demek oluyor ki lanet turtalarınız da dahil. Bu pislikler, bu boku onlarla paylaşmaya istekli olduğum için bile şanslı."

Bir dakika boyunca öfkeyle ona baktıktan sonra, ona özel haklarını nereye sokabileceğini söylemek üzereydim ki bana pis bir sırıtışla baktı.

Sinirim yatışıyor ve başımı sallayarak gülümsememi bastırıyorum, "Seninle ne yapacağım ben Sawyer Evans?"

Eğlence kayboluyor, yakışıklı yüzünde aç bir ifade beliriyor. "Bana ne yapabileceğine dair birkaç fikrim var."

Gözlerimi deviriyorum, ama bacaklarımın arasında başlayan küçük sızıyı inkar edemiyorum, o pis ağzını açtığında sık sık olan bir şey.

Birbirimize duygularımızı anlattığımızdan beri her şey çok harika. Miguel konusunda hâlâ halletmem gereken çok şey var ama Sawyer yanımda olduğu sürece başıma gelecek her şeyin üstesinden gelebileceğimi biliyorum. Hatta eski halimin, annem alınmadan önceki halimin geri geldiğini fark etmeye başladım. Mutlu, cesur, kendinden emin ve bunların hepsi yanımda oturan bu inanılmaz seksi adam yüzünden.

"Cidden Cupcake, sen o şık elbiseyle dışarı çıktığından beri sikim taş gibi oldu. Seni yine o lanet masanın üzerine yatırmak ve yediğim lanet turtayı unutana kadar içine girmek istedim."

Yüzüm kızardı. Tanrım, cidden mi? Bana yaptığı onca şeyden sonra nasıl hâlâ kızarabilirim? Aşağıya baktığımda, sade ama güzel, kolsuz, bebek işi, krem rengi puantiyeli çikolata kahvesi saten elbiseyi görüyorum. Vücudumu gevşekçe sarıyor, uyluğumun ortasına kadar iniyor. Altına Grace and Lace krem rengi elbise uzatıcımı giydim ve alt kenarına biraz dantel koydum.

Sawyer bunun seksi olduğunu düşünüyorsa bir de altındakine baksın. Birden aklıma bir fikir geldi, turtalarımı yediğin için mükemmel bir intikam. Önce Julia'nın evine gidene kadar beklesem iyi olur; yoksa bir kaza yapabiliriz.

"Sen de oldukça iyi görünüyorsun, Seksi Sawyer." Gerçekten de öyle. Bakışlarım onun her bir santimetresinde geziniyor. Her zamanki gibi solmuş kot pantolonunu giymiş, üzerine beyaz bir tişört geçirmiş, üzerine de yeşim yeşili Lacoste düğmeli gömlek giymiş; bu renk zaten koyu yeşil olan gözlerinde harikalar yaratıyor. Uzun kolları dörtte bir oranında yukarı kıvrılmış, kesik ön kollarını ve bronz tenini gösteriyor. Kulaklarının etrafına dağılmış kirli sarı saçları parmaklarımı kaşındırıyor.

Tanrım, adam cehennem gibi ateşli. Bu hiç adil değil.

"Bana öyle bakmayı kesmezsen, bebeğim, bu kötü çocuğu kenara çeker ve senin klas kışını burada, yolun kenarında sikerim."

Bakışlarımı hızla kaçırıyorum, her zaman yakalandığım için nefret ediyorum. Kahretsin, taktığı havacı gözlükleri yüzünden beni görebildiğini anlayamadım. Yüzüm ısınırken Sawyer kıkırdıyor. Konuyu değiştirmeye ve yorumunu görmezden gelmeye karar veriyorum.

"Bu gece çok geç saate kadar kalmasak olur mu? Hastaneye uğrayıp Mac'le biraz vakit geçirmek istiyorum. Şükran Günü'nü orada tek başına geçirecek olmasından nefret ediyorum."

Sözcükler ağızımdan çıkar çıkmaz yeni bir hüznün dalgası beni vuruyor, ama bunu üzerimden atmaya çalışıyorum. Bugün şükretmekle ilgili ve şükretmem gereken çok şey var: buraya taşındığımdan beri her şeyde yanımda olan harika arkadaşlarım, sadece meleğim olmakla kalmayıp Miguel'in ona yaptıklarından kurtulduğu için Mac ve en önemlisi... yanımda oturan inanılmaz adam için.

"Evet, Cupcake. Merak etme, bu gece Mac'i göreceksin," diye cevap veriyor Sawyer ve beni düşüncelerimden çekip çıkarıyor.

"Teşekkür ederim. Sen, Cade ve Jaxson Salı gününün çoğunu dışarıda mı geçireceksiniz? Çünkü Kayla çalışmadığı için biz kızlar o gün Charleston'da gelinlik alışverişi yapmayı düşünüyoruz."

"Evet. O gece dönebilmek için sabah erkenden yola çıkıyoruz."

"Nereye gidiyorsunuz? Spor salonu için bir şeyler mi alıyorsunuz?"

Boğazını temizlemeden önce yer değiştiriyor. "Sadece birkaç saat uzaklıkta bir yer. Almamız gereken bir şey var."

Bana mı öyle geliyor yoksa gergin mi?

Ben daha fazla düşünmeden, Jaxson ve Julia'nın evine giriyoruz. Sawyer evin önüne park ettiğinde emniyet kemerimi çıkarıyorum, turta kutusunu yanıma koyuyorum ve dizlerimin üzerinde yükseliyorum.

İntikam zamanı. "Hey,

Seksi Sawyer?"

"Evet, bebeğim?" diye soruyor dalgınca, gözlüklerini çıkararak.

"Sadece sana bir şey göstermek istedim." Bana baktığında elbisemi kalçalarım kadar kaldırıyorum, krem dantel külotumu ve bir çift yüksek çorapları tutan eşleşen jartiyer kemerimi gösteriyorum.

Keskin bir nefes aldı ve gözleri sıvı ateşe dönüştü. Yüzündeki şaşkın ifadeye kahkahalarla güldüm. Bana doğru uzandığında, çabucak yakaladım

Bana dokunmadan önce tarta kutusunu alıp kamyondan atlayacağım. "Grace!" Kapımı çarparak çaresiz protestosunu kestim.

Bir saniye sonra ben ön merdivenlerden çıkarken o da kamyondan iniyor. "Grace! Ciddiyim! Hemen buraya geri dön... Grace!" diye bağıyor öfkeyle ama benim duyabileceğim kadar yüksek sesle.

Histerik bir şekilde gülerek ön merdivenlerden yukarı çıkıyorum. Ben kapıyı çalmaya fırsat bulamadan Julia kapıyı açıyor, sade bir hamile elbisesi içinde tapılacak kadar güzel görünüyor. Karnı onu son gördüğümde beri daha da büyümüş görünüyor, geçen gün.

"Merhaba Grace. Affedersin, seni büyükannem sandım. İçeri gelsene."

"Merhaba, Julia." Bir kolumla ona hızlıca sarılırken diğer kolumun altında tarta kutusunu tutuyorum. "Çok güzel görünüyorsun," diyorum sevimli karnını okşayarak.

Sıcak bir şekilde gülümsüyor, "Teşekkürler." Kapıyı kapatmaya başlıyor, sonra tekrar açıyor, "Sawyer, ne yapıyorsun?"

Arkamı döndüğümde Sawyer'ın hâlâ kamyonun yanında durduğunu ve bana ateş püskürdüğünü görüyorum. Tanrım... Başım büyük belada.

"Hemen geliyorum. Kamyonetimde bir şey unuttum," diye mırıldanıyor homurdanarak.

Neden henüz gelmediğini çok iyi bildiğim için gülümsememi bastırıyorum. Julia omuz silkiyor ve kapıyı kapatıyor. "İçeri gel, herkes mutfakta. Sadece Cade ve büyükannemi bekliyoruz."

Kutuyu benden aldı ve turtalara baktı. Utançtan kıpkırmızı kesildim. "Çok özür dilerim, Julia. Ben duştayken Sawyer gidip her turtadan bir parça yedi. Gitmeden önce daha fazlasını yapacak vaktim olmadı.

Başını sallayarak gülüyor, "Bunun için endişelenme! Bu hala herkes için yeterli. Hadi gel."

Onu mutfaka kadar takip ediyorum ve herkesin akşam yemeği için güzelce hazırlanmış mutfak masasında oturduğunu görüyorum. Kayla ve Katelyn bana sarılmak için acele ediyorlar. "Merhaba Katelyn, seni gördüğüme çok sevindim. Gelebileceğini düşünmemiştim."

Buraya taşındığımda beni çok iyi karşılayan ve kabul eden bir diğerk kişi de Katelyn'di. Büyümediğiniz küçük bir kasabaya taşınmanın nasıl bir şey olduğunu bildiğı için bana hoş karşılandığımı hissettirmek için elinden geleni yaptı. Ne kadar reddetsem de saç ve ağda randevularım için bana her zaman fırsatlar sunuyor. Fazladan param olmadığını biliyor, bu yüzden ödeme olarak her zaman turta istiyor. Zamanla estetisyenimden öte arkadaşım oldu.

"Biliyorum. Kuzenim ve ailesiyle birlikte geçireceğimi sanıyordum. Geçen hafta sonu taşınmaları gerekiyordu ama işler değişti ve birkaç ay daha sürebilir gibi görünüyor. Hepinizin onunla tanışması için sabırsızlanıyorum. O gerçekten harika biri."

Julia nazik bir şekilde, "Eğer sana benziyorsa onu seveceğiz," diye cevap verir.

Kayla ve ben onaylarcasına başımızı salladık.

"Merhaba Grace," diye sesleniyor genç ve tatlı bir ses dikkatimi çekiyor. Katelyn'in etrafına baktığımda Anna'nın sıcak bir gülümsemeyle bana doğru yürüdüğünü görüyorum.

Anna'yı Jaxson ve Julia'nın düğünü sırasında tanıdım, muhtemelen tanıdığım en tatlı kızlardan biri. "Anna, merhaba. Her zamanki gibi çok güzel görünüyorsun."

"Ah, teşekkür ederim," diye utangaçça gülümsüyor ve ellerini gergin bir şekilde elbisesinde gezdiriyor.

Onun arkasından baktığımda, erkek arkadaşı Logan'ın mutfak masasında oturduğunu görüyorum. Karşısında çatık kaşlı bir Jaxson oturuyor ve zavallı çocuğa onu öldürecekmiş gibi ters ters bakıyor.

Neyse ki Logan bundan pek etkilenmiş görünmüyor. "Merhaba Logan, seni tekrar görmek güzel."

"Sen de."

"Jaxson! Bırak artık şunu!" Julia azarlıyor.

Jaxson homurdanıyor ama karısına baktığında ifadesi yumuşuyor.

Dikkatini kısaca bana çeviriyor, "şükran Günün kutlu olsun Grace. Bize turta getirdin mi?"

"Emin ol yedim. Sawyer'ın yemediği kısmı." Bu da bana daha önceki kızgınlığımı hatırlattı. O adam, seksi poposunu bu kadar sevdiğim için çok şanslı.

Cooper yaklaşırken dikkatim ona yöneliyor. Beni kucaklayıp kendine çektiğinde çok şaşıyorum. "şükran Günün kutlu olsun Grace."

şaşkınlık dolu bir saniyenin ardından ona sımsıkı sarılıyorum, benim için yaptıklarından dolayı boğazım düğümleniyor. "Mutlu şükran Günleri, Coop."

"Çek ellerini üzerimden, Cupcake!" Sawyer alaycı bir tavırla mutfağa giriyor.

Gözlerimi şakacı bir şekilde devirerek Cooper'dan uzaklaşıyorum ve turtaları boşaltmaya başlıyorum.

Sawyer'ın Anna'ya doğru yürümesini izliyorum. "Vay canına, işte bizim kız. İyi görünüyorsun evlat." Onu kafasından tutup saçlarını karıştırıyor.

Ciyaklıyor ve onu itiyor; az önce yaptığı dağınıklığı hızla düzeltiyor, "Neden her zaman saçımı karıştırmak zorundasın? Biz kızlar söz konusu olduğuunda bunun günah olduğunu bilmiyor musun?"

"Onun yerine gidip erkek arkadaşınla uğraşayım mı?" Ukala bir sırıtışla cevap verir. Anna ona ters ters bakıyor, yanakları utançtan pembeleşiyor.

"Pekala, bu kadar yeter. Zavallı Anna'yı rahat bırakın," diye araya giriyor Julia, onu savunmak için.

Sawyer kıkırdayarak onun saçlarını bir kez daha karıştırıyor ve diğerlerine merhaba demek için yanlarına gidiyor. Dondurucuya doğru yürüyüp, dondurmalı turtayı erimeden önce içine atıyorum. Kapıyı kapatırken Sawyer'ın arkamdan yaklaştığını hissedince irkilerek nefes alıyorum.

Kalçalarımı sıkıca kavradı ve ağzını kulağıma yaklaştırdı, "Bu küçük numaranın bedelini ödeyeceksin, Cupcake. Kıçına kıpkırmızı bir şaplak atacağım, yarın bunu hissetmeden oturamayacaksın."

Titriyorum. Endişeden değil, tahrikten. Dün geceki görüntüler zihnime saldırıyor ve vücudumda yoğun bir ısının tutuşmasına neden oluyor. Kendimi serinletmek için dondurucunun kapısını tekrar açmayı düşünüyorum.

"Çocuklar, buradalar. Gelin yardım edin lütfen," diye sesleniyor Julia ve beni cinsel sisten kurtarıyor.

Sawyer geri adım atmadan önce kulağıma keskin bir ısırik veriyor ve bu lezzetli acı karşısında yüksek sesle inlememek için kendimi zor tutuyorum.

Kendimi toparladığımda Katelyn, Anna ve Logan dışında neredeyse herkesin mutfaktan çıktığını fark ediyorum.

"Neler oluyor?"

Katelyn bilerek gülümsüyor, "Neden gidip kendin görmüyorsun?"

Ne oldu? Ne olduğunu anlamak için mutfaktan çıktım ve açık olan ön kapıya bakarken olduğum yerde durdum. "Mac?" Sawyer, Jaxson ve Cooper onu tekerlekli sandalyede ön merdivenlerden yukarı taşıırken şaşkınlıkla soluk soluğa kalıyorum. Cade hemen arkalarında, onu buraya getiren kişi olduğu belli olan kamyonetini kilitliyor.

Mac başını kaldırıp bana baktı ve hırpalanmış yüzü sırtmaya başladı, "Merhaba hayatım, yaşlı bir adamın hindi yemeğinde sana katılmasının sakıncası var mı?"

Benden bir kahkaha kaçıyor ama ona sarılmak için koşarken hızla bir hıçkırığa dönüşüyor. Dizlerimin üzerine çöktüm ve yüzümü göğsüne gömdüm.

Yaralarına dikkat ederek. "Burada ne yapıyorsun? Hastanede bir hafta daha kalacağını söylediler sanıyordum?"

Beni bir ayı gibi kucaklıyor ama her zamanki gücünden yoksun. "Akşam yemeğinden sonra geri dönmem gerekiyor. Buradaki şerif bazı torpiller yaptı ve Bayan Julia beni davet ettiğinde bir hindi yemeğini geri çeviremezdim. Özellikle de kız arkadaşımın pastasının da olacağını bildiğim bir yemeği."

Bana kızım dediğinde kalbim eriyor ve biraz daha fazla ağlıyorum. "Gelebildiğine çok sevindim. Zaten daha sonra seni ziyaret edecektim ama bu çok daha iyi."

Gözlerimi silerek onu yanağından öpüyorum, sonra Cooper ve Julia'ya sarılmak için yanlarına gidiyorum. "Hepinize teşekkürler. Bunun benim için anlamı çok büyük."

Julia kendi duygusal gözlerini siler. "Benim için bir zevkti Grace, ama korkarım tüm övgüyü ben alamam. Aslında sana sürpriz yapmak Sawyer'ın fikriydi."

Yaramaz bir sırıtışla beni izleyen Sawyer'a bakıyorum, kendisiyle gurur duyuyor gibi görünüyor. Sıcaklık kalbimde patlıyor ve parmak uçlarıma kadar yayılıyor. O olduğunu bilmeliydim; tatlı, seksi, kibirli bir silahşor.

Kayla boğazını temizleyince benim ve Sawyer'ın konuşmalarını izleyen odanın sessizliğe gömüldüğünü fark ettim. "Hadi mutfağa gidelim ve... ve... oh lanet olsun, bu ikisini bir dakika yalnız bırakalım." Herkes onu mutfağa kadar takip etti ve Sawyer'la beni baş başa bıraktı.

Ben yavaşça ona doğru yürürken gururlu sırıtışı yerinde duruyor. Gözleri vücudumda gezinirken ısınıyor ve altında ne olduğunu düşündüğünü biliyorum.

Parmak uçlarımda durarak kollarımı boynuna doluyorum. Onunki belime dolanıyor, beni sert ve nefis vücuduna bastırıyor ve beni ayaklarımdan hafifçe kaldırıyor. Az önce ne yaptığını kelimelerle ifade edemiyordum.

ona göstermeye karar verdim; onu sahip olduğum her Şeyle  p yorum. Dillerimiz en lezzetli Şekilde birbirine kayarken karnıma doğru sertleŐtiđini hissediyorum. Oksijene ihtiyacım olduğu için geri çekildiğimde ne kadar zaman geçtiğini bilmiyorum. Beni kendisine doğru tutuyor, ayaklarım h    yerden kesik.

"Seni seviyorum Sawyer. Bugün Mac'i buraya getirmeyi düŐündüđün için teşekkür ederim.

Bu benim için senin bilebileceğinden çok daha fazla Şey ifade ediyor."

Koyu yeşil gözleri duyguyla parlıyor, bana seksi bir sırtış atıyor, "Cupcake'im için her Şeyi yaparım."

Bu adamı zaten sevdiğimden daha fazla sevmemin mümkün olmadığını düşünüyordum ama yanılmışım.

"Bu, turtanı yediğim için beni affettiğin anlamına mı geliyor?" diye sorar umutla. "Evet, turtayı yediğin için tamamen affedildin. Yarın sana kendi özel turtanı yapacağım. Başka kimsenin yiyemeyeceği bir tane. Sen."

"Güzel, ve bunu üzerinde hiçbir Şey yokken yapmanı istiyorum ama bunun altında ne giyiyorsun?" Elini aramıza sokuyor ve  orabıma tutturulmuş kayıŐlardan birini kavrayarak kal amın iç kısmında gezdiriyor.

Bu küçük dokunuş bacaklarımın arasında yoğun bir zonklamaya neden oluyor. Nemli külotumun ortasına bir parmak eklemine s rtt ğ nde nefesim kesiliyor.

"Bu, bu gece bana Şaplak atmayacağın anlamına mı geliyor?" Nefes nefese soruyorum, tutarlı bir kelime oluŐturabildiđime bile Şaşırıyorum.

"Duruma göre değişir."

"Değişir mi?"

"Sen," diye cevap veriyor, elbisemin altından uzanıp kı ımın yanaklarından birini avuçluyor. "Bu sıkı, sikilebilir kı ına Şaplak atmamı ister misin Grace?"

Edepsiz sözleri karşısında inlememek için dudağımı ısırıyorum. "Evet, dün gece hoşuma gitti."

Hırlayarak ağzını tekrar benimkine dayıyor, açgözlü bir çaresizlikle beni öpüyor. Ama çok hızlı bir şekilde elini elbisemin altından çekip ağzını benimkinden ayırıyor.

Neden aniden durduğunu merak ederek gözlerimi açtığımda Julia'nın kapıyı açmak için içeri girdiğini görüyorum. Hafifleyen bir hızla ondan uzaklaşıyorum ve ellerimi elbisemden aşağı indirerek kendimi şık bir hale getiriyorum. Onun ukala sırtışını özlemiyorum.

Tanrım, kimsenin kapıyı çaldığını bile duymadım.

Neyse ki Julia uygunsuz davranışımızı kabul etmeyecek kadar nazik. Kapıyı açıp Grams'i ortaya çıkarıyor. "Merhaba, benim tatlı Julia'm," diyor Büyükanne, eğilip bir tanesini karnına bastırmadan önce onu her iki yanağından öperek, "ve büyük torunum bugün nasıl?"

Julia mutlulukla parlıyor, "Bebek harika gidiyor. Yine de aç, bütün gün pişen hindinin kokusu işkence oldu."

Grams kıs kıs güler, "Bahse girerim."

Julia kapıyı kapatırken yanına gidip Bayan Margaret'e kolumu uzatıyorum, "Merhaba büyükanne, Şükran Günün kutlu olsun."

Buruşuk kolunu benimkiyle birleştiriyor ve bana da bir öpücük veriyor. "Oh, Grace, canım. Çok güzel görünüyorsun. Nasılsın tatlım?"

"Ben iyiyim. Teşekkür ederim."

Büyükannemin bakışları Sawyer'a odaklanıyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan beni arkasından sürüklüyor. "Sawyer, seni sinsi şeytan." Sawyer'ın gömleğini çekerek onu eğilmeye zorluyor ve yanağına bir öpücük konduruyor. "Umarım tatlı Grace'imize iyi bakıyorsundur."

Sawyer onun ilgisinden keyif alıyor, "Emin ol öyleyim. Merak etme, kıcı emin ellerde."

Aman Tanrım! Bunu söylediğine inanamıyorum. Yanaklarım pembeleşiyor ve büyükannemin bu imayı anlamaması için dua ediyorum.

"Eminim öyledir," diye kıs kıs gülerek cevap veriyor.

Evet, öyle bir şans yok. Julia neyse ki kolunu büyükannemin diğer koluyla birleştirerek beni daha fazla utançtan kurtardı. "Pekâlâ büyükanne, seni mutfağa götürelim de merhabalarının geri kalanını söyleyebilesin." Minnetle ona bakıyorum.

Büyükannem etrafı kolaçan etmeye başladığında kolumu çözüp Sawyer'a ters ters bakıyorum ve yaptığı yorum için onu sessizce azarlıyorum. Göz kırıyor, bana o pis sırtışlarından birini atıyor, hiç umursamıyor.

İyi görünümlü herif.

Mac'in yanına gidip elini tutuyorum, hâlâ burada olmasının şokunu yaşıyorum. Elimi ağzına götürüyor ve çatlamış dudaklarına bir öpücük konduruyor.

Boğazımı tıkayan duygularla eğilip bir tane daha yanağına bastırıyorum. "Burada olduğun için çok mutluyum, Mac."

"Ben de, sevgilim."

Büyükannem Katelyn, Kayla ve Anna ile işini bitirdikten sonra Cade'in yanına gidiyor. Gerginleştiğini, rahatsız olduğunu fark ediyorum. "Ah sen!" Grams omzuna vurarak, "Şimdiye kadar buna alışmış olman gerekirdi. Kıpırdama ki o yakışıklı yüzüne bir öpücük kondurabileyim. Tanrım, sanırım oğlum Jaxson'ın eskiden olduğundan daha kötüsün."

Kadın adamın yanağına bir öpücük kondururken hepimiz kıkırdamalarımızı tutuyoruz. Yüz ifadesi her zamanki soğuk ve sert halinden hiç sapmıyor.

Kadın ona doğru ilerlerken Cooper ayağa kalkıyor. "Sunset Bay'in yakışıklı şerifi nasıl?" Cooper eğiliyor ve kadının onu öpmesini kolaylaştırıyor.

"Ben iyiyim, Bayan Margaret. Şükran Gününüz kutlu olsun."

"Sen de tatlım. Şimdi konuşmamız gerek. Bayan Gladys'ten sana bir mesaj getirdim. Bazı karanlık işleri araştırmak için yarın eve gelmeni istiyor."

"Peki şimdi sorun ne?" Belli ki önemli bir şey duymayı beklemiyor, tekrar oturuyor.

"Evden birinin onun sigaralarını çaldığından oldukça emin ve..." Grams fısıldamak için eğilir ama hiç de sessiz değildir... "iç çamaşırı."

Anna az önce içtiği gazozu yudumlarken boğuluyor, Kayla sırtına vurarak temizlenmesine yardımcı oluyor ve Cooper'a bakıyor. "Durum ciddi gibi görünüyor, Coop. Oraya gitsen iyi olur. Sunset Bay'in elinde bir külot yağmacısı var gibi görünüyor. Onu yakalayabilecek tek şey senin çılgın araştırma becerilerin olabilir."

Cooper dışında hepimiz bir kahkaha krizine girdik. Kayla'ya ters ters bakıyor, yorumunu takdir etmiyor. Kayla, onun buz gibi bakışlarından etkilenmeden ona bir öpücük gönderiyor.

Büyükanne kıs kıs gülerek Jaxson'ın y a n ı n a gitmeden önce son bir kez omzunu sıvazlar. "Ve son olarak, en sevdiğim oğlum, büyük torunumun babası. Buraya gel tatlım ve bana biraz sevgi ver."

Kollarını Jaxson'ın beline dolayarak ona ekstra uzun bir sarılma yapıyor. Jaxson bunu kolayca kabul ediyor ve onun minik bedenini kollarının arasına alıyor. "Şükran Günün kutlu olsun, büyükanne."

Julia'nın boğazını temizleyip fırına doğru ilerlemeden önce gözlerinin sulanmaya başladığını izliyorum. "Pekâlâ. Herkesi acele ettirdiğim için özür dilerim ama şimdi yememizin bir sakıncası var mı? Açlıktan bayılmadan bu hindiye bir saniye daha koklayabileceğimi sanmıyorum."

İnsanlar yerlerine oturmadan önce toplu kıkırdamalar duyuluyor. Mac'in sandalyesini masanın sonuna itiyorum ve tabağını hazırlamaya başlıyorum,

hiçbir şeyi kesemeyeceğini bilerek. İşim bittikten sonra Sawyer ve Cade'in arasındaki boş koltuğa bakıyorum.

Sawyer onu okşuyor, "Sana bir koltuk ayırdım, Cupcake."

Yüzümü kaplayan kocaman aptal gülümsemeyi durduramıyorum.

Tanrım, bu adamı seviyorum. Yanına oturuyorum ve yanağından öpüyorum, "Teşekkür ederim."

Sonra Cade'e doğru eğilerek onun da yanağına bir öpücük konduruyorum ve onu hazırlıksız yakalıyorum. "Mac'i alıp buraya getirdiğin için teşekkür ederim Cade."

Övgülerimden rahatsız olmuş bir şekilde koltuğunda kayıyor, "Sorun değil Grace."

"Kim dua edecek?" Grams soruyor.

Cade yanımda dondu kaldı. Jaxson ve Sawyer ona bakıyorlar. Jaxson boğazını temizledi, "Biliyor musun büyükanne..."

"Sorun yok!" Cade, onun sözünü keserek bağırdı.

O kadar da iyi olduğundan emin değilim. Üzerindeki gerginliğin dalga dalga yayıldığını hissedebiliyorum. Jaxson tekrar reddetmeye çalıştığında, Cade onu susturan bir bakış atıyor.

Katelyn dua etmeyi teklif ederek garip sessizliği bozar. Cade hariç herkes ellerini kavuşturup başını eğiyor. Ona baktığımda yüzündeki acı dolu ifadeyi görünce kalbim parçalanıyor, Katelyn'in sözleri onu fiziksel olarak hasta etmiş gibi görünüyor. Başımı eğerek masanın altına uzanıyorum ve elini tutup güven verici bir şekilde sıkıyorum. Bana baktığını hissediyorum ama onu daha fazla rahatsız etmek istemediğim için başımı eğiyorum.

Bittikten sonra bırakıyorum ve tabağımı hazırlamaya başlıyorum. Yine de onu daha fazla utandırmak istemediğim için ona bakmamaya özen gösteriyorum.

Bir başkasının bakışlarının beni delip geçtiğini hissederek Sawyer'a bakıyorum ve onun yüzünde bir yığın duyguyla bana baktığını görüyorum. Belki de kendi işime bakmalıydım diye düşünmeye başladım, ama sonra o

bana doğru eğildi.

yanağını öptü ve dudaklarını yanağımda gezdirerek kulağıma ulaştı, "Seni seviyorum."

Fısıltıyla söylediği sözler içime sıcaklık ve sevgi yayıyor.

Gülümseyerek, nefis dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyorum.

"Katelyn, tatlım, Julia bana amcanın Peace Hill Baptist Kilisesi'nin baş papazı olacağını söyledi. Yakınına taşınan bir ailen olduğu için mutlu olmalısın?" Büyükanne dedi ki.

"Evet, öyle. Amcam ve yengem bir süredir yer değişikliği istiyorlardı. Peace Hills bir seçenek haline geldiğinde, kardeşime ve bana daha yakın olacağını bildiği için hemen kabul etti. En çok kuzenim için heyecanlıyım. O da onlarla birlikte geliyor. Onu yaklaşık bir yıldır görmüyorum ama neredeyse her gün telefonda konuşuyoruz; çok yakınız.

"Peace Hills, Church Hill Meydanı'ndaki terk edilmiş olan değil mi?" Jaxson ona sorar.

"Evet. Amcam ve kuzenim ilkbaharın sonuna kadar burayı hazır hale getirmek için canla başla çalışacaklar. Bu kasabadaki gençler için büyük planları var. Eğer meşgul olmayan varsa yardıma ihtiyaçları olduğunu biliyorum..." Katelyn tatlı bir gülümsemeyle sözlerini bitiriyor.

"Elimden geldiğince yardım edeceğim. Sadece ne kadarını yapabileceğimden emin değilim, sanırım her şey Annabelle ile ne kadar ilerlediğime bağlı."

Herkes donakalır ve tüm gözler Julia'ya çevrilir.

"Bekle, az önce ne dedin sen?" Kayla şaşkınlıkla başını sallayarak soruyor.

"Annabelle'le ne kadar birlikte olduğuma bağlı olarak dedim." Hepimizin şaşkın yüzüne bakarak bize ışıltılı bir gülümseme verdi ve Jaxson'ın elini tuttu, "Jax ve ben bir kızımız olacağını öğrendik ve ona annemin adını Annabelle koymaya karar verdik. Aslında, Annabelle Margaret."

Hepimiz oturduğumuz yerden kalkıp Julia'ya doğru koşarak onu kucaklamadan önce masadan toplu nefes sesleri yükseliyor. Ciyaklamalar ve kahkahalar hepimizin arasında paylaşılıyor. Büyükanne'nin tepkisi boğazımı düğümledi. Onu hiç böyle ağlarken görmemiştim, mutluluk gözyaşları olsa bile.

Şimdi Jaxson'a dönüyor ve yüzünü avuçlayarak, "Çok iyiydin, seninle gurur duyuyorum" diyor. Yüzüne milyonlarca öpücük kondururken hıçkıra hıçkıra ağlıyor, sanki onu kız yapan oymuş gibi onu övüyor...

Jaxson rahatsız bir şekilde yer değiştirirken herkes bir kahkaha krizine daha girer.

"Sabırsızlanıyorum. Bebek bakıcılığı yapmaya geliyorum," diyor Anna hepimiz tekrar yerimize otururken. Sawyer'ın sinsî bir gülümsemeye Jaxson'a baktığını fark ediyorum.

Jaxson da fark eder. "Sen neye bakıyorsun öyle?"

Sawyer'ın sırtışı yayılıyor, "Bir kızın olacak ve büyüyünce tıpkı Julia gibi seksi olacak."

Havayı daha fazla kahkaha dolduruyor, Jaxson'ın daralmış bakışları ölüm bakışına dönüşüyor. Güçleri olsaydı Sawyer'ı oracıkta öldüreceğine yemin edebilirim.

Cooper onun sırtına bir tokat atar. "Merak etme dostum, onu okula çamurlu pantolon, kırmızı lastik çizme ve tekir yeleğiyle gönder; o zaman hiçbir erkeğin ona yaklaşması konusunda endişelenmene gerek kalmaz."

"Cooper!" Kayla öfkeyle soluyarak onun omzuna vuruyor.

Bütün çocuklar bundan zevk alıyor. Cade bile. Kendi Cade tarzında.

Daha fazla şaka yapıldıkça, gözlerim masadaki her bir kişiye kayıyor ve kalbime ani bir memnuniyet hissi yerleşiyor. Hepimiz çok farklıyız ama bir şekilde birbirimize mükemmel bir şekilde uyuyoruz, tıpkı her ailenin olması gerektiği gibi. Ve bakışlarım yanımdaki kişiye takıldığında, aniden tam da olmam gereken yerde olduğumu hissediyorum, ki bu hiç hissetmeyeceğimi düşündüğüm bir şeydi.

Gözlerimin üzerinde olduğunu hisseden Sawyer soru sorarcasına bana bakıyor. Her zamanki parlak, bulaşıcı gülümsemesi yakışıklı yüzünü süslüyor. "İyi misin, Cupcake?"

Dudaklarına bir öpücük konduruyorum, bir saniye daha uzun süre kalıyorum.

Geri çekildiğimde hararetli gözlerine bakıyorum, "Evet, aslında ben mükemmelim." Eğilip kulağıma fısıldıyor, "Evet Grace, öylesin."

Kalın bir şekilde yutkunurken dudaklarım yumuşak bir gülümsemeye dönüşüyor. Evet, tam da olmam gereken yerdeyim.

Sawyer

Tatlıdan sonra kızlar mutfağı temizliyor, bebek odası için kız bebek renkleri üzerine konuşuyorlar ve ben Cupcake'ime bakmaktan kendimi alamıyorum. O güzel gülümsemesi yerinde ve mutlulukla parlıyor, tam da her zaman görünmesi gerektiği gibi. Dolaptan plastik bir kap almak için eğildiğinde, elbisesinin altında ne olduğunu hatırlayarak aletim diken diken oluyor. Lanet olsun, bu kapıdan çıktığımız an onun için bir şey olacak...

Ayağa kalktığında dikkatim Jaxson'a yöneliyor, "Hadi yukarı ofise çıkalım," diyor ve Logan'ın omzuna bir tokat atıyor, "sen de gel."

"Jaxson!" Hem Anna hem de Julia gergin bir şekilde uyarır. "Ne? Nazik davranıyorum ve onu da dahil ediyorum..."

"Sorun yok, Anna." Logan ona kararlı bir şekilde, sandalyesinden kalkıp onu takip ederken zerre kadar endişeli görünmediğini söylüyor.

"Bak, sorun yok." Jaxson ekliyor, sesi pek inandırıcı gelmiyor.

Anna Logan'a doğru yürüyor ve ona bir öpücük veriyor. Jaxson'ın gerildiğini, yüzünde bir çatıklık oluştuğunu fark ediyorum. Anna ona ters ters bakıyor ve parmağıyla işaret ederek, "Ciddiyim. Kibar ol."

Yürümeden önce homurdanarak cevap veriyor. Biz de onu takip ediyoruz, Mac hariç, ama o zaten Grace'le kalmayı tercih ediyor.

"Merak etme, Coop onu öldürmesine izin vermez."

Kayla'nın merdivenlerden çıkmadan önce Anna'ya verdiği boktan güvenceyi yakalayarak kıkırdıyorum. Cooper benimle birlikte yürümek için geri dönüyor; bütün gece yaptığım gibi onun sert ve sorgulayıcı bakışlarını görmezden geliyorum. Umarım bu Jaxson'ın lanet adresi aldığı anlamına geliyordur.

Ofise girdiğimizde Jaxson'ın Logan'ın omuzlarını kavradığını görüyoruz. "Otur Logan, birbirimizi daha iyi tanıyalım." Onu sandalyeye oturması için itiyor, gereğinden biraz daha güçlü bir şekilde.

Logan büyük deri koltuğa yayılıp rahatlamadan önce ona ters ters bakıyor. Coop hariç geri kalanımız etrafına sandalyeler çekip oturuyor, o ise ayakta kalıyor.

Jaxson masasının etrafında dolaşır, bir pin pad'e bazı rakamlar girer, sonra bir kilit sesi duyulur. Logan'ın önüne oturmadan önce silahı masanın üzerine bırakır.

"Dinle dostum, bunun ne hakkında olduğunu ve kurallarını biliyorum. O yüzden nefesini ve küçük korkutma taktiklerini kendine saklayabilirsin."

Tanrım, çocuğun taşaklı olduğunu kabul etmeliyim. Ya da tanıdığım en aptal herif. Henüz karar vermedim.

Jaxson silahı göstererek, "Bunu korkutucu mu buluyorsun? Sence bu yüzden mi bunu çıkardım?"

Etkilenmemiş görünen Logan'ın sessiz cevabı her şeyi anlatıyor.

Jaxson sırtıyor ama bunda eğlendirici bir şey yok. "Aslında Julia'dan sonra evimdeki en az korkutucu şey bu. Ne olduğunu bilmek ister misin?"

daha mı korkutucu, Logan?" Cevap beklemedi. "Ben. Birini öldürmek için eğitildiğim farklı yollar, önünüzde duran şeyden çok daha korkutucu ve ben öldürdüm. Aslında birçoğunu ve ben..."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" Logan tersleyerek onun sözünü kesti. "Bu bok için eğitildiğin için her gün şükretmediğimi mi sanıyorsun? Kız arkadaşımın hayatını kurtardığın için. Ciddiyim dostum, nefesini boşa harcama. Ben kötü adam değilim. Onu seven ve ona bir daha zarar vermeye kalkışacak herkesi öldürecek olan benim."

İkisi bakışlarını kaçırırken oda sessizliğe gömülür.

"Tamam, bu işi bitirmenin zamanı geldi." Logan'ı sırtından alkışlıyorum. "Üzgünüm Jaxson, ama çocuğu seviyorum. Onu sevdiğini ve koruduğunu bilmek benim için yeterince iyi ve senin için de öyle olmalı."

Jaxson çocuğa bir saniye daha ters ters bakar. "Onu seviyor musun?"

Logan başını sallayarak cevap verir. Jaxson'ın yüz ifadesinde bir değişiklik olur ve parmağıyla onu işaret eder: "Bil diye söylüyorum. Lanet olası kapını ayarladım. Bu gece o odaya biri girip çıkarsa hemen uyarılacağım. Yani sikiinin sağlam kalmasını istiyorsan, az önce söylediğin şeyi yerine getireceksin."

Logan gözlerini deviriyor, "Sana bu gece ona dokunmayacağımı söyledim ve bunda ciddiydim. O yüzden sakınleş artık."

Evet, çocukta taşak var.

Jaxson homurdanıyor, "Ağzın iyi laf yapıyor evlat, ama muhtemelen şu anda kışını kurtaran tek şey bu."

Logan omuz silkiyor, "Ben sadece olduğu gibi söylüyorum."

Ortalık bir an sessizleştikten sonra Cooper söze giriyor ve gözlerini bana diyor. "Bu konu kapandığına göre, başka bir konuya geçelim. Salı günü üçünüzün nereye gideceği gibi."

Evet, bunun sadece bir zaman meselesi olduğunu biliyordum. Gözlerinin içine baktım, "Bilmek istediğin şey nedir?"

"Jaxson'a o adresi vermekle hata yapmadığımı bilmek istiyorum. Aptalca bir şey yapmayacağına dair söz vermeni istiyorum Sawyer."

Omuz silkiyorum, "Endişelenme. Her şey kontrolüm altında."

Umarım.

"Öyle mi?" diye soruyor, ikna olmamış görünüyor.

"Evet, öyle. En büyük önceliğim ona ait olan şeyi geri almak."

Ve herifin ağzını burnunu kırdım, ama bu kısmı kendime saklıyorum...

"Ona o adresi vermemin tek nedeni buydu," diyor, eliyle işaret ederek Jaxson'a doğru. "Bu kız bir insanın yaşaması gerekenden çok daha fazla şey yaşadı ve eminim ben bunların yarısını bile bilmiyorum. Ama seni uyarıyorum Sawyer, Miguel'e yaptığın gibi kontrolünü kaybedersen ya da daha kötüsü, bu sefer seni o kadar kolay kurtaramayacağım."

Cooper'a ters ters bakıyorum, o pisliğin ona ne yaptığını düşündükçe bastırdığım şiddet yüzeye çıkmaya başlıyor...

"Merak etmeyin. Jaxson ve ben orada olacağız, çok uzağa gitmesine izin vermeyeceğiz." Cade araya girerek beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. Minnetle ona bakıyorum.

Coop homurdanıyor, "Fazla ileri gitmesine izin vermeyecek misin? Tanrım, bu beni çok daha iyi hissettirdi."

Cade omuz silkiyor, "Bazen insanlar yaptıkları bokun bedelini ödemek zorunda kalırlar."

"Bu lanet gerçek değil mi?"

Hepimiz Logan'ın mırıldandığı cevaba bakıyoruz. Rahatsız bir şekilde kıpırdanıyor, belli ki bunu söylemek istememişti.

Şimdi kendimi sinirli ve öfkeli hissediyorum, Grace'le birlikte olmaktan başka bir şey yapmak istemiyorum. "Benim için bu kadar ağır şey yeter çocuklar. Kadınımı eve götürüyorum." Jaxson'ın elini sıkıp yemek için teşekkür ediyorum, Logan'ı sırtından alkışlıyorum ve sonra Cade'e bakıyorum, "Mac'i geri götürmeye razı mısın yoksa bunu Grace ve benim yapmamı mı istiyorsun?"

Beni başından savdı, "Hayır, ben hallederim. Ona durup odasında saklaması için biraz abur cubur alacağıma söz verdim, Grace'in yemesine izin vermediği türden şeyler."

Kıkırdayarak başımı sallıyorum ve Cooper'ın yanına gidip ona elimi uzatıyorum. Bir süre baktıktan sonra nihayet sıkıyor. "Bunu bize verdiği için teşekkürler. Haklısın Coop, daha yarısını bile bilmiyorsun..."

Başını sallamadan önce ifadesi sertleşiyor, "Evet, anladım."

Son bir vedadan sonra oradan çıkıp sevgilimi bulmaya gidiyorum. Merdivenlerin dibinde onu görmeden önce tatlı, seksi kahkahası yüzüme çarpıyor. Mutfığa ulaştığımda, Mac'in söylediği bir şeye güldüğünü görüyorum, sonra eğilip yanağından öpüyor.

Duvara yaslanarak onu izliyorum ve tek düşünebildiğim onun kadar güzel ve tatlı birini nasıl incitebildiğim. Bu düşünce kalbimin öfkeyle çarpmasına neden oluyor, ama onu bastırıyorum... *Salı gününe sakla, dostum.*

Grace bana bakıyor ve kahkahası yumuşak bir gülümsemeye dönüşerek göğsüme bir darbe gibi iniyor. Tanrım, bu kız beni hiç olmadığı kadar kızdırıyor. İşte bu yüzden onun her gün böyle mutlu olmasını hayatımın misyonu haline getireceğim. Tam olarak her zaman olması gerektiği gibi. Bu bana geçen gün babamla yaptığım telefon görüşmesini düşündürdü.

"Her şey yolunda mı, Sawyer?" Yumuşak, tatlı, seksi tınısı beni düşüncelerimden koparıyor.

Ayağa kalkıp ona doğru yürümeye başladım. Gözlerinin beni yiyip bitirmesini izliyorum, sanki onun lanet turtalarından biriymişim gibi.

Sırıtiyorum, "Evet, Cupcake, ben iyiyim. Gitmeye hazır mısın?"

Öyle olsa iyi olur, çünkü sikim bir dakika daha bekleyemez... "Elbette."

Mac'e baktı, "Sawyer ve benim seni götürmemize ne dersin?"

hastaneye geri dönüp seni yerleştireyim mi?"

Onu hemen başından savar, "Hayır, hayır, hayır. Cade beni alacağını söyledi.

O ve benim eve dönerken uğramamız gereken bir yer var."

Bir kahkahayı ısırarak geri çekiyorum. "Pekala, eğer eminsen," diyor yanağına bir öpücük daha kondurarak, "yarın uğrar görüşürüz."

"Kulağa hoş geliyor, sevgilim. Ben de aynı lanet odada seni bekliyor olacağım."

Herkesle vedalaşmaya başladık. Anna'ya doğru yürüyorum ve onu kucaklamak için çekmeden önce güzel saçlarını tekrar karıştırıyorum. "Merak etme evlat. Onu sadece biraz hırpaladık."

Kollarımda kaskatı kesildi, "Tanrım..."

Kıkırdıyorum, "Şaka yapıyorum, sakın ol. Bir şeyi yok. Kabul etmeliyim ki, iyi bir tane seçmişsin."

Rahatlıyor ve bana tekrar sarılıyor. "Teşekkürler." Kollarını bana dolayarak, sevimli ve bilmiş bir gülümsemeyle bana bakıyor: "Sen de öyle."

Ve eğer yüzümde kocaman bir gülümseme oluşmazsa. "Biliyorum, değil mi? Bok gibi, değil mi?"

Kıkırdıyor, "Evet, öyle." Geri çekilmeden önce beni bir kez daha sıkıyor.

"Görüşürüz, evlat." Mutfaktan çıkmadan önce bir kez daha saçını başını dağıtıyorum. Hırlamasına kıkırdıyorum.

Julia bizi kapıya kadar geçiriyor ve Grace'e bir kez daha sarılıyor. "Turtaları getirdiğin için tekrar teşekkürler Grace. Salı günü görüşürüz."

Bu yorum, seksi Cupcake'imi kapıdan çıkarken takip etmeden önce lanet olası nedime elbiseleri hakkında hızlı bir sohbet seansıya sonuçlandı.

İşler kızışmak üzere!

"Harika bir akşam yemeğiymiş, değil mi? Anna çok mutlu görünüyor ve Julia ile Jax'in kız bebekleri hakkındaki haberler? Aman Tanrım..."

Kamyona doğru yürürken gözlerim kıkına yapışmış bir şekilde onun gevezeliklerini yarı dinliyorum. Hafızam beni lanet olası elbisesinin altındaki görüntüye götürüyor ve aletim bir orospu çocuğu gibi zonkluyor, sıkı, ıslak ... içine vurmak için can atıyor.

"Sence de öyle değil mi?" diye soruyor kamyonetimin kapısını açarken.

Kalçalarını kavıyorum, zıplamadan önce onu durduruyorum ve koltuğa sıkıştırıyorum. Kollarını önünde birleştiriyor ve sikimi kıkında hissedince keskin bir nefes alıyor.

Biraz geri çekilip ellerimi şık elbisesinin altından geçiriyorum ve dantelle kaplı kıkını avuçluyorum. "Sana ne düşündüğümü söyleyeyim, Cupcake. Sanırım beni bununla kızdırmanın komik olacağını düşündüğünden beri sikim çok sertleşti." Çorabının kayışlarından birini tutup külotundan sıyrıyorum ve ondan küçük bir şaşkınlık nefesi kaçmasına neden oluyorum. "Ve bunun bedelini ödeme zamanı geldi. Şimdi şöyle olacak: Kamyonete bineceksin ve sana söylediklerimi aynen yapacaksın, anladın mı?"

Nefes alışının hızlandığını ve sırtının göğsüme doğru hızla hareket etmeye başladığını hissediyorum. Bir şey söylemeyince, bir elimi arkaya götürüp sıkı kıkına, dantellerin arasından keskin bir acı hissetmesine yetecek kadar sert bir tokat atıyorum.

Açgözlülükle daha fazlasını isteyerek ağrıyan sikime doğru geri itmeden önce zevkle haykırıyor. İnliyorum ve parmaklarımı yumuşak etine batırıyorum. "Anlıyor musun?" Ona tekrar, daha sert bir şekilde soruyorum.

"Evet, anlıyorum."

Nefes nefese verdiği yanıtı kulağına bir ısırık atarak övüyorum. "Aferin kızıma."

Ellerimi tekrar kalçalarına götürüp kamyonete binmesine yardım ettikten sonra bacaklarımın elverdiği en hızlı şekilde yanıma doğru yürüyorum.

Kapıyı çarparak anahtarı kontağa sokuyorum ve kamyoneti çalıştırıyorum. Grace'e baktığımda beni endişeyle izlediğini görüyorum, ama sıcak kehribar gözlerinde ihtiyaç çok daha parlak yanıyor.

Gözleri bana onun ne kadar masum olduğunu hatırlatıyor, bu yüzden sesimdeki komutu biraz yumuşatıyorum. "Sırtını kapıya yasla bebeğim ve bacağına dizinden bükerek koltuğun üzerine getir, diğer bacağına da yerde tut."

Dediğimi yapmadan önce sadece bir saniye bana bakıyor. O pozisyonunu alırken ben de geri geri gitmeye başladım. Arabayı sürmeden önce arkama bakıyorum ve onun bana baktığını, daha fazla talimat beklediğini görüyorum. "Elbiseni kalçalarına kadar çek ve bana görmek için can attığın şeyi göster."

Ellerini tatlı kalçalarının altına getirip, yavaşça yukarı kaldırarak benimle dalga geçiyor, ta ki sonunda en seksi görüntüsünü bana gösterene kadar.

Gözlerim krem rengi danteli ve ince kayışları alıyor, bu kayışlar şimdiye kadar tatma ve hissetme zevkine eriştiğim en tatlı, en dar amcığı zar zor örtüyor. Bakışlarımı yüzüne çevirdiğimde yanaklarının pembeleştiğini, sıcak gözlerinin muhtaç ve meraklı olduğunu görüyorum. Alt dudağı, bilmiş bir gülümsemeyi ısırırken dişlerinin arasından kayıyor.

Hırlayarak elimi koltuğun üzerindeki bileğine doladım ve onu kendime doğru çektim. Ben parmağımı bileğinden aşağı doğru gezdirirken o

dirseklerinin üzerinde

dantel külotunun ortasına. "Tanrım, bu çok seksi. Bunu bu gece benim için mi giydin Grace?"

Parmak eklemimle klitorisinin üzerinden geçip biraz daha baskı uyguladığımda inliyor, "Evet, şimdi giydiğim her şey senin için."

Bu cevabı severek inliyorum, "Aynen öyle bebeğim."

Artık çok heyecanlandığımı fark edince elimi çekip kamyoneti vitesine takıyorum ve gaza basıyorum. Tatil nedeniyle bu gece dışarıda polisler olacağını bildiğimden, sadece kenara çekilmeyecek kadar hız yapıyorum. Grace'e bakıyorum, sabırla daha fazla talimat beklediğini görüyorum. Elim tekrar uzatıp, iç kısmında gezdirdim.

İnce bir kayışı yakalayıp koparmadan önce pürüzsüz bir uyluk.

İnliyor ve kalçalarını yukarı itiyor. "Tanrım, Sawyer, ne kadar ateşli olursa olsun, bu şeylerden sahip olduğum tek şey bu, ucuz değiller biliyorsun."

"Merak etme, Cupcake. Yerine yenisini ve daha fazlasını alacağım. Sana var olan her renkten bir tane alacağım."

Kıkırdıyor ama külotunu kenara itip parmaklarımı ılık, ıslak yarığına sokup parmaklarımı yağladığımda bir inlemeye dönüşüyor. "Tanrım, sırlıklam olmuşsun, benim için her zaman çok hazırsın."

Şu anda gözlerimi yolda tutmak neredeyse imkânsız, ama arada bir ona bakmama izin veriyorum. Sızlanmaları ve inlemeleri, eğer bakıyor olsaydım tam olarak ne göreceğimi söylüyor. Başparmağım klitorisinde daireler çizerken, parmağımla onun açıklığını kızdırıyorum, asla girmiyorum, sadece girişinde geziniyorum.

Hayal kırıklığı içinde inliyor, "Sawyer, lütfen..."

"İnsanların seninle alay etmesi hiç hoş değil, değil mi Grace?"

Klitorisini nazıkçe okşuyorum ve eğilmesine neden oluyorum. "Hayır, değil," diye inliyor, "tıpkı birinin Şükran Günü yemeği için mükemmel hale getirmek için çok çalıştığı turtaları yemenin hoş olmadığı gibi."

Kıpırdamadan ona bakıyorum, tatlı, kızarmış yüzü eğlenmiş bir zaferle beni izliyor. Lanet olsun, eğer beni orada yakalayamazsa.

"Tamam, Cupcake. Haklısın. Sanırım o zaman birbirimizi cezalandırmamız gerekecek." Orta parmağımı parmak boğumuma kadar içine sokuyorum ve sikim o daracık, ıslak sıcaklığın içinde olmak için ağlıyor.

İnleyerek, kabzasına kadar gömülene kadar kendini parmağıma doğru itiyor. "Siktir, çok istiyorsun." Parmağımı çevirerek iç duvarının etrafında kıvırıyorum ve etrafımda kenetlenmesini sağlayan noktaya vuruyorum. "Bu istekli amcığın sikimin etrafına sarıldığını hissetmek için sabırsızlanıyorum Grace."

İçine bir parmak daha soktuğumda başını geriye atarak haykırıyor. Dirseklerine dayanmış ve başını arkaya atmış görüntüsü beni boşaltmak üzereydi.

Garaj yoluna girdiğim için hiç bu kadar minnettar olmamıştım. Kamyonu park etmek için parmaklarımı isteksizce çektiğimde hayal kırıklığı içinde inliyor.

Çalışır halde bırakıp arkama yaslandım. "Buraya gel, bebeğim."

Saniyeler içinde ayağa kalkıp bana sarılıyor ve ağzı benimkine çarpıyor. Tatlı tadı dilimde patlıyor ve onun açgözlü aciliyeti benimkini körüklüyor. Arkasına uzanarak elbisesinin fermuarını açıyorum ve omuzlarından aşağı çekerek belinde topluyorum.

Hiç vakit kaybetmeden, diğer seksi kıyafetleriyle uyumlu krem rengi dantelli sütyeninin kuplarını aşağı çekiyorum, ardından ağzımı onunkinden ayırıp sivri meme uçlarından birine yapışıyorum.

"Tanrım, Sawyer, bu çok iyi hissettiriyor," diye yüksek sesle inliyor. Ellerini saçlarımin arasına sokarak, ıslak amını kot pantolonlu sikime sürtmenden önce saç tellerini kuvvetle çekiyor.

Hırlayarak meme ucunu ısırdım... Sertçe. Zevkle çığlık atıyor ve umutsuzca rahatlama arayışıyla çılgınca bana binmeye başlıyor.

Ağzımı geri çekip hareketlerini durdurmak için kalçalarını kavıyorum.
"Whoa, Cupcake, o kadar hızlı değil."

Hayal kırıklığıyla inliyor, "Evet, hızlı. Hızlı ve sert istiyorum."

Homurdanıyorum, "Merak etme bebeğim. Seni daha önce hiç sikilmediğin gibi sikeceğim. Ama önce sana göstermek için can attığım bir şeyi öğreteceğim."

Baştan çıkarıcı gözleri merakla kısılıyor. İki elini de saçlarımdan tutarak mükemmel göğüslerine götürüyorum. Gözleri yorgun bir şekilde açılıyor ve yanakları pembeleşiyor, şimdi daha çok utançtan.

"Sawyer, bunu yapmak istediğimden pek emin değilim."

Ellerini kendi ellerimle kapatıyorum. "Utanma bebeğim. Sadece ben varım. Sana yardım edeceğim ve eğer durmak istersen duracağız. Tamam mı?"

"Biri bizi görürse ne olur?" diye soruyor utangaç bir şekilde, karanlık ve ıssız sokağa bakarak.

"Etrafta kimse yok bebeğim, olsalar bile camlarım renkli, karanlıkta bir bok göremezler. Söz veriyorum, kimse benim olanı görmeyecek."

Hâlâ emin görünmüyor ama başını sallıyor, dişleri gergin bir şekilde alt dudağını ısıyor. Eğilip öpüyorum ve yalıyorum, açması için izin istiyorum. Yumuşak bir iç çekerek içeri girmeme izin veriyor ve kısa süre sonra öpücük sıcak ve umutsuz bir hal alıyor.

Ellerini sıkarak yumuşak ve ağır yapısını şekillendirmeye başlıyorum. Bana tekrar yorgun bir şekilde bakıyor. "Gözlerini kapat Grace, sadece benim ellerim varmış gibi davran bebeğim."

Dediğimi yapıyor, yüz ifadesi kısa sürede zevkle gevşiyor. Ellerinden birini çekip diğerini tutuyorum ve parmaklarını meme uçlarının üzerinde gezdirerek onları daha sıkı büzüyorum. Keskin bir nefes alıyor ve inliyor. "Şimdi benim yaptığım gibi çimdikle."

İfadesinin tekrar biraz tereddütlü hale geldiğini gördüğümde, ağzımı meme ucuna kilitliyorum. Diğer meme ucuna işkence ettiğini görmeden önce çığlık atıyor, parmakları kuvvetle sıkıştırıyor. Onu izlemek için başımı geri çekiyorum, serbest elini tutuyorum ve karnından aşağıya doğru kaydırmaya başlıyorum, yavaşça tonlu, saten teninde kayarak külotuna kadar kaydırıyorum. Gözleri fal taşı gibi açılıyor ve utanç onu tekrar ele geçiriyor.

"Sadece ben varım bebeğim, sadece biz. Düşünme, sadece hisset."

Ellerim kalçasının yan tarafına gidiyor, külotu vücudundan sıyrıyorum ve mükemmelliği ortaya çıkarıyorum. Elini bıraktığım yerde, çıplak amının üstünde, kıpırdamadan durduğunu görüyorum. Gözleri hala tereddütlü, ama merak da derinliklerinde yanıyor.

Daha rahat hissetmesine yardımcı olmak ve zonklayan sikimi rahatlatacak bir şeye ihtiyaç duymak için kemerimi çözdüm, pantolonumun fermuarını açtım ve ağrıyan sikimi çıkardım.

Okşamaya başladığımda dudaklarından küçük bir ses kaçıyor ve gözleri şehvetle parlıyor. "Sikimi okşamamı izlemek hoşuna gidiyor mu bebeğim?"

"Evet," diye fısıldıyor nefes nefese, gözleri sikime yapışmışken eli hâlâ amının üzerinde donup kalıyor.

"Seni ilk gördüğüm günden beri, aylardır yapmak zorunda olduğum şey buydu. Mastürbasyon yaparken seninle ilgili her fantezi aklımdan geçiyordu."

Diğer elimi tekrar onunkinin üzerine koyuyorum ve iki parmağımı ıslak yarığından geçiriyorum. Klitorisini sıyırdığımızda nefesi kesiliyor. Parmağını orada tutarak ona nasıl alay edeceğini gösteriyorum.

Ağzından ateşli küçük inlemeler çıkıyor ve kısa süre sonra kendi kendine hareket ettiğini hissetmeye başlıyorum, bu yüzden elimi çekiyorum. "İşte böyle, bebeğim. İyi hissediyor musun Grace?"

"Evet." Seksi iniltisi daha hızlı mastürbasyon yapmamı sağladı. Elimi onunkinin hemen üstünden alarak, iki parmağımı içine sokmadan önce ıslak amına doğru izliyorum.

Çıglık atarken eli hareketsiz kalıyor. "Klitorisini okşamayı bırakma bebeğim, çalışmaya devam et." Kendini toparlayınca parmağı tekrar hareket etmeye başlıyor. Ben parmaklarımla amını ne kadar hızlı sikersem, onunki de o kadar hızlı hareket ediyor. İtişlerimi kalçalarıyla karşılamaya başladığında, iç duvarlarının çırpınmaya başladığını hissetmeye başlıyorum.

Benim sikim olmasını dileyerek inliyorum, "İşte bu Grace. Teslim ol bebeğim, böylece bu dar amcığı sikimle sikebilirim."

Kelimeler ağızımdan çıkar çıkmaz paramparça oluyor. Alnını benimkine yaslayarak zevke teslim oluyor ve orgazmının yoğunluğunu hıçkırarak haykırıyor. Çıglıklarının sesiyle sikimin ucundan boşaldım. Tamamen bitmeden önce parmaklarımı geri çekip yerine sikimi koyuyorum ve taşaklarına kadar gömülene kadar içine giriyorum.

Kıpırdamadan, onun sıkı hissinden inliyorum ve hala orgazmının artçı şoklarının etrafımda dalgalandığını hissedebiliyorum.

"Tanrım, evet. Seni içimde hissetmeyi seviyorum," diye ağlıyor ve denge için omuzlarıma tutunuyor.

Göğsümden bir hırıltı yükseliyor, dişlerim kendimi tutamayıp o kadar sert gıcırıyor ki çenemin kırılmamasına şaşıyorum. "Ben de bebeğim. Aletimin her zaman olması gereken yer orası."

Gömleğimi tutuyor, "Lütfen çıkar şunu, daha fazlasına ihtiyacım var, tenini hissetmeye ihtiyacım var."

Elleri göğsümde ve karın kaslarımda aceleyle dolaşmaya başlamadan önce gömleğimi çıkarmam için yeterince geriye oturuyor, parmaklarım kalçalarında sıkılıyor. "Hâlâ seni sert ve hızlı bir şekilde becermemi istiyor musun Grace?"

İnliyor ve sikimin üzerinde hareket etmeye başlıyor, "Evet, çok istiyorum..."

İçine girmeye başladığımda sözleri alçak bir çığlıkla kesiliyor. Destek için ellerini omuzlarıma götürüyor ve mükemmel göğüslerini yüzüme doğru zıplatıyor.

"Oh Tanrım, oh Tanrım, oh Tanrım."

Ona katılmak zorundayım ve eğer aletim hayatımın en sıkı mükemmelliğiyle yıkanmamış olsaydı, ona bunu söylerdim. Kısa süre sonra amının etrafımda sıkılaşmaya başladığını hissediyorum. Kalçalarını geri itiyorum, böylece aletim ihtiyacı olan noktaya çarpıyor ve çenemi sıkıyorum, tekrar bitirene kadar dayanabilmem için dua ediyorum. Ama ben kendimi onun içine sokarken göğüslerinin zıplamasını ve yüz ifadesini yumuşatan coşkuyu izlemek beni boşaltmak üzere.

Neye ihtiyacı olduğunu bildiğimden, bir elimle kalçasını kavradıktan sonra diğer elimi ona doluyorum. Elimi geri çekerek, sesi havayı dolduracak kadar sert bir tokat atıyorum ve muhtemelen bir iz bıraktığımı biliyorum.

Başını zevkle arkaya atıyor ve orgazmının yoğunluğunu haykırıyor. Gözlerim onun güzel yüzüne takılı kalıyor ve umutsuzca o bitene kadar kendimi tutmaya çalışıyorum, onun zevkinin bir saniyesini bile kaçırmak istemiyorum.

Ben hızımı korurken kendi ritmini yavaşlatıyor, eğilip ağzını kulağıma götürmeden önce bana en yumuşak, en tatlı gülümsemesiyle bakıyor. "Şimdi sıra sende," dedi dişlerini omzuma geçirmeden önce, kanımı çekecek kadar sert.

"Siktir!"

Hayatımda hiç olmadığım kadar sert boşalmadan bir saniye önce vücudumda ateş patlıyor. Son damlasına kadar onun sıcak amına boşalıyorum.

Başımı geriye atıp nefes almaya çalışırken Grace de kendi başını omzuma yaslıyor. Vücutlarımız terden birbirine yapışıyor. "Tanrım, Grace."

Söylenecek başka ne var emin değilim.

Alnını benimkinin üzerine koyuyor, sıcak gözleri memnuniyetle parlıyor ama aynı zamanda biraz da tereddüt ediyor.

Yüzüme baktı, "Seni incitmedim, değil mi?"

Eğer endişesi içtenlikle damlamasaydı kahkahalarla gülerdim. "Evet bebeğim, yaptın ve harika hissettirdi." Konuyu daha da derinleştirmek için eğilip ağzına sert bir öpücük konduruyorum.

Geri çekildiğimde mükemmel yüzünde yumuşak bir gülümseme vardı, "Bir şey bilmek ister misin Seksi Sawyer?"

"Ne, Cupcake."

"Sana deliler gibi aşığım."

Ve sanki bu yüzümde kocaman bir gülümsemeye neden olmuyormuş gibi. Ellerimi yüzüne götürerek ağzını tekrar kendime doğru çekiyorum. "Ben de seni seviyorum bebeğim," diye fısıldıyorum dudaklarına, "Beni benim kendimi sevdiğim kadar seven birini bulduğum için mutluyum."

O tatlı kıkırdamalarından birini çıkardı, ben de bunu umuyordum. "Aslında Seksi Sawyer, seni senden daha çok seven birini buldun. Bunun mümkün olduğunu kim bilebilirdi ki?"

Kıkırdıyorum, "Kesinlikle yapmadım, Cupcake."

Biraz daha öpüştükten ve kendimize çeki düzen verdikten sonra onu eve götürüp yatağa yatırıyorum. Onun tatlı, sıcak vücudu benimkine kıvrılırken, içimi tam bir memnuniyet kaplıyor... Her şey neredeyse mükemmel. Ona her zaman hak ettiği hayatı vermeden önce halletmem gereken sadece bir şey daha var.

CHAPTER 24

Sawyer

Varış noktamıza yaklaştıkça, geçen hafta boyunca bastırdığım öfke patlamakla tehdit ediyor.

"Tamam dostum, yaklaşıyoruz. Burada bir plan yapacak mıyız yoksa kanatlanacak mıyız? Çünkü ben her zaman bir planın en iyisi olduğunu düşünürüm," diye soruyor Jaxson, içime hücum eden şiddetin bir kısmını kırarak.

"Plana göre oraya gireceğiz ve annesinin küllerini alana kadar oradan ayrılmayacağız."

"Peki ya onda değilse? Onlardan kurtulmuş olabilir," diye soruyor Cade, en kötü senaryoyu dile getirerek.

"O orospu çocuğunun iyiliği için umarım öyle değildir." Eğer öyleyse ölüm fermanını imzalamış olacak.

Benden nefret ederdi. Benden çok nefret ediyordu ve ben nedenini hiç bilmiyordum. Hala da bilmiyorum. Ben hiçbir şey yapmadım, Sawyer.

Direksiyonu daha sıkı kavıyorum; Grace'in hüzünlü, titreyen sesi kafamda yankılanıyor ve şiddetim yepyeni bir seviyeye çıkıyor.

"Bunu ne kadar ileri götüreceksin Evans? Bize bir uyarı ver, çünkü eğer kafanı dik tutamıyorsan bize şimdi söyle. Hak eden birine dayak atmakta bir sorun görmediğimi biliyorsun ama şu anda cinayet işlemeye hazır gibi görünüyorsun. Seni hiç böyle görmemiştim ve eğer hapse atılırsam Jules beni öldürür."

"Onu öldürmeyeceğim, dediğim gibi ilk önceliğim Grace'e ait olanı almak. Ama o Grace'in canını yaktı ve bunun için ben de onun canını yakacağım." İkisinin de bana baktığını hissediyorum, daha fazla açıklama yapıp yapmayacağımı görmek için bekliyorlar ama yapmıyorum. Jaxson sessizliği tekrar bozuyor. "Biliyor musun, Anna bir fikir ortaya attı geçen gece bana spor salonumuz için bir hediye verdi, sanırım bunu konuşmalıyız." "Neymiş o?" Cade soruyor.

"Kendimizi savunma dersleri vermemiz gerektiğini düşünüyor."

"Ne, kadınlar gibi mi?" Bu fikir kafamda dönüp dururken soruyorum.

Omuz silkiyor, "Evet kadınlar ya da kimin ihtiyacı varsa. Bir çocuk programından bile bahsetti. Cooper da bunun iyi olacağını düşündü. Mağdur Hizmetleri'nin her zaman bölgede kendini savunma dersleri aradığını ama bir şey bulmakta zorlandığını söyledi. Ve biz böyle bir şeyi yürütmek için fazlasıyla yeterliyiz. Yani asıl amacımızın bazı yerel dövüşçüler için gidilecek bir yer olduğunu biliyorum, antrenman yapacakları uzak bir yer ve çalışacakları insanlar olması. Ama o zamandan beri kafamda dönüp duruyor ve düşündükçe bunun harika bir fikir olduğunu daha çok düşünüyorum. Yani, keşke Jules o şerefsizin ona yaptıklarından sonra nasıl kış tekmeleyeceğini bilseydi." Sesi sertleşiyor ve ilk kez ne hissettiğini gerçekten anlıyorum.

"Fikir hoşuma gitti," diyor Cade, şimdi konuşarak, "özellikle de çocuk meselesi. Gerçi Evans ya da Coop'un bu işi yürütmesi gerekecek. Sen ve ben çocukları korkutacağız."

küçük çocukların canı cehenneme."

Evet, bu muhtemelen doğru.

"Peki, açılıştan sonra neden kadınlarımız için bir şeyler düzenleyip bir arkadaşlarını getirmelerini sağlamıyoruz? Onlar üzerinde bir sınıf denemesi yapabilir ve oradan devam edebiliriz?"

Hem Jaxson hem de Cade başlarıyla onaylıyorlar. Gideceğimiz yere varmamız için geçecek on dakika boyunca ortalık sessizleşiyor. Öfke yeniden içimi kemirmeye başlıyor ama sokağı döndüğümde hızla korkuya dönüşüyor. Burası tüm gecekonduların gecekondulu mahallesi olmalı: zar zor ayakta duran küçük evler, pencereleri varsa bile pencerelerinde parmaklıklar. Çöpler sokağı ve çimenleri kirletiyor, lise çağından daha yaşlı görünmeyen bir adam lanet çimenlerinin üzerinde sızmış ve lanet öğle vakti.

"Yüce Tanrım!" Jaxson düşüncelerimi dile getirdi.

Grace'in böyle bir yerde yaşadığını düşündükçe midem bulanıyor. Gerçi bu sokaktaki pislik muhtemelen onun yaşadığı evde olup bitenlerle kıyaslanamaz bile.

Küçük, köhne, beyaz ve yeşil bir evin önünde duruyorum. Garaj yoluna park etmiş şık gümüş kamyonet sayesinde kontrol etmeme gerek kalmadan doğru yerde olduğumu hemen anlıyorum.

Bütün paramı harcadı. Yeni kamyon da oradan geldi.

"Burada biraz yersiz görünüyor. Nasıl olur da çalınmaz?"

Cade'in gözlemine bir şey söylemiyorum. Uzanıp torpido gözünü açıyorum ve silahımı çıkarıyorum.

"Buna neden ihtiyacın var ki?"

Jaxson'a bakıyorum. "Bana eşyalarını toplamadığını mı söylemeye çalışacaksın?"

Bana ters ters baktı, "Tabii ki öyleyim. O yüzden buna ihtiyacın yok. Senin için çok cazip olacak."

Homurdanıyorum, "Endişelenme. İstesem onu çıplak ellerimle öldürebileceğimi biliyorsun, silahın bir anlamı yok."

Koltuğumun altına uzanıp dün gece oraya sakladığım tahta beyzbol sopasını çıkarıyorum.

"Tanrı aşkına!" Jaxson mırıldanıyor.

Sopayı Cade'e uzattım, "Tut şunu lütfen." Sorgulamadan benden aldı.

"Nasıl oluyor da burada mantıklı olan ben oluyorum? Evans, sakinliğini korumalısın dostum. Ben ciddiylim."

"Tanrım, sana önceliğimin ne olduğunu söyledim. Kız gibi davranmayı bırak da gidelim."

"Piliçmiş, hadi oradan, bu iş bittiğinde sana ne kadar piliç gibi olmadığımı hatırlatacağım."

Homurdanan tehdidini duymazdan gelip kamyonundan iniyorum; Jaxson ve Cade de kapıya doğru yürürken arkamdan geliyorlar. Gazetesini almak için dışarı çıkan komşulardan biri üçümüzü görünce tekrar içeri giriyor. Cade'in elindeki sopanın o kadar da iyi görünmediğini tahmin ediyorum.

Hiç vakit kaybetmeden kapıyı çaldım. Cevap gelmeyince, o orospu çocuğunun evde olduğunu bilerek kapıyı yumruklamaya başladım.

Sonunda diğer tarafta bir hareket var. "Bekle lan!"

Kapı açıldı ve hayatımda gördüğüm en acınası manzara ortaya çıktı. Bir haftadır düş almamış gibi görünen ve öyle de kokan yetişkin bir adam. Grileşmeye başlayan sarı saçları yağlı bir dağınıklık içinde; kanlı gözleri solgun bir yüzün üzerine çökmüş. Uzun boylu ve vücudu geri kalanına kıyasla o kadar da kötü durumda değil.

"Ne istiyorsunuz lan?" diye hışırıyor, üçümüzü de ölçüp biçiyor.

"Sen Earl Morgan mısın?" "Sen Earl Morgan mısın?" diye sordum. öyle.

"Evet, kimsin lan sen?"

Gülümsüyorum ama bunda dostça bir şey yok. "Grace'in bir arkadaşıyım."

Gözleri kısılmadan önce farkına varıyor. "Dinle, diğer adama da söylediğim gibi. O orospunun nerede olduğunu bilmiyorum..."

Bitirmesine izin vermedim. Öfkeden deliye döndüm ve kapıyı tekmeleyerek açtım. Suratının ortasına isabet etti ve darbenin şiddetiyle kafasını geriye attı. Yüzüne bir darbe daha indirip onu yere sermeden önce arkasından saldırıyorum.

Kapıyı arkalarından kapatmadan önce Jaxson ve Cade'in içeri girdiğini kısa süreliğine fark ediyorum. Silahımı çıkarıp alına dayamadan önce elim herifin boynuna dolanıyor ve onu yere sabitliyor.

"Earl. O ses de neydi?" diye bir kadının cılız sesi araya girer. Bu beyaz süprüntünün birebir kopyası, ama kadın, içeri giriyor. "Aman Tanrım!"

Telefonu almak için koşar ama Jaxson silahını kaldırırken Cade onun önüne geçer. Cade'in "Yerinizde olsam bunu yapmazdım hanımefendi," uyarısı tehlikeli bir niyetle doludur.

Kızın ellerinde olduğunu bildiğim için dikkatimi tekrar bu işe yaramaz herife veriyorum: "Sende kızıma ait bir şey var ve onu almaya geldim. Eğer işbirliği yaparsan seni canlı bırakabilirim."

Kanlı gözleri sertleşiyor, "Bu yanına kalmayacak. Siz şehri terk edene kadar polisler kışınıza yapışacak."

Ona tehditkâr bir şekilde gülümsüyorum, "Polisleri ara, sana meydan okuyorum. Aslında neden hemen şimdi aramasını söylemiyoruz? Buraya gelebilirler ve ben de onlara senin çaresiz kızları nasıl becermekten hoşlandığını anlatabilirim. İlgilenmen ve koruman gereken kızlarla. Ama bunun yerine onları kemerlerle dövüp, sabahın köründe odalarına girmeye çalışıyorsun.

gece?" Ağzımdan çıkan kelimeler, şiddetimin daha önce hiç hissetmediğim bir seviyeye ulaşmasına neden oldu...

Silahlı kafatasına daha sert bastırıyorum ve acı içinde inlemesine neden oluyorum. Parmağım cazip tetiğin üzerinde geziniyor. "Bu konuda ne düşünüyorsun, seni hasta pislik!"

"Earl, neden bahsediyor?"

"Yok bir şey Candy, kapa çeneni!" diye bağılıyor çatlamış dudağının arasından. "Bak, sana ne söyledi bilmiyorum ama küçük orospu yalan söylüyor."

Sözleri beni tekrar uçurumun kenarına gönderdi. Silahımı kaldırarak yüzüne darbe üstüne darbe indiriyorum, bir, iki, üç kez, sonra silahı acımasız bir güçle aletine sokuyorum. Ağzından ve burnundan kan akarken öksürüyor ve hırıltılar çıkarıyor. "Senin sikini uçurmalıyım..."

"Ona hiç öyle dokunmadım. Yemin ederim..."

Silahlı aletine daha sert dayadığımda acı içinde çığlık atıyor. "Sadece sözün kesildiği için. Onu yere yatırdın ve aletini kızımın içine zorla sokacaktın. Sırf bu yüzden bile seni öldürmeliyim." Parmağım titremeye başlıyor ve tetiği çekme isteğimi zar zor bastırabiliyorum.

"Evans, dostum, buraya ne için geldiğimizi unutma. Hadi onu alalım," diye uyarıyor Jaxson.

"Ne istiyorsun amına koyayım?" diye soruyor kan tükürerek.

"Annesinin ondan çaldığın küllerini istiyorum ve hemen istiyorum."

"Nerede olduklarını bilmiyorum."

Yalan söylediğini anlamak çok kolay. "Yanlış cevap, orospu çocuğu." Elini tuttuğumda, elimin ezici gücü arasında kemiklerin parçalandığını hissetmeden önce mide bulandırıcı bir çatırtı duyuyorum.

Yine acı içinde inliyor ve sesi ıstırapla karışık.

"Sırada diğerk kemiğın var, sonra kolların ve bacakların. Bana nerede olduğunu söyleyene kadar vücudundaki her kemiğı kıracağım. Ve eğer hala cevap vermezsen seni öldürürüm ve onu bulana kadar bu evi paramparça ederim. Ne olacak?"

Bana dik dik bakıyor, elini göğsüne götürürken sessizliğini koruyor. Candy korkuyla, "Tanrım, Earl, ona istediğini ver," diye hıçkırıyor.

"Sana çeneni kapamanı söyledim!" diye bağılıyor.

"Tamam." Diğerk elini tutuyorum... .

"Hayır, bekle! Ben getiririm."

Ayağı kalkarak onu kirli beyaz gömleğinin yakasından tutup ayağı kaldırdım. Silahı kafasının arkasına dayarken onu önüme itiyorum. "Yanlış bir hareket yaparsan bir saniye bile düşünmeden kafanı uçururum."

Beni mutfağı götürürken dolaplardan birine yaklaşıırken gözle görülür bir şekilde titremeye başladı. Silahı kafasının arkasına dayadım. "Burası yeterince uzak. Orada mı?" Cevap vermeyince dizinin arkasına öyle sert bir tekme atıyorum ki havayı gürültülü bir çatırtı dolduruyor.

"SİKTİR!" Acı içinde feryat ederek yere düşer.

"Sorularıma daha hızlı cevap vermeye başlasan iyi olur, göt herif." "Evet! En üst rafta!"

Jaxson'a bakıyorum. Yanıma geliyor, en üst rafa uzanıyor ve arka tarafta bulana kadar eşyaların yerini değıştiriyor. Krem rengi mermer bir vazoyu indirmeden önce "Evet, burada" diyor. Üzerinde altın harflerle yazılmış bir vazo:

Hope Morgan 1973-2011

Vazoyu ve Grace'in annesinin adını görmek içimde bir şeyleri değıştirdi. Ne zaman bu kadın hakkında bir şeyler duysam Grace için üzülürdüm,

Çünkü canımı yaktı, ama şimdi buna bakıyorum ve en harika kızı yetiştiren kadınla tanışmadığım için çok üzülüyorum... benim kızım. Haksız yere dünyadan koparılan ve çok genç yaşta ölen bir kadın.

"Bakın orada başka ne buldum," diyor Jaxson, beni düşüncelerimden koparıp silahını indirmeden önce.

Öfkem geri geliyor, kafasını tezgâha çarpmadan önce pisliğin saçlarından bir avuç tutuyorum. Bir başka acı dolu çığlık havayı dolduruyor. Jaxson'ın silahı beline sokmak için tişörtünü kaldırdığını görüyorum.

"İyi davranmaya ve seni canlı bırakmaya karar verdim. Ama seni şimdiden uyarıyorum, eğer bir daha onun yanına yaklaşırsan, hatta adını bile ağzına alırsan, buraya geri döner ve seni öldürürüm. Cesedini ne yapacağımı çok iyi biliyorum, böylece asla bulunamazsın. Anladın mı?"

"Evet! Anlıyorum amına koyayım!" diye sıkılmış dişlerinin arasından acı içinde nefes alıyor, yüzü kan içinde.

"Güzel!"

Ondan uzaklaşırken kafası tekrar tezgâha çarpıyor, ardından yerde bir top gibi kıvrılıyor, dizi kırılmış ve kırık elini göğsüne bastırıyor. Ve hala hak ettiğini alamadığını düşünüyorum.

"Hadi gidelim!" Jaxson sırtımı sıvazlıyor ve vazoyu bana uzatıyor.

Onu alıp isteksizce arkamı dönüyorum ve ön kapıya yöneliyorum. Cade de peşimden geliyor ve arkasında korkudan titreyen Candy'yi bırakıyor. Elim kapının koluna uzanırken, "Bilmiyordum," diye ağlıyor, "Yemin ederim ona bunu yaptığını bilmiyordum."

Arkamı döndüğümde gözlerinin utanç ve pişmanlıkla dolu olduğunu görüyorum. "Bilseydim ona yardım etmeye çalışırdım."

Bir süre ona bakıyorum, ne olursa olsun umurumda değil çünkü olan olmuş. "Artık bir önemi yok. Önemli olan tek şey

bir daha asla kimsenin başına gelmeyecek, yoksa onları öldürürüm. Erkek arkadaşına bunu hatırlat."

Arkamı dönüp kapıdan çıkıyorum ve garaj yolundaki kamyonete bakıyorum. Gitmeden önce halletmem gereken bir şey daha var.

Cade'in kolunu tutup ona dayanmasını söylüyorum. "Bir dakikalığına beni takas et," diyorum ve sopa karşılığında vazoyu ona veriyorum.

Kamyona doğru yürümeye başladım. "Evans. Ne yapıyorsun dostum? Dikkatleri üzerimize daha fazla çekmeyelim."

Jaxson'a bakıyorum. "Ona kalan her kuruşu çaldı ve bu kamyoneti aldı. Bunu saklamayacak." Arkamı dönüp, ön camdan başlamadan önce kaputun üzerine çıkıyorum. İşim bittikten sonra yan camlara geçiyorum. Cade'in Jaxson'a vazoyu uzatırken omuz silkişini yakalıyorum. Garaj yolunda duran levyeyi alıp beni takip ediyor.

Çabucak bitiriyoruz ve işimiz bittiğinde burası tamamen yıkılmış ve kullanılamaz halde oluyor. Ve buraya geldiğimden beri ilk defa küçük de olsa bir tatmin hissettim.

Kamyona binerek altı saatlik eve dönüş yolculuğuna başladık. Jaxson ve Cade'in ara sıra Grace'e ne yaptığına dair yorumları dışında, yolculuk çoğunlukla sessiz geçiyor. Yeterince uzaklaştığımızda ve ortalık bir süre sessiz kaldığında, az önce olanları kafamda kurcalamaya başlıyorum, o sırada aklıma bir şey geliyor, adamın söylediklerini hatırlıyorum. "Hey, oraya giden son adama Grace'in nerede olduğunu bilmediğini söylediğinde ne demek istediğini sanıyorsun?"

"Miguel hakkında konuştuğunu düşündüm. Mantıklı olurdu. Onun orada yaşadığını öğrendi ve her yerden önce orayı kontrol etti," diye yanıtlıyor Jaxson.

"Evet, belki..."

"Ne, öyle düşünmüyor musun?" Cade sordu. Omuz silkiyorum, "Bilmiyorum, sanırım."

"Belki de ne olur ne olmaz diye bu konuyu Coop'a açmalıyız," diye ekliyor.

Sessiz kaldığımda Jaxson konuşuyor, "Merak etme, o iyi dostum. Jules'dan mesaj aldım, elbise alışverişinde çok eğleniyorlarmış."

Nefesimi tutarak başımı salladım, "Evet, haklısın. Eminim sorun yoktur." O zaman neden bu mide bulandırıcı hissi içimden atamıyorum?

CHAPTER 25

Grace

"Elbiseye bayıldım. Siz kızlar çok güzel görüneceksiniz!" Kayla, ona ve bana biraz daha şarap doldurmadan önce sevinçten havalara uçtu.

Gelinlik alışverişiyle geçen uzun bir günün ardından Sunset Bay'in merkezinde yer alan küçük ve şirin bir İtalyan restoranı olan Giovanni'de durup akşam yemeği yemeye karar verdik. Şimdiye kadar yediğim en iyi İtalyan yemeğini bitirdim.

"Senin yanında kimse bizi fark etmeyecek. Cooper seni elbisenin içinde görene kadar sabırsızlanıyorum," diye karşılık veriyor Julia gülümseyerek.

"Oldukça epik, değil mi?" Kayla'nın sırtışı hepimizin paylaştığı bir kahkahaya dönüşüyor.

Julia'ya gelen bir mesaj onu konuşmadan koparır. Mesajı okuduğunda yüzünde büyük bir kızarıklık belirir.

Kayla gözlerini deviriyor, "Hulk şu anda seninle seks mi yapıyor?"

Bana bakmadan önce telefonu çantasına geri koyarken gülümsemesi her şeyi anlatıyor. "Jax çok uzakta olmadıklarını söylüyor. Sadece bir saat ya da daha az."

Başımı salladım, "Biraz önce Sawyer'dan da aynı şeyi söyleyen bir mektup aldım. Çok uzaklara gitmişler. Jaxson nereye gittiklerini söyledi mi?"

"Hayır, ama ben de gerçekten sormadım." "Virginia'ya gittiler."

Donup kalıyorum; Kayla'nın cevabı, varlığını unutmaya çalıştığım tek yerin adını söylerken kanımı donduruyor.

Sakin ol, Grace. Oraya gitmelerinin birçok nedeni olabilir.

"Nereden biliyorsun?" Kendimi sakın ve derli toplu tutmaya çalışarak ona soruyorum.

Omuz silkiyor, "Coop'un telefonda Jaxson'la bu konuda konuştuğunu duydum.

Onları oraya her ne götürdüyse Coop'u stresli bir karmaşanın içine soktu."

Ve artık bunun sandığım gibi spor salonu için bir şeyler almakla ilgisi olmadığını biliyorum. Beni inandırdığı gibi.

İhanet, korku ve endişe bana bir yük treni gibi çarpıyor.

"Grace? İyi misin?" Julia omzuma sıcak bir el koyarak soruyor.

Yüzüme güven verici bir gülümseme yerleştirmeye çalışıyorum ama gözyaşlarımın gözlerimi yaktığını hissediyorum. Buradan defolup gitmeliyim. "Evet, ben iyiyim ama gitmem gerek. Halletmem gereken bir şey var."

Çantamdan para çıkararak payıma düşenin ödendiğinden emin olacak kadar para bırakıyorum. "Dur bakalım. Dur bakalım kızım," diyor Kayla bileğimi tutarak. "Birincisi, ben ödüyorum ve ikincisi iyi görünmüyorsun.

Neler oluyor?" Boğazımı tıkayan acıyı bastırmak için yutkunmaya çalışıyorum, "Çok üzgünüm çocuklar. Gitmem gerekiyor. Size her şeyi sonra açıklayacağıma söz veriyorum, ama sadece

Şu anda yapamam."

İkisi de beni izliyor ve kaybetmeye ne kadar yakın olduğumu açıkça görebiliyorlar. "Tamam. Seni şimdi götüreceğim o zaman." Kayla cevap veriyor, anahtarları

çantasını.

Başımı sallayarak onu durduruyorum. "Hayır, o kadar uzak değil ve şu anda temiz havaya ihtiyacım var. Gerçekten siz kalın ve tatlı yiyin. Söz veriyorum sizi sonra arayacağım, tamam mı?"

İkisine de sarılıyorum ve onların önünde kendimi tamamen kaybetmeden oradan uzaklaşıyorum. Hızla yürürken botlarım kaldırıma basıyor, içimi milyonlarca duygu kaplıyor.

Bunu nasıl yapabildi? Bana söz vermişti!

Öfkeden titremeye başlayarak telefonumu çıkardım ve cep telefonunu aradım. Üçüncü çalışta cevap verdi.

"Hey, Cupcake. Neredeyse eve geldik."

Sesini duyduğumda her zamanki gibi kalbim küt küt atıyor, sonra acı beni ele geçiriyor.

Boğazıma düğümlenen yumruyu yutkunarak geçiştiriyorum. "Vay canına, spor aletleri için epey uzak bir yolmuş. Nereye gideceğim demiştin?"

İlgisiz görünmeye çalışıyorum ama başarılı olamıyorum. Sessizleşiyor, bildiğimi anlıyor.

Gülüyorum ama kulağa komik gelen bir şey yok. "Sana inanamıyorum! Bana yalan söylediğine inanamıyorum!"

"Ben yalan söylemedim! Dinle..."

"Evet, verdin! Bana söz verdin, Sawyer." Kalbimle birlikte sesim de çatlıyor. "Oraya asla gitmeyeceğine, kimseye söylemeyeceğine söz vermiştin. Bana nasıl böyle ihanet edebilirsin? Sırrım konusunda sana güvenmiştim."

"Grace, bunu eve döndüğümde konuşacağız!"

"Hiç sanmıyorum dostum, evime geri gelmiyorsun, bu gece kendi lanet evinde uyuyabilirsin!"

"Lanet olsun, Grace! ..."

Telefonu kapatmadan önce duyduğum son şey bu. Şu anda onunla konuşamayacak kadar kırgın ve kızgınım, pişman olacağım bir şey söylemek istemiyorum.

Telefonum hemen çalmaya başladı. Sawyer olduğunu bildiğim için çantama geri atıyorum ve görmezden geliyorum.

Bunu yaptığına inanamıyorum. Neden oraya gitsin ki? Sadece onu dövmek için mi? Tanrım, lütfen onu öldürmesine izin verme. Earl'ün ölmesi umurumda değil ama Sawyer'ın hatırı için.

Tanrım, şimdi Jaxson ve Cade de biliyor. En iyi arkadaşlarım bile bilmiyor. Kalbi doğru yerde olsa da olmasa da güvenime bu şekilde ihanet ettiğine inanamıyorum.

Yolda yürürken bu gece onsuz uyuyacağımı düşünüp üzüliyorum ve çok kızgın olmama rağmen onu geri arayıp buraya gelebileceğini söylemeyi düşünüyorum. O koca aptalı seviyorum ama yaptığının doğru olduğunu düşünmesini istemiyorum.

Ne halt edeceğim ben?

Eve girdiğimde aklım başımda, yüreğim ağzımda, kapıyı arkamdan kilitleyip çantamı masaya bırakmak üzere mutfığa yöneliyorum. Sonra Chuckie'nin her zamanki selamlamasını yapmadığını fark ediyorum.

"Chuckie oğlum, neredesin?" Odamdan mızızlandığını duydum. Ne oluyor be?

Koridordan yatak odama doğru ilerlerken, üç yıl önce hissettiğim tanıdık bir his beni rahatsız etmeye başlıyor. Adımlarımı yavaşlatarak etrafıma bakıyorum ama Chuckie'nin mızızlanması dışında sıra dışı bir şey görmüyor ya da duymuyorum.

Kalbim o kadar hızlı atmaya başlıyor ki göğsümden fırlayacak diye korkuyorum. Kapımı iterek açıyorum, ışığı yakıyorum ve Chuckie'nin yatağımın altında saklandığını görüyorum.

Tekrar etrafa bakıyorum ama hiçbir şey göremiyorum.

"Chuckie? Buraya gel oğlum, sorun ne?"

İnlemeye devam ederek yatağımın altından yorgun bir şekilde çıkmaya başlıyor ve topalladığını fark ediyorum. Endişeyle ona doğru ilerlemeye başlıyorum ki sol tarafımdan bir patlama sesi geliyor ve bir saniye sonra kocaman siyah bir figür dolabımdan dışarı fırlıyor. Tepkim hızlı oldu. Dönüyorum, tam bana doğru uzanırken kapıdan fırlıyorum.

Ben koridorumda olabildiğince hızlı koşarken Chuckie deli gibi havlıyor, korku hızımı artırıyor. Tam sonuna geldiğimde, devasa bir güç arkamdan bana çarpıyor ve ikimizi de oturma odama uçuruyor. Yüzüm sehpanın kenarına çarptı. Çarpmanın etkisiyle yanağım yarıyor ve görüşümde siyah noktalar dans ediyor. Sırt üstü döndüğümde, siyah saçlı ve siyah kötü niyetli gözleri olan, belli belirsiz tanıdık gelen bir adam üzerime atlıyor ve bir elini boğazıma doluyor.

Onu uzaklaştırmak için tekme atıp dövüşüyorum. Elim yüzüne değdiğinde geri çekiliyor ve bana tokat atıyor. Başım yana savruldu ve ağzıma kan doldu. Her şey yeniden oluyordu.

"Ah, Grace, sonunda tanıştık. Bu anı ne kadar uzun zamandır beklediğimi tahmin bile edemezsin. Aslında böyle olmasına sevindim."

Ben daha ne dediğini anlamaya çalışmadan, Chuckie'nin üzerine atlayıp dişlerini adamın boynunun yan tarafına geçirmesiyle yüksek sesli bir hırlama havayı dolduruyor.

Chuckie'yi üzerinden atmadan önce bir saniye acı içinde inliyor. Chuckie bir çığlık atar ve sırt üstü yere düşmeden önce havada birkaç metre süzülür. Yere düşer düşmez adam bir silah çeker ve ona doğrultur.

"HAYIR!" Çığlık attım. Ama adamın kolunu tuttuğumda artık çok geçti; silah patladı ve Chuckie'yi vurdu.

"Chuckie! Oh Tanrım, oh hayır!" Hıçkırığa hıçkırığa ağlıyorum, öfke beni ateşlemeden hemen önce kalbim milyonlarca parçaya ayrılıyor. "Seni piç!"

Adam hâlâ Chuckie'ye bakıyor, bu da bana avantaj sağlıyor. Chuckie'nin dişlerinden boynunun yan tarafındaki büyük yarayı pençeliyorum, parmaklarım kan ve çiğ et içinde kayboluyor.

Acı içinde bağılıyor ve kanlı yarasını avuçlayarak yana düşüyor. Yuvarlanıp ayağa kalkmaya başladığımda bileğimden tutup ayağımı altımdan çekerek zaten parçalanmış olan yüzümün sert zemine çarpmasına neden oluyor.

"Seni lanet orospu!" Beni ters çevirip silahı acımasız bir güçle alınma dayamadan önce sırtıma birkaç kalp durdurucu darbe indirdi.

Gözleri vahşi ve öfkeli. "Bunu senin için olabildiğince acı verici hale getireceğim!"

"Neden? Bunu neden yapıyorsun?" Hıçkırarak ağlıyorum, bu adamın beni neden bu kadar incitmek istediğini anlayamıyorum.

"Henüz anlamamış olmana şaşırdım. Özellikle de kardeşlerime ne kadar benzediğimi düşünürsek."

Kalbim durdu. Aman Tanrım, şimdi neden bu kadar tanıdık geldiğini biliyorum, Miguel'le aynı gözlere sahip.

Kötü niyetle gülümsüyor, "Evet, kimsenin bilmediği başka bir kardeş. Missouri'de, kardeşlerimin babası olan aynı adam tarafından hamile bırakılan fahişe annemle büyüdüm. Miguel beni bulana kadar varlığından bile haberdar olmadığım kardeşlerim. Florida'ya gelip kendisi ve Emilio ile gerçek bir aile olmamı istediğini söylediğinde liseyi yeni bitirmiştım." İfadesi bir kez daha öfkeye dönüşmeden önce gözlerinde kısa bir süreliğine mesafeli bir bakış beliriyor. Silahı kırık yüzüme daha sert bir şekilde dayayarak acı içinde bağırmama neden oldu. "Ama sonra gidip her şeyi mahvetmek zorunda kaldın. Emilio senin yüzünden öldü!" diye bağılıyor. "Ve şimdi Miguel, onu dışarı çıkarmak için harcadığım onca çabadan sonra hapse geri döndü!"

Her şey acı verici bir şekilde netleştii. "Aman Tanrım, o sendin. Adli bilimciyi sen öldürdün."

Tekrar gülümsüyor, bu seferki öncekinden daha şeytani, "Emin ol öyle yaptım. Bu plan Grace, üç yıldır hazırlanıyordu. Florida Üniversitesi'nde Ceza Hukuku'na başladım ve pek çok insan tanıdım, doğru türden insanlar. Yargıçlar gibi," diye kıkırdıyor, "ve Yargıç Robinson o kadar kolay bir hedefti ki. Adama biraz içki içirip önüne biraz da kadın koyunca iş çantada keklikti. Adli tıp uzmanıyla işim bittikten sonra Miguel'in çıkmasına izin vermesi için o orospu çocuğuna şantaj yaptım. Çok zekiceydi. Kardeşimle birlikte gelip seni bulmayı ve bunu sana ödetmeyi ne kadar çok istesem de, ortaya çıkma riskini göze alamadım ve kaldım." Gülümsemesi kayboluyor, yüz ifadesi bir kez daha sertleşiyor, "Sonra bütün o sıkı çalışmamızın boşa gittiğini öğrendim. Miguel hapse geri döndü. Lanet ailemi benden almaya devam ediyorsun!"

Gülüyorum, elimde değil ve bu bir "aklımı kaçırdım" gülüşü çünkü onun için nasıl bir ifade. "Aileni senden ben mi aldım? Kardeşlerin sahip olduğum tek aileye tecavüz edip öldürdü." Gözyaşlarım yüzümden aşağı akmaya başladı. "Kimseye bir şey yapmayan, en nazik insan olan bir kadın, senin lanet ailen tarafından tecavüze uğradı ve otuz yedi kez bıçaklandı!" Şimdi bağıriyorum, öfke acının yerini alıyor, "Emilio ölmeyi hak etti, Miguel de öyle. İkisi de yaptıkları için cehennemde çürümeyi hak ediyor."

Elini boğazıma dolayarak tüm hava kaynağımı kestiğinde son kelimeyi zar zor bitiriyorum. "Kapa çeneni! Kapa şu lanet çeneni! Lanet olası annenle aynı kaderi paylaştığından emin olacağım."

Boğazımı sıkmayı bırakıp gömleğimi tutacakken kapım gürültüyle vurulmaya başladı. "Grace, bebeğim, aç kapıyı!"

Tanrım, Sawyer!

Miguel'in kardeşi eliyle ağızımı kapatmadan önce içimi kısa bir süreliğine de olsa bir rahatlama kaplıyor. "Kapa çeneni! Yoksa yemin ederim kafasına bir kurşun sıkarım."

Düşüncesi bile beni hıçkırıklara boğuyor. "Grace, çok ciddiym. Beni dinleyene kadar hiçbir yere gitmiyorum."

"Kahretsin! Siktir, siktir, siktir!" diye sessizce ama sertçe nefes alıyor. Ne yapacağına karar vermeye çalışırken bana bakıyor. "Ondan kurtulacaksın, tek bir yanlış hareketinde ölecek. Anladın mı?"

Başımı sallıyorum. *Kahretsin, ne yapacağım ben? Hızlı düşün, Grace.*

Sawyer'a bir işaret vermeliyim. Onun için ne kadar korksam da, bizi bu durumdan kurtarabileceğine güvenmek zorundayım.

"Grace! Beni bu lanet kapıyı kırmak zorunda bırakma. Kıracağımı biliyorsun."

Saçlarımdan tutup ayağı kaldırırken dudaklarımdan kısık bir inilti dökölüyor. "Ciddiyim, tek bir yanlış hareket bile yapma," diye kulağıma sessizce tehditler savuruyor.

Kapıya yaklaştığımda arkamda kalıyor ve silahı acı verici bir şekilde kafamın arkasına dayıyor.

"Sawyer?" adı bir hıçkırık olarak düşüyor, duruyorum ve kendimi toparlamaya çalışıyorum.

"Grace, bebeğim, lütfen ağlama. Beni içeri al. Açıklamama izin ver."

Tabii ki onun için ağladığımı sanıyor. Ona kızmak için ne kadar aptalca bir sebep.

Derin nefesler alarak kelimeleri oluşturmaya çalışıyorum, "Sawyer, gitmen gerek... "Hayır! Beni dinleyene kadar gitmiyorum!"

Silahın uyarı ile kafama daha sert bastırdığını hissediyorum.

Grace'i düşün...

"Lütfen, Sawyer. Sen ve Cooper'ın dairesine geri dön. Kayla'yla olanları yarın konuşuruz, söz veriyorum."

Sessizleşiyor.

Lütfen, lütfen ne dediğimi anlasın.

Cevabını bekliyorum. "Tamam, yarın. Ama şunu bil ki, hiçbir yere gitmiyorum Grace. Bununla uğraşacağız."

Onun sözlerinin de bir anlamı var mı?

O çıkarken ayakkabılarının ön merdivenlere vuruşunu duyuyorum, bir dakika sonra da kamyoneti çalışıyor.

Olamaz, nereye gidiyor?

Birden saçlarımdan tutulup geriye çekiliyorum, bir saniye sonra yüzüme acı veren bir darbe geliyor ve beni yere düşürüyor. Miguel'in kardeşi tekrar üzerime çıkmadan önce kendimi toparlayacak zamanım bile olmadı.

Alnında boncuk boncuk terler belirliyor ve boynundaki yaradan kan sızarken yüzü solgunlaşıyor. "Tıpkı Miguel'in istediği gibi annenle aynı kaderi paylaşma vaktin geldi," diye tehdit ediyor titreyerek.

Gözlerine düşen teri silerek silahını arkamdaki masanın üzerine koydu. "Seni becermeyi bitirdikten sonra, annenin aldığı otuz yedi yerine seni otuz sekiz kez bıçaklayacağım. Canını alacak son darbe Emilio için olacak."

Tanrım, Sawyer, neredesin?

İnce kazağımı tutarak yırtmaya çalışıyor ama kazak zar zor yırtılıyor, sadece göğüslerimi geçip omzumdan sarkıyor.

Ne kadar zayıf olduğunu fark ederek, sahip olduğum tüm güçle savaşımaya başlıyorum. Tekmeliyorum, çılglık atıyorum ve tırmalıyorum. "Hayır! Dur! Bırak beni!"

Öfkeli kükremesini zar zor fark ediyorum. Bir an ağırlığı beni eziyor, elleri kabaca kıyafetlerimi kavırıyor, sonra hiçbir şey hissetmiyorum, ellerim sadece havaya çarpıyor.

"Seni orospu çocuğu! Seni öldüreceğim!"

Yana doğru yuvarlandığımda Sawyer'ın Miguel'in kardeşinin tepesinde olduğunu görüyorum, yüzüne darbe üstüne darbe indirirken ifadesi vahşice. Yumrukları hızlı ve ölümcül.

"Sawyer, dur!" Onu gerçekten öldüreceğinden endişelenerek çığlık atıyorum. Darbelerini durdurarak bir silah çekti ve adamın çenesinin altına soktu.

"Şu anda beynini dağıtmamam için bana iyi bir neden söyle."

Aman Tanrım.

"Sawyer, lütfen yapma!"

Beni görmezden geliyor, tetiği çekmemek için tuttuğu kolu titriyor.

"Sen de kimsin lan!"

Tam kim olduğunu açıklamak üzereydim ki adam dövülmüş ve kanlı yüzünden kötü niyetle gülümsedi. "Ben senin kız arkadaşını sikecek ve milyonlara ayıracak olan adamım..."

Bitirmesine izin vermeyen Sawyer geri çekilir ve silahının kabzasıyla adamı bayıltır.

Şaşkın bir şekilde oturuyorum, vücudum korku ve adrenalinden şiddetli bir şekilde titriyor, bir yandan da az önce olanları anlamaya çalışıyorum.

Sawyer ilk kez bana bakıyor ve yüzündeki sert ifade yumuşuyor. "Tanrım, Grace, iyi misin bebeğim?" diye soruyor, temkinli bir şekilde bana yaklaşmaya başlarken.

Endişeli sesi beni şoktan çıkarıyor ve o zaman köşede duvara yaslanmış olduğumu fark ediyorum. Ondandır bir an daha uzak kalmak istemediğim için ona doğru sürünmeye başlıyorum ve kollarına düşmeden önce onunla yarı yolda buluşuyorum.

Elleri sırtımı yatıştırıcı bir şekilde aşağı yukarı ovuyor. "Sorun yok, bebeğim.

Her şey yolunda."

Kendini mi yoksa beni mi rahatlatıyor emin değilim. Geri çekilerek yüzümü nazikçe tutuyor ve şişmiş, kanlı bir karmaşa olduğundan emin olduğum şeyi değerlendiriyor.

Çenesi öfkeyle sıkılır. "Tanrım, özür dilerim. Çok özür dilerim. Seni terk etmemeliydim."

Başımı salladım, "Bu senin hatan değil. Geldiğine çok sevindim. Ne yapacağımı bilemedim. Silahı almaya bile fırsatım olmadı. Sonra bir şey söylersem seni öldüreceğini söyledi..."

Histerik sözlerimi kesiyor ve beni tekrar kendine doğru çekiyor. "Sorun yok, bebeğim. İyi iş çıkardın Grace..."

"Eve geldiğimde zaten burada, dolabımda bekliyordu ve Chuckie..." Chuckie'yi hatırlayarak nefes nefese kaldım.

Sawyer'dan uzaklaşarak odanın öbür ucuna, onun yanına doğru koştımaya başladım. "Sawyer, onu vurdu. Chuckie bana zarar verirken ona saldırdı ve o da onu vurdu."

Altında küçük bir kan birikintisi var ama nefes alıp verirken karnının acıyla inip kalktığını görebiliyorum. "Tanrı'ya şükür, hâlâ hayatta, ona yardım etmeliyiz."

Sawyer geldi ve silahı yanıma koydu. "Tamam bebeğim, sen burada onunla bekle, ben gidip havlu getireyim. Coop her an burada olabilir, gelmeden önce onu aradım," diyor mutfağa koşarken.

Yüzümü Chuckie'nin boynuna gömdüm. "Geçti oğlum, dayan biraz," diye hüznle boğuluyorum, başarması için dua ediyorum.

Polis sirenlerini duyunca ayağa kalkıp kapıya doğru yürümeye başladım ki Sawyer'ın komutu beni durdurdu... "GRACE, Yere yat!"

Döndüğümde Miguel'in kardeşini görüyorum, artık bilinci yerinde, silahını doğrudan bana doğrultmuş.

"S.KTİR!" Her şey çok hızlı oldu; Sawyer bana çarpıp beni yere düşürdüğü anda patlamayı duyuyorum.

Nefesim tek bir acı darbesiyle kesildi. Ben daha ne olduğunu anlayamadan Sawyer çoktan yanımda bıraktığı silahı kaptı ve Miguel'in kardeşini kafasından vurdu. Gürültülü patlama beni onun altında irkiltti.

Ben nefes almaya çalışırken etrafımıza sağır edici bir sessizlik çöküyor ama Sawyer'ın vücudu hâlâ beni eziyor ve hava almamı imkânsız hale getiriyor.

"Siktir!" diye inledi. Üzerimden yana doğru yuvarlanıyor ve işte o zaman her yerimde kan görüyorum. Ellerim çılgınca kendimi aramaya başlıyor, nereden darbe aldığımı görmeye çalışıyorum, ta ki benim kanım olmadığını, Sawyer'ın kanı olduğunu fark edene kadar.

"Aman Tanrım! Aman Tanrım! Sawyer?" Panik içinde doğruldum. Elindeki havluyu kaptığım gibi göğsünün sağ tarafına, omzuna yakın bir yere baskı uygulamaya başladım.

Bir saniye sonra kapım kırılarak açıldı ve beş üniformalı memur silahlarını çekmiş bir şekilde içeri daldı.

Cooper'ı gördüğümde rahatlayarak hıçkırdım. Kanlar içindeki halimi görüyor. "Kahretsin Grace, iyi misin?" diye sorarak yanıma koşuyor. "Ne oldu lan?"

"O orospu çocuğu beni vurdu!" Sawyer acı dolu bir iniltiyle cevap verir.

"Çünkü kendini onun mermisinin önüne attın, seni aptal! Ne oldu? Ne düşünüyorsun?" Ona bağırarak ağlıyorum. Onu ölesiye öpmek istememe rağmen.

"Senin tatlı kıcını kurtarmayı düşünüyordum, Cupcake... Siktir!" Cooper yarasına daha fazla baskı uyguladığında keskin bir nefes alıyor.

"Tanrım, deli gibi kanaman var. Kurşun delip geçti mi?" Sawyer acıya karşı dişlerini gıcırdatıyor ve başını sallıyor.

"Aman Tanrım! Çok özür dilerim. Seni çok seviyorum! Lütfen ölme Sawyer," diye hıçkırıyorum, alnımı onunkine yaslıyorum, gözyaşlarım yüzüne düşüyor.

Bir elini enseme doluyor ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Ölmeyeceğim bebeğim, sadece canım çok acıyor."

Sağlık görevlileri bir dakika sonra koşarak gelir ve aptal adam onlara yürüyeceğini söylemeye çalışsa da Sawyer'ı sedyeye yükler.

Cooper, ben Sawyer'ın yanında olabileyim diye Chuckie'yi benim için hayvan hastanesine götürmeyi teklif etti. Onun yanında olamadığım için kendimi çok kötü hissediyorum, özellikle de benim yüzümden yaralandığı için. Dünyada en çok değer verdiğim iki kişinin beni kurtardıkları için vurulup kanlar içinde kalması kalbimi parçalıyor.

Yan tarafa dönerek Chuckie'ye nazıkçe sarılıyorum. "Cooper sana çok iyi bakacak, tamam mı? Söz veriyorum en kısa zamanda orada olacağım."

Sağlık görevlilerini ambulansa kadar takip etmeden önce Cooper'ın onu korumasını ve arabasına taşımasını izliyorum.

Gecenin geri kalanı bir bulanıklık içinde geçti. Zihnim hala olan her şeyin şokunda ve kalbim Sawyer için endişelenmekten ağırlaşıyor. Hastaneye vardığımda tüm arkadaşlarımızı çoktan bekleme odasında gördüğüm için çok mutluyum. Cade, Jaxson, Julia, Kayla ve hatta Katelyn.

Bütün kızlar beni kucakladı. "Çok üzgünüm Grace. Gitmene izin vermemeliydik, seninle gelmeliydik," diyor Kayla suçlulukla.

"Hayır, bunların hiçbirisi senin adamın suçu değil," diye cevap veriyorum üzüntüyle. "Kimse tehlike olduğunu bilmiyordu ve benim de o sırada yalnız kalmaya ihtiyacım vardı."

Ancak şimdi, en başta üzülmemin tüm nedeni bana çok aptalca geliyor.

Kayla ve Julia iki yanımda oturuyor, her ikisi de sabırla oturup Sawyer'ın ameliyattan çıkmasını beklerken rahatlatmak için bir kollarını omuzlarıma doluyor.

Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, ağlamamı durduramıyorum. Kendimi affettirerek, kendimi toparlayabileceğimi umarak banyoya tek başıma gidiyorum. Aynaya bakmıyorum, yüzümü görürsem sadece kendimi daha kötü hissedeceğimi biliyorum.

Daha da kötüsü. Ağır bir nefes aldım ve gözyaşlarımı, korkumu ve kalp ağrımı temizlemek için üzerine hafifçe su döktüm.

Birkaç dakika sonra, kendimi biraz daha toparlamış hissettiğimde, banyodan çıktığımda Cade'i tek başına, gergin bir şekilde volta atarken görüyorum. Başını kaldırıp beni gördüğünde ifadesi yumuşuyor... Cade için yumuşuyor.

Sawyer için endişelendiğini bildiğimden yanına gidip kollarımı beline doluyorum. Bana sarılmadan önce sadece kısa bir an için geriliyor ve bu her zamanki garip okşamaları değil, gerçek bir sarılma oluyor.

"O iyi olacak Grace, güven bana. Sekiz yaşımdan beri ondan kurtulmaya çalışıyorum, hiçbir yere gitmiyor."

Ve bu gece ilk kez Sawyer'ın ikisi hakkındaki hikâyesini hatırlayarak gülümsedim.

Haklı olması için dua ediyorum, çünkü değilse, Sawyer'ı da kaybedersem, hayatta kalamayacağımı biliyorum.

CHAPTER 26

Grace

Bir kapının kapanma sesini duymadan bir saniye önce derin, sessiz erkek sesleri beni uykumdan çekmeye başlıyor. Saçlarımda büyük, sıcak bir el hissederek gözlerimi açıyorum ve tamamen uyanıyorum. Hızla doğruluyorum ve irkiliyorum, vücudum önceki geceden dolayı acımasızca ağrıyor. Ama Sawyer'ı yatakta otururken gördüğüm anda acım tamamen kayboluyor.

Seksi bir gülümsemeyle beni izliyor. "Hey, Cupcake."

Sesini duyunca içimi bir rahatlama kaplıyor; neredeyse on iki saattir uyanıktı. Yatakta yanına gelip oturuyorum, eğilip ona nazık bir öpücük veriyorum. Geri çekilmek istediğimde parmaklarını saçlarımdan geçirip dudaklarımı dudaklarına değdiriyor ve bana en yumuşak, en yavaş, en lezzetli öpücüğü veriyor.

Bunu bir daha hissedememeye ne kadar yaklaştığımı düşündüğümde kalbim parçalanıyor. Ellerini yüzümü çerçevelemek için aşağı kaydırıyor, hafifçe geri çekiyor, yüzümü onunkinden sadece bir inç uzakta tutuyor.

"Merhaba," diyorum usulca, ona küçük bir gülümseme vererek, "üzgünüm, uyandığında senin için uyanık olmak istedim."

Başparmağı şefkatle yanağımda gezinirken, avucuna bir öpücük kondurmak için yüzümü hafifçe çeviriyorum.

"Üzülme bebeğim. Biraz uyumak için Jaxson ve Julia ile eve gitmeliydin."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum, nasıl bildiğini merak ediyorum. "Az önce giden Cade'di. Bana senin gitmen ve biraz dinlenmen için uğraştıklarını söyledi. Gitmeliydin Grace."

Başımı salladım, "Hayır. Buradan sensiz ayrılmıyorum. Chuckie'yi kontrol etmek dışında. Ama sonra hemen geri geleceğim."

Sessizleşiyor ve gözleri yüzümde gezinirken ifadesi vahşileşiyor. "Olduğundan daha kötü görünüyor," diye yalan söylüyorum.

Hala bir şey söylemeyince konuyu değiştiriyorum: "Nasıl hissediyorsun? Ağrın var mı? Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Yüz ifadesi yumuşuyor, "Sadece sen, bebeğim."

Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştiriyorum, kalbim aynı anda hem ısınıyor hem de kırılıyor. "Sana kızdığım için çok özür dilerim," diye üzüntüyle boğuluyorum. Başını sallıyor ama o bir şey söyleyemeden ben devam ediyorum: "Sadece incindim Sawyer. Bana bir daha oraya gitmeyeceğine söz vermiştin. Ben daha en iyi arkadaşlarıma bile anlatmamışken Jaxson ve Cade'in olanları bilmesinden nefret ediyorum. Bu utanmışım bir şey ve gerçekten kimsenin bilmesini istemedim."

Gözleri kısıldı. "Utanmak mı? Ne diye utanıyorsun lan?"

Omuz silkiyorum, nasıl açıklayacağımı bilemiyorum. "Çünkü kaldım. Kendini gösterdiği kişi olmadığını öğrendiğimde bile kaldım. Ben de

Hiçbir şeyim olmadan tek başıma kalmaktan korkuyordum, ta ki işler kötüye gidip neredeyse çok geç olana kadar."

Başparmağını alt dudağımda gezdiriyor. "Bu konuda asla utanma bebeğim. Sen yanlış bir şey yapmadın. O orospu çocuğuyla olan her şey onun suçuydu, senin değil." Kısa bir süre durakladı ve derin bir nefes verdi, "Seni incittiğim için üzgünüm Grace, ama bunu yanına bırakamazdım, sana yaptıklarının bedelini ödemeliydi."

"Lütfen bana onu öldürmediğini söyle, Sawyer," diye korkuyla soruyorum.

"Çok istememe rağmen onu öldürmedim. Jaxson ve Cade'in benimle gelmesinin nedenlerinden biri de buydu. Onu biraz hırpaladım... Kamyonetini de tamir edilemeyecek şekilde mahvetmiş olabilirim" diye kirli bir sırıtışla ekliyor.

Bunu duyunca içimi küçük çaplı bir memnuniyet kaplıyor ve kendi gülümsememi de engelleyemiyorum.

Sawyer boğazını temizliyor ve ifadesi bir kez daha ciddileşiyor. "Yaptıklarının bedelini ödemesini istesem de oraya gitmemin tek nedeni bu değildi."

"Oh?" Merakla sordum.

Yanındaki masayı işaret ediyor. Bakışlarım parmağını takip ediyor ve işaret ettiği şeyi gördüğümde nefesim kesiliyor. Bir daha asla göremeyeceğimi düşündüğüm tek şeye, anneme bakarken nefesim ciğerlerimde tamamen sıkışıyor ve kalbim duygularla patlıyor.

Sawyer inci mermer vazoyu alıp bana uzatıyor. "Bu sana ait Cupcake. Sana bunu gösterdikten sonra, sana verdiğim sözü tutmadığım için beni affedeceğini umuyordum."

Titreyen ellerimle vazoyu ondan alıp bir süre baktıktan sonra göğsüme, kalbime yaklaşıtıyorum. Annemin küllerine sarılırken tüm kontrolümü kaybediyor ve şiddetli bir şekilde hıçkırmaya başlıyorum. Annem için ağlıyorum.

Annem için, benim için ve birlikte kaybettiğimiz her şey için. Ama en çok da sonunda ona kavuştuğum için, biri beni onu bana geri getirecek kadar sevdiği için ağlıyorum.

"Teşekkür ederim, sadece... çok teşekkür ederim," diye hıçkırıklarımın arasında boğuluyorum, kelimeler yeterince anlamlı görünmüyor. "Onu geri almanın, artık onunla birlikte orada sıkışıp kalmamasının ne demek olduğunu asla bilemezsin."

Sawyer uzanarak yüzümün bir tarafını tutuyor ve başparmağıyla sürekli akan gözyaşlarımı silmeye çalışıyor. "Artık her şey yoluna girecek Grace. Ona hak ettiği gibi güzel bir cenaze töreni düzenleyeceğiz. Küllerini gömebiliriz ya da serpebiliriz, sen ne istersen onu yapacağız bebeğim."

Bu adamı gerçekten tüm varlığımla seviyorum ve tüm kalbimle inanıyorum ki annem beni Sunset Bay'e sadece sahip olduğum arkadaşlarımla tanışmam için değil Sawyer'ı bulmam için gönderdi. Bana yeniden sevilmenin nasıl bir şey olduğunu hatırlatan tek kişi.

CHAPTER 27

Grace

Noel sabahı.

Yanağım en sevdiğim yere yaslanmış uyurken güçlü ve sabit bir kalp atışının sesiyle uyanıyorum. Bugünün hangi gün olduğunu hatırlayarak ayağa fırlıyorum ve Sawyer beni belimden kavrayıp kendine doğru çekerken yataktan fırlamak üzereyim. Sıcak, sert, lezzetli vücudu sırtımı kaplarken, boynumun yan tarafına öpücükler yağdırmaya başlıyor.

"Hangi cehenneme gittiğini sanıyorsun, Cupcake?" diye fısıldıyor kulağıma, sonra da sert bir şekilde ısırıyor.

"Mmmmm..." diye inleyerek başımı omzuna yaslıyorum. Elleri karnımda gezinmeye başladığında, dikkatimi daha fazla dağıtmasını istemediğim için hemen ellerinden kurtulup yataktan atlıyorum. "Noel hediyelerini almaya gidiyorum. Burada bekle."

"Buraya gel kadın, Noel hediyem için seksi kıcını çıplak istiyorum."

Gülerek talebini görmezden geliyorum ve heyecanla odadan çıkıyorum. Sadece birkaç haftadır yaşadığımız yeni evimizin merdivenlerinden hızla inip oturma odasına giriyorum. Ağacın altından Sawyer'ın hediyelerini çıkarmadan önce Chuckie'nin çorabını alıyorum. Benim hediyemi hâlâ koymadığını görünce biraz şaşıyorum.

Hmmm, nerede saklıyor?

Üç hediye de taşımakta zorlanarak merdivenlerden yukarı çıkıyorum ve kendimi gergin hissetmeye başlıyorum.

Umarım beğenir.

Fazla param yoktu, çünkü hala bir işim yok. Sawyer'la aramızda büyük bir kavga çıktı ama sonunda o kazandı. Yeni bir yer bulmak ve taşınmakla çok meşgul olduğumuz için Noel sonrasına kadar iş aramayacağıma dair bana söz verdirdi. Hastaneden sonra, orada olanlardan sonra eve geri dönemedim: Sawyer'ın vurulması ve Miguel'in kardeşinin ölmesi.

Bunu düşünme, Grace.

En azından tüm bunlardan çıkan tek iyi şey Miguel'in şartlı tahliye şansı olmaksızın ömür boyu hapis cezasına çarptırılmış olması. Dedektif Ramirez bir hafta önce arayıp haberi verdi. Miguel sadece annemin ölümünden değil, aynı zamanda adli tıp uzmanının cinayetinde oynadığı rolden de suçlu bulunmuş. Onu serbest bırakan yargıç sorgulandıktan sonra her şeyi itiraf etti; şimdi o da kendi suçlamalarıyla karşı karşıya. Miguel'in cezasına gitmeyi düşünmüştüm ama Sawyer'la konuştuktan sonra gitmemeye karar verdim. Miguel herhangi bir nedenle bir daha asla görmek istemediğim biri. Dedektif Ramirez'den gelen telefon yeterince tatmin ediciydi, erken bir Noel hediyesi olduğunu söylemişti.

Düşüncelerimden sıyrılıp odamıza girdiğimde Sawyer'ın yatakta oturmuş bana dik dik baktığını görüyorum. "Neden çıplak değilsin?"

Gülümsememi bastırarak gözlerimi deviriyorum ve önce Chuckie'ye çorabını vermek için yere diz çöküyorum. "Mutlu Noeller benim tatlı, değerli oğlum. Bu, bir kızın sahip olabileceği en iyi köpek olduğun için. Seni çok seviyorum." İçindeki tüm ödülleri yemesine izin vermeden önce ona bir sürü öpücük veriyorum.

Ayağa kalktığımda Sawyer'ın hâlâ bana baktığını görüyorum. "Surat asma, hiç seksi değil," diye takılıyorum, sonra gözleri daha da kısılnca kıkırdıyorum. "Merak etme, diğer özel adamım için de bir şeyim var."

Büyük hediye onun kucağına, iki küçük hediye de yanına koyduktan sonra diğer tarafına geçiyorum. "Acele et ve aç," diye heyecanla alkışlıyorum.

"Sana bana bir şey alma demiştim," diye homurdanıyor.

"Zaten yapacağımı söylemişim, o yüzden sessiz ol ve aç artık."

Kıkırdarak önce büyük olanı açmaya başlıyor ve ben yine gergin hissetmeye başlıyorum.

"Vay canına, Cupcake, bu harika. Bunu nasıl aldın?" diye soruyor şaşkınlıkla, bir yandan da onun için çerçevelettiğim Hokey Formasına bakıyor.

"Annen bana postaladı. Senden saklamakla iyi iş çıkardım, değil mi?" Gururla söylüyorum.

Sırıtıyor, "Evet, bebeğim, gerçekten iyi. Hiçbir fikrim yoktu."

"Tamam, şimdi bunu aç." Ona bir sonraki açmasını istediğimi uzatıyorum ve diğerini sona saklıyorum.

Siyah deri kitabı açarak, hokey oynadığı tüm yıllar için hazırladığım hatıra defterinin sayfalarını çevirmeye başladı. Çekilen tüm fotoğraflardan babasının sakladığı gazete kupürlerine kadar.

Son sayfaya geldiğinde, üzerine yazdığım kelimeleri okudu:

Silver Creek'in hokey efsanesi #11 Sawyer Evans

Bana kibirli ve seksi bir sırıtışla, "Aynen öyle, Cupcake." diyor. Gözlerimi deviriyorum ve kıkırdıyorum, "Hoşuna gitti mi?"

"Evet bebeğim, bayıldım. Teşekkür ederim." Eğilerek bana hızlı ve sert bir öpücük verdi.

"Rica ederim... Tamam, şimdi de bu."

Sonuncusunu utangaç bir şekilde ona uzatıyorum, yanaklarım şimdiden kızararak pembeleşmeye başladı.

Kendine gel Grace.

Hâlâ yaptığımı inanmadığım bir şey ama Julia ve Kayla'nın da yapması işleri biraz daha kolaylaştırdı.

Fotoğrafı görür görmez gülümsemesi kayboluyor ve gözleri alev alıyor. "Oh sik beni!"

Hokey formasıyla çektiğim 8 x 10 ebatlarındaki boudoir fotoğrafıma bakarken allığının derinleştiğini hissediyorum.

Gergin bir şekilde boğazımı temizliyorum, "Katelyn'in bu tür fotoğraflar çeken bir arkadaşı var ve şey... Umarım çerçevelemeden önce hokey formanı kullanmamın bir sakıncası yoktur."

Tanrım, cidden bunu söyledim mi? Sen tam bir aptalsın, Grace.

Sawyer gülüyor ama gergin bir gülüş. "Tanrım, Grace, hiç umurumda değil. Bebeğim, çok ateşli görünüyorsun, bu resme bakarken bile boşalmaya hazırım."

Gülümseyerek süründüm ve üzerine çıktım. Altımda onun ereksiyonunu hissetmek bacaklarımin arasında küçük bir sızı başlatıyor.

"Bir şey daha var," diyorum usulca.

Arkasını okuması için resmi ters çevirmeden önce ona hafif bir öpücük veriyorum. Onun için yazdığım kelimeleri okurken aç ifadesi yumuşuyor:

Seksi Sawyer,

Silver Creek'te bir efsane olabilirsin ama benim için her zaman bir kahraman olacaksın. Seni kelimelerin ifade edemeyeceği kadar çok seviyorum.

Sevgiler,

Cupcake'iniz

Okumayı bitirdikten sonra, çözemediğim bir ifadeyle bana bakıyor. Resmi kenara bırakıp elleriyle yüzümü çerçeveleyiyor ve bana nefis bir öpücük veriyor. Öyle bir öpücük ki kalbim küt küt atıyor ve tüm vücudumda bir sıcaklık oluşuyor.

Kollarımı boynuna doluyorum ve aldığım kadar iyi veriyorum. İnleyerek ellerini kıçıma götürüyor, ama işler çok sıcak ve ağırlaşmadan önce, bilmek için can attığım tek şeyi soruyorum...

"Sawyer?" Dudaklarına karşı mırıldanıyorum.

"Ne bebeği?" diye cevap veriyor, öpüşmemizi zar zor keserek. "Hediyem nerede?"

Aniden durdu ve bana bakmak için geri çekildi. Bir kahkaha patlatmadan önce ağzı kocaman bir sırıtışa dönüşüyor.

Dudağımı ısıırıyorum, kendi kıkırdamamı tutmaya çalışıyorum ama yapamıyorum.

Şakacı bir şekilde avucunu alnına vuruyor. "Kahretsin, Cupcake, bir şey unuttuğumu biliyordum."

Hâlâ gülerken, yalan söylediğini bilerek başımı sallıyorum. Sawyer bana hediye almayı asla unutmazdı, özellikle de birlikte geçirdiğimiz ilk Noel'de. Ve zaten istediğim her şeye sahip olmasına rağmen, bana ne aldığını bilmenin beni öldürmediğini söyleyerek yalan söylemeyeceğim.

"Tamam, haklısın. Hadi giyinelim ve hediyeni almaya gidelim," diyor muzip bir sırıtışla.

"Burada değil mi?" "Hayır."

"Bunu benden saklayamayacağından mı korktun, Seksi Sawyer?" Alaycı bir şekilde sordum.

"Evet, onun gibi bir şey," diye kıkırdıyor, sonra da şakacı bir şekilde kıçıma tokat atıyor. "Şimdi git giyin, zaman boşa geçiyor. Ama süslü bir şey olmasın, sadece

terler ya da başka bir şey."

"Eeeekkk!" Heyecanla üzerinden atlıyorum. Uyurken giydiğim beyaz ganimet şortumu ve eşleşen atletimi çıkarmaya zahmet etmiyorum. En hızlı yol olan rahat, yumuşak pembe eşofmanlarımı ve uyumlu pembe fermuarlı kapüşonumu giymeyi tercih ediyorum.

"Tamam hazırız, gidelim."

Sawyer'a baktığımda onun da çoktan giyinmiş olduğunu görüyorum. Doğru yerlerden sarkan siyah Nike atletik pantolonunu ve sert, belirgin vücuduna mükemmel uyum sağlayan kırmızı Puma tişörtünü giyiyor.

Bu adam eşofmanları nasıl bu kadar seksi gösterebiliyor, aklım almıyor.

"Bana böyle bakmaya devam edersen, Cupcake, ben seninle işimi bitirene kadar Noel hediyeni görmeyi unutabilirsin.

Gözlerimi deviriyorum ama yanaklarımın kıyafetimle aynı renge dönüştüğünü hissediyorum, bu da sadece onun kıkırdamasına neden oluyor.

"Pekâlâ, hadi gidelim. Biraz zaman sıkıntımız var."

"Tamam, bir saniye." Chuckie'nin hâlâ tütsülenmiş kemiğini kemirdiği yere diz çöküyorum. "Hemen döneceğiz oğlum. Daha sonra yürüyüşe çıkarız, söz veriyorum." Ayağa kalkmadan önce ona bir öpücük verip sarılıyorum.

"O köpeği çok fazla öpüyorsun," diye homurdanıyor Sawyer. "Köpeğimi mi kıskanıyorsun, Seksi Sawyer?"

"Ben olmadığım sürece öptüğün her şeyi kıskanıyorum."

Gülümseyerek yanından geçiyorum ve gömleğinden tutup onu arkamdan sürüklüyorum. "Kartlarını doğru oyna Evans, belki şansın yaver gider."

"Merak etme bebeğim, niyetim bu."

Benim için hazırladığı hediyeyi görmek için sabırsızlanıyorum.

Birkaç dakika sonra Sawyer'ın kamyonetinin yolcu koltuğunda oturmuş, kim bilir nereye doğru yol alıyorum. Beklenti ve heyecan içime hücum ediyor, ama şehrin merkezine doğru gittiğimizi fark ettiğimde bu heyecan hızla kayboluyor.

Kasaba. Lokantanın önünden geçeceğimizi bildiğim için midem bulanıyor. Dönerek, lokantanın bulunduğu tarafın tersi olan pencereden dışarı bakıyorum. Aptalca göründüğünü biliyorum ama yangından beri ne pahasına olursa olsun orayı görmekten kaçınıyorum. Orası benim için çok şey ifade ediyordu ve Mac'in hayatının mahvolduğunu görmek beni daha da yıkacaktı. Sawyer kasabanın bu kısmını biliyor, oradan geçmekten başka çaresi yoktur herhalde. Şimdi beni nereye götürdüğünü daha da merak ediyorum.

"Daha ne kadar sürecek?" Penceremden dışarı bakmaya devam ederken sabırsızlıkla soruyorum. Aldığım tek cevap "Çok değil" oluyor.

"Bana bir ipucu ver."

"Hayır." Sinirli bir nefes veriyorum, bu da onun kıkırdamasına neden oluyor. Sexy Bugger.

Nereye gidiyor olabiliriz ki, gitmek için şehrin içinden geçmesi gerekiyor... Oh, havaalanına mı? Belki ailesini görmeye gidiyoruzdur. Hayır, bana bir çanta hazırlatırdı... Tabii bana zaten bir tane hazırlamadıysa. Eğer öyle olsaydı bu çok harika olurdu, onları deli gibi özledim...

Kamyon şehrin merkezinde durduğunda düşüncelerimden sıyrılıyorum. Kalp atışlarım endişeyle hızlanıyor ve gözlerimi eskiden lokantanın olduğu yerin tam karşısındaki eczanenin kapısına dikiyorum.

"Sawyer? Neden durdun?"

Elimi tutuyor ama ben dönüp ona bakmayı reddediyorum, onun tarafında olduğunu bildiğim şeyi görmek istemiyorum. "Grace, bebeğim, bana bak."

Birdenbire jilet yutmuş gibi hissederek başımı sallıyorum.

Kamyondan inip yanıma gelmeden önce derin bir nefes aldığını duyuyorum. Kapımı açıp elini tutmam için uzatıyor, tutmuyorum.

"Bunu neden yapıyorsun?" Titreyerek fısıldıyorum.

Bana hüzünle bakıyor, "Bana güvenmiyor musun, Cupcake?"

Ona tüm kalbimle güveniyorum. Derin bir nefes alarak elimi onun elinin içine koyuyorum ve kamyondan inmeme yardım etmesine izin veriyorum. Bizi caddenin karşısına geçirmeye başlarken başımı eğiyorum. Yıkım beni tüketmeye başladığında kalbim göğsümde çılgınca atıyor... ve henüz yıkımı görmedim bile.

Eskiden lokantanın olduğu yerin önünde durdu. Ayakkabılarıma bakarak başımı sallıyorum, gerçekten bakmak istemiyorum.

Önümde durmak için yürüyen Sawyer'ın ayaklarını takip ediyorum. Yüzümü çerçeveleyip ve bakışlarım onunkilerle birleşene kadar başımı yukarı kaldırıyor. Eğilerek dudaklarını gözümün kenarına bastırıyor ve bir öpücükle kaçan gözyaşımı yakalıyor. "Mutlu Noeller, Cupcake."

Gözlerim şaşkınlıkla kısılıyor, hangi akli başında insan bunun bir Noel hediyesi olduğunu düşünür diye merak ediyorum, ta ki o yolumdan çekilene kadar.

Gözlerimin bana oyun oynadığını düşünerek birkaç kez gözlerimi kırpıştırıyorum, hiçbir anlam ifade etmeyen ama sanki daha önce binlerce kez görmüşüm gibi hissettiren bir şeye bakıyorum. Çok geçmeden gördüğümü fark ediyorum... rüyalarımda.

Önümde, beyaz süslemeleri ve çatısını çevreleyen beyaz fleur-de-lis ile güzel, yumuşak pembe Viktorya tarzı bir bina duruyor. Büyük pencerelerin karşısında güzel beyaz harflerle şöyle yazıyor:

Bir Tutam Lütuf ile Bir Dilim Umut

Annemin ve benim rüyama bakarken duygularım bir volkan gibi patlıyor. "Aman Tanrım, Sawyer, ne yaptın sen?" Sessizce boğuldum.

Gözyaşlarım yüzümden aşağı bir nehir gibi akmaya başladığında pembe bina bulanıklaşmaya başlıyor. Bana cevap vermek yerine elimi tutuyor. "Hadi bebeğim." Beni kapıya götürüyor ve kilidi açmak için bir dizi anahtar çıkarıyor.

Beni arkasına çektiğinde nefesim kesiliyor ve çizdiğim resmin birebir kopyasını gördüğümde ellerim ağzıma gidiyor. Her şey aynı:

Düzeninden yumuşak sarı duvarlarına, pembe masa ve sandalyelerine kadar.

Birkaç sessiz dakikadan sonra gözlerimi siliyorum ve nihayet ayaklarımı hareket ettiriyorum. Masalardan birine doğru yürüyorum ve elimi masanın üstünde gezdiriyorum. Ortasında boyanmış bir kek gördüğümde gülüyorum.

Sawyer'a bakıyorum, o da omuz silkiyor. "Bunun senin olayın olduğunu biliyorum ama buna benden de bir şeyler eklemem gerekiyordu," diye açıklıyor sırtarak.

Gülümseyerek başımı sallıyorum, hala bunların hiçbirine inanamıyorum. "Bunu nasıl yaptınız? Yani, sadece sekiz hafta önce lokanta buradaydı."

"Babam."

"Baban mı?" Şok içinde tekrarladım.

"Evet. Yangından kısa bir süre sonra onu aradım ve çiziminizden bahsettim ve Noel'e kadar yapmanın ne kadar mümkün olduğunu sordum. O da bunu yapabileceğini söyledi. Kendisine borcu olan herkesi aradı ve buraya bir ekip getirdi. Zamanında bitirmek için canla başla çalıştılar. Sanırım babam on beş yılı aşkın bir süredir ilk kez aletlerin üzerinde çalışıyor."

"Baban inşa edilmesine yardım mı etti?" Sessizce sordum.

Sawyer gülümsüyor, "Evet, sadece senin için kendi elleriyle inşa etmek istediğini söyledi."

Bunu duyunca göğsümde bir sıcaklık patlıyor.

"Ama ben de yapardım, Cupcake, eğer bundan kurtulabilseydim. O yüzden ona fazla itibar etme. Bu hâlâ benim hediyem," diye alaycı bir şekilde ekliyor.

"Bu bir servete mal olmuş olmalı, Sawyer,"
diyorum suçlulukla. "Önemli değil."

"Bu çok fazla."

"Sikerim öyle işi! Bu benim lanet olası Noel hediyem, ne kadar istersem o kadar harcayabilirim."

Başımı sallayarak konuyu kapatıyorum, şu an bunu tartışmanın zamanı olmadığını biliyorum.

Geri kalanını da görmek isteyerek fırının içine doğru ilerliyorum ama birden duruyorum.

"Aman Tanrım," göğsümden bir hıçkırık koparken ağzımı kapatıyorum. Tezgâhın arkasındakine bakarken etrafımdaki her şey kayboluyor.

Devasa duvarın yarısından fazlasını annem ve benim eyalet fuarındaki en sevdiğim fotoğrafımız kaplıyor. Üstünde, dışarıdakiyle aynı güzel yazıyla şöyle yazıyor:

Hope Morgan'ın Sevgi Dolu Anısına

Bulanık bir görüşle resme doğru yürüyorum ve elimi annemin yüzünün yan tarafına koyuyorum. Fotoğraf o kadar büyük ve net ki; şu anda yanımda olduğuna yemin edebilirim. Kendiliğinden alnım ona doğru düşüyor ve hayatımda hiç olmadığı kadar çok ağlamaya başlıyorum. Var olan her türlü duygu şu anda beni sarıyor: onu ne kadar özlediğime dair üzüntü, hayalimizi birlikte paylaşamadığımız için suçluluk ve en önemlisi sevgi. Çünkü artık yanımda olmasa da onu hala seviyorum, belki de hayattayken sevdiğimden bile daha fazla.

Sawyer'ın arkamdan geldiğini hissediyorum, kolları belimi sarıyor ve büyük sert vücudu benimkini kaplıyor, hemen bana sıcaklık ve rahatlık getiriyor.

Boynumun kenarına yumuşak bir öpücük kondurmadan önce kulağıma "Ağlama, Cupcake," diye fısıldıyor.

"Onu çok özlüyorum," diye hıçkırıklarımın arasında boğuluyorum.

"Biliyorum bebeğim, ama yakında her şey biraz daha iyi hissettirmeye başlayacak çünkü onun bir parçası her zaman senin aracılığıyla yaşayacak. Onun anısı

Bu fırın sayesinde hayatta tutuldu ve buraya gelip senin ve onun yarattığı turtaları yiyen herkesle ondan bir parça paylaşılacak. Bunu hala onunla paylaşacaksın Grace, sadece farklı bir şekilde."

Her şeyi daha iyi hale getirmek için ne söyleyeceğini her zaman nasıl biliyor?

Kollarının arasında dönerek benimkini beline doluyorum ve yakışıklı yüzüne bakıyorum. Bana hüznle bakıyor ve başparmağıyla gözyaşlarımı siliyor.

"Yanılıyorsunuz. O artık yaşayacak, hepsi senin sayende. Benim için neler yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok, Sawyer. Sadece bu fırınla değil, hayatıma girdiğinden beri her şeyle. Onu kaybettikten sonra kalbimde kocaman bir boşluk oluştu ve Sunset Bay'e gelene kadar her geçen gün daha da büyüdü. Sonra Mac ve arkadaşarımla tanıştım ve delik birdenbire büyümeyi durdurdu. Sonra seninle tanıştım..." Daha da yaklaşarak kendimi ona yaslıyorum. "Benimle eve yürümek için lokantaya geldiğin günden beri, o kocaman delik her gün biraz daha küçülmeye başladı ve şimdi neredeyse hiç yok. Onu seviyorum ve söyleyebileceğimden çok daha fazla özölüyorum, ama senden beri artık o kadar acımıyor, daha iyi hale getiriyorsun... her şeyi daha iyi hale getiriyor gibisin."

Sawyer eğiliyor ve alnını benimkine dayıyor. "Bir itirafım var, Cupcake."

"Ne?" Boğuldum.

"O gün, arkadaşlarımız evli olduğu için sadece seni tanımak istediğimi söylediğimde yalan söyledim. Başından beri senin seksi kışını iple çekmeye niyetliydim."

Bir kakhaha patlattım. Tabii ki böyle bir zamanda beni güldürüyor.

Mükemmel, seksi gülümsemesiyle beni şereflendirirken gözlerimi siliyorum ve başımı duvara yaslayıp ona bakıyorum. "Keşke seni ne kadar çok sevdiğimi anlamam için söyleyebileceğim ya da yapabileceğim bir şey olsaydı."

Gülümsemesi muzipçe yayıldı, "Pekala, Cupcake, yapabileceğin bir şey var..."

Elimi kaldırıp sözünü kesiyorum: "Seninle seks yapmaktan bahsetmiyorum, hoşlanmadığımdan değil, çünkü hoşlanıyorum... hem de çok. Ama ben farklı bir şey demek istedim, şöyle bir şey..."

Sawyer eliyle ağzımı kapatıyor ve kıkırdıyor, "Seksi düşünmüyordum... tamam, bu bir yalan. Hep seni becermeyi düşünüyorum." Gözlerimi deviriyorum. "Ama aklımda gerçekten benim için yapabileceğin bir şey var, beni gerçekten mutlu edecek bir şey."

"Ne?" Eline karşı mırıldanıyorum, ne derse yapacağımı biliyorum, çünkü onun için her şeyi yaparım.

Elini ağzımdan çekip tek dizinin üzerine çöktü. "Benimle evlenebilirsin."

Çenem düşüyor ve ellerim yüzümün iki yanına gidiyor. "Aman Tanrım!" Bu sabah muhtemelen bininci kez tekrar hıçkırıyorum. "Şu anda ciddi misin yoksa benimle dalga mı geçiyorsun? Çünkü eğer benimle kafa buluyorsan, Sawyer, seni ciddi şekilde inciteceğim."

Bana biraz şaşırmış bir şekilde bakıyor. "Tabii ki ciddiyim. Bak." Cebinde olduğunu bile bilmediğim bir şeye uzandı ve küçük, siyah kadife bir kutu çıkardı.

Mücevheri açtığında nefesim kesildi ve platin bir bant üzerinde duran ve her iki yanında üç küçük sarı elmasla vurgulanan büyük pembe kare kesim elmasa tamamen aşık oldum. Hayatımda gördüğüm en güzel mücevher parçasıydı.

"Grace? Beni dinliyor musun ki?"

Bakışlarım ringden Sawyer'a kayıyor, benimle konuştuğunu ve tek kelimesini bile duymadığımı fark ediyorum.

Alınmak yerine eğlenerek bana bakıyor. "Şu anda ne halt düşünüyorsun?"

Islak gözlerimi silerken, boğuk bir sesle: "Sana verdiğim Noel hediyelerinin berbat olduğunu."

Bir an bana bakıyor, cevabım karşısında şok olmuş gibi görünüyor, sonra gülmeye başlıyor.

Ayağa kalkarak kalçalarımı kavıyor ve dudaklarıma hızlı ve sert bir öpücük konduruyor. "Hediyelerin mükemmeldi bebeğim. Ama bugün bana vereceğin en iyi hediye şu anda bana 'evet' demen olacak."

Gülümsemesi soluyor, yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Bana benimle evleneceğini söyle Grace. Birbirimizi uzun zamandır tanımadığımızı biliyorum ama ne istediğimi biliyorum. Sanki seninle tanıştığım andan beri biliyor gibiyim."

"Peki bildiğin şey neydi?" Yumuşakça soruyorum.

Beni vücuduna doğru çekiyor, yüzlerimiz birbirinden sadece birkaç santim uzakta. "Her sabah yanımda senin tatlı kek kokunu duyarak uyanmak istiyorum. Her gün tatlı dudaklarını öpen tek kişi olma ayrıcalığını istiyorum." Demek istediğini anlatmak için dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Hayatımın geri kalanında, ister televizyon izlerken, ister yatakta uzanırken, ister içine gömüldüğümde, tatlı bedenini etrafımda hissetmek istiyorum. Kahretsin Grace, nefes alışını duymak ve aldığın her nefesi karım olarak alacağını bilmek için yanımda olmanı istiyorum."

Güzel sözleri beni duygulandırarak sesimi elimden alıyor. Alnımı göğsüne koyarak ona sıkıca sarılıyorum ve şu anda kelimeleri konuşamadığım için ne ifade etmeye çalıştığımı anlamasını umuyorum.

Bir an sonra yüzümü tekrar kendi yüzüne kaldırıyor. "Bir keresinde bana herkesin birine ait olması gerektiğini söylemiştin. Senden hayatının geri kalanında bana ait olmanı istiyorum Grace."

Başımı salladım, "Evet, tabii ki seninle evlenirim."

Rahatlamış bir şekilde sırtıyor, "Tanrım, kadın, cevap vermen yeterince uzun sürdü."

Ona bunun çok ağladığım için olduğunu söylemek üzereydim ama daha kelimeleri ağzımdan çıkarmaya fırsat bulamadan ağzını benimkinin üzerine kapattı ve nefesimi kesen bir yoğunlukla beni öptü. Kollarımı boynuna dolayarak, tadından, kokusundan ve dokunuşundan anında sarhoş oluyorum.

Kıçımı avuçlayarak beni kaldırıyor ve duvara yaslıyor. "Bebeğim, sana şu an ihtiyacım var."

"Evet," diye cevap veriyorum nefes nefese. Onu içimde hissetmeye çaresizce ihtiyaç duyuyorum.

"Bekle," geri çekilerek elimi tuttu, "önce bunu tak." Güzel pembe elmas yüzüğü parmağıma geçirdi.

Mükemmel uyuma bakarken yüzüme bir gülümseme yayılıyor. "Beğendin mi bebeğim?"

Elimi yüzünün yan tarafına koyuyorum. "Bayıldım, Sawyer. O kadar mükemmel ki, sadece benim için yapıldığına yemin edebilirim."

"Öyleydi, Cupcake. En sevdiğin renklerle sadece senin için yarattım" diyor gururla.

"Benim için mi yaptırdın?"

Kalbim eriyor ama suçluluk duygusu da içimi kemirmeye başlıyor. Bu ona bir servete mal olmuş olmalı.

"Evet bebeğim, yaptım. Elması keke dönüştürmelerini istedim; bana yapamayacaklarını söylediler. Buna inanabiliyor musun? Yani kim bir elması keke benzetemez ki?"

Kulağa ne kadar saçma geldiğine kahkahalarla güldüm ama birine elmaslı kek yaptırmaya çalıştığını öğrenince ona daha da aşık oldum

Benim için.

Daha fazla konuşmak istemediğim için onu hararetle öpüyorum, onu ne kadar çok sevdiğimi göstermek istiyorum. Bizi arka tarafa açılan bir dizi kapıdan geçirirken bacaklarımı beline doluyorum.

Beni mutfağın ortasındaki paslanmaz çelik adaya oturtmadan önce dudaklarıma karşı "Burayı vaftiz etme zamanı, Cupcake," diye mırıldanıyor.

"Tanrım, bu çok sağlıksız," diye cevap veriyorum nefes nefese, gerektiği kadar umursamadan. Mutfığa bakmaya çalışıyorum ama Sawyer'ın elleri ve dudakları dikkatimi dağıtıyor.

"Sıhhiyeyi siktir et. Kimse bilmeyecek."

Kıkırdıyorum ama elleri tişörtümün altından kayarak göğüslerimi avuçladığında bu inlemeye dönüşüyor. Tişörtün altından tutup hızla çıkarıyorum, aramızda bir şey olmasını istemiyorum.

Sawyer sütyenimin kaplarını yırtıyor ve ağzını ağrıyan meme ucuma yapıştırıyor. Başımı geriye atıyorum ve inliyorum, lezzetli his doğrudan klitorisime vuruyor.

"Kahretsin Grace, seni bütün sabah becermek istesem de, bebeğim bunu çabuk yapmalıyız. Yakında misafirlerimiz olacak."

Kim diye sormak üzereydim ama elini külotumun içine sokup parmaklarını ıslak yarığımdan geçirince kelimeler boğazımda düğümleniyor.

"Lanet olsun, her zaman çok ıslak ve benim için hazırsın," diye kulağıma sertçe fısıldaması içimde bir zevk titremesine neden oluyor.

Kalçalarımı onun alaycı parmağına karşı sallamaya başladım. "Tanrım, Sawyer, lütfen," diye yalvarıyorum, umutsuzca daha fazlasına ihtiyacım var.

"Ne istiyorsun, bebeğim. Söyle bana."

"Sen... Şu anda içimdesin," diye nefes nefese soluyorum.

Hırlayarak rekor bir sürede pantolonumu çıkardı. Gömleğinin altından tutup yukarı  ekiyororum, tenini hissetmeye ihtiyacım var. Gömleği çıkarırken ellerim onun sıcak, sert karın kaslarında geziniyor. Pantolonunun kemerine uzanıyorum ama o daha hızlı. Kendini serbest bırakacak kadar aŗađı indirdi. Sonra kalçalarını kavrayarak beni tezgahın en ucuna çekiyor ve içime dalıyor.

"Ahhhh!" Onun hızlı, sert girişinden zevkle çığlık atıyorum. "Siktir!" diye inliyor, "Sana  ığlık attırmaya bayılıyorum."

Kollarımı boynuna doluyorum ve ayak bileklerimi arkasından kilitleyerek onu daha da derine  ekiyororum.

Ona sıkıca sarılırken kulağına usulca "Seni içimde hissetmeyi seviyorum," diyorum.

Parmaklarını sa larımin arkasına geçirerek baŗımı nazikçe geriye çekiyor ve ağzıma tatlı, lezzetli bir öpücük konduruyor.

"Senin içinde olmayı seviyorum bebeğim," diye mırıldanıyor dudaklarıma karŗı, sonra sert ve hızlı vuruŗlarla içime girmeye baŗlıyor.

"Tanrım, çok tatlı bir amın var. Çok sıkı ve sanki sadece benim için yapılmıŗ gibi sikimin etrafını sarıyor."

Erotik sözleri ve ustaca hamleleri karnımda o tanıdık, hoŗ duygunun oluŗmasına neden oluyor.

" ok yaklaŗtın bile. Hissedebiliyorum, ver onu bana bebeğim. Sikimin etrafında patladđđını hissetmeme izin ver."

Ellerinden birini kal amdaki sıkı kavrayıŗından çekip aramıza sokuyor ve parmağıyla klitorisimin etrafında dönmeye baŗlıyor. İnliyorum, kendimi çok yakın hissediyorum.

"Biraz geriye yaslan bebeğim, dirseklerinin  zerine."

Emrini yerine getiriyorum. Ritmini koruyarak eğiliyor ve ısırmadan önce diŗlerini meme ucumda gezdiriyor.

"Oh Tanrım!" Lezzetli acı klitorisime vuruyor ve zevk vücudumda patlıyor.

"Siktir, evet!" Tekrar ayağa kalkıyor, orgazmım boyunca beni sert ve hızlı bir şekilde sikerken elleri kalçalarımı sıkıca kavlıyor.

Zevk çılgınlıklarım kesilmeye başladığında, Sawyer durgunlaşıyor ve kendini içime boşaltıyor.

Kendi orgazmı onu yıkarken, tekrar oturuyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. Ağzım kulağına ulaşana kadar çenesinin kenarından öpüyorum. "Seni seviyorum, Sawyer."

Eli saçlarımın arkasına dolanıyor ve başımı tekrar nazikçe geriye çekiyor. Ağzıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Ben de seni seviyorum, Cupcake, hem de çok," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı, hafifçe geri çekilmeden önce. "Söz veriyorum Grace, sana göz kulak olacağım. Sonsuza kadar bebeğim, seni hep mutlu edeceğim."

Yüzünün yan tarafına hafifçe dokunuyorum. "Zaten biliyorsun Sawyer. Sen başıma gelen en güzel şeysin."

Ağzımı tekrar onunkine götürmek üzereydim ama biri fırının kapısına vurunca donup kaldım.

Sawyer homurdanıyor, "İyi ki o boku kilitlemişim."

Ondan uzaklaşıyorum ve panik içinde kıyafetlerimi geri giyiyorum. "Kim o?"

Tişörtünü tekrar giydikten sonra bana gülümsüyor. "Gel ve gör."

Ön tarafa doğru yürürken, "Aman Tanrım, ciddi misin?" diye nefes nefese kaldım. Sawyer'ın tüm ailesini cam kapıların dışında gördüğümde heyecanla soruyorum.

Jesse heyecanla el sallıyor ve Sam yüzünü cama dayayarak aptal bir ifade takınıyor.

Gülerek kapıya koşuyorum ve onları içeri almadan önce kilidi açıyorum.

Jesse ve Sam hemen kollarını bana doladılar. "Mutlu Noeller, bizim küçük tatlı güneyli kız kardeşimiz."

Ben de onlara sıkıca sarılıyorum, bana kardeşim demeleri kalbimi ısıtıyor. "Mutlu Noeller. Hepinizin burada olduğuna inanamıyorum."

Sam kocaman bir gülümsemeyle, "Büyük gösteriyi kaçırmamızın imkânı yoktu," diyor.

Sonra ikisi de Sawyer'ın yanına koşarak ona sarılırlar. "Mutlu Noeller ağabey," diyor Sam yanağından öperek.

"İyi bir Noel hediyesi. Sanırım o koca kafanda biraz beyin var," diye alaycı bir şekilde ekliyor Jesse.

Omzumda hafif bir dokunuş hissederek Catherine'e dönüyorum, güzel yüzünü güzel, dingin bir gülümseme süslüyor. "Mutlu Noeller Grace," diyor usulca ve beni sıcak bir kucaklaşma için kendine çekiyor.

"Mutlu Noeller. Burada olduğun için çok mutluyum," diye cevap veriyorum duygularımı bastırmaya çalışarak. Bu sabah yeterince ağladım.

"Biz de tatlım."

"Pekala, bırakın onu, şimdi sıra bende."

Catherine geri çekildiğinde yüzünde gururlu bir gülümseme olan John'a bakıyorum. "Peki, ne düşünüyorsun?" diye soruyor kollarını iki yana açarak, "İyi yaptım, değil mi?"

Baba oğul gibi.

Gülümseyerek yanına gittim ve kollarımı beline doladım. "Bu inanılmaz, çok teşekkür ederim. Bunun benim için ne anlama geldiğini asla bilemezsin."

Beni sıkıca sarıyor. "Benim için zevkti Grace. Sen iyi bir kızsın, bunu hak ediyorsun."

Nazik sözleri beni yine hüngür hüngür ağlattı.

"Hey şimdi. Bütün övgüyü üzerine alma, ihtiyar. Bu hâlâ benim Noel hediyem." Geri adım atıp kıkırdıyorum ve Sawyer yürürken gözlerimi siliyorum.

bize teslim et.

John onu kucaklamadan önce, "Evet, evet, evet," diye homurdanıyor. "İyi iş çıkardın oğlum. Mutlu Noeller, evlat."

"Mutlu Noeller, baba."

Catherine yumuşak bir gülümsemeyle onlara doğru yürür ve kollarını hem Sawyer'a hem de babasına sarar.

"Bir hediye için daha hazır mısınız?"

Yanında getirdiği bir giysi çantasını bana uzatırken dikkatim Jesse'ye yöneliyor.

"Başka bir hediye mi?"

"Evet! Acele et ve aç," diyor heyecanla.

Onun coşkusuyla çantayı hızla açıyorum ve en az onun kadar heyecanlanıyorum. Kıyafetleri çantadan çıkarırken nefesim kesiliyor. "Aman Tanrım. Ciddi misin sen? Jesse, bunlar inanılmaz!"

Bir dergiden kestiklerimin birebir kopyası **O l a n** üç tane 50'ler tarzı tek tip elbise hazırladım: pastel sarı, pastel pembe ve pastel mor, hepsi de kabarık eteklere tutturulmuş tarak kenarlı beyaz önlüklerle. "Biliyorum, harikalar, değil mi? Sawyer bana resimleri gönderdiğinde onları senin için yapmak için sabırsızlanıyordum." Bir tanesini kaptı. "Farklı bedenler için ayarlanabilir sırtları var. Şimdilik üç tane yaptım ama daha fazlasına ihtiyacın olursa

bana haber verin, birkaç tane daha hazırlayayım."

Ona kocaman sarıldım. "Çok güzeller, teşekkür ederim."

"Rica ederim. Hayallerinizin gerçekleşmesine katkıda bulunabildiğim için mutluyum." Tanrım, bu insanlar cidden dünyanın en iyileri.

Daha fazlasını söyleyemedim kapının yanında bir kargaşa duyuyorum. Baktığımda tüm arkadaşlarımda kucaklarında hediyeler ve yiyeceklerle içeri yığıldığını görüyorum. Julia ve Jaxson önden gidiyor, onları Kayla ve Cooper takip ediyor. Katelyn'in Mac'in koltuk değnekleriyle içeri girmesine yardım ettiğini görünce daha da seviniyorum. Cade

Kolunda büyükannesiyle en son girer. Büyükannemin bu konuda ısrarcı olduğu her halinden belli. Hepsine şaşkınlıkla bakarken kalbim mutluluktan patlıyor.

Kayla kocaman bir gülümsemeyle, "Yeni mekânınızı Noel kahvaltısıyla vaftiz edelim dedik," diyor.

Sawyer pis bir sırıtışla, "Çok geç, bunu zaten yaptık," diye cevap verir. Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Bunu söylediğine inanamıyorum!

Ona tokat atıyorum ve yüzüm utançtan kızarıyor.

"Sawyer!" Catherine onu azarlıyor.

Çocuklar birbirlerine bilmiş bilmiş bakarlar ve hepsi de bunu komik bularak gülerler.

Kayla sanki önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkiyor, sonra yemeği yanındaki masaya koymaya gidiyor. "Bekle. Buraya yemek koymak güvenli mi?"

Aman Tanrım!

"Evet, öyle. Sawyer yalan söylüyor!" Eğlenen sırıtışına ters ters bakarak, bana seslenmesine cesaret ediyorum. Neyse ki demedi.

Kızlar yemeklerini bıraktıktan sonra hepimiz grupça kucaklaşıyor ve birbirimize Mutlu Noeller diliyoruz. Sawyer'ın annesi ve kız kardeşlerinin Cade'e sarıldığını görüyorum. Ama hemen geri çekiliyorlar, belli ki onun ne kadar rahatsız olduğunu biliyorlar... annesi hariç. O da hiç umursamadan yüzünün her yerine öpücükler konduruyor.

"Burası çok güzel Grace," diyor Julia usulca ve dikkatimi tekrar ona çekiyor. "Bugünün gelmesi için ölüyordum. Bu sırrı senden saklamak için tüm irademi kullandım."

"Bu inanılmaz, değil mi? Sawyer ve ailesinin bunu benim için yaptığına inanamıyorum."

"Şey, Cupcake, tüm övgüyü biz alamayız. Buna katkıda bulunan bir kişi daha var."

Sawyer'a baktığımda onu tezgâha yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, seksi yüzünde bir sırıtışla görüyorum.

"Oh?" Merakla sordum.

Başını arkamdaki birine doğru sallıyor. "Burası Mac'in arazisi, bebeğim. Sana devretti."

Başımı, çağrıldığı için biraz utangaç görünen Mac'e doğru çeviriyorum. İçimdeki duygular yeniden kabarırken elimle kalbimi kapatıyorum. "Burası senin arazin mi?" Buranın hep kasabaya ait olduğunu sanırdım.

Gülümsüyor, bir zamanlar hırpalanmış olan yüzü neredeyse tamamen iyileşmiş. "Artık değil, artık senin sevgilim."

İnançsızlıkla başımı sallıyorum. "Bu işle bir ilgin olduğunu bilmeliydim."

Yanına gidip kollarımı ona doladım ve yüzümü göğsüne gömdüm. "Seni çok seviyorum, Mac. Kalbimin derinliklerinden teşekkür ederim."

O da bana sıkıca sarıldı. "Ben de seni seviyorum sevgilim. Mutlu Noeller."

Karşılıklı konuşmamız sırasında odaya bir sessizlik çöküyor, ta ki Sawyer bir dakika sonra herkesi ailesiyle tanıştıırarak sessizliği bozana kadar. Mac'i son bir kez daha sıkarak geri çekilmeye başlıyorum ama o beni tutmaya devam ediyor. "Senin için çalışan yaşlı bir adam hakkında ne düşünüyorsun?"

"Burada benimle çalışmak mı istiyorsun?" Şaşkınlıkla sordum.

Omuz silkiyor, "Tabii, neden olmasın. Başka ne yapabilirim ki? O zaman kızıma da göz kulak olabilirim, ona iyi bakıldığından emin olabilirim."

Kalbim onun sözleriyle sıcaklıkla dolup taşıyor. "Burada benimle olmanı çok isterim Mac. Ve söz veriyorum, sana tek tip elbiselerden birini giydirmeyeceğim," diye takılıyorum.

"Lokantada yaptığım gibi arka tarafta kalacağım" diye homurdanıyor. Kıkırdarak yüzünü çerçeveleyorum ve yanağına bir öpücük konduruyorum. "Oha! Bu da ne böyle?" Kayla'nın bağırıldığını duydum.

Kayla'ya baktığımda, onun Mac'in yüzündeki pembe elmas yüzüklü elime baktığını görüyorum. Kayla'nın işaret ettiği yere bakınca Catherine'in nefesi kesiliyor.

"Ah..." ne diyeceğimi bilemeden yardım için Sawyer'a bakıyorum.

Bana doğru yürümeye başladı; insanların bunu böyle öğrenmesinden en ufak bir rahatsızlık duymuyor gibiydi. "Bu," diyor bir kolunu omuzlarıma dolayarak, "kadınının nişan yüzüğü," diye açıklıyor kocaman bir gülümsemeye. "Bu sabah Grace'e evlenme teklif ettim ve o da tabii ki evet dedi."

Bana doğru koşmadan önce tüm kızların üzerine ciyaklamalar ve toplu solumalar düşüyor.

Sawyer'ın kız kardeşleri ve annesi önce bana ulaşıyor. Sawyer'ı kenara iterek kollarını bana doluyorlar. Catherine gözyaşları içinde, "Bu şimdiye kadarki en güzel Noel hediyesi," diyor.

"Bir gün kız kardeşimiz olacağını biliyordum. Görünüşe göre kardeşim o kadar da aptal değilmiş," diyor Jesse alaycı bir şekilde.

Gülerek onlara sıkıca sarılıyorum, sonsuza dek bu ailenin bir parçası olacağım için çok mutluyum.

Onlar dikkatlerini Sawyer'a çevirirken kızlarım da benim etrafımı sarıyor. Hepimiz ciyaklıyor ve heyecanla aşağı yukarı zıplıyoruz.

"Senin adına çok mutluyum Grace." Julia buğulu gözlerle söylüyor. Kayla gözlerini devirdiğinde Katelyn güler ve kendi gözlerinin de buğulu olduğunu gizlemeye çalışır.

Büyükannem yanıma geliyor ve yüzümü çerçeveleyerek her bir yanağımı öpüyor. "Senin adına çok mutluyum, benim tatlı Grace'im."

Geri çekilmeden önce ona içtenlikle sarılıyorum. "Herkes teşekkürler. Çok mutluyum. Bunların hiçbirine hâlâ inanamıyorum. Bu şimdiye kadarki en iyi Noel oldu."

Kayla şimdi elimi tutuyor. "Ve Tanrım, ne taş ama. Kabul etmeliyim ki Evans, iyi bir zevkin var. O elmasın boyutu neredeyse kafan kadar."

Başta kız kardeşleri olmak üzere herkes gülüyor. Sawyer gururla sırtıyor, zerre kadar aşağılanmamış. "Tabii ki iyi bir zevkim var, bak kimi seçtim," diye cevap veriyor bana göz kırparak.

Ben de ona gülümsüyorum, ne kadar seksi ve çekici bir herif.

Herkes bize tebriklerini ilettikten sonra, hâlâ aynı yerde duran ve sırtarak beni izleyen Mac'e dönüyorum. "Demek sevgilim evleniyor."

Yanına gidip kollarımı tekrar beline doluyorum ve gülümseyerek ona bakıyorum. "Öyleyim. Bu yaşlı adam benimle koridorda yürümek hakkında ne düşünür?"

Sırtışı yayılıyor ve gözleri biraz cam gibi oluyor, "Şey... bu beni çok gururlandırır kızım... Çok gururlandırır."

Eğilip yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra bana her zamanki gibi sarılıyor. "Burayı kabul etmene sevindim Grace. Her şeyi hak ediyorsun ve Sawyer'ın sana çok iyi bakacağını biliyorum."

Konuşamayacak kadar tıkanığım için göğsüne doğru başımı sallıyorum.

Geri adım attığımda odanın tekrar sessizliğe büründüğünü fark ediyorum. Arkamı döndüğümde herkesin annemle benim kocaman resmimize baktığını görüyorum. Onlara yaklaştığımda Catherine, Julia ile aralarında bana yer açıyor. Kolunu omuzlarıma doluyor ve Julia elimi tutuyor.

Sawyer gelip arkamda duruyor ve ellerini kalçalarıma koyuyor. Sıcak vücudu beni daha da rahatlatıyor. Hepimiz bir süre sessizce resme bakıyoruz, annemin güzel gülümsemesi odayı aydınlatıyor.

"Gerçekten çok güzeldi Grace," diyor Jesse usulca.

"Teşekkür ederim. Keşke burada olsaydı da bunu görseydi... hepinizi görseydi," diye fısıldıyorum üzüntüyle.

Catherine omzumu hafifçe sıkarak, "Öyle tatlım," diye cevap veriyor.

Kayla boğazını temizleyene kadar bir dakika daha geçer. "Yemek çok soğumadan yemeliyiz."

Baktığımda onun gözlerini belli etmeden sildiğini görüyorum. Sonra tüm kızların gözlerini sildiğini fark ediyorum, bu da benim gözlerimin yeniden dolmasına neden oluyor.

Herkes bir şeyler hazırlamak için arka tarafa doğru yürümeye başladı. Henüz hareket etmeye hazır olmadığım için bir dakika daha olduğum yerde kalıyorum. Sawyer eğilip boynumun kenarına bir öpücük kondurmadan önce kollarını belime doluyor. "O sonsuza kadar yaşayacak, bebeğim. Seninle ve çocuklarımızla."

Onun sözleriyle kalbimden hüznün bir kısmı kalkıyor ve bir gün kendi bebeklerimize sahip olacağımızı düşündükçe içime bir sıcaklık yayılıyor. Kollarının arasında dönerek boynuna sarılıyorum ve ona gülümsüyorum. "Bir gün benimle bebek sahibi olmak istediğini mi söylüyorsun, Seksi Sawyer?"

Beni kendine çekiyor, yakışıklı yüzüne bir sırtma yayılıyor. "Aynen öyle. Çocuklarımızın ne kadar güzel olacağını hayal edebiliyor musun, Cupcake?"

Bir kahkaha patlattım. Bunun olacağını tahmin etmeliydim. Parmak uçlarımda yükselip onun seksi ağzına bir öpücük kondurmaya çalışıyorum. Hala ulaşamadığımda, kolları etrafımda sıkılaşıyor ve dudaklarıma büyük, sert bir öpücük yerleştirmeden önce beni ayaklarımdan kaldırıyor.

"Seni seviyorum, Seksi Sawyer. Bugünün hayatımın en güzel günü olmasını sağladığın için teşekkür ederim," diye fısıldıyorum dudaklarına.

Alnını benimkine yaslıyor. "Ben de seni seviyorum, Cupcake. Her günü hayatının en güzel günü yapmaya çalışacağıma söz veriyorum."

Kalbim eriyor, ona birkaç öpücük daha veriyorum, bundan asla bıkmayacağımı biliyorum... ondan.

Kıçımı tokatlayarak beni yere yatırdı. "Hadi bebeğim, yemek yiyelim." Beni arkasından mutfağa doğru çekiyor ama kapıya vardığımızda duruyorum.

"Bir saniye içinde orada olacağım."

Bir an için bana baktı, kararsızdı. "Pekala, Cupcake." Arka tarafta kaybolmadan önce dudaklarıma bir öpücük daha konduruyor.

Resme doğru yürürken annemin güzel ve mutlu yüzüne bakıyorum. Üzölmek yerine huzur buluyorum, beni mutlu ve sonsuza dek kaybolduğunu düşündüğüm hayalimizi yaşarken göreceğini biliyorum.

İki parmağımı öpüp dudaklarına bastırıyorum. "Seni seviyorum anne... Sonsuza dek."

EPILOGUE

Grace

Dört ay sonra.

Spor salonuna baktığımda başardıkları şey için çocuklarla gurur duyuyorum. Burası harika görünüyor. Tamamen yeni, en üst düzey egzersiz ekipmanları sağ tarafta, ağırlıklar solda en arka köşede ve yeni antrenman ringi de ortada yer alıyor. Ön tezgâhta Columbia'dan gelen dövüşçüler için getirdikleri tamamen doğal takviyeler bulunuyor. Önümüzdeki hafta açılacak olan tamamen doğal meyve suyu barı da çok popüler olacak.

Seal Extreme'de herkes için bir şeyler var. İster egzersiz yapın, ister kendinizi savunma dersi alın ya da dövüşün...

"Julia, ben ciddiylim. Daha bir ay önce karnında bir bebek taşıırken nasıl oluyor da tekrar süper model gibi bir vücuda sahip olabiliyorsun?"

Kayla şaşkınlıkla Julia'ya bakarak soruyor.

"Oh dur. Yapmıyorum. Sadece saklamakta iyiyim," diye cevap veriyor, hepimizin önünde kendisine seslenildiği için yanakları pembeleşiyor.

Katelyn gözlerini devirir. "Nasıl saklayabilirsin ki? Yoga şortu ve vücuduna ikinci bir deri gibi yapışan bir atlet giyiyorsun."

Başını sallayan Julia güler. "İnanın bana, saklıyorum ama iltifatınız için teşekkür ederim hanımlar."

"Katelyn bana kızınızın resimlerini gösterdi. Çok şirinmiş," diyor Katelyn'in kuzeni Faith nazik bir gülümsemeyle.

Katelyn haklıydı, bu kız çok tatlı. Beşimiz de spor salonunun zemininde, antrenman ringinin önünde oturmuş, Jaxson, Sawyer ve Cade'in gelip ilk savunma derslerini vermelerini bekliyorduk. Biz kızlar üzerinde bir deneme yapmak istediler. Katelyn buraya birkaç hafta önce taşındığı için kuzenini de getirmek istemişti. Kızla sadece on beş dakika önce tanıştım ve şimdiden bize çok iyi uyum sağlayacağını biliyorum.

"Teşekkür ederim," diye yanıtlıyor Julia kendi gülümsemesiyle. "O benim için dünyalara bedel."

"Ve Jaxson," diye alay ederek ekliyor Kayla. "O adam onu çok fazla sömürüyor. Yani onunla birlikte yaşıyor ve misafir geldiğinde onu asla paylaşmıyor."

"Kayla," diye gülüyor Julia, "her gün saatlerce burada kaldığın için sen sayılmazsın."

"Değilim," diye cevap veriyor küstahça. "Daha geçen gün fırında Grace'e yardım ediyordum. Ve sen oradayken, Annabelle'e yardım ederken bile, o etraftaysa başka kimseye sıra gelmiyor... Değil mi Grace?"

Ellerimi havaya kaldırıyorum, bunun ortasına girmek istemiyorum. Kayla ile aynı fikirde olsam da, Jaxson onu sömürüyor.

"Her neyse. Gelecek hafta Coop ve ben onu bütün akşam için alacağız. Söz vermiştin," diye ekliyor ve parmağıyla Julia'yı işaret ediyor.

"Evet, öyle, söz veriyorum. Jax ve ben onu randevumuza getirmeyeceğiz." "Aynen öyle," diye mırıldanıyor ama kendi kendine gülümsüyor.

"Senin için fırında kim var Grace?" Katelyn konuyu değiştirerek soruyor.

"Şu anda sadece Mac. Buradan hemen sonra oraya geri döneceğim. Bugün liseli bir kızla görüşmem var. Umarım işe yarar. Ruby ve Mac harikaydı ama biraz daha yardıma ihtiyacım var. Havalar ısınmaya başladığından beri işler normalden daha da yoğun."

Ve hiç de öyle olmadı. Fırın çok iyi gittiği için mutluyum ama Sawyer'la vakit geçirmeyi özlüyorum. Gerçi spor salonunda değilse genelde fırında oluyor. Seksi poposunu tezgâhıma yerleştiriyor ve tamamen dikkat dağıtıcı bir şekilde beni izliyor.

"Ne tür bir yardıma ihtiyacınız olduğunu bilmiyorum ama siz birini bulana kadar haftada birkaç akşam ya da gün yardımcı olabilirim," diyor Faith nazikçe.

"Teşekkürler Faith, çok naziksin. Seni bu konuda ikna etmem gerekebilir. Kayla ve Julia da ellerinden geldiğince yardım etmeye çalışıyorlar."

Faith tam bir şey söyleyecekken Sawyer ve Jaxson arka köşedeki ofisten çıkıyorlar. Gözlerim delicesine aşık olduğum adamın üzerinde dolaşırken o tanıdık farkındalık içimde dalgalanıyor.

Benimle hemen göz teması kuruyor ve oldukça uzakta olmasına rağmen göz kırpışını ve seksi sırıtışını yakalıyorum. Aklıma daha birkaç saat önce vücuduma yaptığı her şey geliyor.

Oh adamım, onunla yalnız kalmak istiyorum... "Aman Tanrım. Oh Tanrım, oh Tanrım..."

Faith'in paniklemeye başladığını görüyorum. Ayağa kalkıyor ve sanki kendini saklamaya çalışıyormuş gibi başını eğiyor.

"İnanç mı? Ne oldu, sorun ne?" Katelyn endişeyle sorar.

"Özür dilerim. Gitmem gerekiyor. Buradan çıkmam gerek."

"Ne? Neden?" diye şaşkınlıkla sorar.

Sawyer Faith'i görür görmez aniden durur. "Ho-ly bok." Kayla, Julia ve ben neler olduğunu merak ederek birbirimize bakıyoruz.

Faith Sawyer'ın tepkisini fark etmez çünkü yerinden fırlarken başı aşağıya eğiktir.

Cade'in tuvaletten çıktığını ve Faith'in aceleci çıkışının tam karşısına geçmek üzere olduğunu görüyorum. Tam bağırarak uyarmak üzereydim ama artık çok geçti. Onu görmeyen Faith, Cade'in göğsüne çarpıyor.

"Vay canına," onu sabitlemek için omuzlarından tutuyor.

"Çok özür dilerim, ben..." Gözyaşları yanaklarından süzülürken Faith ilk kez başını kaldırıp Cade'e bakar ve nefesi kesilir.

Cade'in vücudu şok içinde kaskatı kesiliyor, ifadesi tekrar sertleşmeden önce yüzüne bir dizi duygu sığıyor. "Burada ne halt ediyorsun?"

Sert sesi Faith'in irkilmesine neden olur. Adamın elinden kurtulur ve spor salonunun kapısından dışarı koşar.

"Faith, bekle!" Katelyn bağırıyor. Ne haltlar döndüğünü merak ederek Cade'e bakar ve kuzeninin peşinden kapıdan dışarı koşar.

"Jax, sorun ne?" Julia, olduğu yerde donup kalan Cade'e bakarken Jaxson'ın yanına giderek soruyor. Az önce bir hayalet görmüş gibi görünüyor.

"Sawyer?" Kimse bir şey söylemeyince usulca soruyorum.

O daha bir şey açıklayamadan Katelyn içeri girer ve şok ve inançsızlık içinde tüm çocuklara bakar... "Aman Tanrım," der boğuk bir fısıltıyla, "sizdiniz çocuklar. Onu cehennemden çıkaran sizdiniz."

Tanrım... Ve sonra her şey netleşti: Katelyn'in kuzeni Faith, Cade'in kızıydı. Kurtarmak için bir hafta boyunca cehennemi yaşadıkları kız.

ACKNOWLEDGEMENTS

Her Şeyden 6nce, Sawyer ve Grace'de kaybolabilmem i6in ev işleri ve d6rt g6zel 6ocuğumuzla ilgili ekstra boŐluĐu dolduran harika kocama teŐekk6r ederim. Siz olmasaydınız bunu asla yapamazdım. Hayallerimi her Şekilde ger6ekleŐtirdiĐiniz i6in sizi 6ok seviyorum. XO

Sıradaki... kız arkadaşım Kayla'ya. Cidden sen bir kızın sahip olabileceği en iyi kitap arkadaŐısın. Bu hik6yede 6ok fazla katkıya ihtiyacım olmasa da kanatlardan, iki saatlik bir masajdan ve Men Of Honor konuşmasından oluşan d6zenli seanslarımızı seviyorum. Bu karakterlerin benden nasıl evrildiğini ger6ekten bilen tek kişi sensin ve sanırım onları en az benim kadar sevebilirsin. Sen ve lezzetli Cooper hakkında her Şeyi yazmak i6in sabırsızlanıyorum. Seni seviyorum kızım, her zaman yanımda olduğun ve en b6y6k amigom olduğun i6in teŐekk6rler. XO!

Arkadaşım/edit6r6m Megan'a. Bir başka muhteşem yolculukta bana yardım ettiğin i6in teŐekk6r ederim. Bu kitaplar sensiz aynı olmazdı. Esprili yorumlarımızı ve eğlenceli ŐakalaŐmalarımızı seviyorum. Benim i6in yaptığın her Şey i6in sana minnettarım ve seni seviyorum. Her zaman yanımda olduğun i6in teŐekk6r ederim. XO!

Ve son olarak beta okuyucularım. Shelley, Sierra ve Kim. Sierra ve Kim, siz hanımlar çok komiksiniz. Sizi tanımış olmayı ve oğullarıma en az benim kadar aşık olmanızı çok seviyorum. Londra'ya kadar sabırsızlanıyorum, orayı yıkıp geçeceğiz.

Shelley, ailem içinde en başından beri benim en büyük destekçim oldun. Başkaları beni küçümserken sen bana devam etmemi söyledin, beni geliştirdin ve asla kendimi sorgulamama izin vermedin. Sadece evlilikte kız kardeşim olabilirsin ama kalbimde her zaman kız kardeşim olarak kalacaksın. Her şey için teşekkür ederim. XO!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.